

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

'J.D. Robb
is a fantastic
storyteller'

**KARIN
SLAUGHTER**

INTERNATIONAL
**NUMBER
ONE**
BESTSELLER

J.D. ROBB

An Eve Dallas thriller

FAITHLESS IN DEATH

'J.D. Robb's
novels are can't-miss
pleasures'

**HARLAN
COBEN**

Nora Roberts ilk romanını takma adını kullanarak yayınladı J.D. Robb 1995'te okuyucuları çivi gibi sert ama duygusal olarak hasar görmüş cinayet masası polisi Eve Dallas ve milyarder İrlandalı haydut Roarke ile tanıştırdı.

In Death serisi ile Robb, her yeni romanı dünya çapında en çok satanlar listelerinde bir numaraya ulaşarak dünyanın en büyük gerilim yazarlarından biri haline geldi.

Daha fazla bilgi için Facebook'ta hayran olun

 [/norarobertsjdrobb](https://www.facebook.com/norarobertsjdrobb)

J. D. ROBB'UN YAZDIĞI BAŞLIKLAR

Ölümde Çıplak
Ölümde Zafer
Ölümde
Ölümsüzlük
Ölümde Coşku
Ölümde Tören
Ölümde İntikam
Ölümde Tatil
Ölümde Komplo
Ölümde Sadakat
Ölümde Tanık
Ölümde Yargı
Ölümde İhanet
Ölümde Baştan
Çıkarma Ölümde
Yeniden Birleşme
Ölümde Saflık
Ölümde Portre
Ölümde Taklit
Ölümde Bölünmüş
Ölümde Vizyonlar
Ölümde Hayatta
Kalan Ölümde
Köken
Ölümde Hafıza
Ölümde Doğum
Ölümde Masumiyet
Ölümde Yaratılış
Ölümde Yabancılar
Ölümde Kurtuluş
Ölümde Vaatler
Ölümde Akraba
Ölümde Fantezi
Ölümde Hosgörü

Ölümde İhanet New
York'tan Dallas'a
Ölümde Şöhret
Ölümde Yanılsama
Ölümde
Hesaplanmış
Ölümde Nankör
Ölümde Gizlenmiş
Ölümde Şenlik
Ölümde Saplantı
Ölümde
Adanmışlık
Ölümde Kardeşlik
Ölümde Çıracak
Ölümde Yankılar
Ölümde Sırlar
Ölümde Karanlık
Leverage in Death
Connections in Death
Vendetta in Death
Golden in Death
Shadows in Death
Faithless in Death

Telif Hakkı

Piatkus tarafından
yayımlanmıştır ISBN:
978-0-349-42629-7

Bu yayındaki tüm karakterler ve olaylar, açıkça kamu malı olanlar dışında, hayal ürünüdür ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2021 Nora Roberts tarafından

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

Yayıncı, yayıncıya ait olmayan web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir.

Piatkus
Little, Brown Kitap Grubu
Carmelite House
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.littlebrown.co.uk
www.hachette.co.uk

İçindekiler

[Yazar Hakkında J. D.](#)
[Robb'un Başlıkları](#)
[Telif Hakkı](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)

Nefesleri çalkantı, hayatları ise fırtına.

LORD BYRON

Çoğu zaman korktuğumuz şeyden
zamanla nefret ederiz.

WILLIAM SHAKESPEARE

1

Evrak işleri öldürebilir.

Eve Dallas'ın zihninde hiçbir şey aynı yüksekliğe ulaşamadı.

-ya da derinlikleri- evrak işinin ölümcül can sıkıntısı olarak.

Ve eğer can sıkıntısı sizi öldürmezse, hayal kırıklığı öldürür.

Hayatta kalmak zorundaydı. NYPSD Cinayet Masası'nın teğmeni olarak hayatta kalmak zorundaydı.

Ama Polis Merkezi'ndeki küçük ofisinde masasında otururken, 2061 baharında birilerinin bir tedavi bulmuş olması gerektiği ona son derece açık görünüyordu.

Bu işle uğraşmak için erkenden ve haklılık duygusuyla geldiğinde bunu hak etmemiş miydi? Bunun her zamankinden daha zor olacağını biliyordu ama yine de hafife almıştı.

Her gün tüm ekibini bir kiralık katilin peşine takmıyordu. Hem de iki kıtada. Sayılarla, çok sayıda sayıyla boğuşurken, söz konusu kiralık katil kocasının sırtına bir hedef koymasaydı böyle bir şey olmazdı, diye düşündü.

Ve onun.

O zamandan beri, EDD'den bir grup polis ve komutanı ile birlikte onun altında görev yapan erkekler ve kadınlar ayağa kalkmış, adım atmış ve geri adım atmayı reddetmişlerdi.

Belki de Roarke New York'tan uçuş için mekik sipariş etmişti, böylece bu korkunç masrafı bütçesine, raporuna nasıl ekleyeceğini düşünmek zorunda kalmayacaktı.

Çünkü inatçı bir İrlandalıyla evlenmişti, hem de çok zengin biriyle.

Ve tabii ki, öldürölme olayı Clare'deki ailesinin çiftliğinde gerçekleşmiş, teyzesi ve diğerleri bir orduya yetecek kadar yiyeceklerle olayı kapatmışlardır. Yani yemek için çip yok.

Ama fazla mesai. Komutan Whitney tarafından önceden onaylanmıştı, evet, ama Mesih bir hesap çizelgesinde, fazla mesai şaşırtıcıydı. Sonra uluslararası soruşturmalarla ilgili ödemeler için uyması gereken kurallar vardı.

Evrak işleri sadece öldürmekle kalmaz, diye düşündü kahvesini yudumlarırken. Yavaşça ve acı çektirerek öldürebilirdi.

Bir keresinde, o çalışırken, ortağı Dedektif Peabody, pembe kovboy çizmeleriyle koridordan Eve'in ofisine doğru ilerledi. Ve neşeli halini odaya soktu.

Bir hırıltıyla tekrar koşmaya başladı.

Ve masasına oturduktan seksen yedi dakika sonra Eve işini bitirdi; her kuruş, her saat, onaylanmış her harcama hesaba katılmıştı.

İbraz etti ve Muhasebe'de onu sorgulayan her düz burunlunun vay haline. Sonra başını masaya koydu, cam gibi gözlerini bir anlığına kapattı.

"Artık sayılar yok," diye mırıldandı. "İnsanlık adına, artık sayı yok."

Ayağa kalktı, ellerini köşeli yüzünde gezdirdi, sonra da dalgalı kahverengi saçlarını geriye doğru taradı. Ayağa kalkarak AutoChef'ine doğru yürüdü, çünkü bir kahve daha içmeyi fazlasıyla hak etmişti.

Onu içerken, ince penceresinin önünde durup New York manzarasına bakıyordu. Uzun boylu, sırık gibi bir kadındı; pantolonu gibi duman grisi olan çizmelerini, beyaz tişörtünün üzerine giydiği yeleşini ve silah kayışını çok iyi giyiyordu.

Görünürdeki tek mücevheri evlilik yüzüğüyken, gömleğinin altına zincirle bağlı kalın bir elmas takıyordu. Roarke'ın ona verdiği her iki parça da eşit büyüklükte duygu dilimleri taşıyordu.

Mavi bir gökyüzünün içinden geçen hava tramvaylarını izledi. Hava tanrıları şehre Mayıs ayında mükemmel bir gün

sunmuştu. Güneşli

ve yetmişli yıllarda.

Çelik kulelerden birinin içindeki küplerine giden zavallı piçler bu suyu fazla içemeyebilir. Ama yine de oradaydı. Ve masraf raporuyla ölümden kurtulduğu için bunun değerini biliyordu.

Güzel bir gün, diye düşündü ve penceresini birkaç santim açtı.

Hafif esintiyle birlikte, son vardiyasından bu yana başka neler biriktiğine bakmak için masasına geri döndü.

İletişim cihazı sinyal verdi.

Göstergede Merkez'i gördü.

"Dallas."

Merkez, Dallas, Teğmen Eve. Muhtemel cinayet. Memurları görün ...

Ayrıntıları dinlerken, masa sandalyesinin arkasından ceketini kaptı ve ortağını almak için çalışma odasına doğru yola çıktı.

Birileri Mayıs ayında bu kadar mükemmel bir gün geçirmemişti. "Anlaşıldı. Dallas ve Peabody, Dedektif Delia, en

rota. Peabody," dedi hala hareket ederek, "bir tane yakaladık." Jenkinson'ın kravatına gözlerini kırptırırken adımları kısa bir süre aksadı.

Dedektifin çılgın bağlarına şimdiye kadar alışmış olması gerektiğini düşündü, ama kim neon-turuncu bir tarlada vızıldayan şişman, böcek gözlü sarı yaban arılarına alışabilirdi ki?

Kimse yapmadı. Hiç kimse yapmamalı.

Peabody ceketini kaptı ve ona yetişmek için acele etti. Bugün bukleler takmıştı, koyu renk saçları kıza boyanmış ve kabarıktı.

Eve'in alışamadığı başka bir şey.

"Elimizde ne var?"

"Batı Dördüncü Cadde'de bir ceset, olay yerinde iki polis var. İlginç bir şekilde, dokuz-bir-bir Yukarı Doğu Yakası'ndan geldi. İhbarı yapan kadınla konuşmak üzere iki üniformalı daha olay yerine gönderildi."

"Yukarı Doğu Yakası'ndaki biri West Village'da birinin öldüğünü nereden biliyor?" Peabody bunu düşünürken Eve zaten polisler, teknisyenler ve aşağı inen sivil destekçilerle dolu olan asansöre doğru bir topuk dönüşü yaptı.

Slaytları aldılar.

"Merkezde bu veri yoktu." "Bugün erken geldin."

"Evrak işleri. Bitti. Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"McNab ve ben yürüyerek girebilecek kadar erken çıktık. Böyle bir günün avantajını kullanmalısınız."

"Çünkü Batı Dördüncü Cadde'deki DB'nin öğrendiği gibi, bu sizin sonunuz olabilir."

En iyisini umarak, Eve asansörü denemek için kızaklardan atladı. Asansörü Cinayet Masası'nın katındakinin yarısı kadar dolu bulduğundan, sıkışık bir şekilde içeri girdi.

"Çoğunlukla yürüyüş için gerçekten güzel bir sabah olduğunu düşündük."

Garaj katında tekrar sıkıştılar. Eve'in arabasına doğru ilerlerken ayak sesleri yankılandı.

Arabaya bindiklerinde Peabody, "Tarladayken çok yürüyoruz," diye devam etti. "Ama bu, bilirsiniz, gezinmekle aynı şey değil. İlkbaharda New York. Yani, sadece mag'."

Eve, çılgın trafiğe, kızgın kornaların kakofonisine, böğüren reklam zeplinlerine ve ilkbaharda New York olan osuruk maxibüslerine doğru yola çıktı.

Ama ne fark ederdi ki; Eve'in ölçeğine göre yılın herhangi bir zamanı mag'di.

"Ve hey, Mavis, Bella ve ben geçen gün topluluk bahçelerinde iki harika saat geçirdik. Güzel bir arsamız var."

Eve, en eski arkadaşı Mavis'i düşündü - oyuncu, anne, çılgın moda plakası, hamile - yine Mavis. Mavis'i pek çok şey yaparken görebiliyordu -garip şeyler- ama toprağı kazmak listeye girmiyordu.

"Bunu gerçekten yapıyor mu?"

"Bu işte iyi," diye onayladı Peabody. "Elleri iyi, gözleri iyi. Ben çiftçilikle büyüdüm, Free-Ager tarzı bu, ama o doğuştan yetenekli. Ve Bella küçük bahçe kıyafetleri içinde çok sevimli. Oh, bir de erkek arkadaşı var."

"Mavis'in neyi var? Evlendi, tekrar hamile kaldı ve evlendi."

"Hayır, Bella'nın bir erkek arkadaşı var. Adı Ned. Yirmi iki aylık. Kıvrıcık kızıl saçları ve çilleri var. Mavis ona Adorablicious adını taktı ve çok da yakıştı. Birlikte çok tatlılar. Ailesi, Jem ve Linc, bahçeciliği yeni öğreniyorlar. Jem bir blog yazarı, Linc ise bir biyokimyacı."

"Burası bahçecilik mi yoksa sosyal bir kulüp mü?"

"İkisi de olabilir, güzel olan da bu." Eve'e sırtıtmak için başını çevirdi. "Bundan nefret edersin."

Buna şüphe yok, diye düşündü Eve park yeri ararken. Ama yine de.

"Bir ağaç diktim."

"Ne yaptın?" Peabody'nin koyu renk gözleri şişirilmiş balonlar gibi açıldı. "Ne!"

"Roarke ve ben bir ağaç diktik. Onun fikriydi ama biz yaptık. Çoğunlukla. Peyzajcı adam çukuru kazdı ama ağacı biz koyduk, sonra da toprak falan."

"Ne tür bir ağaç?"

"İşte!" Bir boşluk bulan Eve ışıklara bastı, dikey konuma geçti ve Peabody'nin gözlüklü gözlerini kapatmasıyla caddenin karşısına geçti. Yaralı bir minibüsle iri yarı bir arazi aracının arasına belki yarım santim boşlukla düştü.

"Sayı."

"Beni uyarman gerektiğini söyleyecektim ama muhtemelen daha kötü olurdu." Zarar görmediği için mutlu olan Peabody dışarı çıktı ve Eve'in gövdeden saha takımlarını almasını bekledi. "Ne tür bir ağaç?"

Eve güneye, yaya geçidine doğru işaret etti. "Ağlayan bir ağaç, ağlayan bir şey. Şeftali olabilir."

"Ağlayan bir şeftali mi?"

"Ađlamak, ađlamak. İkisini de yapmıyor olsa da aynı řey. řimdi her yerinde kűçük çiçekler var, yani onu ldűrmedik."

"Bu iyi ama neden ağaç diktiniz? Bir polis ve bir milyarder neden ağaç diker?"

"Roarke alır ..." Karřıdan karřıya geçen insan seline katıldıklarında duygusal, diye dűřűndű. "Fikirler. řu gölet olayını yaptık, yani-"

"Yaptın mı? Bitti mi? Bir tane takacağını söylemiştin."

"Evet, bitti. Gűzel olmuř. zerinde yűzen řeyler var."

"Lily pedleri?" Peabody i çekti.

"şunlar, taş gibi bir etek, bitkiler ve bir bank ve ağacı bizim dikmemize karar verdi."

"Awww!"

"Sosyal kulűp kapalı," diye duyurdu Eve ve bir fikir edinmek için dört katlı binanın nűnde durdu.

Sokak katında řairler ve Ressamlar adlı bir yer ile Aktarlar adlı bir dűkkűn bulunuyordu. Her ikisinin de űst katlarda olduđu gibi caddeye bakan geniř pencereleri vardı.

Mahremiyet perdeleri yok, gűvenlik parmaklıkları yok, sadece cam var.

İki iř yerinin arasında, birimlere açılan řarap rengi kapıya dođru yűrűdű.

Gűvenlik kamerası yok, standart kilitler.

"Bir kűrdanla içeri girebilirsin," diye karar verdi ve içeri girmeyi bařardı.

Demir basamaklarla ikinci kata çıkılıyordu; sağdaki kapıda iyi bir alarm sistemi, soldaki çift kapıda ise sağlam kilitler vardı.

"DB yukarıda," dedi Peabody'ye.

Botları takırdayarak yukarı ıktılar.

Sađ taraftaki açık kapıda bir űniformalı bekliyordu. Soldaki ift kapı açık duruyordu. Eve bir bakışta

şövaleler, tabureler, çalışma masaları, aletler, büyük ve küçük taş ve ahşap yığınları.

Üniformanın arkasındaki odadan müzik sesi geldiğini duydu.

Rozetini kaldırdı ve kayıt cihazını açtı.

"Teğmen." Üniformalı, kadın, elli yaşlarında, kısa, sık bukleli saçları kasketinin altında düzenli, geri çekildi. "Memur Miller. Ortağım Memur Getz, DB ile birlikte üst katta."

"İçinden geçir."

"Bir blok ötedeki şikayeti almayı henüz tamamlamıştık, çağrı geldiğinde vardiyadan çıkıyorduk. Sıfır-sekiz-otuz-üç saat. Yarım blok ötede, almanız gerekiyor. Bu kattaki iki birimden de yanıt gelmedi ve müziği kapıdan duyabiliyorduk."

Eve, öfkeli müzik diye düşündü. Bir sürü bas, bir sürü öfkeli davul.

"Ses yalıtımı yok," diye devam etti üniformalı. "Giriş vardır diye alt kattaki kiracıyı uyandırdık, ki vardı. Hettie Brownstone. O ve DB, cadde üzerindeki ticarethane dışındaki tek kiracılar - biz geldiğimizde ikisi de açık değildi. Bayan Brownstone, Ariel Byrd tarafından kiralanan ve kullanılan her iki birimin de anahtar kartlarını bize verdi ve dairesinde beklemesini istediğimizde bunu kabul etti. Kendimizi tanıttık ve içeri girdik. Ben bu katı temizlerken ortağım ikinci katı aldı. DB'yi buldu."

Miller bakışlarını merdivenlere doğru kaydırды. Eve, geniş kasalı açıklıktan diğer polisin geçit töreninde ayakta durduğunu gördü; arkasında geniş bir pencere, yanında da raflar vardı.

"Burası bir sanatçı atölyesi, efendim. Heykel yapmak için. Kafasının arkası çökmüş. Büyükçe bir çekiç, tokmak gibi, yanında yerde duruyor ve üzerinde kan ve gri madde var. -Görünür bir şekilde. Ayrıca bir blok doğuda bulunan Café Delish'ten alınmış bir paket de merdivenin üst katında duruyor. Mesela

Birisi düşürdü ve süslü kahve güzelce sıçradı. Çantanın içinde iki kek var.

"Olay yerini güvenlik altına aldık ve ihbarda bulunduk. Bayan Brownstone'u bilgilendirmek ve ilk görüşmeyi yapmak için aşağı indim."

Miller elindeki notlara baktı.

"Kurbanı üç yıldır tanıyormuş, kurban buraya taşındığından beri. Dairesinin tam karşısındaki binada bir dans stüdyosu işletiyor. İfadesine göre, son dersini saat dokuzda bitirmiş ve kilitli kalmış. Beş yaşında bir çocuğu var. Binadan ayrılmamış, kimseyi duymamış ya da görmemiş. Dokuz-on beş gibi çocuğu yatırdığını, duş aldığını ve bir kadeh şarap içtiğini, on buçuğa kadar da ekrana baktığını belirtiyor."

Miller notlarından başını kaldırdı. "Üzgündü, Komiser, ama işbirliği yaptı. Soruşturma memurları geldiğinde onlarla konuşacağını ama çocuğunu okula bırakması gerektiğini söyledi. Dokuz'a kadar dönecekmiş."

"Pekâlâ. Olay yerini bulduk. Ortağını aşağı göndereceğim. Poet'in yerini kontrol etmeni istiyorum. Dün gece açık olmalılar. Kapılarında ve aktarda kamera var. İkisinden de görüntü almak istiyorum."

"Evet, efendim, Teğmen."

"Kafeden neler öğrenebileceğinize bakın ve döndüğünde Brownstone'u kontrol edin. Birimizin ya da ikimizin en kısa zamanda onunla konuşmak için aşağıya ineceğimizi haber ver."

"Evet, efendim. Efendim, eklemek isterim ki, bu katı temizlediğimde, kurbanın yapma alışkanlığı yoksa, yatağın kullanılmış olduğunu fark ettim. Kullanılmış olduğunu düşünüyorum çünkü yatağın başucundaki iki masada da şarap kadehleri ve mutfaktaki tezgâhın üzerinde neredeyse boş bir Şiraz şişesi var."

"Bildiğim iyi oldu. Teşekkürler memur bey."

Eve merdivenlere doğru yürüdü; burada demir değil, ahşap vardı. Eski, belki de orijinal.

Ortağından belki on beş yaş küçük olan erkek üniformalı onları tepede karşıladı.

Sağında, yerde, ıslanmış paket servis poşeti krem si kahverengi bir sıvı havuzunun içinde duruyordu.

"Teğmen. Miller müziği kapatmamamızı söyledi. Her şeyi, hatta onu bile, giriş yaptığımızda olduğu gibi tutmak istersiniz."

"Doğru."

"Yukarı çıktığını duymazdım. Burada olduğunu biliyordum çünkü aşağıya baktım ve seni Miller'ın yanında gördüm."

Kulakları patlatacak kadar değil, diye düşündü Eve, ama ayak seslerini maskeleyecek kadar yüksek.

"Teşekkürler memur bey. Olay yerini aldık."

Olduğu yerde durup o sahneyi inceleyen Eve, saha çantasını açtı. Peabody'nin yaptığı gibi ellerini ve botlarını mühürledi.

"Müzik kapalı."

Sessizlik içinde kurbanda baktı; dizlerinden kesilmiş eşofman altı ve koltuk altlarından kesilmiş bir sweatshirt giymiş, kısa boylu bir kadındı.

Kısa, mürekkep siyahı ve parlak mavi çizgileri olan saçlarına kan bulaşmıştı. "Yaranın pozisyonuna bakılırsa, hafifçe sağa çarpmış ve sola doğru düşmüş gibi görünüyor. Arkasından gelmiş, bu yeterince açık," diye yorumladı Eve. "Orada, çalışma masasının başında duruyor, pencereye bakıyor ve o taş parçası üzerinde çalışıyor."

"Sanırım mermer."

"Tamam. Şurada aletleri var. Bir keski, bir çekiç, masanın üzerinde, yerde taş parçaları var. Müzik çalışıyor, ışıklar açık. Sokaktan onu görmek zor çünkü çalışma masası çok geride. Ama isterse dışarıyı görebilir."

"Mücadele izi yok. Kahve çuvalı ..." Peabody kaşlarını çattı. "Biri işe koyulur - büyük ihtimalle dokuz-bir-bir arayan, değil mi? Cesedi gördü, çantayı düşürdü. Sıçradı."

"İşte böyle görünüyor. Burada da belirgin bir hırsızlık ya da soygun izi yok. Bir sürü heykel - bitmiş, yarı bitmiş. Bir sürü taş, tahta ve alet. Katil içeri girer, biz de

kurcalama için kapıya iyice bakar, merdivenlerden yukarı çıkar. Tokmağı alır - diğer bankta bu türden bir sürü şey vardır. Wham".

Bir parmağını kaldırıp cesedin etrafında dolaştırdı. "Ya da muhtemelen biriyle şarap içip seks yapmıştır. Ve adam onunla birlikte geliyor. Aşağıda tartışır ya da tartışmaya başlarlar. Kadının işi biter, müziği çağırır, aletlerini toplar. Ve insanların aklını kaçırdığı o anda, adam çekici kapıyor ve kadının kafasını eziyor. Muhtemelen birkaç kez vurmuştur. Sonra: Oh kahretsin. Ya da: Bunu hak etti. Ve o da defolup gider."

"Komşusu biriyle görüşüp görüşmediğini biliyor olabilir."

"Evet, bunu kontrol edeceğiz." Saha kitiyle, Eve çömeldi ve kan gölünden kaçınmak için elinden geleni yaptı. Kimliğini doğrulamak için Identi-pad'ini kullanarak kayıttan okudu.

"Kurban resmi olarak bu adresten Ariel Byrd olarak tanımlandı, melez bir kadın, yirmi yedi yaşında. Cesedi buldum, Peabody. Alt kattan başla, yatak odasından başla. Bakalım şarap kadehlerinden parmak izi ya da DNA çıkarabilecek miyiz?"

Yarayı incelemek için mikro gözlüğe ihtiyacı yoktu. "Şeklinden ve genişliğinden dolayı en az iki darbe almış. Ve katil silahı burada bıraktığı için kolayca teşhis edilebilir. Kanıt için poşetliyorum."

Torbaladı, mühürledi, etiketledi ve bir kenara koydu. "Vic iş eldivenleri, botlar ve koruyucu gözlükler giyiyor."

Eve eğildi, gözlüklerin arkasından kendisine bakan -şimdi filme alınmış- karanlık gözlere bakmak için başını eğdi. Sonra ölüm zamanını doğrulamak için göstergelerini çıkardı.

"TOD, yirmi iki kırk sekiz. Ölüm nedeni, kafatasının arkasında künt cisim travması. Onay için bana."

Kurban yaklaşık beş-üç yaşında ve belki yüz kilo olduğu için Eve, cesedi çevirmesine yardım etmesi için Peabody'yi çağırmadı.

"Evet, sola doğru devrilmiş, yere çarptığı sağ elmacık kemiğinde hasar var. Sert bir düşüş." Arabayı kaldırdı.

sweatshirt. "Önce masaya çarptı, bahse girerim burada kırık bir kaburgamız var. Arkadan birkaç güçlü, sert darbe. Kurban öne doğru savruluyor ama masa sabitlenmiş olduğu için hareket etmiyor. Sonra sola doğru düşüyor. Katil bir sonraki darbeyi o zaman vuruyor ve kafasını çevirip yüzünün sağ tarafıyla yere çarpıyor. Yere çarpmadan önce ölmüş oluyor."

Eve kana dikkat ederek geri geri yürüdü. Doğruldu, arabayı ve süpürgeçileri çağırmak için 'link'ini çıkardı.

Tekrar çömelerek paket servisi yapılan poşeti inceledi ve parmağıyla keklerden birine bastırdı.

Hâlâ taze olduğunu fark etti, yani bu sabahtan kalma.

Çantayı ve içindekileri süpürgeçilere işaret etti.

Özel bir çalışma alanı olan mekânı gezdirdi. Aletler, brandalar, mini bir AutoChef ve içinde su ve birkaç enerji içeceği bulunan küçük bir buzdolabı. Köşede bir şövale duruyordu ve üzerinde bir dizi eskiz vardı.

Ahşap, tabii ki, taş. Bazı parçalar ona bitmiş gibi görünüyordu; bazıları narin, bazıları ise kalın ve pürüzlüydü. Taştaki yüzler, çıplak bir kadın, çıplak bir adam, kucaklaşan cinsiyeti belirsiz bir çift.

Ve ahşapta uykudaymış gibi kıvrılmış bir ejderha, en pointe duran bir kadın, gövdesinde bir yüzün ipucu olan çok dallı bir ağaç.

Büyük olasılıkla, diye düşündü Eve, biraz başarılı olmuştu. Sanat konusunda uzman değildi ama eserlerde onu etkileyen bir şeyler vardı.

Ya başarı, diye düşündü aşağı inerken, ya da birileri onu finansal olarak destekliyordu. West Village'da böyle bir yerin kirası ucuza gelmezdi.

Yaşam alanını taradı.

Herhangi bir rahatsızlık belirtisi yoktu.

Bir duvar paravanı ve koyu pembe, parlak mavi, koyu yeşil çizgilerle kaplı, rahatça sarkmış görünen bir kanep. Büyük, kalın bir halı -muhtemelen alt kattaki komşusuna hürmeten

-zeminin çoğunu kaplıyordu. Aynı koyu pembe renkte kare bir masa, ikisi mavi ve ikisi yeşil olmak üzere dört sandalye ile tanımlanan bir yemek alanı. Taş-mermer vazoda çiçekler.

Çiçekler çok taze görünüyordu.

Dağınıklık yok, diye düşündü, tabii duvarlara sıkıştırılmış sanat eserlerini saymazsanız. Her türden sanat eseri, bazıları çerçeveli, bazıları sadece yapıştırılmış eskizler.

Mutfağa bir göz attı. Tek bir tezgah ve belki yarım bardak kalmış bir kırmızı şişe. Süpürgeciler için işaretledi.

Daha fazla şarap, biraz peynir, biraz yoğurt, birkaç on yıl boyunca görev yapmış gibi görünen bir buzdolabında biraz enerji içeceği. Eski bir klima ve son programı kontrol etti.

Lavaboda bulaşık yok.

Dışarı çıktı ve misafir odası olarak kullanılan ev ofisinin açık kapısının yanında durdu. Temiz, düzenli ve renkli olan Eve, yatağın yapıldığını ve yastıkların dolgun olduğunu fark etti.

Birisi -belki de kurban- bir duvara bir duvar resmi çizmişti, kaldırım sanatçılarının şövalelerinin başında olduğu bir sokak manzarası, arabalar bulanık bir şekilde geçiyordu.

Devam etmeden önce EDD için pencerenin altındaki masanın üzerinde duran mini veri ve iletişim ünitesini işaretledi.

Banyo yine temiz ve sadeydi. Lavabonun üzerindeki aynalı dolabın kapağını açtı ve türlerine göre düzenlenmiş reçetesiz satılan ilaçları buldu. Peabody'ye ana yatak odasında katılmadan önce makyaj masasının çekmecelerini ve dolabını kontrol etmek için bir dakikasını ayırdı.

Peabody elleri kalçalarında, kaşlarını çatarak odaya baktı.

İki sehpa, üzerinde bir lamba ve baskı tozuyla kaplanmış bir şarap kadehi bulunan, yapılmamış yatağı çevreliyordu. Tek yatay pencerenin gizlilik perdesi açıktı.

Peabody döndü. "Gözlükleri paketlemeden önce görmeni istedim. İkisinde de parmak izi var. Kurban sağdakinin üzerinde.

yatağın. Soldakiler sistemde yok. Laboratuvar gözlüklerde ve bu çarşaflarda DNA bulacak."

"Evet, bu uyku modu değil. Tribünlerdeki çekmeceleri kontrol ettin mi?"

"Sağdakinde bir tablet, onun 'link'i ve bir çantada bir eskiz defteri ve kalemler. Solda hiçbir şey yok. Öğleden sonradan beri 'link'e gelen ya da giden arama ya da mesaj yok. Sonra sadece bir mesaj. Numarayı kaydettim, Gwendolyn Huffman adına kayıtlı."

"Ne yazıyordu?"

"Sadece: Oturmamızı dört gözle bekliyorum. Kurban da öyle olduğunu belirten bir mesaj attı ve mesajı atan kişi yakında görüşeceklerini ve eli boş gelmeyeceğini söyledi."

"Zaman belirtilmedi. EDD için poşetleyin. Prezervatif yok, seks oyuncağı yok," diye ekledi Eve. "Burada değil, banyoda değil. Dolapta mı?"

"Sadece giysiler, ayakkabılar, bir çift el çantası-biri gündüz, biri akşam. İki rulo çanta, büyük olanın içinde küçük olan. Kıyafet düşkünü değildi," diye ekledi Peabody, Eve kendine bakmak için dolaba doğru yürürken.

"Ama elindekileri türlerine göre düzenlediğini görebilirsiniz. İş kıyafetleri, sokak kıyafetleri, bir basit siyah elbise, birkaç tane de eğlenceli gece kıyafeti diyebileceğim kıyafet. Ayakkabılar da aynı şekilde. Şifonyerde iç çamaşırları, uyku kıyafetleri, egzersiz kıyafetleri ve bu tür şeyler var - yine türlerine göre düzenlenmiş. Mücevherler için küçük bir çekmece var. Kostüm, sanat, eğlenceli şeyler. Her şey düzenli, Dallas ve hiçbir şey sanki birileri bir şey aramak için karıştırmış gibi görünmüyor."

"Hayır, ne burada ne de başka bir yerde." "Bu beni rahatsız ediyor."

Evet, öyle, diye düşündü Eve, ama döndü. "Konuş."

"Tamam, evin etrafına bakıyorsunuz -üst kattaki stüdyosu, aşağıdaki yaşam alanı- ve her şey temiz, gerçekten temiz ve düzenli. Duvarlardaki sanat eserleri dışında ciddi bir minimalistti ve belli ki her şeyin temiz ve yerli yerinde olmasını seviyordu."

"Anlaştık."

"Şuradaki küçük sandalyenin üzerine atılmış bir gömlek, daha sonra giymek ya da kaldırılmak üzere tekmelenmiş bir ayakkabı yok."

"Kirli bulaşık yok, bardaklar hariç," diye ekledi Eve. "Serili şey yatağın ayak ucundaki bankın üstüne katlanmış ama çarşaf lar birbirine karışmış, yarısı atılmış. Uyku modunda değil. Seks modu."

"Belki yatağı dağınık bırakmasını anlayabilirim - tekrar uyumadan önce düzeltecektir. Yaşam tarzının ne kadar hassas olduğunu düşünürsek bu biraz zorlama olur ama o kullanılmış şarap kadehlerini bıraktığını sanmıyorum."

"Dün gece saat on sekiz onda mutfak AC'sini kullanarak bir porsiyon tavuk ve pilav ile yanında brüksel lahanası sipariş etti. O tabaklar ve dün sıfır-sekiz-yirmi'de kahvaltı, on üç-otuz beş'te öğle yemeği için sipariş ettiklerinden kalanlar bulaşık makinesinde, temiz. Saat on sekiz yirmi sekizde çalışacak şekilde programlamış."

"Belki de kadehleri doldurmak için boşaltmak istemedi ama onları burada bıraktığını sanmıyorum."

Eve, "Bu kalıba uymuyor," diye onayladı.

"Biriyle şarap içip seks yapıyor ve tüm işaretler rızaya dayalı olduğunu gösteriyor. Ama bir yerde tartışma çıkıyor. Kurbanın kalkıp iş kıyafetlerini giymesine ve ortalığı toparlamamasına neden olacak kadar ciddi. Şöyle diyor: "Bunu bir daha yapmayacağım. İşimiz bitti. Giyin, dışarı çık. Ben işe gidiyorum." "

"Bu çizgiyi takip ederek," dedi Eve, "terk edilen sevgili bunun yapılmasını istemiyor, çıkmak istemiyor. Ve kavgayı kurbanı bir tokmakla vurarak bitirir."

Peabody, "Tutku suçu," diye bitirdi. "Sana kimin yaptığını göstereceğim, sürtük! "

"Tüm bunlar için iyi bir olasılık. Morg ve temizlikçiler yolda. Girişe bir göz atalım.

Kapıyı aç ve çarşafı işaretle. Süpürgeciler onları, bardakları ve diğerlerini alabilir."

Peabody, "DNA bulacaklar," diye tahmin etti, "ama eğer parmak izleri dosyada yoksa..."

"Henüz kimliği belirlenemeyen sevgilinin DNA'sının dosyada olması daha az olası," diye bitirdi Eve ön kapıyı açıp yere çömelirken. Kilidi incelemek için mikro gözlük taktı, anahtar-kart okuttu.

"Ucuz bir saçmalık," diye mırıldandı, "ama kurcalandığına dair bir işaret göremiyorum. EDD'yi çağıralım, kontrol etsinler ve bakalım dün kaç kez girildiğini söyleyebilecekler mi? Alt kattaki ana kapıyı da kontrol edebilirler. Olasılık: Sevgililerden biri hışımla dışarı çıkar. "Siktir git, Ariel. Kadın üst katta, müzik açık, çalışıyor. İkinci sevgili içeri girer. Seks oyuncakları ya da temel koruması olmayan birinin birkaç yatak partneriyle hokkabazlık yaptığını düşünmek zor ama belki. İkinci aşık yatağı ve şarap kadehlerini görüyor. Şu kaltak! Geliyor, onu dövüyor. "Bu sana beni aldatmayı öğretecek. "

"Düzenli ve tertipli olması onun bir sürtük olmadığı anlamına gelmez, üstelik çarşafı kat kat karıştıran biri." Yine de Peabody içini çekti. "Eğer bir dolandırıcı çıkarsa çok kötü olur, çünkü yaptığı işi gerçekten beğeniyorum."

Basamakların çınladığını duyunca Eve saha çantasındaki gözlükleri yerine taktı. "Bu morg ya da süpürgeciler olmalı. Her iki durumda da, onları çalıştıralım, sonra aşağı inip komşuyla konuşalım. Kurbanın çarşafı kiminle karıştırmaktan hoşlandığını biliyor olabilir."

2

Uzun boylu, ince yapılı ve gözle görülür derecede sıkıntılı olan Hettie Brownstone, onları küçük bir elektrikli şöminenin üzerindeki çıkıntıda yanan mumdan gelen vanilya kokulu bir daireye aldı. Byrd'ün evinin aksine, burası minimalizmin yanından bile geçmiyordu.

Oyuncaklar bir köşede üst üste yığılmış üç tüpte toplanmıştı ve yastıklar kanepeyi süslüyordu. Girişin içindeki bir tür bölmede/ağaçta çocuk ve birkaç yetişkin ayakkabısı, bot, ceket ve şapka bulunuyordu.

Toz tutucular çoktu.

"Bu doğru mu? Bir hata yok mu? Ariel hakkında?" "Hayır, hanımefendi."

Gözleri yaşardı ama başını salladı, eliyle işaret etti. "Lütfen, oturun. Markete gitmedim, kızımı okula bıraktıktan sonra gidecektim ama... Biraz çayım ve meyve suyu tüpüm var."

"Biz iyiyiz," dedi Eve ona.

"Bana ne olduğunu söyleyebilir misiniz? Ne olduğunu bilmemek korkunç bir şey ve tam da küçük kızımın uyuduğu yerin üst katında."

"Araştırıyoruz."

Brownstone bir sandalyeye çöktü, arkasına sıkıştırılmış yastığı aldı ve ona sarıldı. "Konuştuğum memurlar bir şey söylemedi ama bunun bir kaza olmadığı izlenimini edindim."

"Hayır, hanımefendi, kaza değildi."

Şimdi gözlerini sıkıca kapattı. "Güvenlik konusunda çok... umursamazdı. Ev sahibi güvenlik ve iyileştirme konusunda işe yaramaz. Onarımlar bile sonsuza kadar sürüyor. Daireye kamera ve güvenlik kilitlerini kendim taktım ve size bazı temel tesisat işlerini öğrendiğimi söyleyebilirim. Aslında Ariel bana bir çamaşır makinesinin nasıl değiştirileceğini ve bir giderin nasıl temizleneceğini gösterdi. Birbirimizi bu şekilde tanıdık."

"Birbirinizi ne kadar iyi tanıyordunuz?"

"Tek kiracı biziz, ikimiz de kadınız, ikimiz de bekâriz. Ama o çok özel biri ve ben de çalışan bekar bir anne olarak çoğu zaman delicesine meşgulüm. Arkadaş canlısıyız ama pek sosyalleşmiyoruz ya da birlikte takılmıyoruz" diye düzeltti. Haftanın altı günü dans öğretmenliği yapıyorum ve Tasha var. Benim sosyalleşmem oyun buluşmaları, park gezileri ve çocuk videolarından ibaret. Ariel sanat öğretiyor ve kendi işinde çok sıkı ve ciddi çalışıyor."

"Onun birimine erişiminiz vardı."

"Evet. Ariel'in bir kedisi vardı, Rodin. Bazen sanat festivallerine giderdi ve Rodin'e bakıp bakamayacağımı, yukarı çıkıp yemeğini ve suyunu verip veremeyeceğimi, o yokken ona eşlik edip edemeyeceğimi sordu. Geçen kış öldü. Ona anahtar kartını geri vermeyi tamamen unuttum. O da hiç sormadı, bu yüzden aklımdan çıkmış. Onu polise verdim."

"Evet, elimizde var. Bize akşamınızdan bahsedebilir misiniz?" "Elbette." İki elini de vahşi bir saç yığınının arasından geçirdi.

kıvırcık siyah saçları vardı. "Diğer memurlara da söylediğim gibi, Tasha'yı okuldan aldıktan sonra eve geldik. Ona bir şeyler hazırladım ve ben koridorun karşısındaki stüdyomda ders verirken o biraz kestirdi. Uyanırsa onu görebilmek ve duyabilmek için bir monitör kullanıyorum. Ön taraftaki güvenlik bence beş para etmez ama kendim tamir etmeye gücüm yetmez. Eğer o uyuyorsa ve ben ders veriyorsam daireyi kilitli tutuyorum ama monitörüm var."

Peabody, "Onun güvende olduğunu biliyorsun," diye araya girdi.

"Evet." Brownstone'un eli gömleğinin en üst düğmesine gitti ve düğmeyi çevirdi. "Onu ihmal ettiğimi düşünmeni istemiyorum. Sadece ikimiz varız. Babası o doğduğundan beri ortalıkta yok, bu onun seçimi. İlk altı ay profesyonel anne statüsü için başvurdum ama..."

"Çalışman gerekiyor," dedi Eve.

"İstiyorum. Öğreteceklerimi kullanarak bizi desteklediğimi bilmesini istiyorum. Her neyse, bir rutinimiz var ve genellikle saat üç dersinde uyukluyor, sonra oyuncaklarından bazılarını getiriyoruz, böylece bir sonraki derste oynayabiliyor. Ondan sonra akşam yemeği ve hava güzelse parka yürüyüş ya da ne yaparsak. Sonra saat sekizde on üç ila on yedi yaş arası öğrencilerim var. Tasha çocuklarla dans etmeyi seviyor ve onlar da buna aldırıyor. Ondan sonra kapıyı kilitleyip onu yatırıyorum. Bu bazen hızlı ve kolay oluyor, bazen de olmuyor." Biraz gülümsedi. "Dün gece hızlı ve kolaydı, onu dokuzu çeyrek geçe yatırdım, duş aldım. Biraz şarap içtim ve ekranın karşısında uyuklamaya başladım. Ben de yatmaya gittim."

"Yukarıdan bir şey duydunuz mu, binaya giren ya da çıkan birini duydunuz mu? Merdivenler gürültülüdür," diye belirtti Eve.

"Bir de bana sor. Tam da bu nedenle ses yalıtımı için yatırım yaptım. İkinizden birinin çocuğu var mı?"

"Hayır."

"Size şunu söyleyeyim, diş çıkaran bir bebekle yerde yürürken, sonunda onu uyutmayı başardığınızda ve biri lanet merdivenlerden gürültüyle gelip onu uyandırdığında, onu öldürmek istersiniz."

Sarsılarak geri çekildi. "Aslında öyle demek istemedim-" Peabody, "Anlıyoruz," diyerek onu temin etti.

"Ev sahibi ses yalıtımı için para vermedi, ama eğer para harcamak istersem devam edebileceğimi söyledi. Aslında ailem ödedi. Şehir dışında yaşıyorlar."

"Bayan Byrd'ün arkadaşları ve romantik ilişkileri hakkında ne biliyorsunuz?"

"Çok fazla değil, eğer bir şey varsa. Salı ve Çarşamba akşamları ve her Cumartesi öğleden sonra öğrencileri olduğunu biliyorum. Eğer bir dersim varsa ya da binaya girip çıkıyorsa, onların geldiğini görürdüm. Benimle görüştüğü biri hakkında hiç konuşmadı."

Yine başını salladı. "O mumu onun için yaktım. Aptalca, sanırım, ama istedim ki... Eğer daha fazla zaman ayırsaydım, onu tanımak için daha fazla çaba harcasaydım, şimdi yardım edebilirdim."

Peabody ona, "Yardım ettiniz," dedi.

"Bir yanımdan her şeyi kapatıp şehir dışına kaçmak istiyor. On yedi yaşından beri şehirde yaşıyorum ve Kumpanya ile çalışma şansım oldu. Baş balerin olma hayallerim vardı. Müdürlüğe kadar yükseldim," dedi gülümseyerek. "Ve sonra Tasha vardı. Onu bu hayale tercih ettiğim için bir an bile pişmanlık duymadım. O bir rüya. Ve ilk kez ayrılmayı düşündüm. Bunu yapamam."

Ellerini kaldırdı ve bıraktı. "Burada bir hayat kurduk ve bu iyi bir hayat. Ama umarım Ariel'e bunu yapanı bulursunuz, sadece geceleri uyuyabilmem için değil, çünkü o bunu hak etmedi. Onun hakkında bildiklerim iyi bir insan, yetenekli bir sanatçı ve düşünceli bir komşu olduğuydu."

Dışarıda, arabaya doğru yürürlerken, Peabody ellerini güzel pembe paltosunun içine soktu çünkü ona göre bu daha çok bir yürüyüştü.

"Ebeveynlik zordur," diye yorumladı. "Diğer ebeveynin dahil olmadığı tek ebeveynlik acımasız olmalı. Ama bu mutlu bir daireydi. Bunu hissedebiliyordunuz."

"Komşusunu kimin öldürdüğünü bulduğumuzda daha mutlu olacak."

"Evet, o da var."

"Ne biliyoruz Peabody?"

"Ölü kadın, arkadan saldırıya uğramış, görünüşe göre saldırıdan önce şarap içmiş ve seks yapmış. EDD kilidin kırılıp kırılmadığını teyit edecek, görsel inceleme hayır diyor."

Saha kitlerini değiştirdiler, arabaya geri bindiler.

"Ölüm nedenini, muhtemel ölüm sebebini biliyoruz. Brownstone dürüst ve inandırıcı olduğu için kurbanın özel hayatında mahrem, işinde ciddi olduğunu biliyoruz. Haftada iki ya da üç kez öğretmenlik yaparak gelirini destekliyordu ve güvenliğine dikkat etmiyordu."

"Kurbanın sevgilisinin ya da sevgililerinin Brownstone'un teyit edemeyeceği kadar gizli olduğunu biliyoruz. Muhtemelen öğrencilerinden biri ya da birkaçı. Dersten sonra kal, bir şeyler iç, sonra çık. Bilgisayarında ders programı ve öğrenci listesi olacak. EDD bizi oraya kopyalasın."

Arabayı sürerken Eve, dokuz-bir-bir arayanın adını ve kaydın bir kopyasını istedi.

"Gwendolyn Huffman."

"Dün öğleden sonra ona mesaj atan kişiyle aynı kişi."

Eve düşünerek parmaklarını direksiyona vurdu. "Bu kullanışlı değil mi? Hadi çağırıyor duyalım."

Dokuz-bir-bir, acil durumunuz nedir?

Oh, Tanrım, oh Tanrım, o öldü! Ölmüş. Kan vardı.

Ariel! Ben Ariel. Yardıma ihtiyacın var, yardım gönder.

Dokuz-bir-bir operatörünün sakın ve net sesi karşısında, arayan kişi adresi söyledikçe histeri daha da arttı.

Acele et, acele et, lütfen acele et. Tanrım, Tanrım, hasta olacağım. Yayın sona erdi.

"Adını hiç vermedi," dedi Eve. "Bağlantı numarasından almışlar."

"Baştan sona histerik bir sesi vardı."

"Eğer cesedi gerçekten West Village'da gördüyse, sabah paket servisini bıraktıysa ve sonra Yukarı Doğu Yakası'ndaki evine kadar gittiyse, bunu biraz azaltacak zamanı olmuştur.

Cesedi görmediyse nereden biliyordu? Bakalım cevapları bulmak için zaman ayırmış mı?"

Yukarı Doğu Yakası'ndaki bina yüksek ve şıktı, çelik ve camdan yapılmıştı ve üst katlarında geniş teraslar vardı. Cadde üzerinde, geniş cam girişin yanında gümüş rengi siyah giysili iki kapıcı duruyordu.

İkisi de Eve'in aldatıcı bir şekilde şık olmayan DLE'sinin kaldırırma yanaştığını görmekten memnun görünmüyordu.

Soldaki yaklaşırken Eve arabadan indi ve rozetini yukarı kaldırdı.

"Koyduğum yere bırak."

"Hanımefendi-"

Parmağını önce adama, sonra da rozetine doğru uzattı. "Burada hanımefendi mi yazıyor? Hayır, yazmıyor. Teğmen yazıyor. NYPSD yazıyor. Arabamı koyduğum yere bırak."

Adamın yanından geçip kaldırırma çıktı ve yaklaştığında hızla açılan camdan geçerek neden kapıcılara ihtiyaç duyduklarını merak etmesine neden oldu.

Eve'in saplantılı bir zarafet olarak düşündüğü bir yere girdiler. Altın ve gümüşün bolca bulunduğu salona birkaç rahat kulüp sandalyesi ile biraz kraliyet mavisi serpiştirilmişti. Altın avizelerden ışık damlıyordu; ince gümüş vazolarda bükülmüş, altın benekli dallardan oluşan bir düzenleme sergileniyordu.

Sessiz ve hoş kokulu hava, gizlice zenginlik ve ayrıcalık fısıldıyordu.

Kraliyet mavisi takım elbiseli iki tezgâhtar, kavisli, aynalı bir tezgâhın başında duruyordu. Biri bilgisayarında özenle çalışmaya devam etti. Diğeri ise Eve'e en profesyonel gülümsemesini fırlattı.

"Günaydın ve Royale Evi'ne hoş geldiniz. Bugün size nasıl yardımcı olabilirim?"

Belki önemsiz bir şeydi ama Eve rozetini kaldırdığında ve o gülümsemenin kayboluşunu izlediğinde küçük bir tatmin duygusu hissetti.

"Gwendolyn Huffman ile konuşmak için buradayız."

"Felicity?" Ellerini tezgâhın üzerinde kavuşturmak için çalışmayı bırakmış olan arkadaşına baktı.

"Kimliklerini doğrula Jonathan."

"Oh, evet, elbette. Rozetlerinizi tarayabilir miyim lütfen?"

Tarayıcıyı kaldırıp doğruladıktan sonra Felicity başını salladı. "Yaklaşık yarım saat önce iki memuru temizledik.

Temizleme

Bayan Huffman'ın ünitesinde Rahatsız Etmeyin yazısı olduğu için gecikti. Bayan Huffman'ın nişanlısı biz geçiş izni vermeden yaklaşık on beş dakika önce geldi. Bayan Huffman DND'sini onu dışarıda bırakacak şekilde güncellediğinden, Bay Caine doğruca yukarı çıktı."

"Yani polisleri soğukkanlı tuttunuz ama nişanlının yukarı çıkmasına izin mi verdiniz?" Felicity sakinliğini korudu.

"Kesinlikle özür dilerim, Komiser.

Ancak, bir arama emri veya doğrulanmış bir acil durum yerine, bir bölge sakininin DND'sini yerine getirmek zorundayız."

"Masaya ne zaman geldin?" Eve ona sordu.

"Sabah sekiz buçuk. Memurlara da söylediğim gibi, Bayan Huffman bu sabah."

"Son 24 saatin güvenlik kayıtlarının bir kopyasına ihtiyacımız olacak." Eve durakladı ve bunu anlamlı hale getirdi. "Arama emri çıkartabilirim." "Buna gerek yok. Bu konuda çok istekliyiz.

Elimizden geldiğince işbirliği yapacağız. Jonathan, güvenliğe git ve teğmenin istediği şeyi al."

"Lobi," dedi Eve, "asansörler, Huffman'ın katı."

Adam birden ayağa fırladı. "Hemen getiriyorum."

Eve Felicity'ye, "Çıkarken alırız," dedi. "Bizi temizleyin."

"Temizsiniz. Bayan Huffman 4800, kırk sekizinci kat, doğu."

"Teşekkürler." Eve, Peabody ile birlikte asansörlere doğru yürüdü. Batı için iki altın, doğu için iki gümüş.

"İşte bir fikir." Eve altın damarlı gümüşü aynalı duvarları olan arabaya adım attı. "Huffman dokuz-bir-bir aramasını yaptığında buradaydı. Felicity'nin masaya gelişiyle aynı anda geldi. Yani Huffman üst kattaydı, buradaydı. DND'yi açıyor ve zaman kazanıyor."

Peabody, "Polislerin geleceğini biliyor olmalıydı," diye

onayladı.

"Aptal değilse, evet. Biraz destek için nişanlısını devreye sokar, belki hikayeyi ona anlatır. Şu ana kadar haftanın zekâsı listeme giremedi."

"Resepsiyon nişanlısını temize çıkardıklarını, yani onunla birlikte yaşamadığını söyledi."

"Şehir merkezine kadar gidiyor ve erkenden iki kişilik kahve ve kek için duruyor. Neden?"

"Metinde oturma yazıyordu."

"Evet, mesajlarda isim de yok, konuşulacak detaylar da yok. Sabah erkenden şehir merkezine gidiyor. Ya kurbanın evinin kapısı güvenli değildi ya da Huffman'ın giriş izni vardı. Giriş izni varsa, neden? İçeri giriyor, yukarı çıkıyor, yemeği bırakıyor ve öylece gitmiyor, ihbar etmeden önce buraya kadar geliyor."

"Neden?"

Eve gümüş halılı geniş bir koridora çıktı. "Bakalım nasıl cevap verecek."

Daire 4800'ün çift kapısı, avuç içi plakası, güvenlik kamerası ve çift polis kilidi vardı. Eve zile bastı.

Sakin şu anda ziyaretçi kabul etmiyor, bilgisayar başladı, lütfen-

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody, NYPSD." Tarayıcı için rozetini kaldırdı.

Kısa bir tereddütten sonra bilgisayar bir tarama **yaptı,**
Lütfen bekleyin.

Bir an sonra sağdaki kapı açıldı. Otuzlu yaşlarının ortalarında olduğunu düşündüğü adamın güneşten kavrulmuş sarı saçları, altın sarısı bronz teni ve sert bakışları, boş zamanlarını yürüyüş yaparak, yelken açarak, tenis oynayarak ya da başka bir açık hava etkinliğiyle geçirmeyi sevdiğini gösteriyordu.

Şu anda üç parçalı lacivert ince çizgili bir takım elbise ve mükemmel düğümlü gri-lacivert bir kravat giyiyordu.

"Teğmen, Dedektif." Kısa bir süre başını salladı, takım elbisesiyle neredeyse aynı renkte olan gözleri ciddiye. "Lütfen içeri buyurun. Ben Merit Caine, Bayan Huffman'ın nişanlısıyım."

Onları, dallarından küçük portakallar sarkan saksı ağaçlarıyla çevrili küçük bir fuayeden geçirip geniş bir oturma alanına götürdü.

Eğer lobi Eve'e saplantılı bir zarafet gibi geldiyse, bu da ona çalışılmış bir zarafet gibi geldi.

Her şey mükemmel ve mükemmel bir uyum içinde, diye düşündü. Mobilyaların yumuşak renkleri ve yumuşak kıvrımları, devasa antika halı - mükemmel bir şekilde solmuş - sessiz sanat, çeşitli şekillerde aynalarla serpiştirilmiş tüm manzaralar veya natürmortlar, kristal vazolardaki güllerin ve zambakların kokusu ve cam duvarın dışındaki nehir manzarasının mükemmelliği. Geniş teras, cam masası, rahat sandalyeleri ve saksı çiçekleriyle küçük bir açık hava yaşamı sunuyordu.

Her şey soluk mavi kanepenin köşesine kıvrılmış kadına yakışıyordu. Eve onun nişanlısından on yaş daha genç olduğunu düşünüyordu. Yüzünü güzelleştirmeden yapabilecek kadar genç ya da güzelleştirmiş gibi görünmesini sağlayacak kadar uzman olduğunu düşündü.

Sarı saçlarını kuyruk şeklinde arkaya toplamıştı, böylece klasik oval yüzü çerçevesiz kalmıştı. Kanepe gibi yumuşak bir mavi olan gözlerinde ağlama belirtileri vardı. Nazikçe.

Akışkan bir kumaştan beyaz bir pantolon ve dökümlü beyaz bir gömlek giymişti. Onunla ilgili her şey kırılıyordu.

İki üniformalı sandalyelerinden kalktı. İkisinin de kahvesi vardı ama fincanlarını yere koydular.

"Dedektif, memurları fuayeye götürün, raporlarını alın. Buradan sonrasını biz hallederiz," dedi onlara. "Bayan Huffman, ben Teğmen Dallas."

"Biliyorum." Sesi dalgalandı. "Merit ve ben videoyu gördük. Ilove Gündemi. Bunun olduğuna inanamıyorum." Merit'in eline uzandı. "Memurlara ne olduğunu anlattım. Ama ne olduğunu bilmiyorum. Sadece bilmiyorum."

"Sorun yok, Gwen." Merit onun yanına oturdu ve elini kendi elinin içinde tuttu. Sol elinin üzerinde kare kesimli bir elmas vardı. "Her şey yoluna girecek."

Eve, "Sert Yakışıklı, Narin Güzellik'le tanış" diye düşündü. Mükemmel bir eşleşme.

Tekrar Eve'e baktı. "Lütfen oturun, Teğmen. Size bir şey ikram edebilir miyiz?"

"Sadece cevaplar," dedi ve oturdu.

"Siz başlamadan önce, ben aynı zamanda Gwen'in yasal temsilcisiyim." "Siz avukat mısınız, Bay Caine?"

"Evet, Caine, Boswell ve Caine ile birlikte. Gwen soruşturmanıza elinden geldiğince yardımcı olmak istese de, bir şok geçirdiğini anlamalısınız."

"Ne tür bir şok yaşadınız Bayan Huffman?"

"Ariel'i buldum. O ..." Gwen yüzünü Merit'in omzuna çevirdi. "Çok fazla kan var."

"Onun dairesinde miydin?"

"Evet. Bu sabah."

"Saat kaçta?"

"Erken. Emin değilim ama yedi buçuk civarı olmalı. Biraz önce mi? Emin değilim."

"Daireye nasıl girdin?"

Gwen yüzünü tekrar Eve'e çevirdi ama başını Merit'in omzunda bıraktı. "Kapı biraz açıktı. Müziği duyabiliyordum - çalışırken müzik açmayı sever- ben de içeri girdim. Ona haber vermek için aradım, sonra da stüdyosuna çıkmaya başladım. Sevdiği bir yerden kahve ve kek getirmiştım. Ona bunu söylüyordum. "Latte ve kızılıklı keklerim var. Sanırım biraz erken gelmekle ilgili bir şeyler söyledim, belki de kapısını açık bırakmaması gerektiğini."

"Sonra yukarı çıktığımda... onu gördüm. Yerdeydi ve kanlar içindeydi. Yüzünü, gözlerini gördüm. Sanırım çığlık attım. Bilmiyorum. Nefes alamıyordum, midem bulanıyordu, başım dönüyordu ve dehşete kapılmıştım. Koşarak dışarı çıktım. Ah, Merit, öyle kaçmamalıydım."

"Şoktaydın."

"Bir şeye dokundun mu?"

"Bilmiyorum. Kapı, parmaklık. Bilmiyorum."

"Buraya nasıl döndün?"

"Bir yerden taksiye bindim. Bilmiyorum bile. Koştum, yürüdüm. Kendimi dışarıda hissettim." Göz kamaştırıcı pırlantalı elini kalbine bastırdı. "Gerçek gibi görünmüyordu. Gerçek olamazdı."

Peabody tekrar içeri girdiğinde Eve başka bir sandalyeyi işaret etti.

"Bayan Byrd'ü ne zamandır tanıyorsunuz?"

"Geçen sonbaharda tanıştık, sanırım Eylül'de. Eylül olmalı çünkü Merit bir iş gezisindeydi. Şehir merkezinde bir sanat açılışına gittim. Ariel öne çıkan sanatçılardan biriydi. Çalışmalarını çok beğenmiştim."

Tek bir damla gözyaşı Gwen'in yanağından aşağı oldukça güzel bir şekilde kaydı. "Onun parçalarından birini aldım ve konuştuk. Çok iyi anlaştık. Sanatına olan tutkulu bağlılığına hayrandım ama aynı zamanda neşeli bir tarafı da vardı, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur. Arkadaş olduk."

"Sabahın yedi buçuğunda evine uğrayacak kadar arkadaş canlısı mı?"

"Dediğim gibi erkenciydim. Saat sekizde orada olmam gerekiyordu ama heyecanlıydım. Merit'e düğün hediyesi olarak mermerden bir parça yapması için onu görevlendirmiştim. Oturarak yapacaktım."

"Kapısını sık sık emniyetsiz bırakır mıydı?"

"Ben... Bilmiyorum. Onun evine çok sık gitmezdim. Genellikle bir şeyler içmek ya da bir galeriye göz atmak için buluşurduk, öğle yemeği yerdik. Elbette onun evine gitmişim, çalışma alanını görmüştüm ama kapısının daha önce açıldığını hatırlamıyorum."

"Dikkatsiz olabiliyordu," diye ekledi Gwen. "Akli işindeyken dikkatsiz olabiliyordu."

"Pekâlâ. Arkadaştınız. Onun diğer arkadaşlarıyla tanıştınız." "Pek sayılmaz. Düşmanca bir insan olduğundan değil, ama pek sosyalleşmezdi."

"Peki ya romantik partnerler?"

"Hiç kimseden özellikle bahsetmedi. Ona Merit'in çok sevimli bir kuzeni olduğunu ve onu ayarlayabileceğimi söyledim." **Nişanlısına baktığında şimdi biraz**

gölümsüyordu.

"Henry. Ama birkaç yıl önce kötü bir ayrılık yaşamış ve işine konsantre olmak istediğini söylemişti. Romantizm bekleyebilirmiş."

"Eski sevgilisinin adını söyledi mi?" "Hayır."

"Tamam, neden bize akşamınızı anlatmıyorsunuz?"

O yumuşak ve ağırlıklı mavi gözler genişledi. "Benim akşamım mı?" "Nerede, saat kaçta, kiminle yemek yediniz?"

"Anlamıyorum." Bir kez daha Merit'e baktı. "Ölüm zamanını tespit ettiniz," dedi.

"Var. Bunu aradan çıkarmak istiyorum.

Huffman'ın biraz sessizliği ve mahremiyeti olsun."

"Bunu ona yapabileceğimi mi düşünüyorlar?" Gözleri irileşmiş, dudakları titreyerek Merit'e sarıldı. "Herhangi birine?"

Eve, Peabody'ye bir bakış attı ve ortağı anlayışla ona doğru eğildi. "Bayan Huffman, bu sizin için çok zor bir dönem. Bir şok ve kayıp yaşadınız. Bize söyleyeceğiniz her şey arkadaşınıza ne olduğunu, arkadaşınıza kimin zarar verdiğini bulmamıza yardımcı olacak. Belki dün akşam onunla konuşmuşsunuzdur?"

"Hayır, ben... Ben mi? Hayır. Mesajlaştık! Doğru, öğleden sonra. Oturmayı teyit etmek için mesaj attım, o da dört gözle beklediğini söyledi. Düğün planlayıcımız Marjorie ile buluşacaktım. Merit ve ben Temmuz'da evleniyoruz."

"Tebrikler." Peabody bir gülümseme ekledi.

"Sonra eve geldim. Merit bir davaya hazırlanıyordu, o yüzden geç saatlere kadar çalışacaktı. Huzursuz oldum. Çok güzel bir gündü. Yürüyüşe çıktım, vitrinlere baktım. Sanırım altı gibi? Altı mı, altı buçuk mu? Emin değilim. Parka kadar yürüdüm. Buraya kaçta döndüğümde emin değilim. Sekiz mi? Dokuz mu? Sonra bir salata ve bir kadeh şarap içtim. İki," diye düzeltti. "Ve Marjorie ile konuştuğumuz bazı şeyler üzerinde çalıştım. Şarap ve uzun yürüyüşün etkisiyle saat on birde yatağında uyuyakalmıştım."

"Yürüyüşünüz sırasında biriyle tanıştınız mı, vitrinlere bakarken bir şey satın aldınız mı?" Eve sordu.

"Hayır. Merit'le mesajlaştık, ne kadar, dokuz buçuk gibi mi?" "Yaklaşık. Gwen'e sipariş verdiğimizizi bildirmek için mesaj attım.

Daha fazla yemek ve muhtemelen iki ya da üç saat daha hazırlık yapacağız. Mola verdiğimiz için birkaç dakika ileri geri mesajlaştık."

"Bayan Huffman, bu sabahki zaman çizelgesine göre, Bayan Byrd'ü bulduktan yaklaşık altmış dakika sonra dokuz-bir-bir'i aramadınız."

"Biliyorum. Özür dilerim. Çok üzgünüm. Hayatımda hiç böyle bir şey görmemiştim - eve dönene kadar doğru düzgün düşünmeye başlamadım, hatta o zaman bile. Sonra anladım. Onu orada bırakmıştım. Öylece bırakmıştım. Bir hap almaya başladım, uyku ilacı. Her şeyi unutmak için neredeyse uyku ilacı alacağıma inanamıyordum. Tekrar titremeye başladım ve polisi aradım. Ama titrememi durduramıyordum."

"Odanıza Rahatsız Etmeyin yazısı asın ve 'bağlantılar."

"Evet, hapi alacağım zaman. Aradıktan sonra neredeyse tekrar içiyordum ama sadece bir yatıştırıcı içtim ve sonunda polisin benimle konuşması gerektiğini fark ettim ve Merit'i istedim. Merit'i istedim."

Ona sarılırken yavaş ve zarif gözyaşları dökmeye başladı.

"Onunla kalmalıydım." Güzel gözyaşları süzülürken yüzünü onunkine çevirdi. "Ariel'le kalmalı ve polisle orada konuşmalıydım. Hayatımın geri kalanında bunu yapmadığım için utanacağım."

"Yapma. Kendini suçlama." Dudaklarını kızın alnına değdirdi. "Bunu şimdi sonlandırabilirsek memnun olurum, Komiser, Dedektif. Yeterinden fazlasını yaşadı."

Eve ayağa kalkarken, "İşbirliğiniz için minnettarız," dedi. "Ve kaybınız için üzgünüz. Kendimizi dışarıda bulacağız."

Asansöre doğru yürürken Eve, "Üniformalarda anlatmadığımız bir şey var mı?" diye sordu.

"Pek sayılmaz. Daha yeni başlamışlardı. Bazı engellemeler olduğunu söylediler.

DND'de yasal temsilcisini bekliyor. Sonra biraz ağlamak ve yatıştırmak gerekiyor."

Asansöre bindiler ve aşağı inmeye başladılar. "İlişkiyi, temel zaman çizelgesini kurmaya başlamışlardı, sonra oraya vardık."

"Tamam, ilk görüşmede hikayesindeki büyük boşlukları görecektik kadar derine inmemişler."

"Bundan hiç bahsetmediler," diye yanıtladı Peabody. "Sanırım öfkelenme riskini göze alacağım ve bazı versiyonlarında sallantılar olduğunu hissettiğimi söyleyeceğim ve ağlayabilen ve bunu yaparken muhteşem görünen herkesten her zaman şüphelenirim - ama bu kıskançlık olabilir. Ama büyük, açık delikler görmedim."

"Onları bekleyin." Eve doğrudan lobideki masaya yöneldi. O daha sormadan Felicity ona mühürlenmiş ve etiketlenmiş bir paket verdi.

"İstediğiniz kopya, Teğmen. Eğer daha fazla yardımcı olabilirsek-"

"Yapabilirsin. Bayan Huffman ne zamandır burada yaşıyor?" "Hafızam beni yanıltmıyorsa, yaklaşık dört yıldır."

"Hafızanızda Bay Caine ile ne kadar süredir görüştüğüne dair bir tahmin var mı?"

"Önerebileceğim en iyi tahmin bu olur. Yaklaşık bir yıl diyebilirim, otomatik izni için daha az."

"Teşekkürler. Bir şey daha var." PPC'sini çıkarıp Ariel Byrd'ün kimlik fotoğrafını gösterdi. "Bu kadını tanıyor musunuz?"

"Hayır, özür dilerim."

"Tamam, bir şey daha var. Masadaki diğer vardiyalar. İsimlerine ve bağlantılarına ihtiyacım var."

"Elbette. Jonathan, şu bilgiyi getir lütfen."

Onu aldıktan sonra Eve, Peabody ile birlikte yola çıkmadan önce Felicity'ye tekrar teşekkür etti.

Peabody onlar arabaya binene kadar bekledi. "Yani zekâmız bir şüpheli. Bunu anlıyorum, bu rutin bir şey. Ama neden hemen onun üzerine gittiğinizi anlamıyorum."

"Birincisi, insanların bana yalan söylemesi beni sinirlendiriyor." Eve trafiği değerlendirdi ve hızla trafiğin içine daldı.

"Paket servis poşeti, bu dayanıyor. Üniformalılar Huffman'ın güvenlik beslemesini doğruladı -şimdi yüz tanımayı çalıştırmaya gerek yok- kahve ve kekleri sıfır-yedi-yirmi saatte getirdiler."

"Evet, bu geçerli. Düğün organizatörü anlaşması da geçerli olacak. Kontrol edeceğiz ama bu yeterince sağlam olacak. Zaman biraz şaşabilir ama o da tutacak. Avukat nişanlının geç kalan yasal hazırlığı, o da geçerli. Gerisi saçmalık."

Batıya saptı, sonra Lexington'dan güneye yöneldi.

Peabody bunu düşündü. "Benim saçmalık detektörüm oldukça iyidir, ama seninkinin daha iyi olduğunu söyleyebilirim."

"Düğün işlerini hallediyor, sonra evine dönüyor. Bir saat kadar sonra karar veriyor: Hey, sıkıldım. İki ya da üç saatlik bir yürüyüşe çıkıyor, parka gidiyor, vitrinlere bakıyor. Sana bir şehir yürüyüşçüsü gibi mi geliyor Peabody? Yoksa onca zaman vitrinlere bakıp hiçbir şey satın almayan bir kadın mı?"

"Şimdi sen söyleyince, pek sayılmaz. Yani, akla yatkın. Şehir gezintisi, onun durumunda, kafası düğün planlarıyla dolu. Sadece havaya çıkmak. Ama evet, uzun bir süre yalnızdı. Ama cinayet sırasında evde olduğunu söyledi."

"Yayını kontrol edeceğiz, ama muhtemelen öyleydi, yoksa lobiden gelir ve bir daha o yöne gitmezdi. Hâlâ bir yalancı. O üç saatlik süre zarfında her neredeyse, şehir gezintisi yapmamış. Tek başına değil."

"Nişanlımı aldatıyorum."

"Aklıma geldi, evet. Bunu da ekle." Peabody'ye bir bakış fırlattı. "Öyle bir kadın sabahın sekizinde randevu almaz. Oraya otuz dakika erken gitmez. İnsanlar onu bekler, bu işler böyle yürür."

"Ondan birazcık bile hoşlanmıyorsun."

"O bir yalancı, potansiyel bir dolandırıcı. Jüri bir katil olup olmadığını bilmiyor ama o kutuları kontrol ediyor."

Tekrar batıya yöneldi ve şehir içi trafiğin sıkışıklığı sırasında düşünmeye başladı.

"Kurbanın dairesine giriyor - ve kurbanın, yakın arkadaşının, onun dairesine girip girmediğini diğer lobi çalışanlarına sorduğunuzda tespit edeceğiz - merdivenlerden stüdyoya doğru çıkmaya başlıyor."

"Paket servisi satın almadan önce zaman ayırmak, ki evet, şimdi bunu ortaya koyduğunuza göre, bu da yanlış görünüyor. Bu gerçekten erken."

"Cesedi gördü, çantayı düşürdü. Splat. Muhtemelen gerçek bir kutsal bok içinde, muhtemelen kutsal bok oluşturmak için. Sonra ayrılıyor. Geri mi dönüyor? O daireye parası yeten bir kadın genellikle bir araba servisi kullanırdı. Ama o kullanmamış. Taksi çağırana kadar bir tür füğ halinde dolaştığını iddia ediyor."

"O taksinin izini sürmemiz gerekecek," diye ekledi Eve. "Geri dönüyor, evine gidiyor. Uyku hapi almayı düşünüyor. Zavallı ben! Sonra, nihayet, ölü arkadaşını kanlar içinde gördükten bir saatten fazla bir süre sonra, dokuz-bir-bir'e basıyor."

Eve sarı ışıktaki geçip tekrar güneye doğru ilerlerken Peabody, "Size uzun bir zaman veriyorum," dedi. "Çizgi şok ve farklı insanların bunu nasıl deneyimlediği olacak. Bu gerçekten yanlış değil."

"Duş aldı, kıyafetlerini değiştirdi, saçlarını kuruttu, çok dikkatli bir makyaj yaptı. Geri dönmesi için geçen süre göz önüne alındığında, bunların en azından bir kısmını ihbar ettikten sonra yapmış. Hazırlanıyor. Bu sabah yüzünü gördüğümüzden çok daha güzelleştirmeden, saçlarını çok daha süslemeden dışarı çıkmasına imkan yok. Ve masumiyetin sembolü olan beyaz giyiyordu. Üzerine kahve sıçramamıştı. Ve tüm bunlar olurken, avukat nişanlısıyla temasa geçti. Savunma Bakanlığı'ndan hazırlık için daha fazla zaman vermesini, önce onunla konuşmasını ve onunla görüştüğümüzde yanında olduğundan emin olmasını istedi."

"Hesap yapıyor," diye onayladı Peabody. "Kulağa açık ve net geliyor - özellikle de yavaş, mükemmel göz yaşlarıyla. Ama neden bu sabah geri döndü? Neden geri döndü, önce kahve ve kek aldı ve kendini cinayet mahalline koydu?"

"Bazı insanlar ilgiyi sever ve bahse girerim o da bu niteliklere sahiptir. Dahası, olay yerinde parmak izlerini de bulacağız. Her iki durumda da, yalancı, yalancı, süslü pantolonlar yanıyor."

3

Eve önce morga gitti ve uzun beyaz tünelden aşağı inmeye başladı. İki teknisyen otomatın başında durmuş, kötü kahvelerini hüpürdeterek içiyor ve önceki geceki beyzbol maçını tekrarlıyorlardı.

Adli tıp başmüfettişinin alanına yöneldi.

Mühürlü elleri kana bulanmış olan Morris, Ariel Byrd'ün cesedinin başında duruyordu. Olgun şeftalileri andıran takım elbisesinin üzerine şeffaf, koruyucu bir pelerin giymişti. Bahar havasında olduğu her halinden belli olan Morris, takım elbisesini soluk yeşil bir gömlek ve tam takım elbisesine uygun bir kravatla eşleştirmişti. Uzun, siyah saçlarını örgüler halinde sarmış, hepsini soluk yeşil bir kordonla arkadan bağlamıştı.

Bir insanın bir görünümü bu kadar mükemmel bir şekilde koordine etmeyi nasıl başardığı onu her zaman şaşırtmıştır, şaşırtacaktır.

Mikro gözlüklerini indirdi. "Genç, sağlıklı ve Mayıs ayının güzel bir gününde öldü."

"Onun hakkında bu kadar ileri gidebileceğinden emin değildim." "Künyesinde sadece senin adın yazmıyordu, ben de onunkini tanıdım."

Anında uyanan Eve, Morris'in kara gözlerinin içine baktı. "Onu tanıyordun."

"Kişisel olarak değil, gerçekten değil. Çalışmalarına hayran kaldım ve geçen ayki Parkta Sanat festivalinde onunla konuştum. Garnet, kızı ve ben birkaç saatliğine gittik."

Garnet DeWinter, Eve'in düşüncesine göre, kemik

doktoru, moda tabağı ve Morris'in dostu-platonik.

"Garnet onun kartını aldı ve ev stüdyosunu ziyaret etti." "Bu doğru mu?"

"Bahçe duvarı için bir gargoylle aldı. Büyüleyici."

"Onunla stüdyoya gittin mi?"

"Hayır." Morris bakışlarını tekrar cesede çevirdi. "Sanatçıyla ikinci kez karşılaşıyorum. Yetenekli bir kadın."

Eve daha da yaklaşarak göğsü açık bir şekilde yatan yetenekli kadını inceledi. "Bana onun hakkında başka ne söyleyebilirsin?"

"Dediğim gibi sağlıklı. Boyuna ve yapısına göre iyi kiloda ve kasları iyi durumda. Sol el bileğinde çocukluktan kalma bir yeşil çubuk kırığı var. Yaygın bir yaralanma ve iyi iyileşmiş. Alkol ya da yasadışı madde kullanımı belirtisi yok. Peabody." Ona gülümsedi. "Neden kutumdan kendin ve Dallas için soğuk bir şeyler almıyorsun?"

"Teşekkürler. Pepsi?" diye sordu Eve.

"Bu işe yarar." Ve Peabody açık vücut muayenelerinden hoşlanmadığı için onu meşgul etti.

"Savunma yarası yok, düşme sonucu yüzünde oluşan yırtık ve ezik dışında yaralanma yok, çarpma sonucu kaburgasında çatlak var."

"Çalışma masası."

"Evet, olay yeri kayıtlarınızı incelediğimde aynı fikirdeyim. Ve tabii ki öldürücü darbeler."

"Birden fazla."

"Üç, ilki hızlı bir tıbbi müdahale olmadan işi bitirecek olsa da, ikincisi anlaşılmayı tamamen mühürleyecekti. Biraz yukarıdan ve sağdan gelen güçlü darbeler onu öne ve sola, masaya doğru savurmuş. Sadece beş-üç yaşında, kısa boylu, hafif yapılı. Masayla çarpışma -sağlam bir masa, cıvatarla tutturulmuş

-Sağ alt kaburgası kırıldı. Masaya çarpıp geri sıçradığı ve sola doğru eğildiği sırada gelen ikinci darbe için bilinci yerinde olmayacaktı. Üçüncü darbe ise düşerken geldi."

"Bir sürü aleti vardı, düzenliydi. Çekiçler, keskiler, eğeler. Bana öyle geliyor ki katil cinayet silahını kurbanın arkasındaki başka bir çalışma masasından, yukarı çıkan basamakların sağ tarafından almış. Üzerinde büyük bir kaya parçası ve bir keski var. Tokmak yok."

Dalgınca, Peabody'nin uzattığı Pepsi tüpünü kırdı.

"Misafiri vardı, ya katil ya da daha önce biri.

Şarap ve seksi paylaştığı biri."

"Evet. Mide içeriğinde yaklaşık on iki ons kırmızı şarap, bir Shiraz vardı. Ölümünden üç saat ila bir saat önce tüketilmiş. Ölümünden yaklaşık dört ila dört buçuk saat önce tavuk, pilav ve brüksel lahanası yemiş."

"Akşam yemeğinde şarap yok. Şarabı yatak arkadaşım ile içmek için sakladım. Peki ya seks? Olası DNA?"

"Laboratuvarda DNA'yı tanımlayacak sıvılar var. Kadının içinde ya da üzerinde meni yoktu."

"Prezervatif kullanıyordu ama evinde hiç prezervatif yoktu." Eve cesedin etrafında tekrar dönerken omuz silkti. "Bütün kadınlar yapmaz. Seks oyuncağı yok, prezervatif yok. Oral doğum kontrolü yok. İçten mi?"

"Henüz bulamadım. Hiç çocuk doğurmadı."

"Tamam, bu iyi bir başlangıç. Hızlı çalışmanızı takdir ediyorum." "Böylesine genç bir yeteneğin söndürülmesine üzuldüm," Morris dedi. "Kesintisiz bir yaşam süresinde kim bilir neler yaratabilirdi."

Dışarı çıktıklarında Peabody, "Ne düşündüğünüzü anlıyorum," dedi.

"Ne düşünüyorum ben?"

"Gwen Huffman'ın nişanlısını kurbanla aldattığını."

"Oynayabilir. Şehir merkezine giden yan yol. Onu mahallenizden, sosyal çevrenizden uzak tutun. Nişanlısının o akşam, o gece için bağlı olduğunu biliyor. Oturmak olabilir

Bir boğuşma için kodlarını. Elleri boş gelmiyor. Şarap, çiçekler. Huffman dikkatli. Düğün planlamasından sonra eve gidiyor. Bahse girerim güvenlik kayıtları onun değiştiğini gösterecektir. O zaman kapıcıya taksi tutturmaz ya da araba servisini aratmaz. West Village'a yaptığı yolculuğun kayıtlara geçmesini istemez."

"Birkaç blok yürür, birini selamlar. Belki Byrd'ün evinden birkaç blok önce çıkar."

"İşte böyle," diye kabul etti Eve. "Şarap ve çiçekler. Üniformalılara kontrol ettireceğiz çünkü onları Byrd'e yakın bir yerden almış olmalı."

Arabaya bindiklerinde Eve, "Biraz şarap iç," diye devam etti. "Biraz seks, biraz daha şarap, belki biraz daha seks."

"Ve nişanlının mesajları!" Peabody elini kaldırdı. "Sen yumuşacık ve sıcacıkken, seninle yumuşacık ve sıcacık olan kadın nişanlısından bir mesaj aldığı anda ne hissedeceksin?"

"Sinirli. Yatak arkadaşınız mesaja cevap verip, sonra da sizinle mesajlaşmak için zaman harcadığında daha da sinirlenirsiniz."

"Şimdi bundan hoşlanıyorum. Bunu şimdi görüyorum." Bunu anladığı için Peabody koltuğunda biraz kıpırdandı. "Byrd, 'Bu bizim zamanımız olmalıydı ama onu buraya sen getirdin. Senin için bir kolaylık olmaktan bıktım."

"Ve iş kızıdır. Belki Byrd nişanlısına söylemekle bile tehdit eder."

"Ama eğer Huffman TOD'da evde olsaydı-"

"Bu iyi bir mazeret. Bu başka bir çıkış yolu bilmediği anlamına gelmez. Yangın çıkışı, personel çıkışı. Kontrol edeceğiz. Çok kırgınsın." Eve senaryoya devam etti. "Byrd Caine'e giderse, her şey biter. Belki onu bunun bir yalan ya da hata olduğuna ikna edebilirsin. Ama belki de düğünü iptal eder, seni terk eder. Eve gelirsin, içeride olduğunu anlarsın, bizim aklımıza gelmeyeceğini ya da aramaya zahmet etmeyeceğimizi düşündüğün bir çıkış yolu bulursun. Geri dönün, içeri girin - çünkü anahtar kartınız var, lanet olası bir tane var. Kafasını kır."

"Sonra sabah geri dönüyorsunuz, kendinizi korumak için paket servisi alıyorsunuz, çünkü iz bırakmış olabileceğinizi fark ettiniz. Ama ... neden kadehlerden, çarşaflardan kurtulmuyorsunuz?"

"Düşündüğü kadar zeki değil." Eve parmaklarını direksiyona vurdu. "Ya da günün sert ışığında, kafası ezilmiş ölü sevgilerinize bakmak sizi gerçekten şok eder. Ve kaçarsınız. Sonra da paniklediğiniz için elinizden geldiğince gizlenmek zorunda kalırsınız. Makul bir hikaye uydurur, dokuz-bir-bir'i arar ve bir gösteri yaparsınız."

"Bu iyi bir teori."

"Ama hepsi bu. Hikayesinde ne kadar boşluk varsa o kadar. Bir araştırma yapın, bakalım parmak izleri ve DNA'sı dosyada var mı?"

Eve yine park yeri aradı, bu sefer laboratuvar içindi ve neredeyse kapıya yakın ikinci katta bir yer buldu.

"Mucizeler günü."

"Parmak izlerini ve DNA'sını istiyorsan hayır. Bu biraz garip çünkü otuz bir yıldır evli olan her iki ebeveyni de doktor. Annesi kadın doğum uzmanı, babası genel cerrah. Daha iyi bilmeleri gerekirdi. Anne ve babasının parmak izleri - DNA'ları değil - her ikisinin de çalıştığı Mercy Kliniği'nde - hem kendi hem de çalıştıkları - ve tüm personelin dosyada parmak izi bulundurmasının zorunlu olduğu yerde kayıt altında. Büyük kardeşi -yirmi dokuz yaşındaki Trace Huffman- Vegas'ta yaşıyor ve on altı yaşındayken sarhoşluk ve düzensizlikten -yasadışı içki içmekten- ve yasadışı madde bulundurmaktan tutuklandığı için her ikisinin de dosyası var. İkinci tutuklanması, 23 yaşında, Vegas'ta, basit saldırıdan. Bar kavgası, suçlamalar düştü.

"Trace D. Huff olarak tanınıyor. O bir müzisyen-slash-sanatçı-slash-söz yazarı."

"Huffman'ın hikâyesindeki delikleri kurcalayacağız," dedi Eve, laboratuvarın dehlizlerine doğru yürürlerken. "Ve parmak izlerini ve DNA'sını almak için onları yeterince genişleteceğiz."

DeWinter'ın bölgesine giden merdivenlere göz attı.

"Dickhead'i al, bakalım bizim için bir şeyi var mı?"

"Ona rüşvet verecek bir şeyim yok."

"Cazibeni kullan. DeWinter'ın kurban hakkında başka bir şey bilip bilmediğine bakmaya gidiyorum."

DeWinter'ı bir çalışma masasının üzerinde dikkatle dizilmiş kemikler arasından kaval kemiği olabilecek bir parçayı incelerken buldu.

Saçlarını şık bir şekilde toplamış ve kulaklarına kısa, ısıltılı sarkıtlar takmıştı. Laboratuvar önlüğü, vücudunu saran elbisesinin koyu pembe tonuyla uyumluydu. Krem beyazı ayakkabıları koyu pembe, iğne inceliğinde topuklara sahipti.

Bir büyüteçle kemiği inceledi, Eve'i fark ettiğinde gözlüklere uzanmaya başlamıştı.

"Dallas."

"DeWinter."

Hâlâ birbirlerine karşı temkinli davranma eğilimindeydiler. Eve muhtemelen hep öyle olacaklarını düşündü.

"Sizin için ne yapabilirim?"

"Bana bir kurban hakkında ne söyleyebileceğinizi sormak istiyorum."

DeWinter'ın elbisesine uyacak şekilde boyanmış dudakları kıvrıldı. "Kemiklerin var mı?"

Eve başını salladı. "Bu sefer olmaz. Kurbanı biliyorsun." DeWinter'ın yüzünde sıkıntılı bir ifade belirdi. "Kim öldü?" "Ariel Byrd."

Önce şaşkınlık geldi. "Bilmiyorum... Ah, tabii ki. Heykeltıraş." Kemiği tekrar yere bıraktı. "Bunu duyduğuma gerçekten çok üzüldüm. Nasıl öldürüldü?"

"Birisi tokmaklarından biriyle kafatasına vurmuş." "Tanrım, insanlar. Birbirlerine neler yapmazlar. Ne yapabilirler ki? Söyleyeyim mi? Onunla sadece iki kez karşılaştım. Bir kez şehir merkezindeki sanat festivalinde, sonra da portfolyosunda gördüğüm bir eseri satın almak için atölyesine gittiğimde."

"Ne hakkında konuştunuz?"

"Çoğunlukla sanat." DeWinter bir şişe su sipariş etmek için yanına geldi. "Bir şey ister misiniz?"

"Hayır, ben iyiyim."

"Parkta küçük bir eser üzerinde çalışıyordu. Sanatçıların çalışmalarını görmek ve onlarla konuşabilmek de cazibenin bir parçası. Kızım büyülenmişti, bir düzine

Sorular. O-Ariel-kızıma karşı çok tatlıydı. Biraz konuştuk, Li de yanımızdaydı. Portfolyosuna göz gezdirdim. Gargoyle - limestone- tam da bahçem için aradığım şeydi."

DeWinter içmek ve geçmişi düşünmek için durakladı. "Onu görene kadar bir gargoyle aradığımı bilmiyordum ama tam bana göreydi. Bana kartını verdi, eğer karar verirsem iletişime geçebileceğimi ve stüdyosuna gelebileceğimi söyledi. Yerel bir galeride bazı eserleri vardı ama çoğu kendi evindeydi."

"Galeriyi biliyor musun?"

"Düşünmeme izin ver." DeWinter parmaklarını şakağına sürttü. "Hayır, üzgünüm. Bundan bahsettiğine eminim ama hatırlamıyorum."

"Şairler ve Ressamlar mı? Onun binasının sokak katında."

"Evet, doğru. Sanırım bir tane daha var. Her neyse, birkaç gün sonra onunla temasa geçtim, randevu aldım ve doğrudan ondan satın aldım. Böylece galeri komisyonundan kurtulmuş oldu."

"Tamam. Orada başka

kimse var mı?" "Yok."

"Başka ne hakkında konuştunuz?"

"Önemli bir şey değil. Taş türlerini, aletleri sordum. Ne yaptığımı sordu, senin yaptığın gibi. İlginç buldu, bazı sorular sordu. Her şey çok hoştu. Hoş biriydi. Komisyon alıp almadığını sordum, aldığını söyledi. Kızımın ve köpeğimizin bir heykelini yapması hakkında konuştum ve hangi ortamı isteyebileceğimi konuştuk, programlarımız hakkında konuştuk. Bunu ayarlamak için birkaç hafta içinde onunla iletişime geçmem gerekiyordu."

"Arkadaşları, diğer müşterileri ya da herhangi biri hakkında hiçbir şeyden bahsetmedi."

"Hayır. Ama..." DeWinter bir parmağını kaldırdı. "Masasında şeker kamışına benzeyen bu muhteşem çizgili laleler vardı. Onlara iltifat ettiğimde gözlerinde o bakış belirdi."

"Bu bakış mı?"

"Bir sevgiliyi düşündüğünüzde aldığınız bakış. Ben öyle okudum ama aslında öyle demedi: "Oh, sevgilim bana bunları getirdi."

"Anladım. Teşekkür ederim."

"Eğer başka bir şey düşünürsem... Tanrım, Dallas, o çok gençti, çok... tazeydi, demek istiyorum. Ve sadece küçük bir şey. Umarım o lanet laleleri ona kim verdiyse onu öldürmemiştir."

"İlk baktığınız yerdir."

Aşağıya indi ve Peabody'nin ona doğru yürüdüğünü gördü.

"Bugün cazibem çok yüksek." Peabody kalçasını biraz oynattıktan sonra saçını savurmayı denedi.

"Bunu bir daha asla yapma."

"Dickhead'in çarşafı çoktan yaptırdığını söylediğimde sen de aynısını yapmak isteyeceksin. İki ayrı sıvı DNA'sı, ikisi de kadın. Biri kurbandan, diğeri sistemde yok."

"Güzel, sağlam. Ama ben kıpırdama ve savurma yapmam."

"Çünkü kalçaların yok ve saçların çok kısa. Ama içinde kıpır kıpırsın."

"Hayır. Peki ya cinayet silahı?"

"Kurbanınkinden başka parmak izi yok çünkü uzmanlar katilin eldiven giydiğini ya da ağzını kapattığını söylüyor."

"İlginç. Bunda biraz kasıt var." "Süpürgeciler çarşaflardan ve yastık kılıfları ve Harvo'nun üzerinde."

"Harvo ilgileniyorsa, sonuçları yakında alacağız." Saç ve lif kraliçesi her zaman başarılı olurdu. "Merkezdeki güvenlik kayıtlarına bir göz atacağız. Sonra sen mazeretleri kontrol et, birkaç üniformalı bul ve muhtemel çiçekçi ve şarapçıları aramaya başla. Ben bunu yazacağım, pano ve defteri başlatacağım. Bunu yaptıktan sonra, apartmanın alternatif çıkışlarla ilgili diğer güvenlik kayıtlarını da almak isteyeceğiz."

"Taksi mi?"

"Bıraktığımız yerden geri dönüyoruz - bu sabah kahve dükkanının yakınında veya orada, çiçek veya şarap dükkanının yakınında veya orada"

Dün bunu bir kez çiviledikten sonra. Nişanlıyı çalıştırın; bir fikir edinelim."

Peabody PPC'sine yerleşti. "Merit Andrew Caine, otuz altı yaşında. Bekar, evliliği yok, resmi birlikteliği yok. Sadece birkaç trafik ihlali yapmış. Babası, annesi ve dedesi gibi Harvard Hukuk mezunu. Sınıf birincisi olarak mezun olmuş ve Yüksek Mahkeme Yargıcı Uma Hagger'ın katipliğini yapmış."

Eve'e baktı. "Hiç de fena değil. Ebeveynler evli - her ikisi için de ilk ve tek - kırk iki yıl. Güzel bir hayat. İki kardeş, birer tane, onlar da avukat, ama şirkette değiller. Caine, Boswell, Caine'de küçük ortak; dedesi ilk Caine, babası ikinci Caine ve annesi Boswell. Altmış üç milyon değerinde, Yukarı Doğu Yakası'nda, müstakbel eşinin yaklaşık beş blok kuzeyinde oturuyor ve Aruba'da ikinci bir evi var."

Eve, Central'daki garaja girdi ve kendi yerine doğru yöneldi. "Kardeşler neden aile işinde değil?"

"Şuna bak," dedi Peabody, dışarı çıkarken çalışıyordu. "Kız kardeşi -otuz dört yaşında- şu anda Atomic Yayıncılık'taki şirket içi danışmanlık görevinden annelik izninde.

-Aşağı Doğu'da ofisleri var ve erkek kardeşi otuz yaşında, Doğu Washington'da Uma Hagger'ın katipliğini yapıyor."

"Tamam, avukat bir aile." Garajdan asansöre doğru geçtiler. "Zengin, bağlantılı. En büyük oğul zengin, doktor bir ailenin kızıyla takılıyor."

"Amerikan Rüyası."

"Belki." Eve biraz rahatlayarak asansörün boş olduğunu fark etti. Uzun sürmeyecekti ama güzel bir başlangıçtı. "Doktor kızı, avukat oğlundan bir düzine yaş daha genç - onu beşik soyguncusu yapacak kadar değil ama bir fark var. Birkaç yıl içinde üç nesilden oluşan bir hukuk firmasında tam ortak olacak. Kız sosyalleşiyor, ailesinin hayır kurumunda birkaç saat çalışıyor, yani görünürde bir kariyer hedefi yok."

"Onu ne zaman çalıştırdın?"

"DeWinter'la konuşmak için yukarı çıkarken, sadece hızlı bir tane." Ve işte geldi, diye düşündü Eve, kapılar açılıp polisler içeri girerken. "NYU'da üç sömestr okumuş ve hiç gerçek bir işte çalışmamış. Vakıf fonlarından elde ettiği yıllık geliri kirasını karşılayabilir ama muhtemelen başka bir şey değildir."

Üçüncü durakta Eve asansörden güçlkle indi.

"Sanırım ailesi gelirine katkıda bulunuyor." Peabody, Eve'i kızaklara kadar takip etti. "Oğulları Vegas'ta ama o burada."

"Ve New York'un önde gelen zengin bir ailesinin en büyük oğluyla nişanlı." Eve, arabaya bindiklerinde dalgın bir şekilde cebindeki bozuk paraları karıştırdı. "Büyük, gösterişli bir sosyete düğünü planlamanın sonuna gelmiş. Orta derecede başarılı bir West Village sanatçısıyla aldattığının ortaya çıkmasını kesinlikle istemiyor."

"Eğer yaparsa, her şey onun üzerine patlar. Yine de ... güven fonu var ve ailesi utanacak, belki de oldukça kızacak, ama nişanlısını aldattığı için onu keserler mi? Kendisini ispiyonlayabileceği tehdidi yüzünden sevgilisini öldürecek mi?"

"Sen bir cinayet masası dedektifisin Peabody, dolayısıyla insanların kaldırımındaki bir omuz çarpması yüzünden öldürüldüğünü sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"Evet ve bunu bir tutku anında, bir kızgınlık anında yaptığını görebiliyorum. Ama zaman çizelgeleri uyuşmuyor."

"Önce bunu kontrol edelim, sonra oradan devam ederiz. Şu anda gerekçesi olan o ve polislere yalan söyleyen de o."

Yedek kulübesine döndüler. Jenkinson, o günkü kravatu ve ortağı Reineke masalarında değildi. Santiago ve Dedektif Carmichael kendi masalarında toplanmışlardı. Baxter, şık takım elbiselerinden birini giymiş, pahalı ayakkabılarını masasının üzerine koymuş, 'link'i üzerinde çalışıyordu. Genç ve ciddi True-heart ise bilgisayarında çalışıyordu.

Kimse ayağa fırlamadığı ya da onu selamlamadığı için Eve doğruca ofisine gitti.

"Kahve," dedi House Royale'den gelen paketi açıp diski çıkarırken.

"Bunun yanına yenilebilir bir şeyler programlamamın bir yolu var mı?

Midem öğle yemeği diyor. Vending'e gidebilirim ama-"

Eve otururken elini salladı ve diski taktı.

Peabody AutoChef menüsündeki teklifleri inceledi. "Burada her şey var. Jambon ve provolonlu sandviçi paylaşmaya ne dersiniz? Çünkü burada gerçek domuz eti ve gerçek peynir olacak."

"Her neyse."

Eve, Gwen'in saat on bir on altıda dairesinden çıkıp salon kamerasının menziline girdiğini görene kadar video akışının hızını artırdı. Soluk pembe bir elbise, kısa, üç çeyrek kollu beyaz bir ceket, pembe-beyaz çizgili yüksek, ince topuklu ayakkabılar ve kocaman pembe bir çanta... Eve bunları düğün planlayıcısıyla buluşma kıyafeti olarak değerlendirdi. Saçlarını ensesinde gevşek bir topuz yapmış, pırlanta küpeler, pırlantalarla süslü pembe taşlı bir kalp kolye, ışıltılı pembe bantlı bir bileklik, sağ elinde kalp şeklinde pembe taşlı bir yüzük ve tabii ki sol elinde iri pırlanta nişan yüzüğü gibi ince ama etkileyici takılar takmıştı.

"Klasik, sofistike, zengin," dedi Peabody sandviğin yarısını Eve'in masasına koyarken - yanında da patates kızartması (gerçek patates kızartması!).

Eve asansör yayına geçti.

Gwen'in aynalı duvarda saçını düzelttiği ve dudak boyasını kontrol ettiği asansörde onun ilerleyişini takip ettiler.

On ikide bebek arabasında bebeği olan bir kadın bindi. Kadın gri bir üniforma giydiğinden, Eve dadı olduğu sonucuna vardı.

Gwen ikisine de bir bakış bile atmadı, sonra önlerinden çıkıp yürüdü. Lobi beslemesinde, doğruca kapılardan dışarı çıktı.

"Bebeğe gülümsemedi bile ve bebek gerçekten çok tatlı."

"Şimdi de ondan hoşlanmıyorsun," dedi Eve.

"Sadece söylüyorum. Ayrıca bu jambonun en iyisi olduğunu söylüyorum." Bu da Eve'e kendi yarısını alıp bir ısırık almasını hatırlattı.

Aynı fikirde değildi.

Lobi yayınına takıldı, dadı ve bebeğin dışarı çıkışını izledi, Felicity onlarla konuşurken masanın yanında durakladı, belli ki sırtan ve elindeki çingiraklı şeyi sallayan çocuğa bir şeyler geveledi.

Eve, Gwen saat on beş-on ikide dışarıdan lobiye girene kadar hızını artırdı. "Elinde bir alışveriş çantası var." Eve dükkânın adını bulmak için hızını artırdı. "Intimate Occasions. Muhtemelen seksi iç çamaşırı. Alışverişle ilgili bir şey söylemedi, değil mi?"

"Hayır, yapmadı."

"Düğün organizatöründen ne zaman ayrıldığını kontrol edeceğiz, dükkana ne zaman gittiğini, ne aldığını kontrol edeceğiz."

"Listeye ekleyeceğim. Bu patates kızartmaları jambonu daha da güzelleştiriyor."

Bu da Havva'ya bir tane yemesini hatırlattı.

Gwen'i asansöre kadar takip ettiler; Gwen asansörün duvarına yaslanmış, kendini beğenmiş bir şekilde gülümsüyordu. Sonra da dairesine giden koridordan aşağı indiler.

On yedi elli beş yaşında tekrar dışarı çıktı.

"Dondur şunu. Evet, üstünü değiştirmiş ama bunlar şehir gezintisi ve park kıyafetleri değil."

Peabody, "Onlar benim olmazdı," diye kabul etti.

Başka bir elbise, diye düşündü Eve, ama bu seferki sıcak kırmızıydı, omuzları ortaya çıkaran ince fiyonk askıları ve bacakları ortaya çıkaran kısa, sallanan bir eteği vardı. Topuklu ayakkabılar yine yüksekti ama bunlar elbise gibi kırmızıydı ve pedikürü göstermek için bantlıydı - daha sıcak kırmızı.

Cesur, sallantılı küpeler, bileklerde kalın altın kelepçeler ve yürümeye başlayan bir çocuğu taşıyabilecek kadar büyük altın bir el çantası. Sofistike topuz yerini uzun, parlak dalgalara bırakmıştı. İnce makyaj artık tütüyor ve yanıyordu.

"Buna randevu gecesi kıyafeti mi diyorsun Peabody?"

"Evet, isterim. Ve bahse girerim o elbisenin altında seksi iç çamaşırları vardır."

"Buna güvenin. Zıplıyor. Adımlarında "yatacağım" zıplaması var."

Peabody başını sallayarak bir kızartma daha ısırıldı. "McNab bir çeşit zıplama hareketi yapıyor. Sıska kıcıyla çalım atmak zor ama o bunu başarıyor."

Eve cevap vermek yerine ağzını jambon ve peynirle doldurdu.

"İşte geliyor, sekiz ile dokuz arasında değil. Zaman damgası, yirmi iki on bir. Ve bu sefer hızlı hareket ediyor, kızgın görünüyor."

Peabody, "Kesinlikle kızgın," diye onayladı. "Şimdi bu lanet bir adım. Saçları seksi yataktan yeni çıkmış gibi. Fırçalamamış ve dudak boyası da akmış. İyi bir tane alırdı, bu yüzden-"

"Ağzı biraz iş yaptı."

Asansörde kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, gözlerini dikip önüne baktı. Bir ara gözleri yaşlarla parladı, ama başını savurup gözyaşlarını geri çekti.

Dairesine doğru yürüdü. Eve'in Gwen'in kapıyı çarptığını söylemesi için sese ihtiyacı yoktu.

Yayını çalıştırdı, neredeyse gece yarısına kadar çalıştırmaya devam etti. Ama kapı yine açılmadı.

"Bu çoktan geçti, Dallas."

"Evet, evet." Eve geri itti. "Yeterince istiyorsan her zaman başka bir çıkış yolu vardır, ama onun binadan aşağı ile ineceğini sanmıyorum. Yine de EDD'nin yayına bakmasını, herhangi bir aksaklık olup olmadığına bakmasını istiyorum. Alternatif olarak, yaptırmış da olabilir. Bağlantılarını görmek istiyorum."

Sabah yemine başlarken bir kızartma daha yedi. "İşte geliyor. Sıfır-altı-kırk bir. Sabahın köründe ve heyecanlı bir yüzü yok."

"Ben buna kararlı derdim. Kıyafetler ve makyaj konusunda haklıydın."

"Evet, kot pantolon, baharlık kazak, yanlardan tutturulmuş ama açık saçlar, yine kocaman bir çanta, alçak botlar ve bolca özenli makyaj."

Asansörde devasa çantasından kocaman güneşliklerini çıkardı. Bilek ünitesini kontrol etti, ayağına vurdu.

Yine tek kelime etmeden ya da bakış atmadan lobide ilerledi.

Saat sıfır yedi kırk üçte tekrar lobiye geldi. Eve hızını yavaşlattı.

Adım atmadı, zıplamadı, çalım atmadı, ama çok dikkatli bir şekilde asansöre doğru yürüdü. Eve, "Kıpırdamayın," diye emretti, sonra da hızlandı.

"Bu şok geçiren bir kadının yüzü değil. Sarsılmış belki, biraz solgun ve sarsılmış ama düşünüyor. Hesaplıyor. Şehir merkezine dönerken ne yapacağını düşündü."

Asansörde Gwen güneşliklerini çıkardı, elini kalbinin üzerine götürdü. Eve dondu ve tekrar geliştirdi.

"Gözbebekleri büyümemiş. Gözlerinde dalgınlık yok, titreme yok. Şok falan değil. Üzgün ama gerisi saçmalık."

Koridorda adımlarını hızlandırdı, aceleyle dairesine gitti ve içeri girdi.

Peabody, "Bu çok fazla yalan," diye yorum yaptı.

"Evet, bir sepet dolusu yalan. Onu getireceğiz ama önce her şeyi ayarlayalım. Şu listeyi hazırlamaya başla, ben de kopyalayıp Feeney'e göndereyim, pano ve kitabı da bir araya getirelim."

"Üzerinde. Cinayet gecesi bir daha dışarı çıkmadı," diye ekledi Peabody. "Ama Huffman'la kavga ettikten bir saat kadar sonra birinin o daireye girip Byrd'ün kafasını ezmiş olma ihtimali nedir?"

"Huffman'ın birinden kendisi için bu işi halletmesini isteyip istemediğini geliştiriyorlar. Bana insanların işlerini halletmesini sağlayan bir tip gibi geliyor."

4

Eve önce tahtayı kurdu. Görselliği istiyordu.

İlk raporları okudu -süpürgeciler, laboratuvar, adli tıp- onları ve üniformaların raporlarını notlarına, cinayet defterine ekledi.

Raporunu yazdı, sonra da Mira'yı taklit etmeyi tercih etti. Uzman profilci, ihtiyaç duyduğunda Gwendolyn Huffman gibi bir kişi hakkında ona daha fazla bilgi verebilirdi.

Koridordan gelen sesi duyduğunda Gwen'in geçmişini derinlemesine araştırmaya başlamıştı. Peabody'nin üniformalı ayakkabıları değil.

Memur Shelby parmaklarını kapı pervazına vurmaya başladığında etrafına bakındı. "Böldüğüm için üzgünüm, Komiser. Dedektif Peabody 'link'ini tutuyor ve benden sahadaki memurların mevcut soruşturmanızla ilgili olarak çiçek satıcısının ve şarap dükkanının yerini tespit ettiğini iletmemi istedi."

"Harika."

Shelby'nin gözlerinin tahtasına kaydığını gördü; bu şaşırtıcı değildi.

Onu şaşırtan şey Shelby'nin gözlerinin açılma şekliydi. "Sorun mu var Shelby?"

"Hayır, efendim, Teğmen. Sadece... onu tanıyorum." "Kurbanımı tanıyor muydunuz?"

"Hayır, efendim, öyle olduğunu sanmıyorum. Gwen'i tanıyorum. Gwendolyn Huffman. Onu baş şüpheli olarak tutukladınız."

"Onu nereden tanıyorsun?" "I ..."

Eve, Cinayet Masası için Shelby'yi seçmişti çünkü onun sağlam olduğuna karar vermişti. Şu ana kadar hiçbir şey bu fikrini değiştirmemişti. Eve tekrar konuşmadan önce, Shelby'nin kendini dengelemesini izledi.

"Onu tanımak, bilmekten daha doğru efendim. Onunla on beş yaşımdan beri hiç görüşmedim. Ben on beş yaşımdaydım. Sanırım o da, ya da belki on altı. Özür dilerim, Komiser. Özür dilerim, efendim, biraz şaşırdım."

Eve açıkça karar verdi ve Shelby'ye içeri girmesini işaret etti. "Onu nereden tanıyorsun?"

"Amcamın Hamptons'da bir sahil evi var. Piyangoyu kazandı."

"Benimle dalga geçiyorsun."

"Hayır, efendim, Teğmen." Bir gülümseme geldi ve gitti. "Altmış beş milyon. Ben on bir ya da on iki yaşlarındayken. Orada da bir restoran açtı ve hâlâ şef olarak çalışıyor. Yaptığı şey bu, şef ama artık kendi yeri var. Her yaz bizi ağırlar, tüm aileyi. İki haftalığına ya da idare edebildiğimiz kadar. Gwen'in ailesinin de orada bir evi var ve yazın çoğunu orada geçiriyoruz. Sanırım ben on üç yaşımdayken tanıştık."

Shelby boğazını temizledi ve tekrar tahtaya baktı. "Kardeşlerimiz birlikte takılırdı. Benim kardeşim onunkinden birkaç yaş küçüktü ama ikisi de gitar çalıyordu, bu yüzden birlikte takıldılar, birlikte şarkı yazmayı denediler. Kardeşinin Vegas'ta kulüplerde ve seanslarda çaldığını biliyorum çünkü benimkiyle hâlâ görüşüyor."

"Ama artık kız kardeşiyle görüşmüyorsunuz."

"Hayır, efendim."

"Çünkü mü?"

Shelby bir nefes verdi. "On beş yaşıma bastığım yaz, Gwen ve ben arkadaştan da öte olduk."

"Tamam." Eve ayağa kalktı ve Shelby'nin etrafından dolaşarak kapıyı kapattı. "Otur bakalım. Kışına dikkat et, o sandalye ısırır. Kahveni nasıl alırsın?"

"Siyah iyidir. Siyah iyidir. Teşekkür ederim, efendim." Eve kahveyi programladı, subayını düşündü.

Shelby çok dik oturuyordu. Saçına bir şey yapmıştı; kahverenginin içinden sarıya boyamıştı. İnsanlar hep böyle şeyler yaparlardı. Saçları kısaydı, Eve'inkinden bile kısaydı ve genç, güzel yüzüne çok yakışıyordu. Eve onu Cinayet Masası'na getirdiğinde Trueheart'inki kadar ciddi ve yeşil bir yüz değildi.

Hayır, Shelby'nin daha keskin bir yanı vardı.

Eve kahveyi ona uzattı ve kendi kahvesini alıp masasına döndü.

Otur.

"Özel hayatın sana ait Shelby. Ama Gwendolyn Huffman hakkında bana verebileceğin her bilgi soruşturmamıza yardımcı olacaktır. Bir sanatçı, bir heykeltıraş olan kurbanın kafasının arkası kendi tokmaklarından biriyle oyulmuş. Kanıtlara göre bu olay, Gwen'le kurbanın yatağında seks yaptıktan kısa bir süre sonra gerçekleşmiş. Diğer kanıtlar bizi bir tartışma yaşadıklarına inandırıyor."

"Gwen'in şiddet yanlısı olduğunu hiç bilmiyordum efendim, o şekilde değil. Şirret, talepkar, manipülatif, evet."

"Yukarı Doğu Yakası'ndaki dairesinden dokuz-bir-bir'i aradı. İfadesi elimizde ve kanıtlar, bu sabah çok erken saatlerde kurbanın dairesine, slash stüdyosuna gittiğini destekliyor. Saat sekizde müstakbel kocası için bir heykelle randevusu olduğunu iddia ediyor. Sekizden oldukça önce gelmiş, kurbanın kapısının kilitli olmadığını iddia etmiş, içeri girmiş, cesedi bulmuş, sonra şoktan dolayı oradan ayrılmış, kendini toparlayıp ihbarda bulunmadan önce şehir merkezine geri dönmüş. Cesedi bulduktan sonra bir saatten fazla zaman geçmiş."

Shelby bir an durdu, kahvesinden bir yudum aldı. "İfadesinin muhtemelen birkaç noktada yanlış olduğunu düşünüyorum."

"Hey, ben de."

"Erkek kardeşinin onunla ve ailesiyle arası açık, ama yine de arada sırada gelip kardeşime söylüyor, o da bana söylüyor. Nişanlı olduğunu biliyordum. Bir avukat, varlıklı bir

aille.

Çok değişmediyse, para ve sosyal statü onun için çok önemlidir. Diğer ilişkisinin ortaya çıkmasını istemez. Ailesi çok katı ve muhafazakâr. Bundan daha fazlası var."

Shelby durakladı, biraz daha kahve içti. "Bu da değişmediyse, onlar Doğal Düzen adlı bir gruba aitler."

Eve şimdi dik oturuyordu. "Bu insanlar deli."

"Evet, efendim, Teğmen. Tamamen katılıyorum. Kilise diyebileceğimiz bir yer değil, gerçi bu statüyü almayı başardılar ama vaaz verdikleri kesin. Karma ya da aynı cinsiyetten evlilikler ya da ilişkiler yok. Lisanslı refakatçileri yasaklayın, kadınların üreme haklarını birkaç yüzyıl geriye götürün. Yoksunluk dışında hiçbir doğum kontrol yöntemi ve kesinlikle evlilik öncesi seks yok."

"Kendi ülkelerini falan satın almadılar mı?"

"Sayılır. Bir ada. İnsanlar, Huffman'lar gibi zengin olanlar, finanse edilmesine yardım etti. Gwen'in ailesi mi? Başka bir kadınla görüştüğünü bilselerdi?"

Shelby başını salladı, biraz daha kahve içti.

"On beş yaşındayken, efendim, yönelimimi biliyordum. Annem, babam, erkek kardeşim, kız kardeşim, ailem, hepsi biliyordu. Bu sadece benim kim olduğumdu, sorun yoktu. Öte yandan Gwen'in ailesi farklı bir zihniyete sahipti."

"Farklı bir yüzyıl."

"Evet, öyle de denebilir. Gwen ve ben o yaz ilişkiye girdik. Hamleleri o yaptı, çünkü ben çok utangaçtım. Geceleri gizlice dışarı çıkıyorduk - ailem bunu onaylamazdı - ve birlikte oluyorduk. Onun için deli oluyordum. Güzel, akıllı ve maceraperestti, en azından o zamanlar. Kaldığının ikinci haftasında biri ailesine söylemiş. En azından ben öyle düşünüyorum, erkek kardeşi de öyle düşünmüş."

"Ne yaptılar?"

"Gittiler. Sadece gittiler. Ondan işimizin bittiğini söyleyen bir mesaj aldım. Şöyle: Kaltak, biz bittik."

"Güzel. Başka bir şey yok mu?"

"Hayır, efendim. Ona mesaj atmaya çalıştım ama ulaşamadım. Şehirde nerede yaşadığını, nereye takıldığını biliyordum. Yazın geri kalanında onunla konuşmak ve beni neden bu kadar zor terk ettiğini anlamak için o yerlere gittim. Ama okul başlayana kadar onu bir daha görmedim. Şehir dışında özel bir okula gidiyordu ve onu binadan çıkarken gördüm. Beni gördüğünde, kısaca, bana siktir olup gitmemi ve ondan uzak durmamı söyledi. Bütün yazını mahvetmişim ama hayatını mahvetmeyecektim.

"Kalbimi kırdı." "Şimdi nasıl?"

"Oh, uzun zaman önce iyileşti. Ama ilkini unutmazsın. Ve o kişi sana bu şekilde döndüğünde de unutmazsın. Söylediklerinde ciddiydi. Onun yazını mahvetmişim. Onun için her şey buydu. Ben buydum. Bunu atlattım."

Bir nefes daha üfledi. "Mesele şu ki, Komiser, on beş yaşında kalp gözüyle bakabildiğinizi biliyorum, ama birbirimize karşı hislerimiz vardı. Sadece seks değildi. Ama o bu duyguları kesti. Aynı şeyi kardeşine de yaptı. Görünüş, onun dünyasında -ailesinin dünyasında- önceliklidir."

"Görünüşünü korumak için cinayet işleyen ilk kişi o olmaz."

"Hayır, efendim, ama... yalan söyleme olasılığı daha yüksek. Bu konuda gerçekten iyi, ya da öyleydi. Bahse girerim şimdi daha da iyidir. Pratik genelde bunu yapar. Ve kurbanı nasıl oynayacağını biliyor. İmkânsız demiyorum ama eline bir çekiç alıp kafatası kıracağını düşünmek benim için zor. Bu çok pis bir şey. Her şeyi, herkesi atlatmak için gözyaşlarını, manipülasyonu, cazibeyi, yalanları kullanırdı."

"Tamam, Shelby. Bu çok yardımcı oldu."

Shelby ayağa kalktı. "Kardeşi mi demek istiyorum? O iyi bir adam. O yazdan hemen sonra, belki de yaz sırasında kaçtı. Her yönden önünü kestiler efendim. Finansal olarak - en azından ona göre- güven fonlarına bloke koymuşlar. Ama bundan daha fazlası, onu kestiler, unuttular. O artık yok. Yok.

onlara, Gwen'e değil. Bunda bir soğukluk var. Onun içinde de var."

"Bunlardan herhangi birini raporuma koyarsam bir sorun yaşar mısınız?"

"Hayır, efendim, Komiser, hiç de değil. Ben bir polisim. Soruşturmanıza yardımcı olmak için yapabileceğim her şeyi yaparım. Soru yok, sorun yok."

"Sen sağlam bir polissin, Shelby. Bu yüzden seni Cinayet Masası'na aldım."

"Teşekkür ederim, Teğmen. Uygun olduğunda beni durumdan haberdar edip etmeyeceğinizi sorabilir miyim?"

"Zaten bunu planlıyordum. Yerleşmek için zamana ihtiyaın varsa-" "Hayır, efendim. Ben iyiyim."

"Güzel. Peabody'ye içeri gelmesini söyle ve eğer henüz Royale Evi'ne, Huffman'ın konutuna, personel ve servis ıkışları, alternatif ıkışlar hakkında herhangi bir güvenlik beslemesi almak için üniformalı gndermediyse, sen ve Memur Carmichael şehir merkezine gidin ve bununla ilgilenin. Masada Felicity ile görüşün."

"Evet, efendim." Kapıya ulaştığında Shelby duraksadı ve geri döndü. "Teğmen, yalakalık etmek istemem ama şunu söylemek isterim ki, tüm bu bilgileri herhangi bir baş müfettişe ya da amire anlatırdım. Ama bunu başka biriyle yaparken o kadar rahat olmazdım."

"Kahve için teşekkürler."

Eve bir süre oturdu, her şeyi sindirdi. Sonra da yazmaya başladı. Peabody'nin botlarının koridorda gmbrdediğini duyduğunda çalışmaya devam etti.

"Daha önce geri gelmeye başlamıştım ama kapınız kapalıydı." "Bu doğru. Shelby'nin bazı bilgileri ve içgörüleri vardı."

Huffman."

"Bir bok yok mu? Huffman'ı tanıyor mu?"

"Bilmek daha doğru. Kapıyı kapat."

Meraklanan Peabody kapıyı kapattı. Ziyaretçi koltuğuna oturmayı düşündü ve ayakta durmayı tercih etti.

"Yazıyorum ama hemen söyleyeyim, Shelby ve Huffman'ın çocukken kısa ama yoğun bir romantik ilişkileri vardı."

gençler." Eve durdu, sandalyesinde döndü. "Huffman'ın ailesi bunu öğrendi -muhtemelen bir çakaldan- ve ayırdı. Ebeveynler Doğal Düzen'in bir parçası."

"Tanrım, bu insanlar-"

"Deliler," diye bitirdi Eve. "Bağnaz pislik deliler. Mesele şu ki, Shelby New York'ta Huffman'ı aradı ve sert bir şekilde kapı dışarı edildi. Bu arada Huffman'ın kardeşi Shelby'ninkiyle dosttu ve dosttu. İrtibat halindeler. Huffman Shelby'yi tekmelemekle kalmadı, ailesiyle birlikte kardeşiyle de ilişkisini kesti."

"Soğuk."

"Soğuk algınlığı bunun için tek kelime. Shelby, Huffman'ı şiddet yanlısı olarak görmese de -benim görüşümü teyit eder şekilde- müzmin bir yalancı, çıkarıcı ve statü peşinde koşan biri olarak görüyor. Ben de buna ekliyorum. Bu, sadakati ve gerçek duyguları olmayan bir kadın. Tüm bunları Mira ile paylaşacağım, onun da fikrini alacağım."

Peabody kalçasını masanın köşesine yasladı. "Bu niteliklere sahip biri, bir dürtü ya da kendini koruma güdüsüyle cinayet işleyebilir, hem de fazla pişmanlık duymadan. Ama."

"Evet, ama mevcut kanıtlar Huffman'ın cinayet sırasında evinde olduğunu gösteriyor. Ancak yeni bilgiler bize Huffman'ların Natural Order adlı uç grubun bir parçası olduğunu söylüyor."

"Üyelerinin şiddet kullandığı biliniyor. Grup liderliği şiddeti reddediyor," diye ekledi Peabody, "ama." "Evet, ama yine de şiddet oluyor. Huffman sinirlenir, Byrd'ün dairesinden dışarı fırlar. Belki de kapıyı emniyete almadı. Belki de Byrd'ün rahat hayatını ve gösterişli düğününü tehdit edebileceğini bildiği için kızgın bir şekilde, şiddete, cinayete meyilli olduğunu bildiği biriyle temasa geçiyor. Muhtemelen onlara bir hikâye uydurur -bu konuda iyi olabilir- ya da bu kişiyle olan bağlantısına bağlı olarak onlara gerçeği söyler. kişi."

"Bunu sevdim." Gözleri tahtada olan Peabody başıyla onayladı. "Ya biriyle bağlantıya geçip bu hikayeyi anlatırsa, biraz

Ağlamaklı, biraz çaresiz ve onlardan gidip Byrd'ü korkutmalarını, geri çekilmesi için onu tehdit etmelerini istiyor."

"Fena değil," diye düşündü Eve. "Sabah geri dönmesiyle bağlantılı olabilir. Latteler ve kekler, hadi barışalım. Arkadaş olalım. Cesedi görür, işlerin çok ileri gittiğini fark eder. şimdi kendini bu işten nasıl sıyracağını, durumu nasıl manipüle edeceğini bulmalı ki masum bir seyirci olsun."

"Byrd'le ilişkisi konusunda onu yakaladık. Bahse girerim çarşaflarda onun DNA'sı, parmak izleri vardır."

"Ve kasık kılları," diye ekledi Eve. "Harvo geldi."

"Üniformalar da öyle," diye ekledi Peabody. "şarabı ve iekleri Byrd'ün evinden iki blok öteden satın aldığını biliyoruz - oysa şehir merkezinde gezindiğini iddia ediyor. Onu teşhis eden her iki satıcının ifadelerine göre haftada en az bir kez geliyor ve her zaman nakit ödeme yapıyor."

"Kâğıt izi istemiyor. Ama tüm bunları hızlıca bir araya getirmek zorundaydı. Tüm detayları parlatacak zamanı yoktu. O da bu işin içinde Peabody. Belki o tokmağı salladı, belki de sallamadı. Ama bu işin içinde."

"Onu aldırmamı ister misin?"

Eve başını salladı. "Bu şekilde oynayalım. Onunla iletişime geç. Seni sempatik biri olarak hatırlayacaktır. Gelip resmi bir ifade imzalamasını isteyin. Bu olaya beceriksizce yapılmış bir hırsızlık olarak baktığımızı söyleyin. Bu onun üzerindeki baskıyı azaltacaktır, böylece nişanlısını etiketlemeye kalkışmayacaktır. Ve eğer bir davaya hazırlanıyorsa bütün gününü onunla geçiremez, değil mi?"

"Ki öyle, bu doğrulandı. O ve diğer beş kişi gece yarısına kadar hukuk firmasının konferans salonunda çalışmışlar. Kimse ayrılmamış. İki kez yemek sipariş etmişler. Düğün organizatörü de Huffman'la görüştüğünü doğruluyor. On bir buçuk gibi buluşmuşlar, ikiye çeyrek kala ayrılmışlar."

"Bu da Huffman'a seksi iç çamaşırı alışverişi için bolca zaman kazandırdı."

"Bir Merry Widow - bir tür korseli şey - kırmızı gül desenli beyaz ipek, uyumlu G-string ve bir şişe Allure Me parfümü. Saat on dört kırk yedide, toplamı otuz sekiz yüz küsur olan zaman damgalı fiş. Hesabı ödedi.

"Oh," diye ekledi Peabody, "o bir müdavim."

"Onunla temasa geçin. Onun yalan denizinde yüzmeye çalışmasını izlemek için sabırsızlanıyorum."

Peabody masayı itti. "Üzerinde. Biliyor musun Dallas, Shelby'nin sana tüm bu kişisel şeyleri anlatması kolay olmamıştır. Ayağa kalktı."

"Anlaştık."

"Ve, sadece söylüyorum, yeni modeline bayıldım." "Neyi?"

"Saç, Dallas, röfleli pixie. Onun için iyi bir görünüm ama öyle olmalı. Trina'ya gitti."

"Trina mı? İşinde ancak iki yılını doldurmuş bir üniformalı Trina'yı nasıl karşılayabilir?"

"Trina polis indirimi yapıyor."

"Trina verir ..." Eve, Trina'nın son derece dehşet verici olduğunu düşündü. "Ciddi misin?"

"Evet, salonunda polislere yüzde yirmi indirim yapıyor. Bunu geçen Aralık'taki Ziegler soruşturmasından sonra başlattı." Peabody kendi kırmızı buklelerini karıştırdı. "Polislerin -bizlerin- kendisi ve yakın arkadaşı Sima için ayağa kalktığını söyledi, bu yüzden polisler için ayağa kalkıyor ve onların çok iyi görünmelerini sağlıyordu. Sonunda Shelby de bu işin içinde olduğu için Copley ona direndi ve vurdu, hatırladın mı?"

"Evet."

"Trina ona evin yeni modelini verdi."

Peabody dışarı çıktı ve Eve arkasından kaşlarını çatarak baktı. Bir insan sadık, hatta cömert olabilir ama yine de saldırgan, otoriter ve korkutucu olabilir, diye düşündü.

Bunun Trina'yı bir fiyonkla sardığını düşündü. Ve onu bir kenara bırakıp işine geri döndü.

Raporunu düzeltmek için okurken, gelen bir telefon araya girdi. Feeney'nin adını gördü ve cevap verdi.

"Dallas."

"Eşyalarını karıştırdım," dedi ona. "Güvenlik beslemesinde bir hata yok. Ne görüyorsanız o."

"Lanet olsun."

Ona yarım yamalak bir gülümseme verdi. Sarkık basset-hound gözleri olan bir asma köpeği yüzü vardı. Gümüş telli kızıl saçları yüzünün üzerinde patlıyordu.

Trina'nın yüzde yirmisinden faydalanıp faydalanmadığını merak ederken kendini yakaladı.

"Beş yüzlük vuruş, sen bir beyzbol yıldızısın. Sana beş yüzlük verebilirim."

"Kurbanın kapısı."

"Evet." Bir şey hışırdadı, sonra ağzına bir badem şekeri attı. "Kurcalanmamış, ama güvenli değil saçmalığı. Sıfır-yedi-on sekizde açmak için anahtar kart kullanılmış."

"Huffman paket servisi satın aldıktan yaklaşık dört dakika sonra." "Eğer öyle diyorsanız. Son anahtar kart kullanımı, yirmi iki kırk altı." "Öyle mi?" Eve gözlerini tahtasına dikti ve

Yirmi iki kırk sekizin son günü. "Öyle mi lan?"

"Aynen öyle."

"Aynı kart mı? Anlayabiliyor musun?"

"Size bunun Huffman'ın orijinali olmadığını söyleyebilirim. Kopya kullanılmış ama tek kopya mı yoksa iki kopya mı olduğunu söyleyemem. Eğer bize kopyayı ya da kopyaları getirirseniz söyleyebilirim." Bir badem daha yedi. "Olabilir."

"Olabilir'i alacağım."

"McNab kurbanın 'link'ini ve bilgisayarını inceliyor. Şu anda pek bir şey yok. Bilgisayarında sanat ve işle ilgili şeyler ve bir takvim var. Bazı tarihleri küçük kırmızı bir kalple işaretlemiş. Dün gece de dahil."

"Bu tarihleri kullanabilirim. Kutuya bir şüpheli getiriyorum."

"Onlara göndermesini söylerim."

"Minnettarım, Feeney."

Tahtayı incelemek ve bazı eklemeler yapmak için ayağa kalktı.

Bir kez daha gelen biri araya girdi.

Bu kez göstergede Julie Byrd'ı gördü. Annesi, Eve'in bilgi vermek için ulaşamadığı en yakın akrabası.

"Cehennem." Masasına döndü ve cevap verdi. "Teğmen Dallas."

"Evet, evet, ben Julie Byrd."

Kızının daha yaşlı bir versiyonu olan kadın delicesine mutlu görünüyordu.

"Bağlantım için sizden sesli mesaj aldım. Bu sabah bağlantımı tamamen unutmuşum! Gelinim doğuma girdi ve hepimiz doğum merkezine koştuk. Çok heyecanlı bir gündü. Az önce oğlumun evine döndüm. Birkaç saat içinde Ally'yi ve muhteşem Fiona'mızı (üç kilo, üç ons ve on sekiz inçlik mükemmel) eve getirecek. Eve dönüş için her şeyi hazırlamaya geldim ve mutfak tezgahının üzerinde duran 'link'imi gördüm."

"Bayan Byrd."

"Evet? Oh, durup çiçek almayı unuttum." Kadın gülerek elinin ayasını başının yan tarafına vurdu. "Dışarı çıkıp bunu yapmam gerekiyor."

"Bayan Byrd, çok üzgünüm. Bazı zor haberlerim var."

"Bugün hiçbir şey zor değil. O değerli canın dünyaya gelişini izledikten sonra olmaz."

"Korkarım öyle. Kızınız Ariel'le ilgili. Üzgünüm-" "Ariel."

Lucas - oğlum - onunla irtibata geçeceğini söyledi.

Linkimi almadığımı fark ettim. Çok heyecanlanacak! O bir teyze!"

Eve asla kolay olmadığını itiraf etti. Bildirim kolay olmamalı.

Ama bazıları diğerlerinden daha kötüydü.

"Bayan Byrd, kızınız Ariel Byrd'ün dün gece öldürüldüğünü bildirmekten üzüntü duyuyorum. Kaybınız için çok üzgünüm."

"Ne? Bu söylediğin korkunç bir şey. Kapatıyorum!"

"Bayan Byrd, ben New York Polis ve Güvenlik Departmanı'ndan Teğmen Dallas. Kızınızın cinayetinin baş soruşturmacısıyım."

"Cinayet mi? Kimse Ariel'i öldürmez. Bunların hiçbirinde ciddi olamazsın."

Ekran bulanıklaştı, sonra tekrar temizlendi. Eve kadının yere oturmak için eğildiğini fark etti.

"Çok özür dilerim."

"Bebeğime ne oldu? Kızıma ne oldu?" Ayrıntıları ağırlığın üzerine koymadığınız zamanlar oldu. "Araştırıyoruz. Bunun zor olduğunu biliyorum ama bazı sorulara cevap verebilerseniz, cinayetin failini bulmamıza yardımcı olursunuz.

kızınıza zarar veren kişi."

"Anlamıyorum. Onu kim incitmek ister ki? O kimseyi incitmez. O bir sanatçı. Dünyaya neşe ve güzellik getirmek için çalışıyor."

"Sorun yaşadığı, onu tehdit eden ya da tartıştığı herhangi birini biliyor musunuz?"

"Hayır. Hayır. Hayır. İşiyse o kadar ilgili ki. Ona daha çok dışarı çıkması, eğlenmesi gerektiğini söylüyorum ama işi onun tutkusu, neşesi. Onun eğlencesi."

"Peki ya romantik bağlar?"

Julie kendini sallamaya başladığında ekrandaki görüntü sallanıyordu. "Birkaç aydır biriyle görüştüğünü biliyorum. Kim olduğunu bilmiyorum-Ariel çok gizlidir. Ama birlikte olduğu kadının onu mutlu ettiğini biliyorum. Bazen onu hayal kırıklığına uğrattıyor ama aşk bu, sinir bozucu olabilir. Ve o çok genç, çok genç ve çok yetenekli. Yapacak ve deneyimleyecek çok şeyi var."

Gözyaşları şimdi sel gibi akıyordu. "Oh Tanrım, oh Tanrım, bebeğim. Eve, bebeğime dönmeliyim. Atlanta'dayım. Oğlum Atlanta'da yaşıyor ve ben yardım etmek için buradayım..."

"Bayan Byrd. Julie. Kızınız için elimizden gelenin en iyisini yaptığımıza ve onun emin ellerde olduğuna sizi temin ederim. New York'a dönmeden önce bir ya da iki gün izin almak isterseniz sizi bilgilendirebilirim."

"Ariel'i orada yalnız bırakamam."

"Yalnız değil. Geri döndüğünüzde sizinle birlikte seyahat edebilecek biri var mı?"

"Ben... Kocam... bir kaza geçirdi. Dört yıl önce. O öldü. Şimdi oğluma en mutlu gününde kız kardeşinin öldüğünü söylemek zorundayım."

"Oğlunuzla iletişime geçip ona söylememi ister misiniz?"

"Hayır, bunu ben yaparım." Julie gözlerini ovuşturdu ama gözyaşları kederle birlikte akmaya devam ediyordu. "Bana söyleyebilir misin, acı çekti mi?"

"Hayır, hayır Bayan Byrd, öyle bir şey yapmadı. İletişim bilgilerim sizde var ve ihtiyaç duyduğunuzda kullanmalısınız. Size onunla ilgilenen kişinin iletişim bilgilerini vereceğim ve onu görmeye hazır olduğunuzda onunla konuşabilirsiniz."

"Evet, lütfen. Evet, lütfen. Polis dedektifi misiniz?"

"Ben New York'taki Polis Merkezi'nde Cinayet Masası'ndan sorumlu komiserim. Ve kızınız benim önceliğimdir."

Telefon görüşmesini bitirdiğinde Eve bir şişe su aldı ve pencerenin önünde dururken yarısını içti. Peabody'nin içeri girdiğini duyunca dönmedi.

"Kurbanın annesi beni aradı. 'Link'ini oğlunun mutfağında bırakmış - Atlanta'da oğlunun yanında - çünkü gelini doğuma girince sabah erkenden dışarı çıkmışlar."

"Aman Tanrım."

"Hayır, kızım. Bu yüzden onun parlak, mutlu balonunu patlatmak ve ona kızının öldüğünü söylemek zorunda kaldım. Her neyse, bu iş bitti."

Eve şimdi dönerek soğuk su tüpünü alnında gezdirdi ve içinde bir baş ağrısı hissetti.

"Kızıyla sorun yaşayan ya da tam tersi olan kimseyi tanımıyor ya da aklına gelmiyordu. Kızının birkaç aydır bir kadınla ilişkisi olduğunu, mutlu olduğunu, bazen de hayal kırıklığına uğradığını biliyordu. Byrd bu ismi annesiyle paylaşmamıştı."

"Huffman geliyor. O da mutlu ve bence bunu içtenlikle söylüyor çünkü başarısız soygunu ortaya attım ve şüpheli bir karakterin peşine düşmemizi ekledim."

Eve şışeyi indirdi, hatta biraz gülümsedi. "'Şüpheli karakter' mi dediniz?"

"İşe yaradı çünkü bir anda yakın arkadaşı Ariel'in mahallede dolaşan tuhaf bir adam gördüğünü söylediğini hatırladı."

"Şok oldum ve afalladım. Lo ne anlama geliyor? Behold'u anlıyorum ama lo nedir ve neden hep behold ile birlikte takılıyor?"

"Behold bunu seviyor olmalı çünkü her zaman lo'nun önce gelmesine izin veriyor." "Doğru, öyle. Asla behold ve lo değildir ve ol. Bize bir kutu getir, Peabody."

"Röportaj B. Jenkinson ve Reineke'de zaten A var ve Carmichael ve Santiago C'yi kaptı."

"Cinayet masasında yoğun bir gün."

"Kötülere rahat yok çünkü cinayet polisleri kışlarına yapışmış durumda."

"Öyleyiz, Peabody." Eve tekrar tahtaya döndü ve Gwendolyn Huffman'ın fotoğrafına baktı. "Öyleyiz amına koyayım."

5

Eve'in elinde kutu seti ve temel stratejisi vardı. Gwen Huffman'ın gelmesini beklerken, Dedektif Carmichael ile görüştü.

"Eşe bakmak lazım, değil mi?" Carmichael Otomat'ın başında durmuş, seçimlerini düşünüyordu. "Özellikle de eşin eşi, sikini kontrol etmenin ne demek olduğunu bilmeyen, aldatan bir piç olduğunda. Yani... Bu kalorisiz limonatanın berbat olacağını biliyorum ama daha fazla kafeini kaldıramam."

Şifreyi tuşladı ve Eve, limonata tüpünün sorunsuz bir şekilde yuvaya girmesini -hayal kırıklığına uğramış ve sinirlenmiş bir şekilde- izledi.

"Neden bu şeylerden birini her kullanmaya çalıştığımda siparişimi reddediyor, siparişimi değiştiriyor ya da bana dırdır ediyor?"

"Belki senden korkuyordur ve yaklaştığında çipleri donup kekeliyordur. İstiyor musun? Ben alırım."

"Hayır." Eve makineye ölümcül bir bakış fırlattı. "Ona bu zevki tattırmayacağım."

"Bu ona öğretir." Carmichael tüpü kırdı. "Yani kocasının etrafta dolaştığını bilmediğini iddia ediyor, oysa elimizde onu takip ettiği -üç dakika sonra- bir striptiz barına girdiği güvenlik kamerası görüntüleri var. Doğal olarak içeride kamera yok ama kapı görüntüsünü aldık. Peruk takıyor ama Tanrım, onu yakaladık. Ayrıca, dairelerinin girişinde adamı bıçaklayarak öldürmüş."

Eve geldiğinde onu binanın dışına sürüklemiş. Binaya girdiğinde hala peruk takıyor ve onu binadan dışarı sürüklüyor. Cüzdanını ve değerli eşyalarını alıyor, sanki ciddi ciddi gaspı düşünecekmişiz gibi."

"Onlarla ne yaptı?"

"Onları girişteki geri dönüşüm kutusuna attım. Aslında üzerinde kanlı bir parmak izi bırakmıştı. Kanlı parmak izine baktık ve düşündük ki: Hey, bir ipucu!"

"İşte bu yüzden as dedektiflersiniz."

"Tamamdır." Carmichael saçlarını geriye savurdu. Seksi bir şekilde değil, Eve'in anlayacağı şekilde gözlerini kaçırarak. "Yukarı çıkıyor, kendini temizliyor ve kanlı striptiz elbisesini ve peruğunu mutfaktaki geri dönüşüm kutusuna atıyor. Onları nasıl bulabiliriz ki!"

"Suçlular çoğunlukla aptaldır."

"Öyle olduklarında kesinlikle yardımcı oluyor. Her neyse, onu buraya getirdik, parçalara ayırdık. Rezervasyonda. Birinci dereceden cinayet. Bir avukat tutacak ve muhtemelen ikinci dereceye indirecekler. Bizim için sorun yok. Adam bir köpekti."

"Köpek, aptal ya da değil, iyi iş. Bıçakla ne yaptı?"

"Ah, şu." Carmichael hınzır bir gülümsemeyle dişlerini gösterdi. "Bunu onun kasıklarında bıraktı."

"Ouch." Asansörden inen Huffman'ı gördü. "İşte benim aptal kığım."

"Git getir onu, Loo."

Eve, at kuyruğuna ve minimal makyaja geri döndüğünü fark etti. Ama şimdi parlak beyaz bir tişörtün üzerine uyumlu bir ceket ile bir tür parıltılı kumaştan açık yeşil kırpılmış pantolon giymişti.

Topuklu ayakkabı yoktu ama Eve kalın kamalı sandaletlerin moda olduğunu hayal etti.

Kırmızı ayak tırnaklarını yeşille değiştirmişti.

Etrafına bakınırken güneş gözlüklerini elinde evirip çevirdi. Eve'i gördüğünde titreyen bir gülümseme yarattı.

"Teğmen Dallas. Çok sevindim, doğru kelime bu değil. Rahatladım, dedektifiniz beni aradığı için çok rahatladım. İlerleme kaydettiğinizi söyledi."

"Sanırım öyle. Zaman ayırıp geldiğiniz için teşekkür ederiz."

"Ariel için yapabileceğim her şeyi yaparım."

"Anlaşıldı. Aslında buradaki odayı kullanabiliriz. Sizi yerleştireyim, ortağımı ve evrakları getireyim. Sizi gereğinden fazla tutmak istemeyiz. Dışarı çıkacak gibi görünüyorsun."

"Oh, hayır. Daha önce arkadaşlarımla öğle yemeği yedim. Sadece dairemde, kafamın içinde kalamadım."

"Tahmin edebiliyorum."

"Bir şeyler yapmak yine içimi rahatlattı."

"Kesinlikle. Affedersiniz, bir dakika. Bu memurların benim için bir şeyleri var."

Gwen'in yanında durduğu için Eve, Gwen Shelby'yi gördüğünde sarsıntıyı hissetti.

"Teşekkürler memur beyler. Bunu ben alayım." Eve, Memur Carmichael'ın taşıdığı pakete uzandı.

"Jan? Tanrım, inanamıyorum! Jan Shelby." Gwen parlak bir kahkaha atarak bir adım öne çıktı ve kollarını, gözleri Eve'in gözlerinde, kaskatı duran Shelby'ye doladı.

"Jan, ben Gwen!"

"Evet, biliyorum." Shelby geri çekildi. "Seni burada görmeyi beklemiyordum."

"Ben de aynısını söyleyebilirim. Sen bir kadın polissin!"

"Doğru ya. Üzgünüm, görevdeyim ve geri dönmem gerekiyor." "Ama bir araya gelmeliyiz, arayı kapatmalıyız. Uzun zaman oldu."

Harika görünüyorsun. Saçına bayıldım."

"Teşekkürler. Geri dönmem gerek," diye tekrarladı.

"Vay canına." Gwen yine kahkahayı bastı. "Sanırım geçmişten gelen bir patlama dedikleri şey bu."

"Öyle mi?" Eve sordu.

"Jan ve ben yıllar yıllar önce yaz arkadaşydık -tatil arkadaşydık. On iki, on üç yaşlarındaydık. Bu çok güzel bir şey."

Onu tekrar görmek sürpriz oldu. Sizin için mi çalışıyor?" "New York Belediyesi için çalışıyor."

Eve, Görüşme B'nin kapısını açtı.

"Oh!" Yeşil ayak tırnakları eşikte durdu. "Bu çok... resmi görünüyor. Ve korkunç."

"Özel ve kullanışlı. Size içecek bir şey getireyim mi?"

"Zahmet olmayacaksa bir maden suyu alabilirim."

"Sorun değil. Oturun. İhtiyacımız olanı getireceğim ve bu işi halledeceğiz."

Aceyle yedek kulübesine döndü. "Peabody, Huffman içeride."

B. Ona bir soda getir, küçük bir tane. İki dakikaya geliyorum." Doğruca Shelby'nin küpüne geri döndü.

Memur Carmichael'a baktı ve hafifçe başını salladı.

Güzel, Shelby ona söylemişti.

"Memur Shelby."

"Efendim."

"Bu görüşmeyi gözlemlemek ister misiniz?" "Evet, efendim, isterim."

"Söylentilere, tutarsızlıklara, uydurmalara bakın. Bunları not edin, benim için yazın. Bunu yapabilir misin?"

"Evet, efendim, Teğmen, yapabilirim."

"Güzel. Memur Carmichael, sizi ve Shelby'yi en kısa zamanda gözlem odasında görmek istiyorum. İki dakika içinde başlamaya hazır olacağım."

Eve uzaklaşırken Carmichael sessizce, "Atına bin kızım," dedi. "Teğmenimiz sana güveniyor."

Eve ofisinden ihtiyacı olan şeyleri aldı ve Peabody ile B Görüşmesi'nin dışında buluşmak üzere aşağı yürüdü.

"Shelby'ye gözlem yaptırıyorum. Carmichael da onunla birlikte olacak." "O biliyor mu?"

"Evet. Şimdi şu yalancı sürtüğü yere serelim."

Eve kapıyı açtı, dikkatim dağınık suratını takındı. "Kayıt başladı. Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia, H-5872 numaralı dava dosyasıyla ilgili olarak Huffman, Gwendolyn ile görüşmeye giriyoruz."

"Resmi," dedi Gwen tekrar, gözlerinde şüpheyle. "Korkunç."

"Sadece resmi," diye Eve onu temin etti. "Ariel Byrd cinayetiyle ilgili olarak gönüllü tanık olarak buradasınız. Her şeyin kayda geçmesini istiyoruz. Bu sabahki ifadeni sana okutacağım -herhangi bir düzeltme ya da ekleme yapabilirsin- sonra her sayfayı paraflayıp tarih atacaksın ve son sayfayı imzalayıp tarih atacaksın."

"Pekala."

"Bunu yapmadan önce, kayıtlara geçmesi için size haklarınızı okuyacağım."

"Anlamıyorum."

Peabody neşeyle, "Komiser bütün t'lerin üstünü çizmeyi sever," dedi. "Bazen iş mahkemeye ya da avukatlara intikal ettiğinde, bir tanık ifadesini geri alır ya da söylediklerini kastetmediğini ya da polislerin sözlerini ve/veya anlamlarını çarpıttığını iddia eder. Dallas bu t'lerin üstünü çizmeyi, her şeyi kitabına ve kayıtlara uygun yapmayı sever."

Peabody, Gwen'in iyiliği için Eve'e yan gözle baktı. "Daha uzun sürse bile."

"Uzun vadede zaman ve sorun tasarrufu sağlar. Yani. Gwendolyn Huffman, sessiz kalma hakkına sahiptir."

Eve, Revize Edilmiş Miranda'yı hoş ve rahat bir tonda okudu.

"Tamam, bakın, fazla zaman yok. Bu konudaki hak ve yükümlülüklerinizi anladınız mı?"

"Elbette biliyorum."

"Harika." Eve bir dosyadan kâğıtları çekmeye başladı ve durdu. "İmzalamadan önce, Peabody'ye Ariel Byrd'ün size mahallede takılan, yerinde olmayan birini fark ettiğini söylediğinden bahsettiniz. Bunu bize anlatabilir misiniz? Bunu kayda geçirebiliriz."

"Elbette. Açıkçası, Dedektif Peabody böyle birini aradığınızı söylediğinde aklıma geldi. Ariel, son birkaç hafta içinde birkaç kez, sokakta bir aşağı bir yukarı yürüyen bir adam fark ettiğini ve görünüşünden hoşlanmadığını söyledi."

"Onu tarif etti mi?" "Hayır, özür dilerim."

"Ama erkek olduğunu belirtti."

"O yaptı." Gözleri açık ve net olan Gwen kararlı bir şekilde başını salladı. "Bir adam. O kadar da temiz değilmiş, etrafta dolaşıp binaları incelediğini söyledi. Hatta apartmanlara, dükkânlara baktığını bile söyledi. Söylediğim için üzgünüm ama bunu geçiştirdim, şaka yaptım. New York'ta insanlar yürür."

Gwen gözlerini kaçırdı, gözlerinde bir damla yaş parladı. "Onun haklı olduğu fikri aklımdan çıkmıyor."

"Ona hiç yaklaştı mı, onunla ilişki kurmaya çalıştı mı?"

"Hiç öyle demedi, bence derdi de. Ya da... Bilmiyorum, bu konuda şaka yaptığımdan beri." Gözyaşları titremesine rağmen düşmediği için daha fazla parladı. "Tanrım, belki de yaptı ve onunla tekrar dalga geçeceğimi düşündüğü için bana söylemedi."

Eve, Gwen'e kendini toparlaması için zaman vermek istercesine durakladı.

Peabody ipucunu aldı. "Size bir su daha getireyim mi, Bayan Huffman?"

"Yapar mısın? Teşekkür ederim. Tüm bunlar çok üzücü."

Peabody boş tüpü aldı. "Peabody Görüşmeden Çıkıyor."

"Bu yorumu ciddiye almadığınız için kendinizi suçlayamazsınız."

"Bunu yapmamak çok zor. Bir dakikanızı alabilir miyim?" Eve ellerini kaldırdı. "İhtiyacın olan her zaman."

Gwen çantasından bir paket mendil çıkarıp gözlerini kuruladı. Kapı tekrar açıldı.

"Peabody yeniden mülakata giriyor."

Gwen taze tüpü aldı, özenle yudumladı. "Ariel'in bahsettiği bu adamı hiç fark etmedin mi?" "Hayır.

Ama onun dairesine pek sık gitmezdim."

"Gerçekten mi?" Eve arkasına yaslandı. "Yine de onun dairesinden bir buçuk blok ötedeki Fruit and Flower'dan çiçek almışsın."

ve evinden iki blok ötedeki Wine Cave'de şarap içti."

"Sık sık şarap ve çiçek alırım. Şehir merkezindeyken ara sıra bu dükkanlara uğramış olabilirim. Ne fark eder ki?"

"İşte burada fark yaratıyor. Cinayet akşamı kurbanın yemek masasında bulunan çiçekleri ve mutfağında bulunan şarabı satın aldınız."

"Şehir merkezinde olmadığım için bu imkânsız. Dün akşam nerede olduğumu açıkça belirttim."

"Peabody, hazırla ve çalıştır. Her iki satıcının da güvenlik kameraları var ve bu kameraların her ikisi de tarih ve saat damgalı. Ve ikisi de?" Eve, Gwen'in çiçekleri ve şarabı satın aldığını gösteren bölünmüş ekranı işaret etti. "İkisi de seni açıkça gösteriyor. Koridorda, asansörde ve dairenizin lobi kamerasındayken giydiğiniz elbiseyi ve ayakkabıları giydiğinizizi gösteriyor."

"Peabody?"

Peabody notlarına bakmayı bir iş haline getirdi. "İki blok yürüdünüz, 982 numaralı Rapid Taksi'ye bindiniz, şehir merkezindeki Şarap Mağarası'na gittiniz ve orada çok güzel bir Şiraz için nakit ödedikten sonra yarım blok daha yürüyerek çiçekleri yine nakit olarak satın aldınız."

"Bu şeyler, bu kameralar manipüle edilebilir." "Elbette, elbette, Royale Evi, çiçekçi, şarapçı Hepsi de sırf eğlence olsun diye güvenlik kayıtlarını manipüle etmişler. Saçmalamayı kesmenin zamanı geldi, Gwen. Lanet şarap kadehlerini yatak odasında bırakmışsın."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Eve artık gözyaşı parıltısı olmadığını, sert bir ışıltı olduğunu fark etti. "Merit'le iletişime geçmek istiyorum."

"Avukatınızı mı istiyorsunuz? Elbette, bu senin hakkın. DNA'nızın, kasık kıllarınızın ölü kadının yatağında bulunduğunu söylediğimizde nişanlınızın tepkisinin ne olacağını merak ediyorum."

DNA'n ve yatağın yanındaki şarap kadehindeki parmak izlerin. İlginç olacak."

Eve ayağa kalktı. "Avukatınızla görüşebilmeniz için dışarı çıkacağız." "Bir dakika bekleyin."

"Avukat dedikten sonra devam edemem. Peabody, dışarı çıkalım."

"Bekle bir dakika dedim! Merit'le henüz iletişime geçmiyorum. Bu işi halledeceğiz. Bütün bunlar yüzünden üzülmesini istemiyorum."

Eve ayağa kalktı, eli kapının üzerindeydi. "Yani şu anda bir avukat istemiyor musunuz?"

"Ben de öyle dedim."

Eve geri çekildi, tekrar oturdu. "Kayıtlara göre şu anda yasal temsilden feragat ediyorsunuz."

"Ve bunu bir avukat olmadan da biliyorum." Gwen'in dudakları kendini beğenmiş bir şekilde kıvrıldı. "Parmak izlerim ve DNA'm dosyada yok ve beni suçlamadan bunları size vermeye zorlayamazsınız. Eğer apartman güvenliğimden beni gözetlediyseniz, Ariel öldürüldüğünde dairemde olduğumu biliyorsunuzdur."

"Ama dün gece yaklaşık altı kırk dört ile dokuz kırk altı arasında onun dairesindeydin. İkinci taksi sizi onun binasının hemen önünden aldı ve dairenizden yarım blok ötede bıraktı."

Eve kendini beğenmiş bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Nakit ödeme yapmanız sizi takip edemeyeceğimiz anlamına gelmez."

"Onun dairesinde olduğumu hiç söylemedim ve siz yakın ilişkimiz olduğunu ima ediyorsunuz. Ben nişanlıyım ve başka kadınlarla yakın ilişkim yok. Parmak izlerim ya da DNA'm sizde olmadığı için öyle olduğumu ya da yaptığımı iddia edemezsiniz."

Kapının çalınmasıyla Peabody ortaya çıktı. "Aceleyle getireceklerdi ama vay canına." Kapıya gitti ve dosyayı aldı.

Tekrar oturarak açtı, sırtı ve Eve'e uzattı. "Artık biliyoruz.

Su tüpünün üzerinde bıraktığın izler yatağın sol tarafındaki şarap camında, şarap şişesinde, kurbanın dairesindeki çeşitli yerlerde ve ek stüdyosundaki parmak izleriyle eşleşiyor. Yatakta bıraktığın DNA ile su

şişesinde bıraktığın DNA eşleşiyor.

"Geri tükürmek herkesin başına gelir."

"Bu yasadışı yollardan elde edilmiş." Korkunun ilk izleri Gwen'in yüzünde belirdi. "Bu yasadışı."

"Hayır, azıcık bile değil."

Eve gözlerini devirdi, Gwen ağlamaya başlayınca sandalyesinde geriye doğru tekmeledi. "Oh, kes şunu."

"Burada olmak istemiyorum. Burada olmak zorunda değilim. Kendi isteğimle geldim ve gidiyorum!"

"O sandalyeden kalkarsan seni suçlarım."

"Neyle? Ben hiçbir şey yapmadım!"

"Bir cinayet soruşturması sırasında polis memurlarına yalan söylemekle başlayabiliriz, olay yerinden kaçmayı ekleyebiliriz ve hepsini cinayetle tamamlayabiliriz."

"Ariel'i ben öldürmedim!"

Ben öldürmedim." "Kim öldürdü?"

"Bilmiyorum! Nereden bilebilirim ki?"

"Sen oradaydın, onun dairesinde. Onunla cinsel ilişkiye girdin ve bunu aylarca sürdürdün."

"Hayır, hayır! Sadece bir kez oldu. Çok fazla içmiştim. Ne olduğundan bile emin değilim."

"2 Mayıs'ta çok mu içtiniz?" Eve dosyasını çevirip açtı, takvimden tarihleri okudu. "Yirmi sekiz Nisan'da, yirmi birinci Nisan'da çok mu içmiştin?" Gwen'in şok olmuş yüzüne baktı. "Geçen sonbahara kadar devam edebilirim. Bir takvim tutuyordu."

"Gwen." Sesi yumuşak, gözleri sempati dolu olan Peabody eğildi. "Yalan söylemeye devam edersen sana yardım edemeyiz. Bir ilişki yaşadığın için seni yargılamıyoruz. Bir düğün, bir evlilik planlamak streslidir. Bir çıkış noktasına, bir arkadaşına ihtiyacın vardı. Ama bize gerçeği söylemezsen sana yardım edemeyiz."

Gwen kurtulmuş gibi Peabody'ye döndü. "Anlamıyorsun, anlamıyorsun işte. Hayatımı mahvedeceksin. Ariel'i ben öldürmedim. Gerisi benden başka kimi ilgilendirir ki? Bu benim özel işim."

"Ariel öldü, Gwen. Her şey önemli. Ne olduğunu bilmemiz gerekiyor," diye devam etti Peabody, sabırlı bir anne gibi nazikçe.

"Ariel için."

"Onun için ne fark eder ki? O öldü. Artık benim hayatım. Ve sen bunları söyleyerek onu mahvedeceksin. Merit öğrenirse, ailem öğrenirse, her şeyimi kaybederim. Onu ben öldürmedim, bu yeterli olmalı."

"Öyle değil," dedi Eve kesin bir dille. "Sahte bir rapor verdin, cinayet gecesi kurbanın dairesindeydin. Suç mahalline geri döndün, sonra da kaçtın. Şimdi gerçeği söyle, yoksa seni suçlarız."

"Beni onun cinayetiyle suçlayamazsınız. Dairemdeydim. Bunu biliyorsunuz."

İğrendiğini belli eden Eve arkasına yaslandı. "Bildiğim şu. Bir tartışmadan sonra onun evinden gizlice çıktığını ve bir saat sonra hiç alakası olmayan birinin içeri girip kafasına çekiçe vurma ihtimalinin sıfır olduğunu biliyorum."

"Ama olan buydu!"

"Eğer öyleyse, şu andan itibaren lanet olası gerçeği söylemekte bir sorun yaşamamalısın. Son şansın, Gwen, yoksa seni suçlarız ve avukatların bunu çözmesine izin veririz."

"Mahremiyetime saygı göstermek zorundasın." Ellerini kalbinin üzerinde birleştirdiğinde nişan yüzüğü parladı. "Sana söylediklerimi özel tutmalısın. Bana söz vermelisin."

"Sana hiçbir şey için söz vermek zorunda değilim."

İki eli de dramatik bir şekilde havaya kalkarak kendi yüzünü kavradı. "Nasıl bu kadar acımasız olabilirsin!"

"Bilmiyorum, belki de şu anda morgda yatan kadının dul annesiyle konuştuğum içindir. Seninle işim bitti. Gwendolyn Huffman, tutuklusun."

"Bekle, bekle, bekle!" Gwen elleriyle yüzünü kapattı. "Pekâlâ. Oradaydım, evet. Yalan söyledim çünkü korkmuştum, şok olmuştum ve başka ne yapacağımı bilmiyordum. Ama ben ayrıldığımda yaşıyordu. Bunu biliyorsun."

"Birbirinizi birkaç aydır romantik ve cinsel olarak görüyordunuz."

"Bu şekilde başlamadı. Sana söylediğim gibiydi. Çalışmalarına hayrandım ve arkadaş olduk. O çok açık ve özgürdü, tanıdığım herkesten çok farklıydı. Beni baştan çıkardı. Fazla tecrübem yoktu ve hiç bir kadınla birlikte olmamıştım. Kendimi kaptırdım, kabul ediyorum. Kimseye zarar vermediğine kendimi ikna ettim. Bu sadece bir kaçamaktı, evlenmeden önce bir tür ara vermeydi.

"O daha fazlasını istiyordu. Bunu görmeye geldim. Ona verebileceğimden, ona vermek istediğimden daha fazlasını istiyordu. Merit'i seviyorum. Hayatımı Merit'le geçirmek istiyorum ve o da bunu biliyordu ama

..."

"Ona söylemekle tehdit etti."

"Ne olduğunu bilmiyorum. Şarap içtik. Ona getirdiğim çiçekleri düzenledim, sonra... birlikteydik. Sonra, sadece konuşuyorduk, daha fazla şarap içip konuşuyorduk. Merit bana mesaj attı. Cevap vermemeliydim, duygularını incittiğimin, onu kızdırdığının farkındaydım ama cevap verdim. Düğünü iptal etmem gerektiğini söyledi. Tartıştık ve daha da sinirlendi, öfkeleni. Onu hiç böyle görmemiştim. Utanç verici bir sır olmaktan bıktığını ve Merit'e söylemezsem kendisinin söyleyeceğini söyledi."

Biraz daha su içmek için durakladı, sonra başını eğdi. "Bu konuda korkunç bir kavga ettik. Ben ona kötü şeyler söyledim, o da bana kötü şeyler söyledi. Üzerine bir şeyler giydi, işe gideceğini söyledi ve ben de bunun nasıl bitmesini istediğimi düşündüm.

"Giyinirken tartışmaya devam ettik, sonra hışımla dışarı çıktım. Çok üzgündüm. Merit'le evleneceğimi biliyordu, aramızdaki şeyin ayrı olduğunu biliyordu. Zar zor uyuyordum ve birbirimize söylediğimiz çirkin şeyleri düşünmeye başladım. Bu şekilde bitmesini istemedim. O benim için bir şey ifade ediyordu. İkimiz de sakin, dingin ve ayık olduğumuzda geri dönüp onunla yüz yüze konuşmaya karar verdim. Biliyordum ki

birlikte, artık değil, ama o korkunç sözleri silebileceğimizi, birbirimize karşı yeniden nazik olabileceğimizi umuyordum."

"Ve nişanlınıza ilişkinizden bahsetmemesi için onu ikna etmek istediniz."

Eve yıldırım hızıyla hesaplamayı not etti. "Pekala, evet. Benim için olumlu bir deneyim, kişisel bir keşif olan şeyin hayatımın geri kalanını altüst etmesini istemedim. Gün ışığında ikimizin de sakin, makul yetişkinler olabileceğimizi ve arkadaş olarak ayrılabilceğimizi umuyordum. Ve gerisi, korkunç gerisi, size zaten anlattığım şey."

"Hayır, değil." Tıpkı Eve'in son versiyonunda gerçekle yalanı birbirine karıştırdığı gibi. "Oraya gittiğinde kapı güvenliksiz değildi. Bu sabah kendin girdin. Ariel'in sana verdiği anahtar kartı nerede?"

Eve'in göstergesinin hızla kızarması utançtan değil, kızgınlıktan kaynaklanıyordu. "Sana bunu söylediğimi unutmuşum. Belli ki anahtarım olduğunu bilmeni istemediğim için söylemiştim."

"Nerede o?"

"Onu attım." "Ne zaman?"

"Nereye?"

"Bu sabah. Onu ikiye böldüm ve sokaktaki bir geri dönüşüm kutusuna attım."

"Nerede? Onun evinin yakınında mı, sizin evinizin yakınında mı?" "şarap dükkanının yanında, taksiye binmeden önce."

"Sonra dokuz-bir-bir'i aramak için yaklaşık bir saat beklediniz." "şoktaydım."

"Ama anahtar kartını atmayı düşünemeyecek kadar değil. şok üzerine saçmalık. şehir merkezine dönmek için geçen süreyi ne yapacağınızı, kendinizi korumak için en iyi yöntemin ne olduğunu hesaplamak için kullandınız. Lobiye, asansöre, dairenize giden koridora girdiğinizde şok belirtisi yoktu. Bu bilgiyi sizin için araştırabiliriz."

"Ne hissettiğimi bilmiyorsun. Zihinsel ya da duygusal durumumu bilmiyorsunuz."

"Elbette biliyorum. Çok yakın olarak görülebilecek bir

bağlantıyı ortadan kaldırmak amacıyla kartı attınız. Aklıma geldi.

Şehir dışına yaptığınız o yolculukta biri sizi Ariel'in dairesine girerken ya da çıkarken görmüş olabilir. İlişki sırasında böyle bir endişe yoktu - sadece bir arkadaşınızı ziyaret ediyordunuz - ama şimdi o arkadaşınız öldü ve polisler sorular soracak."

Eve ayağa kalkarak odada dolaştı.

"Arayan kişi siz olmalısınız. Yakın ama yine de sıradan ve kesinlikle romantik olmayan bir arkadaşlığı tasvir eden bir hikaye bulmalısınız. Sabahın köründe şehir merkezine gitmek için bir nedeniniz olmalı. Şehir merkezine döndüğünüzde, dairenize DND koyarken her şeyi düşündünüz. Duş aldın, makyajını temizledin, kıyafetlerini değiştirdin."

Duraklayan Eve kalçasını masaya dayadı.

"Bakire beyazı hoş bir dokunuştı. Aradığınızda sesinize histeri katın, sonra nişanlınızı, avukatınızı etiketlemeden önce nasıl oynayacağınızı tekrar tekrar gözden geçirin.

"Bu kulağa doğru geliyor mu?"

"Ariel ölmüştü ve bunu değiştiremezdim. Bunu bildirdim ve kendime baktım. Bu bir suç değil."

"Şaşıracaksın. Ariel'le kavgandan sonra kiminle irtibata geçtin? Nişanlına gitme tehdidini kime anlattın? Kimden bununla ilgilenmesini istedin?"

"Hiç kimse! Deli misin sen?"

"Delilikten bahsetmişken, belki de Doğal Düzen'deki arkadaşlarından birini etiketlemişsindir."

Bu sefer kızarmadı; yüzü kızardı.

"Tarikat eşcinselleri, transları, melezleri, LC'leri hedef almayı seviyor ve liste uzayıp gidiyor. Onlara taksinin sizi bıraktığı yerde buluşmanızı söyleyin, Ariel'in anahtar kartını verin - çünkü sizinki gibi onun kartının bir kopyası da ölmeden dakikalar önce içeri girmek için kullanılmıştı."

"Bu mümkün değil."

"Bu bir gerçek. Ebeveynleriniz uzun süredir Doğal Düzen'in üyeleri."

"Bu da bir suç değil."

"Henüz değil, hayır, ama bazı üyelerin suç işlediği biliniyor. Şiddet içeren suçlar. Belki babamı aramışsındır."

"Tanrı aşkına, neden ailem öğrenmesin diye tüm bunları yaşayıp sonra da babama söyleyeyim ki?"

"Hikaye uydurmakta iyisin," diye tahmin yürüttü Eve. "Baba, başım belada. Bir arkadaş-oh, onunla arkadaş olarak korkunç bir hata yaptım. Bu gece onu ziyaret ediyordum çünkü Merit geç saate kadar çalışıyor. Biraz şarap içip kız kızı konuşuyorduk ve o benden bir şeyler istedi, ben reddettim, onu ittim ve o da çok sinirlendi. Merit'e onunla birlikte olduğumu söyleyecek, onunla yakınlaştığımı. Onunla yatmazsam, onu bunca zaman ayarttığımı ve istediğini yapmazsam Merit'e yattığımı söyleyeceğini söyledi. "

"Ben asla böyle bir şey yapmadım." "Bunu kanıtla. Bağlantını görelim."

"Bağlantımı mı istiyorsun? Tamam." Gwen sarsak bir hareketle onu çantasından çıkardı.

Eve şöyle bir baktı, elini uzattı ve parlayan altın halkayı ters çevirdi. "Bu yepyeni görünüyor. Sence de -ne bu?-yepyeni görünmüyor mu Peabody?"

"Kesinlikle öyle."

"Bu 'link'i bugün aldığını öğrenecek miyiz, Gwen?"

"Ne olmuş yani?"

"Eskisi nerede?"

"Geri dönüştürülmüş. Üzerinde Ariel'e ve Ariel'den gelen mesajlar vardı ve Merit bunları görürse merak edeceğini fark ettim. O benim kişisel eşyamdı."

"Kanıtları yok etmek. Bunu da listeye ekleyeceğiz. Diğer 'link'te kimi etiketledin? Ariel'den kime bahsettin?"

"Hiç kimse. Hiç kimse. Hiç kimse." Her inkârında ellerini masaya vuruyordu. "Ailem bunlardan herhangi birini öğrenirse kardeşime yaptıkları gibi beni de kesebilirler. Merit düğünü iptal eder."

"Ve bunlar her şeyi bilen kişiyi öldürmek için çok güçlü nedenler."

"Dairemdeydim."

"Evet, beni oraya götürdü. Şimdilik. Ve şimdilik, Gwendolyn Huffman, şu suçtan tutuklusun-"

"Ne! Sana gerçeği söylersem bana yardım edeceğini söylemiştin." "Evet, ama söylemedin. Hepsini değil. Bir sürü şey yaşadın.

ve benim oturduğum y e r d e n kimin kimi baştan çıkardığı tartışılır."

Eve masayı itti. "O senin için hiçbir şey ifade etmiyor, kimse etmiyor. En azından senin kendin için ifade ettiğine yakın bir şey değil. Dairesinin kapısı güvenliksiz değildi, şokta değildin. Bunun her adımını hesapladın.

"Şimdi suç mahallini terk etmekten, polise yalan söylemekten ve delilleri yok etmekten tutuklusunuz. Cinayet suçlamasını şimdilik bekleteceğiz, ama inanın bana, üzerinde çalışıyoruz."

"Bunu yapamazsın!"

"Tamamdır."

"Avukatımı istiyorum."

"Rezervasyonunuzu yaptırdıktan sonra onunla irtibata geçmek için yeni 'link'inizi kullanmakta özgürsünüz. Peabody, Bayan Huffman'ı gitmesi gereken yere götürür müsün?"

"Memnuniyetle."

"Seninle gelmeyeceğim!"

"Karışıma direnmeyi eklemek kolay," dedi Eve. "Aslında, güzel bir krema olabilir."

Şimdi ağlıyordu ve bunun hiç de hoş bir yanı yoktu. Peabody onu dışarı çıkarırken de ağlamaya devam etti.

"Görüşme sonu."

Eve dosyalarını topladı. Shelby'yi beklemek için dışarı çıktı.

Carmichael'ın Shelby'nin omzunu sıkmasını, sonra da boğa güreşi alanına doğru uzaklaşmasını izledi.

"Ofisim," dedi Eve.

"Kimsenin bunu duymasından endişe etmiyorum, efendim." "Ofisim daha iyi."

Ama bu kez içeri girdiklerinde Eve kapıyı kapatmadı. "Ne düşünüyorsun Shelby?"

"İlk düşüncem sizi ve Peabody'yi kutuda çalışırken izlemenin bir eğitim olduğu, bu yüzden bu fırsatı takdir ediyorum."

"Bu yalakalık mı?"

"Bu saf gerçek. Yalanlarını kendi çıkarları doğrultusunda birleştirmeye çalıştığında, yalanlarını gerçeklerden ayırmak için Gözlem'de bana ihtiyacın yoktu. Onu orada çiviledin. Kendi tecrübelerime dayanarak söylemek isterim ki, cinsel olarak agresif. Kontrolü elinde tutmayı seviyor, bu yüzden kurbanın onu baştan çıkarması pek olası değil. Bunların çoğunu anında uyduruyordu ve bunu yaptığında -ya da eskiden yaptığında- daha hızlı konuşma, ayağını yere vurma eğilimindeydi. Bunu yapıyordu."

"Ama bence babası hakkında doğruyu söylüyordu."

"Neden?"

"Eğer korktuğu biri varsa, o da babasıdır. Her şeyi o kontrol ediyor. Bir fondan para aldığını biliyorum çünkü o yaz bana kendi parasını almaya başlamadan önce sadece birkaç yılı daha olduğunu söylemişti. On sekiz yaşında, en az bir yıl üniversiteye gittiği sürece para. Yirmi bir yaşında bir artış, yanlış hatırlamıyorsam yirmi beş yaşında bir artış, otuz yaşında ya da evlendiğinde bir artış daha. Eğer evlenir ve çocuk sahibi olursa, vakıf gelir akışının en üst noktasına ulaşır."

Eve, "Bu kulağa... çok saçma geliyor," diye karar verdi.

"Doğal düzen böyle işler. Kadınların evlilik içinde çocuk sahibi olmaları gerekir. Bunu yaptığında, çocuk onun olur, özgür ve temiz. En azından o zamanlar böyle söylüyordu ya da böyle düşünüyordu. Otuz beş yaşına gelene ya da evlenip çocuk sahibi olana kadar, babası her yıl vakıftan alacağı miktarı kontrol ediyor. Başına geçince de, kardeşine yaptığı gibi kesebilir."

"Yani babası öğrenirse..."

"Evlilik öncesi seks, başka bir kadınla mı? Onunla ilişkisini tamamen kesmediyse bile, akıntıya karşı kürek çekmiştir. Nişanlısını tanımıyorum ama çoğu insan yalan söylenmesinden hoşlanmaz."

ve aldatıldığı için onu terk etme ihtimalini hesaplamak zorunda. Yapacağını düşünüyor, bu bana doğru gibi geldi."

"Evet, ben de. Haklı olup olmadığını göreceğiz, çünkü adam kesinlikle öğrenecek. Bu arada, görüşmeden önce elimde bir sürü geçerli neden olduğu için, Baxter ve Trueheart usulüne uygun bir arama emriyle onun dairesini arıyorlar."

"Bundan hoşlanmayacak."

"Hayır, yapmayacak. Bu bana küçük bir sevinç kıvılcımı veriyor. O berbat bir insan, Shelby."

"O berbat bir insan, Komiser. O yazdan beri zevkim oldukça gelişti. Polis olduğumu ve o zamanlar bağlı olduğumu bildiği için benimle temas kurmaya çalışabilir. Bir müttefik isteyecektir, ona içeriden bilgi verecek birini."

"Bunun için yanlış polisi seçmiş olurdu."

"Evet, efendim, Teğmen. Eğer böyle bir girişimde bulunursa, vardiya dışında olsanız bile size haber vereyim mi?"

"Kıçına bahse girerim. Ve benim saatime göre, artık vardiyadan çıktın. Git bir arkadaşınla bir şeyler iç."

"Aslında, görüştüğüm kadın bu gece meşgul. Sanırım gidip kardeşimle konuşacağım. Benimle paylaşmadığı bazı bilgilere sahip olabilir. İstesem paylaşırdı."

"Güzel. Bugün iyi idare ettin Shelby."

"Teşekkürler, Teğmen."

Mesai dışında olsun ya da olmasın, Eve bunu yazmak için oturdu. Gwen'in iki, belki de üç saat içinde kefaletle serbest kalmasını bekliyordu.

Ama çok tatsız saatler olurdu.

6

İşini bitirdikten sonra Eve evde çalışmak için ihtiyaç duyacağı şeyleri bir araya getirdi. Komutanının ertesi gün sözlü bir rapor isteyebileceğini ve Mira'ya danışmak isteyebileceğini düşündü.

Çalışma odasına doğru yürüdü ve McNab'in Peabody'nin masasının köşesinde oturduğunu gördü. Söylediği her şey ortağını güldürdü.

Eve, moda seçimleriyle genel nüfusu histeri krizine sokmamasına şaşırdı.

Bugün mandalina poşetleri, kırmızılar, altınlar ve turuncuların patlamasıyla bir süpernovanın sonuçlarını tasvir ettiğini düşündüğü bir tişört vardı. Hava botları ve Peabody'nin sandalyesinin arkasına attığı ceket kireç yeşili renkteydi.

Nedenini söyleyemedi.

Sarı saçlarını turuncu bir kordonla uzun bir kuyruk şeklinde bağlamıştı. Tüm bu renkleri ve daha fazlasını kulak memesini çepeçevre saran halkalarda temsil etmişti.

Konuşmaya başladı, ikisine de toparlanıp eve gitmelerini söylemek istiyordu. Ve Roarke içeri girdi.

McNab'in sirk gökkuşağının içindeki sıska bedenine tezat oluşturmanın ötesinde, Roarke'ın duman grisi takım elbisesinin içindeki zayıf kaslı yapısı güç saçıyordu.

Sonra siyah ipek saçlardan oluşan yelenin çerçevelediği yüze geldiniz ve hiçbir kalp birkaç adım atladığı için suçlanamazdı.

yener.

Bu yüz, özellikle sanatsal bir günde dahi bir tanrı tarafından oyulmuş. O gözler, öyle çılgınca mavi ki nefesi kesiyordu. O ağız, o kadar mükemmel, romantik bir şekilde yontulmuştu ki, şimdi onun için kıvrılmıştı.

Belki, sadece belki, bir avuç yıl daha evlendikten sonra, onu beklenmedik bir şekilde görmek gözlerini kamaştırmayacaktı.

"Teğmen, şansım yaver gitti."

Ve işte İrlanda, tüm büyü ve şiirselliğiyle onun sesinde fısıldıyordu.

"Bu ikimiz için de geçerli."

"Bir toplantım vardı ve senin hâlâ buralarda olma ihtimalini düşündüm." "Sadece dışarı çıkıyorum."

"Yaşasın!" dedi Peabody ve masasından fırladı. "Mavis ve Leonardo ile buluşabiliriz."

"Planımız bu," diye kabul etti Roarke.

"Ne planı?" Eve'in başı Roarke'tan Peabody'ye döndü ve tekrar geri geldi. "Öyle bir planım yok. Bir şeyler içmek ya da yemek yemek için zamanım yok."

"Ondan değil, sanmıyorum. Ortaya çıkarmak istediği bir sürprizi var." Peabody ceketini kaptı. "Onu etiketleyip muhtemelen gelemeyeceğimizi söyleyecektim ama gelebiliriz. Buradan sadece birkaç blok ötede buluşmamızı istiyor."

"Neden?" Eve sordu ve Roarke omuz silkti.

"Söylemedi," dedi McNab. "Sadece gitti..." Ellerini havada oynattı. "Her şey ortaya çıkacak."

"İyi. Tamam." Ne de olsa Mavis'ti. "Ama çabuk yapmalıyım. Tek çalışıyorum," dedi Roarke'a.

"Evet, biliyorum."

"Nereden biliyorsun?"

"Jack ile bu konu hakkında kısaca konuştum."

O durdu ölü üzerinde onu yol dışarı. "Sen konuştu Komutan Whitney'e benim durumumu anlatır mısın?"

"Kısaca. Gwendolyn Huffman ile röportaj yaptığınızdan bahsetti ve ben de bunu ilginç buldum."

"Onu tanıyor musun?"

"Yok, hayır." Eve'i asansöre doğru yönlendirdi. "Nişanlısını ve ailesini biraz tanıyorum. Çok hoş insanlar."

"Belki."

"Pekala, bana her şeyi sonra anlatırsın. Arabamı gönderdim, ben de sizinle geleceğim. Hepimiz bineceğiz," dedi dördü asansöre sıkışarak binerken.

"Nereye gittiğimizi bile bilmiyorum." Roarke ona, "Adres bende," diye güvence verdi.

"Demek sen kullanıyorsun." Sadece birkaç blok ötede olsa bile Gwen'in anne babasının peşinden koşabilirdi. Özellikle de babasına.

Ve Doğal Düzen'i araştırın.

Eve döndüklerinde Roarke'tan Huffman'ın mali durumunu ve Gwen'in güvenini araştırmasını isteyecekti. Onun için ne kadar tehlikede olduğunu bilmek yardımcı olacaktı.

Eve vardığında -bu sürpriz sapmayla birlikte- Baxter ve Trueheart aramayı tamamlamış ve bir rapor hazırlamış olmalıydılar.

Gwen aptal değildi ama arama yapılmasını beklemiyordu. Dairesinde bir şey bırakmış olabilirdi, bu da karışıma katkıda bulundu.

"McNab, elektronik cihazlarımın işini bitirdin mi?"

"Oh evet. Kurbanın e'sinde garip bir şey yok, Dallas. Telefonundaki mesajlar ve birkaç etiket. Şüphelinin geçen sonbahara kadar uzanan bir sürü mesajı var. Satır aralarını okursan çoğu seksi mesajlar."

"Öyle mi?"

"Evet, ne aldığımı görene kadar bekle. Senin için modellik yapacağım, böylece bana uygun olup olmadığını söyleyebilirsin. Ya da mum ışığı ve şarap? Bunun gibi bir sürü şey, çoğunlukla şüphelinin kurbanı olan bağlantısından. Kurbanın annesinden, erkek kardeşinden, baldızından mesajlar ve aynı kişilerden e-postalar vardı. Bunun dışında çoğunlukla iş ve sanatla ilgili şeyler vardı."

Garaj katına vardıklarında Eve yeniden rahat bir nefes aldı.

"Çalışmalarının fotoğraflarını Village Scene'e gönderirdi ve onlar da ona neyi ne zaman getireceğini söylerdi. Burası Village'da yaşayan ya da çalışan insanlar tarafından yapılan sanat ve el sanatlarının satıldığı galeri tipi bir yer. Aynı anlaşmayı Poets and Painters ile de yapmıştı; orada da haftada birkaç gün çalışıyordu."

"Tamam."

Eve'in arabasına doluştular, direksiyonda Roarke vardı.

"Birinin iletişimini okuduğunuzda, bilgisayarındaki ya da 'link'indeki resimleri incelediğinizde, arama geçmişine baktığınızda onun hakkında bir fikir edinebiliyorsunuz. İyi bir insana benziyordu. Ailesiyle arası iyiydi."

Eve PPC'sini çıkardı ve Dr. hakkında veri toplamaya başladı.

Oliver Huffman.

Roarke açık bir kapıdan içeri girdiğinde temel bilgileri ancak geçmişti. Tek bir kapı olduğunu fark etti, iyi büyüklükte bir kamyonun geçebileceği kadar genişti ve kısa bir yol, uzun, geniş bir ön verandası olan büyük, beyaz tuğlalı bir eve çıkıyordu.

Mavis verandada duruyordu. Pamuk şeker pembesi saçları tepeden topuz yapılmıştı. Diz üstü şeffaf botlar giymişti.

Eve, transparan çizmelerin ne anlamı var diye merak etti.

Onları bir çeşit pembe çiçeklerle kaplı fırırlı bir elbiseyle eşleştirdi.

Zıplayıp ellerini çırttığına Leonardo -kule gibi, bakır tenli, bakır saçları uzun örgülü- kalçasında Bella'yla siyah ön kapıdan çıktı.

Çocuk ciyakladı, sonra başını geriye attı, böylece sarı saçları dans etti ve deli gibi güldü.

Mavis üç basamaklı merdivenleri hızla indiğinde, Eve botların topuklarının sanki birileri renkli bilyeleri birbirine yapıştırmış gibi göründüğünü fark etti.

"Başardın! Peabody belki olmaz diye mesaj attı, sonra McNab belki olur diye mesaj attı. Ve sen başardın."

Eve'in kendisi yapamadan kapıyı çekerek açtı ve Eve'in elini çekti. "Gel gör, gel gör

yakalamadan

önce!" "Neyi
görmeden?"

"Evi."

"Evi görüyorum. Ev nedir?"

"Bizimkiler!" Mavis kollarını iki yana açarak daireler çizdi.

"Her şey çok mag. Her şey çok vay be! Bir ev aldık."

"Bir ev almışsın." Gerçekten büyük, beyaz tuğlalı, verandalı ve aşırı büyümüş bir bahçeye benzeyen bir ev. Tüm bunlar Mavis'e dramatik bir şekilde ters geldiği için Eve söyleyecek bir şeyler aradı.

"Vay canına" demeyi denedi.

"Ultraya vay be! Çalışmaya, sevgiye ve kutsal ayakkabılara ihtiyacı olduğunu biliyorum," diye düzeltti. "Biraz renk ve stil. Ama tam da istediğimiz gibi, değil mi ayçöreği?"

Leonardo ona, eve ve aşırı büyümüş bahçeye bakarak gülümsedi. "Gerçekten de öyle."

Bella kendini babasının kollarından dışarı attığı için Eve'in onu yakalamaktan başka çaresi yoktu.

"Das! Das!" Bir eliyle Eve'in çenesini kavradı, diğer eliyle evi işaret etti. "Benim evim!"

"Evet, ben de öyle duydum. Bir ev aradığınızı bilmiyordum."

"O zamandan beri bu konu hakkında konuşuyoruz..." Mavis karnını okşadı. "Nakavt oldu, geri döndü. Biraz bahçesi olan ve büyüyecek kadar büyük bir şey istedik. Ve bizim yapabileceğimiz bir şey. Boş bir sayfa gibi, üzerine ne istersek çizebiliriz. Roarke bunu bizim için buldu."

"Gerçekten mi?" Eve ona doğru döndü.

"Kızmayın. Ona söylememesi için yemin ettirdim." Mavis bir kolunu Roarke'ın beline doladı. "Seçtiğimiz şeyi seçtikten sonra görmeni gerçekten istiyordum."

Peabody, "Gerçekten harika bir bahçe olabilir," dedi.

"Bunun gerçekleşmesi için size güveniyorum. Çiçekler, Peabody, ağaçlar, çalılar ve çocukların koşabileceği bir alan. Oh, oh, işte gidiyor."

Gözyaşları doldu. Gözyaşları düştü.

"Hormonlar, beni öldürüyorlar. İçeri girmeliyiz. Ana bölümde beş yatak odası var. İsterse biri Leonardo'nun ofisi olabilir. Ve atölyesini kurabileceği büyük bir tavan arası var. Kayıt için kullanabileceğim bir bodrum katı bile var, gerçi bunu artık çoğunlukla Jake'in stüdyosunda yapıyorum."

Verandaya vardıkları anda Bella içeri girmek için kıpırdandı. "Benim!"

Küçük, yüksek topuklu spor ayakkabıları yankılar yayıyor ve fuayede dans ederken ışıklarla sıçırıyordu.

Kirli bej duvarlarda sanat eserlerinin asılı olduğu daha açık renkli kareler, dikdörtgenler ve ovaler görölüyordu ve ahşap zeminde hatırı sayılır bir aşınma ve yıpranma vardı. Ama yüksek tavanları ve geniş merdivenleriyle ferahtı, diye düşündü Eve.

Heyecanlandığı her halinden belli olan Bella, Peabody'nin elini tutarak onu yanına çekti ve bu sırada gevezelik etti.

Yaşam alanı Eve'e eski bir tuğla şömineye benzeyen bir şeye odaklanmıştı. Harap ön bahçeye bakan üç pencereden içeriye ışık doluyordu.

Peabody doğal ışıktan ve geniş meşe döşemelerden övgüyle bahsederken Eve de yara izlerine dikkat çekti.

Biraz geri çekilen Eve, Roarke'a baktı. "Onları buraya mı yönlendirdin?"

"İyi, sağlam kemikleri, iyi bir geçmişi var ve tam da istedikleri gibi."

"Yaşlı ve yıpranmış mı istediler?"

"Eski ve karakterli, biraz toprak ve mahallelerinde veya yakınlarında boş bir sayfa istiyorlardı. Eskimiş olmaktan çok uzak. İhmal edilmiş ama sadece biraz ilgi ve hayal gücüne ihtiyacı olan bir güzellik."

Eve gözlerini kıstı. "Burayı satın alacaktın."

"Öyleydim, evet. Mavis benimle iletişime geçtiğinde hazır bir teklifim vardı." Sonra gülümsedi. "Ve bana öyle geldi ki

tam da bu nedenle masama gelmişti. Kader, sevgili Eve."

Bella'nın Peabody ile yaptığı gibi, onun elini tuttu ve onu yanına çekti. "Hadi, gerisini gör. Ona bir şans ver."

Peabody'ye yetiştiriler; Peabody şimdi ahşap işçiliğinin, pervazların ve mükemmel bir çalışma odası olarak tanımladığı pencere kenarındaki koltuğun keyfini çıkarıyordu.

Eve kafasını yarım banyoya soktu ve kırmızı-altın duvar kağıdı onu hızla dışarı çıkardı.

Ana kattan geçerek Mavis'in kollarını açtığı büyük bir alana girdiler.

"Tüm bunların bu kadar açık olmasına bayılıyorum, değil mi? Mutfak, aile odası, yemek odası ve her şeyi görebiliyorsunuz."

Eve gördü, evet. Süslü, koyu renk dolaplar, dönümlerce masif siyah tezgahlar ve her yere asılı tuhaf, telaşlı ışıklardan oluşan çarpıcı bir görüntü.

Artı, çok daha fazla dinge.

"Çift şömine olayı çok buzlu."

"Büyük bir kiler var," diye söze girdi Leonardo ve Bella kollarını kaldırdığında onu yukarı çekti. "Sanırım bu alanda çok zaman geçireceğiz."

"Mavis ve Leonardo'laştıktan sonra." Mavis gülerek kollarını tekrar açtı. "Çok çirkin ve çok üzücü. Roarke bunun bir-ne olduğunu söyledi?"

"Bağırsak işi," diye ekledi.

"Gut işi! Tamamen çirkin dolapları bağışlayabilir, biraz renk katabilir ve mutlu olabiliriz. Burada takılabilir ve Bella ile İki Numara'yı nerede olurlarsa olsunlar görebiliriz. Ve arka merdivenlerimiz var!"

Bir daire çizdi, sonra aceleyle onlara doğru koştu. "Hadi yukarı çıkalım. İki set merdiveni olan bir evde yaşayacağım kimin aklına gelirdi?"

Katıksız sevinç, toz ve yara izlerini bile bastırdığı için Eve çekincelerini bir kenara bıraktı.

Üst katta kapılar Eve'e siyah görünüyordu ama Peabody masif maun ağacıyla anında yeniden kendinden geçti,

sıyırma, yenileme.

Büyük odalar, diye düşündü Eve, ve yine bol ışık. Bu da şu anda pek bir avantaj sayılmazdı, çünkü bir sürü korkutucu duvar kâğıdının altını çiziyordu.

Bella önce Eve'in, sonra da Roarke'un elini tuttu.

"Das! Ork!" Ve odalardan birine koştu. "Benim!"

Gevezelik etti, dans etti. Özellikle pencere kenarındaki koltuktan, sonra da büyük dolaptan memnun görünüyordu ve sonunda Roarke onun seviyesine inene kadar elini çekti.

Gevezelik etti.

"Ah, anlıyorum. Doğru anladığınıza eminim. Evet, elbette, önemli olan da bu, öyle değil mi?"

Memnun olduğu her halinden belli olan kız ona sarıldı, poposunu oynattı ve gülerек oradan uzaklaştı.

"Ne halittan bahsediyordu o?" Eve sordu. "En ufak bir fikrim yok ama bu konuda kararlı görünüyordu."

Eve başını sallayarak büyük pencereye doğru yürüdü. Pencere arka tarafa bakıyordu; çok daha fazla büyümüş bir bahçeye, bir çeşit barakaya ya da garaja.

Büyük gölgeli ağaçlar, geniş bir veranda diye düşündü.

"Anlıyorum. Burada ne gördüğünü anlıyorum. Ve ne istediğini de anlıyorum. Onların ne istediğini. Ama Tanrım, tüm bunları yapmak aylar, belki de yıllar alacak."

"İki ila üç ay," diye düzeltti. "Çoğu sadece kozmetik."

"Ciddi misin?"

"O kaya katı altında ve sorgulanabilir dekor ve mutsuz bir ihmal."

"Sen bilirsin." Adamın bir iddia üzerine kartpostala dönüştürdüğü Nebraska'da ki harap çiftliği düşündü.

Evet, bilirdi.

"Tamam, eğer benim onayımı istiyorsa, aldı. Ama bir şeyler yanlış. Boyutlar. Batı duvarı olması gerekenden çok önce duruyor. Bunu dışarıdan görebiliyorsunuz ve o veranda anlaşması bu evin durduğu yerin ötesine uzanıyor."

"Evin ana bölümü. İyi bir gözün var."

"Bunu görmemek için kör olmak lazım. Olay nedir?"

"Mavis'in bir sonraki ifşası."

Tekrar dışarı çıktılar, McNab güncel elektronik cihazlardan, güvenlik, eğlence ve iş için ev sistemlerinden bahsediyordu. Hepsi de Roarke dışında kimsenin anlamadığını bildiği bir dille idi.

O ve Roarke tekrar aşağı inerken inekçe konuşmaya başladılar.

Mavis, "Alt katı bir stüdyoya dönüştürebilirim," dedi, "Leonardo'nun da tavan arasında harika bir yeri var. Ama ben size gerçekten bonus turu göstermek istiyorum. Dışarıda. Roarke, burada ne yapabileceğimizi söylemiştin?"

"Bu duvarı yıkın, verandaya cam akordeon kapılar takın."

"Bu. Yani bu dandik kapı yerine, bunu hayal et. Dışarıya Bella ve iki Numara için bir oyun evi koyabiliriz ve bir bahçemiz olur. En sevdiğimiz mekanlara, parklara ve her yere yürüyerek gidebiliriz."

"Bize," dedi Peabody. "Çünkü sizinle aynı binada olmayı özleyeceğiz."

"Deli gibi," diye onayladı McNab ve Bella'yı kucağına aldı. "Bellamina'mı düzeltmeliyim."

"Nab," dedi baygınlık derecesinde bir aşkla ve onu öptü.

"Bunu duymak hoşumuza gidiyor, değil mi tatlım?"

Leonardo avludaki başka bir kapıyı açtı. "Bunu duymayı umuyoruz."

Bir başka mutfak, diğeri kadar büyük değil ve bu o kadar beyaz ki laboratuvara benziyor. Beyaz duvarlar, yerler, tezgahlar, dolaplar.

Şeker pembesi duvarlara sahip bir yemek ve küçük bir dinlenme alanı ile beyazı telafi etti.

"Güneşliklerime ihtiyacım var," dedi McNab ve Bella'ya göz kırptı. "İyi iş," dedi Mavis.

"Tam olarak değil. Güzel dolaplar ve iyi yerleştirilmişler. Ben olsam onları boyardım," diye önerdi Roarke. "Ve beyazları yırtıp

zeminde fayans. Eğer altından parke geçmiyorsa, ben olsam onu döşerdim, geri kalanıyla eşleştirirdim."

"Onlara her şeyi anlat," diye rica etti Mavis, "biz turu yaparken. Sen daha iyi yaparsın."

"Dört kuşaktır aynı aileye ait olan bu evin sahipleri, ziyarete gelen arkadaşlarını ve ailelerini ağırlamak için burayı dönüştürmüşler ve daha sonra da, tabiri caizse, aynı mekanda değil ama yakın olmasını istedikleri ebeveynleri için burayı kullanmışlar."

İçeri girdiler ve çiçekli duvar kâğıtlarının hâkim olduğu, gömme dolaplarla çevrili küçük bir şöminesi olan güneşli küçük bir odada durakladılar.

"Ev sahibinin kayınvalidesi burayı el işi odası olarak kullanıyordu."

Peabody, "Bunun için iyi bir boyut," diye yorum yaptı. "Güneşli ve bol miktarda depolama alanı var."

Mavis ona gülümsedi.

"Ve daha talihsiz duvar kaplamalarına sahip yaşam alanı ve evin her yerinde olduğu gibi odun ateşinden dönüştürülmüş şömine. Bodrum alanı bitmiş

-Zeminler, duvarlar. Ama burayı öncelikle depo olarak kullanmışlar. Aşağıda tam donanımlı bir banyo ve muhtemelen bir yatak odası daha var. Üst katta üç yatak odası ve ana yatak odasıyla birlikte iki tam banyo, diğer ikisi için de bir Jack-and-Jill var."

"Ahşap işçiliği harika. Boyamadıkları için çok memnunum. Yüksek tavanlar, meşe zeminler." Peabody iç çekti. "Duvarları yıkıp burayı ana binaya mı açacaksınız?"

Leonardo, "Bizim için çok fazla ev var," dedi.

"Kiraya verin." McNab başını salladı. "Kiracıların bahçenize girmesini istemiyorsanız arka kapıyı kapatabilirsiniz. Yan tarafta özel bir girişiniz var."

"Evet, girişin yan tarafa bakması çok hoş. Buraya sabah ışığı giriyor. Onarımları yaparsan," dedi Peabody, "bir çırpıda kiraya verirsin. Bu mahalle, bu kadar oda."

"Yine de Dallas'ın potansiyelleri araştırmasını sağlamalısın." McNab odada dolaştı. "Sen gerçekten özel birisin

Buraya geri dön. Doğru kiracıları ve daha önce konuştuğumuz güvenliğini istiyorsunuz."

"Kiracıları çoktan seçtik." Mavis hâlâ gülümseyerek, Bella'yı kalçalarına yaslamış olan Leonardo'nun yanına sokuldu. "Siz çocuklar."

McNab yavaşça döndü ve Peabody sadece gözlerini kırptırdı.

"Ne polislersiniz siz," diye mırıldandı Eve. "Bunun olacağını tahmin etmedin mi?"

Peabody sesini buldu. "Oh, dinleyin, bu ikiniz için de mag'in ötesinde bir şey ama biz polisiz. Polisiz ve böyle bir yerin kirasını karşılayamayız."

"Şu anda ödediğiniz kadar öderseniz ödeyebilirsiniz."

Peabody hemen başını salladı. "Mavis-"

"Kapa çeneni. Sen de," diye emretti Eve McNab'a. "Kapa çeneni ve onu dinle."

"Anlayacağını biliyordum." Mavis kendini Eve'in kollarına atarken gözyaşları yeniden sel oldu. Mavis geri çekilirken yine gözyaşları döküldü. "Üzgünüm, üzgünüm. Yapamam. Leonardo, sen söyle onlara."

"Bunlar benim kızlarım," dedi. "Hayatımdaki en değerli şeyler. Ve hayatıma bir başka değerli şey daha girecek. Onları nasıl riske atabilirim? Kendiniz söylediniz. Burası özel bir yer ve özgeçmiş kontrolü yapmamız gerekiyor ve o zaman bile... Apartman yaşamıyla aynı şey değil. Tanımadığımız birinin burada bizimle yaşamasını, bahçeyi bizimle paylaşmasını istemeyiz. Bize arkadaş lazım. Bella ve bebeğin güvende olacağından emin olduğumuz biri."

Mavis, "Siz polissiniz," demeyi başardı. "Polislerin yanında yaşamaktan daha güvenli ne olabilir? Ve biz sizi seviyoruz."

Bella sanki bir işarete basmış gibi kollarını Peabody'ye doğru uzattı. "Ama bu-"

"Aptal olma." Eve kesin konuştu. "Çünkü onlara açıkça söyleyeceğim, tanımadıkları kimseye kiraya veremezler. Burada, bir kapının ardında, bir çocuğu olan ve bir başkası gelecek olan ünlüler varken olmaz. Ya sen ya da o gider."

boş, ki bu aptalca. Bu herkes için mükemmel bir çözüm."

Gözyaşları hâlâ akan Mavis kendini tekrar Eve'in kollarına attı. Eve sadece gözlerini devirdi ve Mavis'in sırtını sıvazladı.

Peabody ve McNab'in bakışmalarını izledi, aralarındaki sözsüz konuşmaları yorumlayabiliyordu. Özellikle de Peabody'den gözyaşları döküldüğünde.

"Lütfen, Tanrı aşkına, burada boğulmadan önce evet de."

"Bezelye," dedi Bella ve Peabody'nin nemli yanağını okşadı. "Kiracınız olmayı çok isteriz."

Eve'i rahatlatmak için Mavis kendini Peabody'nin üzerine attı. Kucaklaşmanın bir yerinde ikisi de zıplamaya ve Bella manyak gibi gülmeye başladı.

"Harika, bu iş halloldu. Şimdi işe koyulmalıyım."

"Gerisini görmek istemiyor musun?"

Eve başını Mavis'e doğru salladı. "Yeterince gördüm. Nasıl ya da neden bilmiyorum ama burası beşiniz için mükemmel... beş puanlık her neyse," diye düzeltti Mavis'e doğru bir hareketle. "Roarke kaya gibi sağlam olduğunu söylüyor, yani öyle. Birkaç ya da üç ay içinde tamir edebileceğinizi söylüyor, yani edebilirsiniz. O ve McNab sayesinde en iyi güvenliğe sahip olacaksın."

Mavis gözlerini sildi. "Bir şişe şampanyam var, ben, Bella ve point-whatever hariç herkes için."

"Patlat, tadını çıkar. Şeytani duvarları kovduktan sonra başka bir şişe için geri geleceğiz. Bu yüzden... hepinizi tebrik ederim. Saygılarımla."

Daha fazla gözyaşı seline kapılmadan dışarı çıktı. Roarke onun elini tuttu ve arabasına doğru yürürlerken öptü.

"Aferin, Teğmen. Büyük açıklamayı ne zaman yaptınız?"

"O bilim laboratuvarı mutfağa girdiğimiz anda. Ekli kiralık alan, Mavis ve Leonardo, Peabody ile birlikte taçlı pervazların üzerinde ıslıl ıslıl parlıyordu."

"Taç pervazlar."

"Her neyse." Son bir kez bakmak için döndü. "Gerçekten hepsi için işe yarayacak." Arabaya bindiklerinde ona baktı. "Peabody ve McNab'in kiracı olması fikri ne zaman aklına geldi?"

"Mavis ve Leonardo buraya aşık olur olmaz. Ama bunu ben önermedim, ikisi de hemen kendileri buldular. Dediğiniz gibi, mükemmel bir çözüm."

Arkasına yaslandı, PPC'sine uzanmaya başladı. Kendini durdurdu. "Anı bölmek zorunda kaldığım için özür dilerim."

"Hepimiz o anı yaşadık. Şimdi birlikte tadını çıkarabilirler. Ama polis listenizde sırada ne varsa onu yapmak yerine, neden bu zamanı beni yakalamak için kullanmıyorsunuz, böylece gerekirse yardım edebilirim."

"Bakmanız için para ayırdım bile." "Ve işte buradayız. Bizim için de mükemmel bir çözüm."

Öyle sayılır, diye düşündü.

Adamın şehir dışına gittiği süreyi cinayeti öğrenerek geçirdi.

7

"Merit Caine ve ailesini biraz tanıyorum. Huffman'ları tanımıyorum ama onları biliyorum." Roarke trafikte ilerlerken düşündü. "Nişan duyurusunu gördüğümü ve biraz ondan, biraz bundan duyduğumu hatırlıyorum."

"Parçaları duymak isterim."

"Huffman'ların -yaşlı Huffman'ların- Doğal Düzen'le bir ilişkisi olduğu açık bir sır, bu yüzden bazı parçalar Merit'in bu aileyle aynı safta yer alması sürpriz oldu."

"Para genellikle parayla konuşur." Omuz silkti. "Ama benim izlenimim ona aşık olduğu yönünde. Yani bu aileden daha önemli. Huffman'ların ailesi hakkında ne biliyorsun?"

"Bildiğim kadarıyla tıbbi becerileri ve tabii ki zenginlikleri ve konumları nedeniyle saygı görüyorlar. Ama sevimliliği farklı bir konu. Yine bildiğim kadarıyla Caineler hem saygı görüyor hem de yeterince seviliyorlar. Yine hatırladığım kadarıyla kızları da oldukça güzel."

"Evet, görünüşü güzel. Ve o bir manipülatör, derin bir yalancı."

Şöyle bir baktı. "Bir katil mi?"

"Öyle ya da böyle bu işin içinde."

"Bu durumda, Cainelerin ondan ve bundan büyük bir geri adım atmasını bekliyorum."

"Nişanlısı da dahil mi?"

Roarke ışıktaki fren yaptı. "Onun hakkındaki izlenimlerime göre hareket etmek zorundayım."

"Bu benim için yeterince iyi."

Yeşil alanda yoluna devam etti. "Eğer Merit bir ilişkisi olduğunun farkında değilse -erkek ya da kadın fark etmez, asıl mesele ilişki- bana geçmişte kaldı diyecek biri gibi gelmiyor."

"Neden yapacağını bilmiyorum."

"Buna ek olarak, onu yasal temsilcisi olarak çağırarak ve ona yalan söyleyerek onu da işin içine çekti, değil mi?"

Eve yüzünü ona çevirdi. "Yani ona yalan söylediğini, başlangıçta bana anlattığı hikâyenin aynısını anlattığını kabul ediyorsun."

"Ah şey, yine benim izlenimim. Bir ilişkinin içinde neler olup bittiğini o ilişkinin içindekiler dışında kimse tam olarak bilemez ama benim izlenimim evet, ona yalan söyledi, yalan söylüyordu. Onu sakalı gibi kullanıyor. Bunu hoş karşılamayacaktır."

"Katılıyorum. Ama dahası da var."

Roarke, kadın güvenin şartlarını açıklarken başıyla onayladı.

"Ah, peki o zaman, şimdi anladınız. Parayı almak için evlenmesi gerekiyor ve Doğal Düzen açısından bir erkekle, beyaz bir erkekle evlenmesi gerekiyor. Evlendiğinde ondan bir çocuk sahibi olursa daha da iyi olur. Bu onun için her şeyi bitirir."

"Değil mi? Bunu yaparsa, hakkı olduğuna inandığı her şeyi alıp gidebilir. Caine amacına hizmet etmiş olur. Tröstü araştırmanı, ayrıntılardan emin olmanı ve ne tür bir paradan bahsettiğimizi öğrenmeni istiyorum."

"Akşamı geçirmek için benim için eğlenceli bir yol. Siz de güzeller güzeli yalancı Gwen'in aynı anda iki yerde birden olmayı nasıl başardığını anlamaya çalışarak mı geçireceksiniz?"

"Kirli işleri kişisel olarak yapmasından vazgeçtim. Ama linkini atıp yeni bir tane aldığını kabul ediyor. Bunu onun için yapacak biriyle bağlantı kurabilirdi. Buluşup bilinmeyen kişiye anahtar kartını verdikten sonra dairesine girebilirdi."

"Düzenin sert uçları, kendi çizgilerinin dışında kalanlara zarar vererek ya da onları ortadan kaldırarak doğru olanı yaptıklarına inanıyor."

"Yani o..." Eve ağlamaklı bir ses tonuyla konuştu. " 'Arkadaşım olduğunu sanıyordum! Sonra bana saldırdı, denedi... Söyleyemiyorum bile! Onu reddettiğimde, onunla mücadele ettiğimde, Merit'e söyleyeceğini, birlikte olduğumuzu herkese söyleyeceğini söyledi. Yakınlaştık. Lütfen bana yardım edin. Lütfen bunu yapmasına izin verme.' "

Roarke dönüp kapılardan geçerken Eve'e baktı. "Aferin, Teğmen. Korku ve çaresizliğin doğru miktarı."

"O taş gibi bir kaltak. Normalde bunu takdir ederim. Ama o insanları kullanan, sonra da onları bir kenara atan türden taş gibi bir kaltak."

"Genç, henüz memur olmamış Shelby gibi."

"Evet, Shelby gibi. Ve onunla kurbanım arasında başkaları da olacak. Onları bulacağım."

"Hiç şüphem yok."

Bahar gününün son patlaması evin taş ve camlarına ateşli bir ışık parıltısıyla vurdu. Pencereelerde alevlendi, kulelere ve kulelere meşale gibi çarptı.

"Aklıma geldi, altı yıl önce - sadece kullanışlı bir sayı - Mavis Blue Squirrel'de bazı konserler veriyor ve şehir merkezindeki o yerde ana dolap büyüklüğünde bir dairenin kirasını ödemek için orada garsonluk yapıyordu. Daha büyük bir dairede uyuyordum elbette ama orada yaşamıyordum. Çoğunlukla Central'da yaşıyordum.

"Şimdi ben lanet olası bir şatoda yaşıyorum, o ise koca bir tuğla evde yaşayacak."

"Hayatta bazı mutlu dönemeçler olabilir."

"Evet, bazılarımız için. Ariel Byrd için değil."

Her iki taraftan da inip kaputun etrafında buluştular. "Şunu düşün," diye önerdi. "Gwen Huffman da mutlu bir dönem geçirmiyor."

"İyi düşünmüşsün."

Birlikte içeri girdiler, Summerset büyük fuayede şişman kediye ayaklarının dibinde bekliyordu.

"İkiniz de geç kaldığınız ama kan kaybetmediğiniz için Mavis'in yeni evini gezdiğinizizi varsayıyorum."

"Öğrenecek mi?" Kedi bacaklarını ovmak için tırıs giderken Eve bir parmağını soktu. "Kemik torbası biliyor da ben bilmiyorum muyum?"

Summerset, "Kimsenin onayı seninki kadar önemli değil," dedi. "Sanırım onu hayal kırıklığına uğratmadınız."

"Eve Mavis'i hayal kırıklığına uğratmakla kalmadı, Peabody ve McNab'i kiralamayı kabul etmeye ikna etmek için tam olarak doğru tonu ve doğru kelimeleri buldu."

"Bu hepsi için iyi bir şey." Başını Eve'e doğru eğdi. "Aferin, Teğmen."

"Orada evinde gibi hissedersin, perili duvar kağıdının etrafında dolaşır, cehennemden gelen mutfakta yemek pişirirsin."

Tahtasını kurmak istediği için hakaretleri orada bıraktı. Tepeliği tırabzanın üzerine fırlattı ve kedisi yanında zıplayarak yukarı çıkmaya başladı.

"İlginç. Şeytan yemeği pastası var ama onu cehennemden gelen mutfakta pişirmedim."

Yukarı çıkarken Roarke buna güldü.

"Neden buna şeytan yemeği pastası diyorlar?" diye sordu Eve. "Şeytanın pasta yiyip yemediğini kim nereden bilebilir ve eğer yiyorsa, sadece bir türüne mi izin veriliyor? Ben öyle düşünmüyorum. Bence şeytan canı ne isterse onu yer."

Roarke ona hayranlıkla bakarak poposunu okşadı. "Doğrusunu söylemek gerekirse bu konuyu hiç düşünmedim. Hadi yeni evlerinde beş noktalı her neyse ona kadeh kaldıralım."

"Aylarca orada yaşamayacaklar." "Ne olursa olsun."

Ofisine girdi, doğruca geniş bir şarap rafına açılan panele **y ö n e l d i**.

Favorilere oynamak istemeyen Galahad, uyku koltuğuna atlamadan önce Roarke'ın bacağını ovdu.

Bir şişe seçti, açtı ve iki bardak doldurdu.

"Dostlara," dedi Eve'e kendininkini uzatırken, "aileden olanlara."

"Evet, bu iyi bir tane." Bardağını onunkine dokundurdu. "Ama hâlâ çalışmak zorundayım."

"Anlaşıldı. Neden tahtanızı hazırlamıyorsunuz, çünkü hazırlayana kadar yemeğin tadını çıkaramayacaksınız. Ben bu emanete bir göz atacağım."

"Kimin ayarladığını bilmiyorum. Sadece Shelby'nin bana söylediklerine sahibim."

"Onun sana, senin de bana söylediklerin yeterli. Tahtanı ve kitabını hazırla, sonra yemek yiyeceğiz."

Adam bitişikteki ofisinde çalışırken o da tahtasını kurdu. Birkaç kez daireler çizip bir iki ayar yaptıktan sonra komuta merkezine yerleşti.

İşlemleri açtı ve kitabını bugüne kadar kopyaladı.

Göstergede Baxter'ı görünce bağlantısına sarıldı.

"Dallas. Elinde ne var?"

"Ayakkabı kıskançlığı. Sahip olduğu tür için değil, numarası için. Ayakkabı İstifçisi Huffman'ın şık yaşamayı ve giyinmeyi sevdiğini söyleyebilirim. Kıyafetlerinin altında da.

Bir sürü seksi şey. Saygıdeğer ortağımın kalıcı bir kızarıklık geliştirdiğine inanıyorum. "Üst düzey vibratörlerden oluşan

bir seçki bulunduruyor ama

Meraklı gözlerden uzakta. Ama," dedi Eve tam da aramanın başarısız olduğunu düşündüğü sırada, "onun 'bağlantısını' bulduk."

"Hani şu terk ettiğini söylediği?"

"Onu mutfaktaki geri dönüşüm makinesine atmış. Biraz hırpalanmış ama tam bir döngü yapmamış ve biz de otomatığı çalıştırmadan önce ona ulaştık. Hâlâ bir şeye erişemeyeceğimiz kadar sıkışmış durumda."

"Bunu EDD'ye götürmeniz gerekiyor."

"Zaten orada. Dediğim gibi, biraz ısırılmış ama bir şeyler bulabilirler."

"Bu çok iyi. Bu altın. Başka ne var?"

"Bağlantı yok, bilgisayarında ya da tabletinde bir şey çıkmadı ama şu anda EDD'deler. İkinci yatak odası ofis olarak düzenlenmiş ama belli ki orada pek bir şey yapmıyor.

Kasada bol miktarda parıltı, biraz nakit para ve bir kasa anahtarı."

"Bunu kontrol edeceğiz."

Roarke içeri girdi ve mutfağa giderken ona devam etmesini işaret etti.

"Kanıt" bölümünde. Soğuk yaşadığını söyleyeceğim. Işıltılara, ayakkabılara, son moda kıyafetlerle dolu bir dolaba sahip olabilirsiniz ama yine de soğuk yaşayabilirsiniz."

"Soğuk ona yakışıyor."

"Öyle olmalı. Ama olası getirisi? Vibratörlerin yanına sakladığı küçük, işaretsiz bir şişe vardı. Üzerinde etiket olmadığına göre reçeteli ya da reçetesiz değil."

"Yasadışıları mı?"

"Ben de öyle tahmin ediyorum patron. İçinde seks eşyaları olduğuna göre, yasadışı seks eşyaları olduğunu düşünüyorum. Açma riskini almak istemedim, o yüzden laboratuvara bıraktık."

"Güzel. Kontrol edeceğim."

"Adamım Trueheart raporun tamamını yazıyor, sonra da bir bira içmeye gidiyoruz."

"Bunu hak ettin. Teşekkürler."

"Hepsi bir gün içinde, Dallas. Kadının hiç giyilmemiş elli çift ayakkabısı var. Ayağa kalkıyorum ve selamlıyorum."

"Bu çok üzücü," dedi Eve ve sözünü kesti.

Roarke iki kapalı tabakla geri döndüğünde arkasına yaslanıp düşünmeye başladı.

"Ayakkabılar ve vibratörler." Bu onu durdurdu. "Pardon?"

"Gwen Huffman'ın evi. Baxter onun çok sayıdaki ayakkabısına hayran kalıyor ve bir vibratör koleksiyonu ve bir sürü seksi iç çamaşırı olduğunu söylüyor."

"Bunların hiçbirisi kulağa ölümcül ya da yasadışı gelmiyor."

"Eski 'link'ini geri dönüştürücüsünden çıkardılar, bu yüzden EDD içeri girip geri kazandığında, belki biraz ölümcül olabilir."

"Ne kadar hasarlı?"

Omuz silkti. "Henüz bilmiyorum, ama belki Ariel'den eve dönerken yaptığı iletişimleri kurtarırlar."

Byrd'ün. Baxter da seks eşyalarının arasına gizlenmiş, henüz tanımlanamayan bir sıvı şişesi buldu."

"Ah, peki o zaman, bu yasadışı olabilir. Gelin, daha dokunmadığınız şarabı getirin ve yiyin."

"Shelby, Huffman'ın cinsel olarak agresif olduğunu söyledi ve bahse girerim bu değişmemiştir. Seksi iç çamaşırı, sürpriz değil. Vibratörler, bir kızın yapması gerekenler. Ama bu yasadışı bir seksse, kimin için? Resepsiyon görevlilerinin hepsini kontrol ettik ama hiçbiri Ariel Byrd'ü tanımadı. Huffman'ın dairesine gitmemiş."

"Belki başka bir sevgilisi daha vardı." "Olabilir," diye kabul etti Eve.

Bir çeşit otlu kızarmış tavuk, hafif kremalı bir sos içinde patates dilimleri ve daha fazla ot ve kuşkonmaz olduğunu keşfetti.

Her şey çok güzel kokuyordu. Tavuktan bir ısırık aldıktan sonra tadının aynı olduğuna karar verdi.

"Ya kendisi kullanırsa? Erkekler onu tahrik etmiyor ama nişanlısı var. Adam biraz dokunmak istiyor, bu yüzden onunla seks yapmak için maddeye ihtiyacı var."

"Bu çok üzücü bir durum olurdu, değil mi? Yine de maddi getirisi oldukça fazla."

"Ne kadar önemli?" Çatalını havaya kaldırdı. "Şimdiden anladın mı?"

"Çok zor olmadı. Babası mütevelli olduğu ve oğlunu mirastan mahrum bıraktığı için, kız bütün pastayı alıyor."

"Pasta ne kadar büyük?"

"Evlendiğinde -ki evleneceği kişi bir erkek, beyaz bir erkek, Amerikan doğumlu bir vatandaş ve kayyum tarafından onaylanmış bir kişi olarak belirtiliyor- yüz milyon alacak."

Memnun olan Eve biraz tavuk bıçakladı. "Bu oldukça büyük bir turta."

"Belirtildiği gibi evlenene kadar, söz konusu pastadan çok daha küçük dilimler alır. Bu evlilik içinde gebe kalırsa ve bir çocuk doğurursa, bir yüz milyon daha alır."

Eve şarabından küçük bir yudum aldı. "Kulağa gerçekten büyük bir rüşvet gibi geliyor."

"Tam olarak öyle. Şu anda vakıftan iki yılda bir gelir alıyor. Cömert bir gelir ama yıllık altı milyonla kıyaslandığında çok az. Ve eğer otuz beş yaşına kadar evlenmezse, geliri kesilecek."

"Yani manipülatif çizgisini dürüstçe ortaya koyuyor. Peki ya beyaz, erkek ve Amerikalılardan farklı davranırsa?"

"Vakıf kapanır, gelir durur."

"Ondan daha kötü olabilir," diye belirtti Eve. "Henüz onun üzerinde derinlemesine bir araştırma yapmadım. Sırada bu var. Spekülasyon yapın," diye davet etti. "Merit Caine bu terimleri biliyor mu?"

"Pek olası değil."

Eve bunları düşünürken biraz daha yedi ve şarabından bir yudum daha aldı. "Büyük riskler alıyor - en azından bir sevgili aramak ona o turtaya mal olabilir. Ve ben daha fazlasına bahse girerim. Cinsel olarak agresif, bencil bir kadın mı? Bir sürü vibratör onu tatmin etmez. Onun hayranlığa, heyecana ihtiyacı var. Ergenlik çaığında Shelby ile takılırken güveni biliyordu. Riskler heyecanın bir parçası. Ama sevgililerini kendi sosyal havuzunun, uğrak yerlerinin dışından seçecek. Neden aptal olsun ki?"

"Yani bir West Village sanatçısı."

"Evet, Yukarı Doğu Yakası'ndan uzakta, sosyal tabakasının dışında. Bir sonraki galada eski sevgilisiyle karşılaşmak istemez. Burada oynayacak çok şey var," diye karar verdi ve biraz kuşkonmaz doğradı.

Ve birkaç dakikalığına cinayeti masaya yatırmaya karar verdi.

"O ev nasıl bu kadar pis ve bakımsız olabildi? Orası birinci sınıf bir emlak, bunu ben bile biliyorum."

"Sahipleri daha sıcak ve kuru bir iklim için kayınvalideleriyle birlikte New Mexico'ya taşındı. Bazı sağlık sorunları ve sahiplerinin kızı kocasıyla birlikte oraya taşınmış ve çocukları olmuş. Mülkü aile içinde tutmayı umuyorlardı ama oğulları istemedi ve birkaç yıldır Londra'da yaşıyor."

"Peki neden satmıyorsun?"

"Duygu. Zamanlarını New Mexico ve New York arasında bölüştürmeyi düşündüler ama olmadı. Sağlık sorunları, kayınvalidenin seyahat etmesinin zorluğu. Her halükarda, bir o bir bu derken birkaç yıl geçti ve sonunda bu işi bırakmaları gerektiğini kabul ettiler."

"Sonunda piyasaya sürdüler."

"Aslında hayır. Londra'daki oğlunu tanıyorum ve benimle temasa geçti. Ona bir göz atmamı ve gerekli düzeltmeleri yaparak satın almayı düşünmemi umuyordu; çünkü birkaç ay önce gelip bakmış ve ne kadar üzücü bir hale geldiğini fark etmişti."

"Çok üzücü," diye hatırladı Eve. "Onunla ne yapacağını düşünüyordu?"

"Sat ya da kiraya ver, ki ben olsam kiraya verirdim, çünkü satılamayacak kadar değerli bir mücevher. En azından hemen. Ailesinin tek şartı içinde bir ailenin yaşamasıydı. Bunun yasal olarak bağlayıcı olamayacağını biliyordu ama benim onların isteklerine saygı duyacağımı umuyordu."

"Şimdi olacak."

"Ve şimdi olacak." Adam şarabını doldurdu, ama Eve onunkini de doldurmayı teklif edince başını salladı. "Sanırım bu kısmı hoşunuza gidecek. Tanıdığımın annesi, çocuklarını büyüttüğü evde bir sanatçı ve moda tasarımcısının yaşaması konusunda bazı çekinceleri vardı."

Eve'in sırtı dikleşti. "Oldukça seçici olmaya başladım."

"Duygular ve aile evleri. Güçlü şeyler **bunlar**."

Mavis onu takip etti, görünüşe göre Bella'nın da katıldığı epey bir sohbet etti. Söylemeye gerek yok, kadın

tamamen büyüldü ve şimdi bu aile sevdiği evde yaşayacağı için gerçekten çok mutlu. Bana söylendiğine göre her tarafta gözyaşları vardı."

"Şu -ne demiştiniz?- hayattaki güzel dönüşlerden biri."

"Evet."

Eve tekrar tahtaya baktı. "Şimdi mutsuz birine geri dönmek zorundayım. İşin var mı?"

"Biraz ondan biraz bundan."

"Bu ve bunun arasında zamanınız varsa, Huffman'ın kardeşini araştırmak ister misiniz? Onu bu işin içinde görmüyorum ama merak ediyorum."

"Benim için daha eğlenceli. Kek?"

"Pasta mı? Kahretsin, pastayı unutmuşum. Şimdi pasta için çok tokum."

"Sonra o zaman. Hayır, bu gece senden daha az işim var. Bulaşıklara ben bakarım."

"Sana borçluyum."

Ayağa kalktılar ve adam ona doğru bir adım attı. Ellerini saçlarında gezdirdi, sonra bir parmağını çenesindeki dar çukurda gezdirdi. "Alacağım," dedi ve bunu gerçekten isteyen bir adam gibi onu öptü.

Jan Shelby küçük dairesini düzenli tutuyordu. Doğası gereği düzenli bir ruha sahip olsa da, aslında tek bir odada yaşıyordu. Bir seferde iki eşyadan fazlası yerinde değil miydi?

Kaos.

Küçük, lacivert üstü açılır kanepesi teyzesinden, orman yeşili koltuğu kuzeninden miras kalmıştı. Annesinin eski mutfak masasını kullanıyordu ve bazen gerçekten orada yemek yiyordu. Masada, uzamsal bir gelişim hamlesiyle lacivert ve yeşile boyadığı iki uyumsuz sandalye vardı.

Çünkü duvarları boyamaktan daha ucuz ve kolaydı -yavaş yavaş çürüyen et renginde- ikinci el dükkanlarından bulunduğu tabelaları astı. ISLAKKEN KAYGAN, YARDIM ARANIYOR, BOŞ YER YOK.

Kendini hiçbir zaman tuhaf biri olarak görmemişti ama işaretler onu eğlendiriyordu.

Boş bir akşamı olduğu için kendine biraz makarna yaptı, bir bira açtı ve yemek yerken tabletinde bir şeyler okumak için yerleşti.

Ona göre, şehrin ikinci kattaki pencerelerine vuran sesleri müzik sayılırdı. New York'un seslerini seviyordu.

Dairesinde bulaşık makinesi olmadığı için bulaşıklarını yıkayıp kuruladı ve kaldırdı.

Tam çekyatını çekip, gecenin geri kalanını ekranda eğlenceli ve kolay bir şeyler izleyerek geçirmek için uzanmak üzereydi ki zili çaldı.

Düğmeyi çevirdi. "Öyle mi?"

"Oh, Jan! Tanrı'ya şükür evdesin. Beni uyandır."

Belki küçük, belki önemsiz bir şeydi ama Shelby bunu kabul etti. "Kim bu?"

"January, ben Gwen."

"Oh." dedi. Ve sokak seviyesindeki kapıyı açmadan önce iki tam vuruş bekledi.

Avuç içi kadar lavabonun üzerindeki aynada yüzünü kontrol etmek için sıska banyosuna girdi.

Yeterince iyi olduğuna karar verdi, özellikle de saçla birlikte. Saçlar harikaydı. Ve bir kadının, ilk sevgilisi ziyarete geldiğinde biraz gösteriş yapmaya hakkı vardı.

Belki de bu özel ziyareti beklerken POLİS AKADEMİSİ tişörtünü giymişti. January Shelby'nin kim olduğunu herkese hatırlatmak için iyi bir yol.

Kapıyı açmakta acele etmedi, sonra Gwen'in içeri girmesini engellemek için eğildi.

Shelby, Gwen'in piyasanın altında ve arkadaş canlısı olarak gördüğünü hesapladığı kıyafetlerini değiştirdiğini fark etti. Yıpranmış tasarımcı kotu ve ipeksi beyaz bir tişört ile ayran renginde ince bir deri ceket.

"Dairemi nasıl buldun? Polislerin adresleri herkese açık değildir."

"Kuzenin Laurie'yi aramak zorunda kaldım, sonra yirmi dakika boyunca benimle sohbet etti. Beni içeri davet etmeyecek misin?"

"Tabii, içeri gel."

Shelby kapıyı kapattı ve Gwen'e daireye bakması için bir dakika verdi. Ucuz bir daire, ucuza döşenmiş, diye düşündü Shelby.

Ama onun.

"Burası... rahat değil mi?" dedi Gwen, rahat kelimesini iki kelimeye dönüştüren bir tonda: bir çöplük.

"Benim için çalışıyor. Seni buraya getiren nedir, Gwen?"

"Oh, Jan! Her şey berbat." Parmaklarını titreyen dudaklarına bastırırken yavaşça, güzel gözyaşları döküldü. "O deli Teğmen Dallas beni tutukladı! Bana karşı bir tür kan davası güttüğü için saatlerce hücrede kaldım."

"Teğmen Dallas, NYPSD'nin en saygın memurlarından biri, hatta en saygın memurlarından biridir."

"Neden? Pis ve zengin bir İrlandalıyla evlendi diye mi?"

"Hayır." Shelby diline dolanan kezzabı geri püskürttü. "Hiç de değil."

"Bana ne yaptığını, bana nasıl davrandığını anlamıyorsun. Hayatımı mahvetti!"

Gwen kendini Shelby'nin kollarına atmak için ileri atıldı, Shelby bu manevrayı Gwen'in dirseğini tutarak engelledi. Onu sandalyeye doğru yönlendirdi.

"Otur. Sana bir bardak su getireyim."

"Tanrım, su istemiyorum! İçecek bir şeyiniz var mı?"

Elindeki yetersiz yetişkin içeceği stokunu boşa harcamasına imkân yoktu. "Su, kahve, markasız zencefilli gazoz."

"Boş ver, boş ver." Gwen elleriyle yüzünü kapattı. "Yardıma ihtiyacım vardı. Beni tanıyan, anlayacak birine gelmeye ihtiyacım vardı."

"Neyi anladın?" Shelby kanepeye otururken sordu.

"Tüm bu korkunç şeyleri yapamayacağımı. Kefalet ödemek zorunda kaldım. Aman Tanrım, ortaya çıktığında ..."

"Suçlamalar nedir?"

"Görüşme sırasında yalan söylediğimi söyledi." "Söyledin mi?"

"Korkmuştum! Şoktaydım." Ellerini indirdi, sonra yalvarırcasına uzattı. "Ne söylediğimi bile bilmiyordum."

"Tek suçlama bu mu?"

"Diğerlerini kandırdı." Gwen sanki sivrisineklermiş gibi onları elinin tersiyle itti. "Suç mahallini terk etmek, kanıtları yok etmek."

"Olay yerinden ayrıldınız mı?"

"Jan! Bir ceset buldum. Koştum. Kim olsa koşardı. Çok şaşırdım, öylece koştum."

"Ve kanıtları yok etmek mi?"

"Yeni bir 'link' aldım. İnsanlar her zaman yeni linkler alır ve eskilerini atarlar. Bu nasıl suç oluyor?"

Shelby, anahtar kartını bırakmayı düşündü.

Shelby kaşlarını çatı, ayık ve endişeli görünmeye çalışıyordu. "Bunlar oldukça ciddi suçlamalar, Gwen. Avukatın var mı?"

"Artık değil." Elini tekrar yüzüne götürdü. "Merit, nişanım, beni temsil ediyordu. Nişanımızı bozdu. Bana başka bir avukat tutmam gerektiğini söyledi."

Shelby ayık ve endişeli halini sempatik hale getirmeye çalıştı ve bunu başardığını umdu. "Bu çok zor."

"Ne yapacağımı, nereye başvuracağımı bilmiyorum. O kadın, o korkunç kadın beni Ariel'i öldürmekle suçlamakla tehdit etti. Tanrım, Jan, Tanrım. Kimseyi öldüremeyeceğimi biliyorsun."

"Sizin için kurban kimdi?"

"O bir arkadaşı ve ..." Doğrulan Gwen gözyaşlarına boğuldu. "Yakınlaştık ve o daha fazlasını istedi. Bunun yanlış olduğunu, bir hata olduğunu biliyorum. Merit'e sadakatsizlik ettim ama ona karşı hislerim vardı."

"Onunla bir ilişkin vardı."

"Zararsız olduğuna inandığım, ikimizin de daha fazlası olamayacağını anladığımız bir ilişkimiz vardı. Ama birden daha fazlasını istedi. O kadına Ariel'le o gece tartıştığımızı söyledim ve oradan ayrıldım. Eve gittim. Binamın güvenlik kamerası kayıtları bunu kanıtlıyordu ve ben evde kaldım ama o her şeyi çarpıtmaya çalışıyor. Ve şimdi her şeyimi kaybettim. Ailemin nasıl olduğunu bilirsin. Onları bunun korkunç bir hata olduğuna ikna edemezsem Trace'e yaptıkları gibi beni de kesebilirler. Ve öyle!"

"Eğer gittiyseniz ve evde kaldıysanız, nasıl bir suç mahalli bıraktığınızı anlamıyorum."

"Sabah onunla - Ariel'le - sakın bir şekilde konuşmak için geri döndüm. Onu o zaman buldum. Sadece koştum. Düşünemedim. Kendimi korumak zorundaydım."

Shelby gözlerini kocaman açtı. "Cinayeti rapor etmediniz mi?"

"Ben yaptım. Yaptım! Eve döndükten ve tekrar sağlıklı düşünemilmeye başladıktan sonra. Merit oradayken polise Ariel'le bir ilişkim olduğunu söyleyemezdim. Anlamayacağını, benden yüz çevireceğini biliyordum. Haklıydım da."

Shelby'nin büyüleyici bulduğu bir hareketle Gwen elinin tersiyle gözlerini kapattı.

Aynada mı pratik yapıyordu? Shelby merak etti. Yoksa bu sadece doğuştan gelen bir yetenek miydi?

"Davetiyeleri çoktan gönderdik. Elbisemi ve her şeyimi aldım. Şimdi rezil oldum ve ailem çok kızacak. Bana yardım etmelisin."

"Nasıl?"

"Sen polissin. Bir şeyler yapabilirsin. Dosyalara bak ya da her neyse..."

"Ve ne? Kanıtlarla oynamamı mı istiyorsunuz?"

Şimdi birkaç vuruş bekleyen Gwen'di. "Hayır, tabii ki hayır. Ama sen tam orada, polisin yanındasın. Erişimin vardır." Kalkıp Shelby'nin yanındaki kanepeye oturdu ve onun elini tuttu. Ve gözleri yalvarışla doldu.

"Yapabileceğiniz herhangi bir şey, ne olursa olsun. Çok minnettar olurum. Yanımda birine ihtiyacım var Jan, gerçek beni tanıyan birine. Kalbimi bilen birine."

Shelby'nin elini kalbine bastırdı. "Çok korkuyorum." Eğildi. "Çok korkuyorum. Bir arkadaşına ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var. Seni özledim. Seninle olmayı özledim."

Shelby eliyle Gwen'i geri itti. "Biriyle görüşüyorum."

"Artık burada sadece sen ve ben varız. Kimsenin bilmesine gerek yok."

Gwen'in ağzı onunkiyile buluşmadan bir an önce Shelby ayağa kalktı. "Biliyorum. Ve senin için yapabileceğim ya da yapabileceğim hiçbir şey olmadığından, Gwen, dürüstlüğü için seks ticareti yapmaya çalışarak ikimizi de aşağılıyorsun."

"Yardıma ihtiyacım var." Gözyaşları. "Ne kadar çaresiz olduğumu görmüyor musun?" "İyi bir avukata ihtiyacın var. Ve eğer ekleme yapmamı istemiyorsan aktif bir soruşturma hakkında bilgi almak için bir polise cinsel iyilik teklif ediyorsanız, gitmeniz gerekir."

"Bu kadar mı?" Gwen ayağa kalkarken gözlerindeki yaşlar öfkeden alev alev yanıyordu.

"Evet, bu her şeyi açıklıyor. Kötü şansın için üzgün olduğumu söyledim ama bunu kendi başına getirdiğin çok açık. Ve sen hayattasın. Bir şeyler hissettiğini iddia ettiğin kişi ise yaşamıyor."

"Senin için hiç yapmadım." "Biliyorum."

"Sen hiçbir zaman bir yaz eğlencesi olmadın; mavi yakalı bir aileden gelen, zengin amcası olan ve plajda yaptığı dikkatsiz bir seks yüzünden aptal çenesini kapalı tutamayan sınıfsız bir sürtük."

"Sanırım sana bulaşmakla aptallık ettim, ama amcamın sol koltuk altında senden daha fazla klas var. Ve kimseye ikimizden bahsetmedim."

"Yalancı!"

"Burada duran ikimiz arasında, bence unvanın açık ara galibi sensin."

Shelby kapıya gidip açtı. "Çık dışarı." "Bu acınası bok çukurundan mı? Benim için zevkti."

Gerçekten de kapiya doğru yelken açtı. Shelby daha önce böyle bir tanımlama yapabilen başka birini gördüğünü sanmıyordu.

"Ve berbat bir seksti."

Shelby şimdi gülümsüyordu. "Yalancı," dedi ve kapiyı Gwen'in suratına kapattı.

İkinci bir demlemeyi hak ettiğine karar verdikten sonra, mini bilgisayarını dolaptan masaya taşıdı. Her şeyi yazdı ve raporu teğmenine gönderdi.

8

Eve komuta merkezinde Shelby'nin raporunu okudu. Raporu sindirirken mutfağa gidip kahve ve kek programladı.

Onu kurduktan sonra kapıya doğru gitti. Roarke masasındaki ekranda bir şeyler çalışıyordu.

"Pastam var. Burada mı istersin, dışarıda mı?"

"Sana ve pastaya geleceğim. İki dakika." Bu süreyi tahtasını inceleyerek geçirdi.

"Ah, masada, değil mi? Medeni insanlar gibi." "Gerçekten güzel bir pastaya benziyor."

Oturdu, bir ısırık aldı. "Yanılıyorum, değil. Gerçekten çok güzel bir pasta." Bir ısırık daha aldı. "Gwen Huffman Shelby'ye gitti. Bir kuzeninden adresini buldum. -Shelby'nin."

"Yani kefaletle serbest bırakıldı."

"O yaptı ve Caine kefalet duruşmasında onu temsil etmesine rağmen kefaleti ödemedi. O ödedi." Düşünerek Roarke'a baktı. "Eğer yakalanıp suçlanırsan-"

Galahad'ın, kedi kahvaltı tabaklarına yöneldiğinde attığı uyarı bakışına benzer bir bakış attı ona. "Varsayımlar hala aşağılayıcı olabilir."

"Ve hala. Eğer yapsaydın, kefaletini öderdim. Ben bir polisim ama kefaletini öderim."

"Ne kadar romantik. Elbette ben de sizin için aynısını yapardım."

"Ama kefaletini ödemiyor ve aslında nişanı bozuyor. Bu da bana müstakbel eşinin düğünü planlarken bir ilişkisi olduğunu bilmesinin ya da bundan şüphelenmesinin çok düşük bir ihtimal olduğunu söylüyor ve onun hakkındaki spekülasyonlarınız isabetli."

"Onu şüpheli olarak görmediniz mi?"

"Mazereti sağlam, geçmişi temiz. Diğer yandan Gwen? Yakalandıktan sonra eve gitmek için zaman ayırıyor-"

"Ve terk edildi," diye ekledi Roarke.

"Ve terk edildi," diye kek ısırıkları arasında onayladı. "Kıyafetlerini daha rahat bir şekilde değiştirmek için zaman ayırdı, Shelby'nin adresini bulmak için zaman ayırdı ve sonra oraya gitti. Ağlama krizine giriyor, yeni bir hikâye uyduruyor - Röportaj'da ondan öğrendiğimden biraz farklı ve ilk ifadesinden çok uzak."

"Zeki bir yalancı hikayesini dinleyicilerine göre şekillendirir."

Eve çatalını ona salladı, sonra da yaladı. "İşte bu doğru. Her neyse, bir ilişkisi vardı ama iki taraf da bunun sadece seks olduğunu biliyordu. Ariel birden daha fazlasını istemiş, onu ifşa etmekle tehdit etmiş, falan filan. Ariel'in anahtar kart kopyasına sahip olmak ve onu yok etmek gibi ayrıntıları atlamış ve sadece yeni bir 'bağlantı' arzusu olduğunu iddia etmiş. "Onu yok etmek isteyen büyük bir zalim olduğumu söyle ve bana yardım et!"

"Kurban o oluyor."

"Kendini bu şekilde gördüğüne yarı yarıya inanıyorum. Şoka geri döndü -bu sabah olay yerini neden terk ettiğini- ama belki de ağızından kaçırarak kendini korumak zorunda olduğunu da ekledi."

"Ah." Roarke kahvesiyle kadeh kaldırdı. "Doğruluk anı."

"Ben nasıl görüyorum? Merit onu terk etti, aşagılanma, sürtük polis, ebeveynler para akışını kesecek. Yardım edin. Sen polissin, tam oradasın, dosyalara bakabilirsin, vesaire. O uzun zaman önceki yaz bir sürü oyun oynadık, sonra o bir hamle yaptı."

Roarke bir kaşını kaldırarak kahvesini yudumladı. "Bu tür bir hareket mi?"

"O türden. Shelby bu teklifi reddedip biriyle görüştüğünü söyleyince Gwen biraz daha zorladı ve kimsenin bilmemesi gerektiğini söyledi."

"Sadık, onun özel dünyasında bir kelime değil."

"Tekrar söylüyorum, ben böyle görüyorum. Shelby onu kovdu ve Gwen seksi ve muhtaç halden sinirli hale geçti, birkaç hakaret savurdu ve gitti. Bir şey daha var," diye ekledi Eve. "Shelby'yi yaz kaçamağı hakkında konuşmakla suçladı - o zamanlar - böylece Gwen'in ailesi öğrendi. Shelby kimseye söylemediğini iddia ediyor."

"Gençlik romantizmi genellikle çevredeki diğer gençler anlamına gelir, değil mi? Bunun kilitli bir sır olması pek olası değil."

"Neden ailelere söyleyelim ki? Belki de birisi genç romantiklerden birine ya da ikisine birden kızmıştır. Aklıma ilk olarak erkek kardeş geliyor, çünkü kardeşler gerçekten sinirlenebilir. Aslında fark etmez," diye ekledi Eve omuz silkerek. "Sadece boşluklardan nefret ediyorum."

"Trace Huffman'ın henüz on sekizindeyken kız kardeşini aldatıp aldatmadığını bilemem ama araştırdığım kadarıyla o dönemde ailesiyle ilişkisinin şu anda olduğundan daha güçlü ya da yakın olmadığını söyleyebilirim."

"Belki, belki de değil. Birini ispiyonlamak için otorite figürünü sevmek zorunda değilsiniz. İnsanlar bunu polislerle her zaman yapıyor."

"Öyle, değil mi? Onun hakkında standart çalışmalardan biraz daha fazlasını öğrendim. Onu sık sık kayıtlarda kullanan bir yapımcı tanıyorum."

"Şaşırmamalıyım. Bana bir resim çiz."

"Yetenekli, istikrarlı - gerçi şimdi birkaç yıl öncesine göre daha istikrarlı."

"Kaçaklar mı, içki mi?"

"İkisinden de biraz. Onu çalışmaktan alıkoyan bir şey yoktu ama ilerlemesini engellemeye yetecek kadar vardı diyebiliriz. Müzik yapmak, şarkı yazmak istiyordu, batıya doğru sürüklendi ve Vegas'ta bazı konserler verdi. Yakın zamanda

başka bir müzisyenle kişisel ve profesyonel olarak yakınlaştı. Yapımcı, onun da yetenekli ve istikrarlı olduğunu ve çok geçmeden birlikte bazı müzikler üretmeyi umduğunu söylüyor."

"Yani istediğini elde ediyor."

"İstemediği şey ailesiyle herhangi bir bağlantı kurmak, bu yüzden Trace D. Huff adını kullanıyor ve aslında New York'taki konserleri geri çevirdi. Arkadaşıma onların zehir gibi toksik olduğunu ve kan dolaşımına girme riskini almak istemediğini söyledi. On sekizinci yaş gününün ertesi günü gitarı, bir spor çantası ve önceki altı ay boyunca fark edilmeyeceğini düşündüğü şeyleri rehin vererek biriktirdiği parayla yola çıkmış. Tenis raketi, elbise bilekliği vs."

"Yani bunu planladı."

"Evet, o güne kadar bekledi, çünkü bu onu yasal hale getirdi ve iddia ettiğine göre, o gece ailesi onu tarikatlarına kabul etmeyi planlıyordu. Onun dönemi."

"Doğal Düzen."

"Arkadaşıma göre, ona bir isim vermemiş. Ertesi gün hayatta ve iyi olduğunu bildirmek için ailesiyle temasa geçmiş, sonra izini süremesinler diye 'link'ini rehin bırakmış, başparmağını uzatmış ve batı yolunda sürmeye devam etmiş."

Evet, diye düşündü Eve, Roarke çok iyi bir resim çizmişti. "Onun peşine düşeceklerinden endişeleniyordu."

"Görünüşe göre, onu mirastan mahrum bırakmanın yeterli olduğuna karar verene kadar ilk iki ya da üç yıl boyunca taşınmaya devam etti."

"Babası hakkında bulduklarım ile örtüşüyor."

Tahtaya ve Oliver Huffman'ın fotoğrafına baktı.

Sert yakışıklılığın uygun olduğunu düşündü. Keskin yüz hatları, gümüşle kesilmiş soluk altın rengi saçlar, kalkık çene, soğuk mavi gözler.

"Ebeveynler Doğal Düzen ile bağlantılarını olabildiğince düşük seviyede tutuyorlar, ancak bunu anlamak için çok derine inmenize gerek yok."

onu bulmak. Stanton Wilkey ile birlikte fiilen başlamasına yardımcı oldular."

"Karizmatik bir deli."

"Deli konusunda hemfikirim. Çılgın gözler."

Çatalıyla işaret etti, sonra pastasının son lokmasını aldı. "Bazı insanlar bakıp ne bileyim kutsal ya da empatik şeyler görebilir ama bugün incelediğim fotoğrafların çoğunda çılgın gözler gördüm. Çılgın gözler görüyorum."

"Polis görüşü ve seninki çok keskin."

"Huffman üniversitedeyken Wilkey'nin konuşmasını dinlemeye gitmiş. Duydukları hoşuna gitmiş. Huffman'ın parası vardı, Wilkey'nin de -karizması diyelim- ve birlikte bir vizyonları vardı. Birkaç yıl sonra, Doğal Düzen. Huffman Paula Vandorn'la evlendi, o da paralı biriydi. Sanırım onları sessiz ortaklar olarak adlandırabilirsiniz. Ya da hayırseverler. Ya da tarikatçılar diyelim."

Roarke, "Ben de öyle," diye onayladı. "Trace Huffman doğduğunda, Doğal Düzen küreseldi, zengindi. Elbette bu tür şeylerde olduğu gibi gizliydi ama her zaman varlıklı ya da nüfuzlu... inisiyeller arayışındaydı."

"O zamana kadar Huffman'lar iyice yerleşmişlerdi, New York'ta klinik açmışlardı ve Doğu Yakası cemiyetinin üyeleriydiler. Doğal Düzen şüpheli bir üne sahip olduğu için üyeliklerinin reklamını yapmıyorlar. Oliver Huffman'ın ünü ise hoşgörüsüzlükten geliyor."

"Bunu yüzünden anlayabilirsin," diye mırıldandı Roarke.

"Evet, yapabilirsin, değil mi? Kriterlerine uymayan bazı hastaları kabul etmediği bilinen katı bir doktor. Yaptığı işte çok zeki olduğu söyleniyor ama melez ırkları tedavi etmiyor, bu da pek çok hastayı dışarıda bırakıyor. Bu eşcinsel ve translar için de geçerli, tıbbi kayıtlarında kürtaj olduğunu belirten bir kadın için de geçerli, vb.

"Oh, ve oğlunu resmi kimliğinden silmiş."

"Oğlunun daha iyi durumda olduğunu söyleyebilirim."

"Evet, ben de."

Onun gibi tahtayı inceleyen Roarke uzanıp elini onun elinin üzerine koydu. "Sen ve ben sorunlu bir çocukluk geçirdik, bu yüzden aynı bozuk temele sahip başkalarını da tanıyoruz."

"Bazıları kendi binalarını yapar, bazıları yapmaz." Eve omuz silkti. "Annesi Mercy'de haftada sadece üç gün çalışıyor. On yıl önce azalttı. Orayı biraz daha kazsak? Paula haftada iki gün ve Cumartesi günü yarım gün, Natural Order'ın sahibi olduğu ve işlettiği özel Eternal Flame kliniğine hizmet veriyor. Oliver da orada 'gönüllü' olarak çalışıyor."

Roarke kaşlarını çatı. "Bu kliniği tanımıyorum."

"Küçük, özel -sadece üyelere özel- ve Westport'ta."

"Connecticut'ta da öyle."

"Wilkey'nin karargahının olduğu yer."

"Bunu biliyorum. Yerleşke büyük ölçüde kendi kendine yetiyor. Kendi okulları, tıbbi tesisleri, seraları ve bahçeleri var."

"Ve Wilkey'nin ana konutu da dahil olmak üzere konutlar. Daha fazla kazı mı? Dünya çapında, zengin banliyölerde birkaç Ebedi Alev kliniği. Tüm bunlar para kazandırıyor. Hepsi yasal, en azından yüzeyde. Böyle bir organizasyonda, yüzeyin altında ne olduğunu merak ediyorsunuz. Ve dikkatli Huffman'ların bunu korumak için, itibarlarını, doğal düzenlerini korumak için ne yapacaklarını."

"Saygın bir ailenin oğluyla evlenmeden kısa bir süre önce ilişkisini ortaya çıkarabilecek kızlarının sevgilisinden kurtulmak gibi."

"Evet, öyle. Özellikle de bu paranın ve nüfuzun bir kısmını kendi örgütlerine çekmeyi umuyorlarsa. Bu da bir düşünce. Çünkü birilerinin onu öldürdüğü kesin."

"Ve Gwen Huffman için uygun." Roarke çalışmasını babadan kıza kaydır. "Eğer ertesi sabah geri dönmeseydi, bunu rapor etmeseydi, yalanlar uydurmaya başlamasaydı, onunla bağlantı kuramazdın. Ya da kolayca. DNA'sı ve kayıt dışı parmak izleriyle değil."

"Olmasa bile şarabın ve çiçeklerin izini süreceğim." Eve ayağa kalktı, volta attı. "Evet, onları eninde sonunda ona kadar takip ederdik. Ama katil bunları satın alma alışkanlığı olduğunu biliyor mu? Ya da bildiği için oraya bakacağımızı mı düşünüyor?"

"Yani onun katil olduğunu düşünmüyorsun."

"Çekici o kullanmadı ama bu onun çekiç olmadığı anlamına gelmiyor. Sadece bağlantılı değil, sebebi de o."

"Desen." Masaya doğru yürüdü, oturdu. Sonra tekrar ayağa kalktı. "Başı belada, bu yüzden nişanlısıyla temasa geçiyor. Adam bu sabah koşarak geliyor ve kadın tutuklandıktan sonra tekrar yanına geliyor. Birileri her zaman bir şeylerle ilgilenir."

"Ama o zaman yapmaz."

"Doğru. İlişkisi hakkında ona yalan söylemeyi deneyebilir ama bu tutmaz. Adam bir avukat, kadının avukatı ve kanıtları görüyor. Kefalet duruşmasını atlatmasını sağlar, o kadar. İşimiz bitti. Düğün iptal."

"Yani şu anda örtbas etmenin kesin bir yolu yok. Kefaletle serbest bırakılma da aklanma değil."

O da ayağa kalktı ve onun tahtasına doğru yürüdü. Sık sık onun ne yaptığını görüp görmediğini merak ederdi. "Ailesine giderse, onu koruyacaklar mı, söylediği yalanlara inanacaklar mı? Yoksa onu bir kenara mı atacaklar?"

"Bunu düzeltecek birine ihtiyacı var." Eve onun yanında durmak için durakladı. "Bu yüzden Shelby'yi deniyor. Yaz arkadaşlığı, yaz aşkı, nostalji, pembe gözlükler."

"Gül rengi."

"Peki, tamam. Ve bir polis, ne kadar kullanışlı değil mi? Çok mükemmel. Önceden kurduğu bağa yaslanacak, ağlayacak, yalvaracak, kurbanı oynayacak ve biraz da seksle ortamı ısıtacak."

"Ve Shelby işbirliği yapmıyor. Şimdi ne olacak?"

"Yeni bir plan yapması gerekiyor," dedi Eve. "Ama geri dön. Gizli sevgilisi sır olarak kalmak istemiyor. Gwen için uygun olduğunda seksten daha fazlasını istiyor. Tartışın, kavga edin, sert şeyler söyleyin. Desen."

"Birinin bunu onun için düzeltmesi gerekiyor," diye bitirdi Roarke. "Onun için her şey tehlikede, değil mi? O saldırmıyor

Ariel, fiziksel olarak değil ama bağlantıları var. Sorununu çözmeye fazlasıyla istekli olması gereken bağlantılar. Belki onun bozulmuş 'bağlantısıyla ilgili bir iletişim bulabiliriz. Belki."

Başını salladığında Eve tıslayarak bir nefes verdi. "Yine de. Sabah Ariel'i ölü bulmayı beklemiyordu. Artık onunla daha iyi başa çıkabildiğime göre, bilseydi geri döneceğini sanmıyorum. Daha fazlası var: Benim için düzelt, onu vazgeçir, tehdit et, parasını öde. Bunların hepsi mantıklı. Ve sığ bir şekilde, çözümün tehdidi ortadan kaldırmak olduğunu düşünmüyor."

"Bu kalıba uyuyor ve mantıklı. Ama-"

"Evet, evet." Arkasını döndü, bazen bir polis gibi düşünme yeteneğinin onu sinirlendirdiğini fark etti. "Neden temas kurduğu kişiyi ele vermedi? Kendini kurtarmak için bir anlaşma yaptı."

Tekrar arkasına döndü ve kaşlarını çatarak tahtaya baktı. "Ama sırada bu olabilir. Ya da iş bitiriciden, içinde bulunduğu durumdan daha çok korkuyor olabilir."

"Kimden korkuyor? Ailesinden."

"Evet, evet." İşe yaramadı, oynamadı, diye itiraf etti Eve. "Ama ailesi, özellikle de babası, başka bir kadınla yattığını bilmesini istemediği kişiler. Babasına söylediğini düşünemiyorum. İpte başka biri mi var?"

Ellerini ceplerine sokan Eve kıpırdandı. "Seks onun için bir tür güç merkezi. Başka bir sevgili ya da eski sevgili. Kurban rolü oynayabileceği ya da rüşvet verebileceği biri."

"Birisi," diye mırıldandı, "henüz tahtaya çıkmadım. Ama bulacağım."

"Hiç şüphem yok, ama bu gece olmayacak. Dönüyorsun, Teğmen. Biraz bekleyip demlenme zamanı."

"Ben onun gibi Doğal Düzen'le bağlantılı birine yöneliyorum. Coğrafi olarak da Gwen'le buluşup anahtarı alıp şehir merkezine gidebilecek kadar yakın biri. Birisi, çoğu

muhtemelen kişisel ulaşım, çünkü bu oldukça dar bir pencere."

Bir dakika daha volta attı. "Ve tereddüt etmeden öldürebilecek biri. Daireye gir, stüdyoya çık, çekici al. Bam. İkna çabası, rüşvet, tehdit yok. Sadece bitir."

Tekrar Roarke'a döndü. "Bu dönmek değil, bu mantık."

"Öyle, evet. Ancak bu pozisyon için henüz adayınız olmadığından ve Gwen'i biraz daha sıkıştırana ya da EDD gelene kadar aday bulamayacağınızdan, dönmeye devam edeceksiniz."

"Coğrafi aralıkta yaşayan Doğal Düzen üyelerini araştırabilir, ardından baş şüphelimi tanıma olasılığı en yüksek olanları filtreleyebilirim."

"Yapabilirsin ve yapmalısın da. Neden bunu senin için ayarlamıyorum?"

Komuta merkezine yürüdü, oturdu ve onun üç katı kadar uzun süreceğini bildiği şeye başladı.

"Elbette," diye devam etti çalışırken, "bu aralığın dışında olup da çeşitli nedenlerle aralığın içinde bulunan biri de olabilir. Akşam yemeği, bir toplantı, iş ya da herhangi bir sayıda meşguliyet veya faaliyet."

Kaşlarını çatarak ona baktı. "Bunu zaten düşünmüştünüz."

"Bir yerden başlamak zorundayım. Cinsel bir bağlantı olsa bile bunu cinsiyete göre filtreleyemem. Biseksüel olup olmadığını bilmiyorum. Evinde prezervatif yok ama erkek partnerleri kendi prezervatiflerini getirebilir. Evlenmeden önce hamile kalmak istemediğine eminim. Evinde oral doğum kontrolü yok, ama daha uzun süreli dahili doğum kontrolünü tercih edebilir ve muhtemelen de ediyordur."

Merit Caine'in fotoğrafını inceledi. "Sanırım eski nişanlısına çok kişisel birkaç soru sormam gerekecek."

"İlk kez olmazdı." İşi bitince ayağa kalktı. "Ve işbirliği yapma havasında olacağından şüpheleniyorum. Şimdi, sen de

Sabah adaylarınızı, şiddet içeren bir suçtan tutuklananların ikinci bir listesiyle birlikte."

"Para da bir silahtır. İhtiyacı olan biri olabilir. Bu kadını sırtımdan çekersen sana ödeme yaparım diyor."

"Ve elbette, seçtiğiniz herhangi birinin mali işlerine burnumu sokmaktan mutluluk duyarım."

Onu odadan çıkarmak için elini tuttu. "Yarın. Senin de ödemen gereken borçların var."

"Bir saat daha çalışıp parasını ödeyebilirim."

"Bırak demlensin."

Onun haklı olduğunu bildiği için itiraz etmedi. Taze gözlerle bakana, dinlenmiş bir beyinle düşünene kadar oturması gerekiyordu.

"Shelby ile olan bağlantı şans eseri oldu. Şansa güvenemezsiniz ama kucağınıza düştüğünde onu kullanırsınız. Sanırım sabah reddedilen gelini de ziyaret edeceğim."

"Eğer birazcık akli varsa, sabaha kadar yeni bir avukat bulur."

"Belki, belki de değil. Kendini o kadar karşı konulmaz sanıyor ki, yeterince güzel gözyaşıyla nişanlısını geri çekebileceğini düşünüyor."

"Ne kadar güzel olursa olsun, bunun gözyaşlarından daha fazlasını gerektireceğine inanıyorum."

"Seks ekleyin derdim ama bundan emin değilim."

"Öyleyim," dedi onu yatak odasına çekerken. "Seks konusunda her zaman eminsin. Belki de çok yorgunumdur." "Bu konuda bahse girmek ister misin?"

Onu ayaklarından tutup kaldırdı. "Ben şanslı hissediyorum."

Onu büyük yatağa taşıdı ve üzerine uzanmış olan kediye kaçırmamaya dikkat ederek yatağa bıraktı. Galahad mırıldanmayı bitirip sıçramadan önce, Roarke Eve'in üzerine düştü, vücut vücuda.

Eve onun saçlarından bir kısmını parmağına doladı. "Belki de havamda değilimdir."

"Bahsi arttırıyoruz. İki katı ya da hiç."

"Çift olan ne?"

Dişlerini çenesinin üzerine kapattı, yavaşça dolaştı. "Sana iki kez sahip oldum." Ve eli sinsice, ustaca bacaklarının arasına kaydı.

"Bu hile yapmaktır."

"Ben buna olasılıkları artırmak diyorum." Pantolonunun düğmesini çevirerek açtı.

"Ben enayi bahsi yapmam." Uzanıp gömleğinin düğmelerini açtı. "Ve borçlarımı öderim." Yine de elini adamın yanında gezdirdi. "Kaburgalar nasıl?"

"Yeterince iyiler."

Orada ısı olmadığını doğruladı. "Bir darbe aldılar."

"Cobbe daha sert bir darbe aldı."

"Doğru." Şimdi eliyle onun yanağını okşuyordu. "Ve bir kiralık katilin kışını tekmelemenizi izlemek de oldukça seksiydi. Aslında..."

Yıldırım hızıyla bacaklarını makasladı, hamlesini yaptı ve pozisyonlarını tersine çevirdi. Sonra da onun üzerine oturmak için ayağa kalktı. "Artık tamamen iyileştikçe göre, sana karşı nazik olmak ve kendimi tutmak zorunda değilim."

Bir kaşını kaldırdı. "Kendini tutuyor muydun?"

"Sen söyle." Eğilerek, derin ve saldırgan bir öpücükle onun ağzını aldı.

"Belki biraz." Yeleğini çözmeye başladı. "Çok düşüncelisin."

"Oh, beni bilirsin. Düşünceli biriyimdir."

Düşündüğünüzden daha fazla, diye geçirdi içinden, sonra aynısını gömleğine yaptı. "Çok küçük yaralarım nedeniyle," diye başladı.

"Morarmış, kanlı, ağrıyan bir karmaşaydın."

"Nispeten küçük yaralanmalar. Ben de kendimi biraz geri çekmiş olabilirim."

"Öyle mi?"

Onu aşağı sürükledi, sonra yuvarladı. "Sen söyle." Ağzı kızın ırzına geçti ve elleri çok meşguldü.

Adam onu yukarı çekip silahını çıkarmadan önce taktığını unuttuğu silah kayışının çözüldüğünü hissetti.

yeleğini, gömleğini. Bir yandan da ağzıyla kanına ateş düşürüyordu.

Ve hızla beline kadar soyunarak ona sarıldı. "Belki biraz."

Ama bu gece değil, diye düşündü elleri ve dudaklarıyla, dişleri ve diliyle onun vücudunda ilerlemeye başlarken. Onun için eğildi, pantolonunu aşağı çektiğinde, merkezini bulduğunda onun için inledi.

Ve onun için patladı.

Şimdi, her ikisi de yarı giyinik, sıcak teniyle onu kemeriyle dövüşmeye sürükledi. Nefesi onunki kadar kararsızdı, ağzını göğsünün üzerine kapattı -küçük, sert, kalbi dudaklarının altında gümbürdüyordu.

Telaşı, gücü ve heyecanı, çılgınca sürtünmeyi, onun içinde çılgınca hareket etmesini istiyordu. Birleşmek, kilitlenmek ve çiftleşmek.

Onu serbest bıraktı, kendisine doğru yönlendirdi. Sonra birbirlerine hızlı ve sert bir şekilde binerlerken parmaklarını onun kalçalarına geçirdi. İhtiyaç, tüm ihtiyaç, duyularını boğuyor, zihnini bulandırıyordu.

Bu ihtiyaç zirve yaptığında, onu bir fırtına gibi yırttı. Tek yapabildiği, o kendi arzusuyla buluşana kadar dayanmaktı.

Gözlerini kapattı ve vücudu onun iyi, katı ağırlığı altında iç çekti.

"Evet, belki birazcık," diye mırıldandı.

Nefes nefese bir kahkaha atarak başını kadının omzunun kıvrımına doğru eğdi. "İki taraftan da."

"Hâlâ üzerimizde bir sürü kıyafet var, çoğunlukla da üzerimizde."

"Ve yine de, bir şekilde, başardı." Başını çevirerek dudaklarını kadının boğazının kenarına bastırdı.

"Muhtemelen geri kalanını da çıkarmalıyız." "Çıkarmalıyız."

Ama bir an daha, iki an daha oldukları gibi kaldılar.

"Biraz seksiydi."

Başını kaldırdı. "Sayılır mı?"

"Cobbe'yi yerden yere vurduğun zamanı kastediyorum. Bugün bunu tekrar gözden geçirdim. Tüm evrak işleriyle uğraşmak zorunda kaldım."

"Ah." Onu tekrar öptü. "Dezavantajı."

"Kesinlikle, ama bitti, bu da kullanışlı, çünkü biliyorsunuz, cinayet."

"Bu tür şeylere yardımcı olması için yine bir yardımcı alabilirsin. Örneğin Shelby."

"Hayır, Shelby olması gereken yerde. Ve ben bir yardımcı istemiyorum. Peabody'i aldım çünkü ..."

"Onu olması gereken yere koydun."

"Evet. İşe yarayacak, biliyorsun. O büyük, çılgın evdeki beş nokta her neyse."

"Olacak, evet, hem de çok iyi olacak." Yuvarlandı, ayakkabılarını çıkarmak için doğrulup oturdu.

O da botlarıyla aynı şeyi yaptı. "Onarımda falan onlara yardım edecek misin? Peabody'nin zanaatkâr kız şapkasını takacağını ve muhtemelen bir kanepede ya da başka bir şey öğreğini biliyorum, ama büyük şeyler. Sen bu tür şeyleri seviyorsun. Bu işte iyisin."

"Elbette yapacağım."

"Güzel."

Hâlâ beline kadar çıplaktı, silahını ve koşum takımını şifonyere götürdü, ceplerini boşalttı. "Trina'nın salonunda polis indirimi yaptığını biliyor muydun?"

"Öyle mi?" Yatağa doğru döndü. "Çok iyi biri ve aynı zamanda akıllıca."

Soyunurken zihni yeniden dönmeye başladı. "Gwen'in bu işleri nerede yaptırdığını kontrol etmeliyim. Orada eski ya da yeni bir sevgilisi ya da sorununu çözmesi için konuşabileceği biri olabilir. Ailesinin vakfı için bazı işler yapıyor - ki bunu daha yakından incelemem gerekiyor. Belki oradan biri..."

Roarke onu tanıdığından ve tekrar dönmeye başlayacağını bildiğinden elini tuttu ve yatağa doğru çekti. "Yarın yoğun bir gün olacak."

"Evet. Kasada ne olduğunu kontrol etmem gerekiyor. Bunun için bir arama emrine ihtiyacım var. Önce Merit Caine'i, sonra kasayı ve içinde ne olduğunu öğrendikten sonra da Gwen'i vurmak istiyorum."

Yatağa girdi, gününü ve olası zamanlamayı ayarlamaya başladı. "Peabody ile aramadaki isimleri paylaşabilirim. Ya da çok fazla varsa diğer ekiplerden birini çekebilirim. Ve tüm bunları Mira ile gözden geçirmek istiyorum. Sonra..."

Adam onun üstüne
yuvarlandı. "Hayatta
olmaz, dostum."

"İki katı ya da hiç," dedi ve içine kaydı. "Bahsi
kabul etmedim."

"İma edildi."

Şimdi yavaşça, onun içinde hareket ediyordu. Vücudu harekete geçirmeden saniyeler önce ruhu harekete geçiren uzun, yavaş vuruşlar.

"Bunun hile olduğunu biliyorum." Ama zaten yumuşak, ince, baştan çıkarıcı, onunla birlikte hareket etti.

Dudaklarını onunkilere değdirdi, sonra öpüşme her ikisi için de dönüp durana kadar daha da derinleşti.

Kulağına İrlandaca mırıldandı. Bazı kelimeleri biliyordu, bazılarını bilmiyordu ve hepsi de o uzun, tembel vuruşlar kadar baştan çıkarıcıydı.

Uyuşturucu zevk yayıldıkça, hızlandıkça, toplandıkça ve serbest kaldıkça kemiklerinin eridiğini hissetti.

Sonunda ona doğru kıvrıldığında, vücudu gevşek, zihni boş, uyudu.

"İşte şimdi, bir ghrá." Dudaklarını kızın saçlarına dokundurdu. "Şu meşgul beynini dinlendir."

Gözlerini kapadı ve onunla birlikte uyudu.

9

Eve uyandığında, tek başına, yatağın üzerindeki gökyüzü penceresinden solmakta olan yıldızlara baktı. Günün şafaktan önce başladığında ısrar eden üç erkekle -kedi de dahil- birlikte bir evde yaşadığını düşündü.

Roarke şüphesiz ofisinde gezegenin öbür ucundaki biriyle bir anlaşma yaparken ve kedi de Summerset'in sunduğu kahvaltıyı mideye indirirken, uykuya bir şans daha vermeyi düşündü.

Ama beyni çoktan işi düşünecek kadar uyanmaya başladığı için bundan vazgeçti. Yataktan kalktı, kahve almak için yatak odasındaki klimayı çalıştırdı, sonra da duşa giderken kahvenin hayat veren değerli özelliklerini yuttu.

Orada, birden fazla jetin sıcak püskürtmesi altında, gününün kalabalık -ve umarım verimli- gündemini gözden geçirdi.

İlk olarak, arama sonuçlarını kontrol edin. EDD Gwen'in elektronik cihazlarına sahip olduğu için, onlara kişilerle çapraz eşleşme yaptıracaktı.

House Royale'deki masa müdürüne bu isimlerden herhangi birinin Gwen'in onaylı konuk listesinde olup olmadığını sormaktan zarar gelmezdi.

Duştan çıkıp kurutma tüpünün içine girdi. Sıcak hava girdap gibi dönerken gözlerini kapattı ve hareketlerini yeniden düzenledi.

Dolabına girdiğinde henüz gün doğmamıştı.
Sighed.

Roarke onun seçimlerine karışmak için orada değildi ve itiraf etmeliydi ki karışmak bazen işini kolaylaştırıyordu.

Kahverengi bir pantolon giydi ve bu ona çikolatayı ve Central'daki ofisinde sakladığı zulasını kontrol etmeyi düşündürdü.

Ve aklına, hiç de hoş olmayan bir şekilde, yakalanması zor Şeker Hırsızı geldi. Beyaz bir gömlek aldı - ona göre her zaman güvenliydi - sonra kahverengi düğmeleri olduğu için lacivert bir ceket aldı, ama daha çok deri olduğu ve zayıf olduğu için.

Kahverengi botları almaya başladı ama çikolata bağıcıklı lacivert olanları gördü.

"Lanet olsun."

Donanmayı aldı.

Giyindiğinde güneş pencerelerden içeri sızmaya başlamıştı.

Ne Roarke ne de kedi ortaya çıkmadığı için ofisine yöneldi.

Roarke'ın sesini duydu -o benimle dalga geçmeyen iş adamının sesi- ve kapı aralığından kafasını uzattı.

"Bekle," dedi ve yayını durdurdu. Gün doğumu kadar rahat bir şekilde ona gülümsedi. "Erken kalkmışsın ve oldukça derli toplu görünüyorsun."

"Arama sonuçlarına bakmak istiyorum. Bölmek istemem, sadece burada olduğumu bilmenizi istedim. Yine de merak ediyorum. Bunun diğer ucundaki kişi henüz altına işedi mi?"

"Muhtemelen." Gülümsemesi soğuk, vahşi bir sırıtışa dönüştü.

"Sen kimin ödünü koparırsan kopar, ben buradayım."

Doğruca komuta merkezine gitmeye başladı, sonra durdu ve yeniden hesapladı.

Eğer ondan önce kahvaltı siparişi verirse olasılık .
Yulaf ezmesi veya . bir şey sinsi
gibi

Omletin içine saklanmış ispanak.

"Krep," diye mırıldandı ve işe gitmeden önce bunu gerçekleştirdi.

On binden fazla üye onu hayrete düşürmüştü. Ama Roarke'ın doğru bir şekilde tüm ilçeleri ve New Jersey ile Connecticut'ın yakın bölgelerini dahil ettiğini düşündü.

Ve Roarke olarak, ikinci bir arama emri verdi.

Sadece New York, sadece Manhattan, bu sayıları sırasıyla altı binin biraz altına ve ikinin biraz üstüne indirdi.

Çok fazla olduğunu kabul ediyordu ve bir polis olarak bu kadar çok bağınaz kaçıkla karşılaştığına şaşırılmamalıydı.

O coğrafi bölgede şiddetten sabıkası olan üyelere yönelik arama kriterleri, sayıyı tüm bölge için üç binin biraz üzerine, Manhattan içinse yedi yüz küsura düşürdü.

Düşündü, parmaklarıyla davul çaldı.

"Bilgisayar, aşağıdaki filtreleri ekleyerek aramaya devam et. İlk olarak, insanlara karşı işlenen şiddet suçlarını arayın - hayvanları ve mülkleri hariç tutun. İkinci olarak, tüm şiddet suçlarını birden fazla sayıda arayın. Üçüncüsü, sadece kişilere karşı birden fazla suç."

Teşekkür ederiz. Çalışma ...

Kahvesini alıp arkasına yaslandı.

Tahtasını incelemek için dönmeye başladı ve Galahad tezgâhının üzerine sıçradı. Baktı, derin derin baktı, o iki renkli gözleriyle.

"Çoktan yemek yediğini biliyorum, o yüzden bu işe yaramaz."

Onun kucağına doğru adım attı. "Artık sana yemek yok, şişko."

Ancak bilgisayar ilk aramanın tamamlandığını duyurduğunda başını kaşıdı.

"Ekran. Tamam, daha iyi."

Roarke dışarı çıktığında, yeni aramaları tamamlamıştı.

"Her kim altına işediyse, gezegenlerini satın almanız için size ödeme yapmayı teklif etti mi?"

"Bir gezegen değil, üretim kompleksi ve anlaşmaya vardık diyeceğiz. Kahvaltı burada, değil mi?"

Uygun olduğu anlaşılan adam kapılara doğru yürüdü, onları küçük terasa ve bir Mayıs sabahının şafağına doğru açtı. Soluk gri takım elbisesi, lacivert kravatı ve her nasılsa iki rengi harmanlayan gömleğiyle orada durmuş dışarı bakıyordu.

Eve çalışmasına ara verdi ve Galahad'ı bırakmadan önce bir kez daha ovdu. Roarke'a gitti ve kollarını ona doladı.

"Güne başlamak için çok güzel bir yol."

"İnsanların ödünü koparmaktan daha mı iyi?"

"Bundan daha da iyi." Yüzünü yukarı kaldırdı ve onu öptü. "Daha uzun uyursun sanmıştım."

"Ben de öyle. Ama uyandım, düşünmeye başladım ve hepsi bu kadar. Bana bir sıçrama yaşattı."

"Ki bunu zaten kullandın." Bir elini saçlarında gezdirdikten sonra masaya dönerek ikisine de kahve doldurdu. "Aramada ne buldun?"

"Bu coğrafi bölgede on bin küsur deli insan var."

"Bundan daha fazlası olduğunu tahmin ediyorum ama Doğal Düzen'e katılan herkesin kafadan kontak olduğunu söyleyemem. İnsanlar kabileler arar," dedi oturlurken. "Kendi dünya görüşleri için gerekçeler. Diğerleri kandırılmış, saf ya da bir şekilde zayıf. Ve bağınaz olmak için deli olmanıza gerek yok."

"Bunu sana vereceğim." Kreplerini büyük bir zevkle açtı ve hemen tereyağı ve şuruba boğdu.

Sipariş ettiği karışık meyveleri bunun üzerine döktü. "Her neyse, diğer filtrelerle birlikte sayılar biraz azaldı, ve bu sabah denediklerimle daha da daraldı. New York'ta birden fazla şiddet suçu işlemiş ve şu anda üye olan yaklaşık altı yüz isme bakıyorum."

"Hâlâ hatırı sayılır bir sayı."

"Hepsini Feeney'e gönderiyorum. Gwen'in bilgisayarındaki ve adres defterindeki kişilerle karşılaştırabilirler. Eğer herhangi bir eşleşme bulursak, bu yüzlerce olmayacaktır."

"Bu cinayetin bir ilk suç olduğunu ya da katilin daha önce hiç yakalanmadığını düşündünüz."

"Evet, ama bu yüksek olasılıklı bir açı, bu yüzden test edeceğiz. Ayrıca, bugün altına işletip bana bir isim vermesini sağlayabileceğimi umuyorum."

"Eğer biri yapabilirse. Sen de Merit'le konuşacaksın." "Listenin ilk sırasında."

Şuruba bulanmış krepten bir ısırik aldığıında Roarke'ın bakışlarının onu takip ettiğini gördü. O soğukkanlı, sabit bakışın Galahad'ın krep ilerleyişini durdurduğunu anlamak için arkasını dönmesine gerek yoktu.

"Ben Caine'e uğrarken Peabody'ye banka kasasının anahtarını Evidence'tan almasını söyleyeceğim. Sonra benimle bankada buluşacak. Gwen'in içine ne sakladığını gördükten sonra ona saldıracağız."

"Neden seninle Merit'e gelmiyorum? Onu tanıyorum ve sıradan da olsa bir arkadaşına karşı daha açık sözlü olabilir."

"Gözünü korkutacağın başka insanlar yok mu?"

"Puanlar." Önce onun kahvesini, sonra da kendi kahvesini doldurdu. "Ama bunun için zamanım var."

"Zararı olmaz. Sempatik olursun."

"Sempati duyuyorum."

"Bu noktada ben de öyleyim. Ama o hala bir avukat ve avukatlar polislere kapıları kapatma eğilimindedir. Yani, evet, senin orada olmandan zarar gelmez. Caine'den, Gwen'den, banka kasasından bir şey öğrenirsek, Peabody ve ben bunu takip edeceğiz. Eğer bulamazsak, sanırım Stanton Wilkey ile konuşmanın zamanı gelmiş olabilir."

"Dikkatli ol, Teğmen," diye uyardı onu. "Mücadelenin dışında kalmayı bilen biri gibi görünse de, etrafı-"

"Boktan deliler mi?" Tıpkı onun daha önce yaptığı gibi gülümsedi. "Onları kahvaltıda yerim."

"Şurup içinde boğulduğuna şüphe yok. Yine de Connecticut'a gidersen bana haber ver."

Omuz silkti. "Daha sonraya kalmayacak. Bu sabah h a l l e t m e m gereken çok şey var."

Krepleri bitirdiğinde, "En azından bunun için yakıtın var," d i y e yorum yaptı.

"Gitmeden önce bir şeyi bitirmem gerekiyor." Bilek ünitesine baktı. "Çok erken."

"Bu bir taktik."

"Kedi tabağınızdaki şurup havuzunu yalama hedefine ulaşmaya çalışmadan önce taktiksel olarak bulaşıklarla ilgileneceğim."

Yola çıktıklarında Eve, kendisi 'link'ine bakarken Roarke'ın direksiyona geçmesine izin verdi.

"Peabody anahtarı almaya hazırlanıyor ve McNab Merkez'e vardıklarında Gwen'in bağlantısıyla ilgilenmeye başlayacak." Bir nefes verdi. "Bugün o evi tamamen dolduracak."

"Bu hepsi için büyük bir adım."

"Evet, biliyorum. Ama muhtemelen vardiyanın sonuna kadar beyin kanaması geçirmem için benimle konuşacak. Onun için mutlu olabilirim ama beynimin kanamasını istemem."

Elini destekleyici bir şekilde sıvazladı. "Beyninin bundan daha sağlam olduğuna inanıyorum."

"Bunu öğreneceğiz."

Şehri boydan boya geçti, trafik o kadar hafifti ki sanki şehir uyumuş gibiydi. Bu saatte köpek gezdirenlerin ve koşu yapanların sayısı araçlardan fazlaydı.

Merit Caine'in evinin ön avlusu çoktan çiçek açmıştı. Üç katlı kahverengi taş ev zarafet fısıldıyordu.

Eve kaldırımından iyice baktı.

"Birkaç ay içinde burada yaşamaya başlardı. İlk düşüncem daha modern, daha şık bir şey tercih edeceği yönünde ama bunu görebiliyorum. Eski paraya benziyor ve eski para statü ve prestij demek."

Kısa yürüyüş yolunda ilerlemeye başladı. "Üst düzey güvenlik," diye not etti. "Bu sizinkilerden biri."

"Evet, öyle."

"Hırsızlar için zor." Roarke'a baktı. "Sen hariç." "Eski," diye hatırlattı ona. "Evini iyi korumuş." Eve çift kanatlı ön kapının yanındaki zile bastı.

Lütfen adınızı ve ziyaret amacınızı, talep edilen bilgisayarını belirtiniz.

"Dallas, Teğmen Eve, NYPSD." Taranması için rozetini kaldırdı. "Roarke, NYPSD'nin sivil danışmanı. Polis işi."

Kimliğiniz doğrulandı. Bir dakika lütfen.

Bundan biraz daha uzun sürdü ama Merit Caine kapıyı açtı.

Eve, o gün için tam olarak giyinmediğini gözlemledi. Takım elbise pantolonu, elbise gömleği, ama kravat ya da ceket yoktu. Ama bu ona işe gitmeye niyetli olduğunu gösteriyordu.

"Teğmen. Roarke." Sıkması için Roarke'a bir el uzattı. "Beklenmedik de olsa sizi görmek güzel."

"İçeri girebilir miyiz, Bay Caine?"

Tekrar Eve'e baktı. Yorgunluktan gölgelenmiş olsa da gözleri sakın ve doğrudan bakıyordu. "Eğer konu Gwen'se, artık onun avukatı olmadığımı bilmelisiniz."

"Farkındayım."

"Evet, elbette öylesiniz. Her şeyin farkındasın. Evet, içeri gelin."

Beyaz mermer zeminli bir fuayeye ve cam küre katmanları arasından yılankavi gümüş sarmalların saplandığı devasa bir avizeye geri adım attı. Sonra büyük, şık ve modern oturma alanını işaret etti.

Bembeyaz ikiz kavisli kanepelerin üzerinde süslü beyaz yastıklar vardı. Cam ve gümüş masalarda daha fazla kristal, süslü vazolar veya

Kaseler.

Beyaz mermer uzun, dar bir şömineyi çevreliyordu ve şöminenin üzerinde sadece yüksek bir boşluk vardı.

"Gwen düğün portremizin oraya asılmasını istedi. Artık böyle bir şey olmayacak."

"Başına gelenler için üzgünüm Merit," dedi Roarke ona.

"Görünüşe göre, çok daha fazla beladan kıl payı kurtuldum.

Otur

Aşağı lütfen. Size kahve ikram edebilir miyim?"

"Biz iyiyiz," dedi Eve, "sizi fazla tutmamaya çalışacağız."

Gümüş bir sandalyeye oturdu. "Bir kadının öldüğünü ve onu kimin öldürdüğünü bulmanın önceliğiniz olduğunu - olması gerektiğini- anlıyorum. Söz konusu zaman zarfında nerede olduğumu doğruladığınızı da anlıyorum - ki doğrulamalısınız da. Sormanız gerekiyor ve sizden önce ben cevaplayacağım. Gwen'in ilişkisi hakkında hiçbir bilğim yoktu. Belki bu beni aptal yapar ama ne bilğim, ne fikrim, ne de şüphem vardı. Dünden önce kurbanın adını hiç duymadım."

"Sana Ariel Byrd'den hiç bahsetmedi mi?"

"Hayır, dünden önce değil. Ve dün sabah oturmak için kurbanın dairesine gittiği iddiasına inandım. Neden inanmayayım ki?"

Ellerine baktı. "Siz onu tutukladıktan sonra Bayan Byrd'ün kendisine saldırmaya çalıştığını iddia ederken bana yalan söylediğinin de farkındayım. Kanıtların üstünlüğü bu iddiayı çürütüyor."

"Zor bir durumdasınız Bay Caine," diye başladı Eve.

"Liyakat." Tekrar başını kaldırdı. "Şu anda özel hayatım hakkında formaliteleri aşacak kadar çok şey biliyorsun."

"Liyakat. Size yalan söylediğini bildiğiniz halde, size doğruyu söyledi mi?"

"Ben hâlâ onun avukatıyken bana ne söylediğini size anlatamam. Bunu yapamam."

Bunu beklediği için Eve devam etti. "Artık Gwen Huffman'ı temsil etmediğinize göre, eski nişanlınızın karakteri hakkındaki görüşlerinizi bize söyleyebilir misiniz?"

Ona bezgin bir bakış gönderdi. "Ya yetenekli bir yalancı ya da ben düşündüğümden daha safım."

Roarke basitçe, "Onu seviyordun," dedi.

"Sevdim. Ya da onun olduğunu düşündüğüm kadını kusurlarıyla bile sevdim. Aslında onun kusurlarını sevimli buldum. Hayranlığa, hatta bağlılığa ihtiyacı var. Görünüşe ihtiyacı var."

Ellerini odayı kapsayacak şekilde açtı. "Örneğin bu ev. Biraz ikna etmek gerekse de o kabul etti, ben de döşemesine ve dekore etmesine izin verdim. Ben uzlaşmaya inanırım. Ayrıca sadık olmaya ve verilen sözü tutmaya da inanırım. Sadakatsiz olduğunu öğrenmek, hem de defalarca, bana ilişkimizi kesmekten başka çare bırakmadı.

"Kızgınım," diye itiraf etti. "Güvenime ihanet ettiği için kızgın ve aşağılanmış durumdayım ve evlendikten sonra da bunu yapmaya devam edeceğinden hiç şüphem yok."

"Onun ve ailesinin Doğal Düzen ile olan bağlantısını biliyor muydunuz?"

Kısa, acı bir kahkaha attı. "Artık bu konudaki gerçekleri bildiğimden de emin değilim. Bana çok katı ve affetmeyen bir ailede büyüdüğünü söyledi. Erkek kardeşi isyan ettiğinde, onunla ilişkisini kesmişler ve dışarı atmışlar. Her şeye rağmen ailesini sevdiğini ve onlarla çatışmaktan kaçınmak için Doğal Düzen'le olan mesafeli ilişkisini sürdürdüğünü iddia etti. Evlendiğimizde elbette işler değişebilirdi ama o zamana kadar bu gereklilikleri yerine getirmesi gerekiyordu. Talepler."

"Hepsi mi?" Eve sordu.

"Hiç yakınlaşmadık -ki bu beni inanılmaz derecede aptal yapıyor. İlkelerden birini çiğnediğinin anlaşılmasından ya da hamile kalmaktan korkuyordu. Eğer bekleyebilirsem, ona karşı sabırlı olabilirsem, düğün gecemizde her şeyi telafi edecekti. Bunu kabul ettim, deneyimsiz olduğunu varsaydım ve ona karşı dikkatli davrandım. Ona sadık kaldım."

"Diğer üyelerden herhangi biriyle tanıştınız mı?"

Ellerini iki yana açtı. "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Kesinlikle ailesiyle sosyalleştim, evlerinde bulundum. Onları özellikle sevdiğimi iddia edemem ama onlar benim kayınvalidem, ailem olacaktı. Bu yüzden ben ve ailem samimi bir ilişki sürdürdük. Artık buna gerek kalmadığı için üzgün değilim."

"Nişanı bozduğunuzda nasıl tepki verdi?"

"Bunu ona artık onu temsil etmeyeceğimi bildirdikten sonra yaptığım için, size sert tepki verdiğini söyleyebilirim. Yeniden düşünmemi istedi, bana tüm planları ve ikimizin de maruz kalacağı aşağılanmayı hatırlattı. Bırakın ailesini, hiç kimseye bunlardan bahsetmemem için bana yalvardı. Kararlı olduğumu, hatta gözyaşlarına karşı bağışıklık kazandığımı görünce beni herkese kötü davrandığımı söylemekle tehdit etti. Ona vurduğumu, kendimi ona zorladığımı."

Merit başını sallarken yüzünde acı ifadesi belirdi. "Onu o zaman çok net gördüm. Bana öfkелendiği, beni mahvetmeye söz verdiği o anlarda onu ne kadar net gördüğümü fark etti mi bilmiyorum."

"O zaman fiziksel bir şey yaptı mı?"

"Hayır, hayır, öldürmedi. Her şeye rağmen öldürebileceğine inanmıyorum." Duraklayarak ellerine baktı. "Belki buna inanmak zorundayım ama inanıyorum."

"Ailesi ya da onlarla sosyalleşirken tanıştığınız herhangi biri size Doğa Tarikatı'na katılmanız konusunda hiç yaklaştı mı?"

"Bir oryantasyona katılmam önerildi. Ben reddettim. Oliver -babası- hoşnutsuzdu ama sadece gelecekte daha açık fikirli ve kucaklayıcı olacağımı umduğunu söyledi. Bir kurye ofisimize, içinde bilgilendirici broşürler, veri diskleri ve benzeri şeyler bulunan bir paket getirdi. Onları çöpe attım."

"Zaman ayırdığınız ve açık sözlülüğünüz için teşekkür ederim."

"Umarım Ariel Byrd'ü kimin öldürdüğünü çabucak bulursunuz. Tüm bunları arkamda bırakmak istiyorum. Bu evi." Onlar ayağa kalkarken etrafına bakındı. "Bu evde yaşayacaktık, hayatımıza bu evde başlayacaktık. Sanırım satacağım."

"Liyakat." Roarke ona doğru bir adım attı. "Burası çok güzel bir ev. Hâlâ üzgünken satışa çıkarma, bir anda satma. Önce karar vermek için kendine biraz zaman tanı."

"Ailem gibi konuşuyorsun. Aynen böyle söylediler. Beni ne kadar desteklediklerini ve kız kardeşimin Gwen'e katlanamadığını öğrendim."

"Ev sana benziyor." Eve'e döndü. "Gerçekten mi?"

"Dışarıda," diye niteledi. "Beni ilgilendirmez, ama bir şey satarsanız, tüm bunları satarsanız..." Bir elini salladı. "Bir şeyler. Çünkü sana benzemiyor."

"Bütün bunları sat," diye mırıldandı. "Bunu yapabilirim."

"Sana iyi şanslar Merit," dedi Roarke ve elini uzattı. "Eğer bir arkadaşınla içki içmek istersen, bana haber ver."

Dışarıda, Eve arabanın yanında duruyordu. "Güzel, genç ve kurbanı çok iyi oynuyor. Evet, buna nasıl kandiğini görebiliyorum. Ve bahse girerim bir daha böyle bir saçmalığa kanmaz.

"Ee, bırakayım mı dostum?"

Roarke, DLE'sinin arkasına yanaşan koyu renkli, şık bir sedanı işaret etti.

"Tamam o zaman. Sonra görüşürüz."

Bunu istediği için -ve neden olmasın- onu bir öpücük için yakaladı. "Polisime iyi bak ve Connecticut'a gidersen bana haber ver."

"İkisini de yaparım."

Banka açılmadan önce vakti olduğu için Eve yoğun trafiğe aldırmadı. Park etmek imkânsız olduğu için bir yükleme alanına girdi ve Görevde ışığını yaktı. Park ettiği aracının görece sessizliğinde, Merit Caine görüşmesiyle ilgili notlarını yazdı.

Bunu daha önce de görmüştü, diye düşündü, insanlar bir görüntüye nasıl aşık olabiliyor ya da onun esiri olabiliyorlardı. Ve bir sürü

Gwen Huffman gibi bir imajı nasıl yansıtacağını bilen insanlar vardı.

Merit, bu imajın kaybının yasını uzun süre tutamayacak kadar ayakları yere basan biriydi.

Ama belki de başka biri, aşık ya da esir, bu imajı korumak için öldürmüştü.

Bankaya yürüyen yaya trafiğine katılmak için arabadan indi. Bebeklerini gezintiye çıkaran dadılar ya da evdeki ebeveynler, büyük çocukları okula götürenler ya da her ikisi de. İş kıyafetleri içinde ofise giden insanlar çoktan bağlantıları kontrol ediyordu. Bir minibüs, yolun geri kalanını kirasını ödediği işine gitmek üzere yürüyen, çoğu çalışan diğerlerini taşıyordu.

Bazıları şarküterilere, kafelere, fırınlara girip çıktı. Maya, şeker ve kahvaltılık burrito kokuyordu.

Ve işte Peabody, pembe paltosu ve botları, çapraz takılmış küçük bir dosya çantası, saçlarında Havva'ya özgü kırmızı çizgiler. Bir elinde paket kahve vardı, diğer eliyle de PPC'sinde bir şeyler kaydırıyordu.

Eve bir aylık maaşına bahse girerdi ki ev dekorasyonu ile ilgili bir şeydi.

Peabody yeterince dalgın olduğu için Eve ona doğru yürüdü ve ekrana baktı. Ve duvarları acı biber renginde olan bir ev ofisinin görüntüsünü gördüğünde zihinsel olarak kendine fazladan bir aylık maaş verdi.

"Peabody."

"Ne!" Tam sersemlemiş gibi sarsıldı. "Oh, Tanrım!"

"Seni kalbinden bıçaklayabilir, çantayı, elektronik cihazlarını ve lanet olası beylik silahını alıp sen yere düşmeden uzaklaşabilirdim."

"Yeni ev ofisimiz için fikirlere bakıyordum. Zaten birlikte çok çalıştığımız için bir tanesini paylaşacağız, o zaman benim gerçek bir el işi odam olabilir ve-"

Eve bankanın kapısını açıp içeri girdiğinde sözünü kesti. Güvenlik görevlisini işaret etti. "Biz

müdürü ya da kiralık kasalardan sorumlu kişiyi görmeniz gerekiyor."

"Bayan Wasser'i arıyorsunuz." Sesi Queens kokan gardiyan eliyle işaret etti. "Şuradaki masayı geçince, sağdaki ilk ofis."

"Anladım. Teşekkürler."

Beyaz karo zeminler boyunca yürüdüler, solda vezne kafesleri, sağda masalar, kır saçlı bir kadının çok kaygan bir bilgisayarda sahte ahşap bir masada çalıştığı açık bir ofis kapısına geldiler.

Keskin ve kurnaz mavi gözleriyle başını kaldırıp baktı. "Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?"

Eve rozetini kaldırdı. "NYPD. Elimizde bir kasa anahtarı ve kasayı açıp içindekileri kanıt olarak almamızı sağlayan bir izin belgesi var."

Wasser homurdanarak onayladı, başını salladı ve elini uzattı. "İzin belgesini görelim."

Peabody dosya çantasını açtı, çıkardı.

Wasser okurken başını salladı. "Kutu 44. Burada hesabı kimin açtığını ve kutuyu açmaya kimin yetkili olduğunu söylemekle yükümlü olduğum yazıyor."

"Bu doğru."

"Sec." Bilgisayarına doğru döndü. "44 numaralı kutudaki veriler," diye emretti ve ardından bir kod ekledi.

"Tamam o zaman, kutu 4 Mayıs 2058'de Gwendolyn Anne Huffman adına alınmış. Tek yetkili imza onun. Bayan Huffman'ın bankamızda başka bir hesabı yok."

"Tamam, yeterince iyi. Açmaya ne dersiniz?"

"Sec," dedi tekrar. Ayağa kalktı, kilitli bir dolaba gitti. Bir kod girdikten sonra dolabı çekip açtı ve bir yuvadan bir anahtar seçti.

Kendisini takip etmeleri için onlara parmak salladı. Saçma sapan siyah takım elbisesine uygun mantıklı ayakkabılarıyla fayansların üzerinde ilerledi. Başka bir kapı setinde bir kod girip kapıları açtı.

Eve kayıt cihazını çalıştırdı.

Bir başka parmak işaretiyle duvarları numaralandırılmış metal çekmecelerle kaplı geniş bir odaya yönlendirdi.

44'e taktı ve anahtarını sağ taraftaki yuvaya soktu.

"Kiracının yuvası solda."

Eve, Peabody'nin elleri için mini kutu Seal-It'ini aldı, ardından kanıt çantasından anahtarı çıkardı.

Onu yuvasına yerleştirdiğinde Wasser bir kez daha başını salladı. "Nasıl yapılacağını biliyorsunuzdur ama şuradaki masayı kullanabilirsiniz. İçindekiler için bir çantaya ihtiyacınız olursa, küçük bir ücret karşılığında temin edebiliriz."

"Teşekkürler."

Wasser dışarı çıktı ve kapıyı kapattı.

"Bakalım elimizde ne varmış, Peabody."

Çekmeceyi çıkarıp masanın üzerine koydu.

"Nakit. Kayıtlara geçmesi için bir sayım yapın." Eve bir avuç dolusu parayı bir kenara koydu. "Mücevher." Küçük siyah deri bir kutuyu açtı.

"Bu bir nişan yüzüğüne benziyor," diye gözlemledi Peabody. "Kalp şeklinde bir elmas, içinde küçük elmaslar olan altın bir ayar."

"Bu Merit'teki değil. Röportajda onu giyiyordu ve bu da onu oyuncak gibi gösteriyor."

"Yine de çok tatlı."

Eve onu bir kenara bıraktı, ince bir kutu açtı. "Kolye, küçük elmas kalp."

"Yüzükle birlikte gitmek için."

"Doğru." Eve uzun ve dar üçüncü bir kutu açtı. "Ve bir bilezik, aynı türden."

"Pek onun tarzı değil. Çok tatlı ve eski moda."

"Ve elmaslar yeterince gösterişli değil." Başka bir kutu. "Bir stand üzerinde kristal kalp, kazınmış. 'Gwen, kalbim hep sende kalacak. Chad. 2/14/55.' Üniversite yılı."

"Onu duygusal biri olarak görmezdim ama tüm bunları bir üniversite aşkından saklamış."

Eve gerçekten de homurdandı. "İçinde zerre kadar duygu yok. Dosya klasörü, kopyalar ve diskler. Değer biçme belgeleri var. Bir tanesi bir nokta altı karat pırlanta yüzük için, on dört karat sarı altın ayarlı, nokta dört pırlanta aksanlı. Taşlarla ilgili tüm ayrıntılar var, 6/5/55 tarihli sekiz bin altı yüz dolar değer biçilmiş."

Peabody ve romantik kalbi iç çekti. "Bu hiç duygusal değil."

"Geri kalanına da değer biçilmiyor-kolye, bilezik. Tarih 1/8/56."

"Eminim Noel'de ona vermiştir."

"Kristal kalp bizde de var, ama bu değerlendirme 2/16/55 tarihli. Hiç vakit kaybetmemiş. Chad onun için on iki binden fazla para harcamış."

"Onları neden saklıyor?"

"Yağmurlu gün sigortası. Şu anki nişan yüzüğüne 8/8/60 değer biçtik. Kontrol etmesi kolay, ama paramı Temmuz sonu ya da Ağustos başında parmağına takacağına yatırıyorum. Ve turnayı gözünden vurdu. On karat, kare kesim, platin ayar, dokuz yüz bin küsur."

"Vay anasını. Umarım geri alır."

Eve küçümseyici bir homurtu çıkardı. "O vazgeçmeden önce cehennemde snowboard yapacaksın ve o da bunu sorun yapmayacak kadar kibar. Merit'le birlikte olduğu süreyle uyumlu başka değerlendirmeleri de var -parçalar hariç-. Chad on iki bin dolar kaybetti ama Merit iki buçuk milyonun üzerinde bir ödül kazandı."

"Belki de onları sigorta için almıştır."

Eve, "College Chad ve Lawyer Merit'in belgeleri vardır ve sigorta yaptırmışlardır," diye düzeltti. "Niyetinizin ne harcadığınızı bilmesini istemezsiniz."

"Haklısın. Bu çok yapışkan."

"Burada olmayan ama değer biçilen başka şeyler de var. Kendisi satın alsaydı, evindeki kasayı kullanırdı. Baxter orada sigorta malzemeleri olduğunu söyledi. İnceleyeceğiz. Ama burada bir

bronz melek heykeli, Art Deco tarzı, falan filan, ekspertiz tarihi 1/5/61."

"Ariel Byrd'ün çalışması."

"Evet, üzerinde sanatçının adı var. Başka bir Noel hediyesi olabilir. Altı bin. Melekmiş, hadi oradan."

"Onun için her şeyin parasal değeri var. Gösterişli ve soğuk."

"Evet." Ve açgözlü, diye düşündü Eve. Açgözlü. "Başka bir klasör, yasal belgeler. Burada da güvenin bir kopyası var. Şartları biliyordu ve Merit Caine ile çok yakındı. Diskler. Bunun üzerinde de Vasiyetler yazıyor. Oliver Huffman, Paula Huffman. İlginç.

"Hadi paketleyelim, Peabody. Royale Evi'ne giderken diskleri kontrol ederiz."

"Kanıt torbalarını doldurdum ama daha büyük bir dosya torbası getirmeliydim."

"Bankadan bir tane alırız. Torbalamaya, etiketlemeye başlayın, ben de bir çuval getireyim."

Arabaya geri taşıldılar, diskler hariç her şeyi bagaja yerleştirdiler.

"Eve, "Vasiyetnameleri inceleyin," diye emretti, "ben de Felicity'yi kontrol ederken önemli şartları ve lehtarları arayın. "Gwen'in orada olduğundan emin olmak için. Ayrıca onaylanmış misafirlerin bir listesini istiyorum."

"Anladım. Kahretsin, kahvemi bankada unutmuşum.

Alabilir miyim?" "Git."

"İstemek mi?"

"Şimdi olmaz." Eve, Royale Evi'ndeki masayla temasa geçti.

"Günaydın, resepsiyon. Ben Felicity. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Teğmen Dallas. Gwen Huffman dairesinde mi?"

"Biriminde DND var ve göreve geldiğimden beri binayı terk etmedi."

"Tamam. Onun onayladığı misafirlerin bir listesine ihtiyacım var."

"Bunu size kolayca söyleyebilirim. Ailesi, Oliver ve Paula Huffman ve Merit Caine."

"Bu kadar mı?"

"Evet, öyle. Talimatlara göre, bu üç kişiden herhangi biri yukarı çıkabilir, ancak masadakiler gelişlerinden onu haberdar edecek."

"Ortağım ve ben birazdan orada olacağız. Ona haber vermeden bizi temize çıkarmanızı istiyorum. Hala geçerli olan bir giriş iznimiz var."

"Anlaşıldı."

"Teşekkürler."

Eve kapattı ve Peabody'ye baktı.

"Gerçekten uzun ve karmaşıklar. Pek çoğunu anlamıyorum, bu yüzden hukukçulara ihtiyacımız olacak ama işin özünü anlıyorum."

"Bunu alacağım."

"Oğul burada sadece onu açıkça mirastan mahrum etmek için bulunuyor. İlk kim atarsa geri kalanını -bazı özel vasiyetler hariç- diğer eşe bırakıyor. Bence bu normal bir şey. İkisi de mirastan feragat ettiğinde, eğer Gwen vakıf şartlarını yerine getirmişse ve tüm bunlar ana hatlarıyla belirtilmişse, Gwen New York'taki evlerini, Hamptons'daki evi, annesinin mücevherlerini, diğer bazı özel eşyaları ve 500 milyonu alır. Evlilik yoluyla doğuracağı her tam beyaz çocuk, onun sorumluluğunda elli milyon alacak. Gerisini Doğal Düzen alacak."

"Çok fazla dinlenme."

"Güven şartlarını yerine getiremezse, fermuarını çeker."

"Soğukkanlılığının doğal düzenden kaynaklandığını söyleyebilirsiniz."

şeyler." Eve arabayı çalıştırdı. "Hadi gidip onu ısıtalım."

10

Kapıcı bu kez kaşlarını çatma zahmetine girmedi.

Lobide, Felicity masada bir teslimat için imza atarken onlara doğru başını sallamakla yetindi.

"Bu diskte bir evlilik sözleşmesi var." Peabody asansöre bindiklerinde okumaya devam etti. "Bunlar hakkında fazla bilgim yok ama nişanlılık ya da evlilik sona ererse, evlilik öncesinde ya da sırasında kocası tarafından kendisine verilen her türlü hediye (mücevher vb.) saklayabilecek gibi görünüyor."

"Parmağındaki milyon dolarlık taşı satacak," diye tahmin etti Eve. "Kıçına bahse girebilirsin."

"Peabody sözlerine şöyle devam etti: "Evlilik süresince satın alınan her türlü mülkün yarısı kadının olacak. "Eğer çocukları olursa, erkek, yirmi bir yaşına gelene ya da üniversiteden mezun olana kadar (hangisi daha sonra olursa) her çocuk için tüm eğitim ve sağlık masraflarına ek olarak çocuk başına ayda on bin dolar ödemeyi kabul eder. Eğer kadın söz konusu çocuklarla profesyonel ebeveyn olmayı seçerse, erkek de aynı yaşa gelene kadar kadın için çocuk başına ayda beş bin ek ödeme yapmayı kabul eder."

"Öyleyse bir çocuk yap, tröstten para kazanmaya devam et. Ariel'in öfkelenip boşboğazlık etmesini kesinlikle göze alamazdı."

Eve kırk sekizinci kattaki koridorda yürüdü. "Çok fazla sebep var."

Zile bastı.

Bayan Huffman Rahatsız Etmeyin çağrısı yaptı. Lütfen lobideki danışma personeliyle görüşün.

Eve rozetini kaldırdı. "Bayan Huffman'a polislerin kapıda olduğunu ve giriş ve arama izninin hâlâ yürürlükte olduğunu bildirin. Öyle ya da böyle binaya gireceğiz."

Bir dakika lütfen.

Gwen kapıyı kırarak açtı.

Bu sefer bakire beyazı ve hafif bir makyaj yoktu. Koyu kırmızı pijamalar giymiş ve şişmiş, kırmızı çerçeveli gözlerini gizlemek için hiç makyaj yapmamıştı.

"Yeterince yapmadın mı?" Neredeyse çığlık atacaktı. "Hayatımı mahvettin, nişanımı bozdun, beni küçük düşürdün."

"Gördüğüm kadarıyla bunu tek başına yapmışsın. Tüm bunları koridorda konuşabiliriz. Eminim komşularınızdan bazıları buna bayılacaktır. Ya da geri çekilip bizi içeri alabilirsiniz."

"Ne istiyorsun?" Dönerek kapıdan uzaklaştı. "Yalan içermeyen cevaplar."

"Sürtükler, ikiniz de. Sizin hakkınızda aptalca bir video yaptılar diye kendinizi çok mu önemli sanıyorsunuz? Siz bir hiçsiniz. Seninle işim bittiğinde bir hiçten daha az olacaksın."

Eve kasıtlı olarak başparmaklarını ön ceplerine soktu. "İşte şimdi dehşete düştüm. Ya sen Peabody?"

"Titrememi durduramıyorum."

"Senden nefret ediyorum!" Gwen masadan kullanılmış bir şarap kadehi kaptı ve onunla geriye doğru döndü.

"Bunu atarsan, polis memurlarına saldırmaktan tekrar kafese girersin. Kayıtlar başladı, Gwen. Kendini toparlamak isteyebilirsin."

Gwen sinirli bir ılık atarak onu duvara fırlattı.

Eve cam kırıklarını ve bardağın içindeki kırmızı şarabın sıçrayan kırıntılarını inceledi.

"Oğlum, bu bize ders olur."

"Bu tacizdir. Yeni avukatım seni tacizden dava edecek."

"Onlardan birini aldın mı?"

"Çok üzgündüm. Hayatımın aşkını kaybettim!"

"Oh, saçmalamayı kes. Merit Caine'i pizza dağıtan adamı sevdiğinden daha fazla sevmedin."

"Kalbimi tanıyorsun." Gwen dramatik bir şekilde elini kalbine vurdu.

"Bu işe yaramayacak. Aileniz için iyi bir uygulama olabilir ama bizde işe yaramayacak. Kasanızdan yeni geldik."

Dram şoka, şok öfkeye dönüştü. "Bu ne cüret!" "Rozet, polis, arama emri. Çok cüret ediyoruz. Seni almak Nişan yüzüğüne ve Merit'in size verdiği diğer mücevherlere değer biçildi mi? Bu açgözlü bir hesaplamaya işaret ediyor, kalbe değil."

"Bu sigorta için."

"Hayır. Sigorta evraklarınız dolabınızdaki kasada. Ve Merit'in ekspertizi var, sana verdiği şeyin sigortasını yapıyor. Saçmalamayı kes," dedi Eve tekrar. "Bahse girerim Chad onun kalbinin değerini hesapladığını hiç bilmiyordu. Ya da kalplerinin, çünkü sana birkaç tane verdi."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Onu içeri almalıyız, Dallas. Polisler yine yalan söylüyor. Yargıç kefaletini iptal edecek, yani-"

"Hayır!" Gwen bu kez iki elini de kalbinin üzerine vurdu ve bunda ciddi idi. "O korkunç yere geri dönmeyeceğim. Dönemem."

Kanepeye çöküp elleriyle yüzünü kapatırken gözyaşları bu kez de gerçek gibiydi. "Oh Tanrım, oh Tanrım, ne yapacağım ben?"

"Doğruyu söylemeyi deneyebilirsin." Eve, Peabody'ye başıyla onay verdi. İkisi de birer sandalye çekti. "Eğer bunu yaparsan sana yardımcı olabiliriz."

"Anlamıyorsun. Bunun benim için nasıl bir şey olduğunu anlamıyorsun."

"Anladığım kadarıyla ailesi bu yönelimi kınayan eşcinsel bir kadınsınız ve bu nedenle Merit Caine ile olan evliliğiniz milyonlarca dolara mal oldu."

"Tarikatın başka bir üyesiyle evlenmemi istediler."

-Adayları vardı."

"İsimler."

Sırılsıklam olmuş, şişmiş ve kızarmış gözlerle tekrar yukarı baktı.

Artık güzel ağlamak yok.

"Bilmiyorum, yemin ederim. Babam konuyu açar açmaz ona Merit'e aşık olduğumu söyledim. Daha yeni görüşmeye başlamıştık ama bir şeyler yapmalıydım. Tarikattan biriyle evlenirsem, bu asla bitmezdi. Merit tüm niteliklere sahipti, tek bir şey dışında ve babam onu zamanla yanına alabileceğine inanıyordu. Bu bir darbe olurdu."

Parmaklarını gözlerine bastırdı. "Ben de Merit'in peşinden gittim, ne olmuş yani? Ona seks dışında istediği her şeyi verdim ve evlendikten sonra bunu da vermeye hazırdım. Annem bana seksi bir kadının görevi olarak anlatmıştı. Yasal kocasını asla ama asla seksten mahrum etmemeliydi. Havanda değil misin? Şunu bir kokla, rahatlayacaksın ve kendini iyi hissedeceksin."

"Annenin sana kaçak işçi verdiğini söylüyorsun. Fahişe mi? Tavşan mı?"

Gwen ellerinin topuklarıyla kırmızı çerçeveli gözlerini ovuşturdu. "Fahişe, sanırım, seyreltilmiş. Ne ile bilmiyorum. Annem bu formülü ya da her neyse onu buldu. Tamamen güvenli olduğuna söz verdi ve kendisi de kullandı. Ne önemi var ki? Farkı anlayamaz."

"Evlendikten sonra da mümkün olan en kısa sürede hamile kalırdınız."

Şimdi o kırmızı çerçeveli gözler meydan okumayla parlıyordu. "Çok haklısın. Güven şartlarını yerine getirip paramı alacağım. O parayı hak ediyorum. Ve bir süre sonra boşanma olabilir. Merit asla tarikata katılmayacaktı, bunu biliyordum. Ve babam ondan hoşlanmamaya ve ona güvenmemeye başlayacaktı, böylece ondan boşanabilirdim. Sadakatsiz olduğunu iddia edebilirdim. Tüm bunları çözmek için zamanım vardı."

"Evlilik sözleşmesinin şartlarından daha fazla para."

"Bunu hak etmiş olurdum." Utanmadan, ağzından kaçırdı. "Uzaklaşabilirdim, yeterince uzağa. Dikkatli olmak zorundaydım, onlar ölene kadar dikkatli olmak zorundaydım. Ama o zaman hayatımı yaşayabilirim, her şeyimi. Hayatımı yaşamak için paraya ihtiyacım var."

Eve başını salladı. "Zaman planı: evlen, çocuk sahibi ol, boşan - suçu ona at. Ailenle arana biraz mesafe koy. Ama hala o kadar para var - sana miras kalacak evlerle birlikte bir milyardan fazla. Başka bir trajedi düzenlemek varken neden bekleyesin ki?"

"Ne trajedisi?" O anda gözleri fal taşı gibi açıldı. "Aman Tanrım, ben kendi ailemi öldürmezdim! Onları küçümsüyorum, tamam mı? Onları, saçma kurallarını, saçma düzenlerini küçümsüyorum ama Tanrım. Eğer böyle bir şey yapabilseydim, beni Yeniden Düzenlemeye gönderdikten sonra yapardım."

"Yeniden Düzenleme nedir?"

Gwen ellerini kaldırdı. "Bir içkiye ihtiyacım var. Saatin kaç olduğu umurumda değil."

Ayağa kalktı ve odadan çıktı. Eve'in işaretiyle Peabody de onu takip etti.

"Tanrı aşkına, biraz şarap alacağım." Peabody ile birlikte Gwen de elinde yarısı boşalmış bir şişe ve yeni bir bardakla geri geldi.

Şarabı neredeyse ağzına kadar doldurdu, kana kana içti.

"Bu, düzenin en büyük sırlarından biri. Adada bir tıp merkezleri var ve tıp merkezinde Yeniden Hizalama bölümü var. Sadece kan bağı olan akrabalar için

belirli bir seviyede veya ötesinde üyeler. Bence öyle. Ben de öyle düşünüyorum. Çoğunlukla çocuklar, genç yetişkinler için. Eşcinsel çocuklar. Jan'ı öğrendikten sonra beni oraya gönderdiler."

Acı gözlerini ve sesini sertleştirdi. "Eğer birini öldürebilecek olsaydım, bunu onlara kim söylediye o olurdu."

"Yeniden Düzenlemede ne yapıyorlar?"

"İsteseniz de istemeseniz de sizi fiziksel olarak değerlendirirler."

Uzun, derin bir yudum aldı. Dram, histeri soldu. Yerini düz, acı tonlar aldı.

"Kıyafetlerinizi, her şeyinizi alıyorlar ve bir üniforma giyiyorsunuz. Arkasında büyük kırmızı harflerle 'Sapkın' yazıyor. Bir köpek gibi tasma takıyorsunuz. Bana orada başka ırktan ya da karışık ırktan biriyle romantik bir ilişki yaşayanlar için bir bölüm olduğunu söylediler ama onları ayrı tutuyorlar."

Omuzlarını kaldırdı ve düşmelerine izin verdi. "Üniformalarının arkasına ne yazdıklarını bilmiyorum. Küçük bir odanız var, sadece bir karyola, bir tuvalet, bir lavabo. Ve kameralar var, yani seni izlediklerini biliyorsun. Bütün gün, bütün gece eşcinsellik ve bunun kötülükleri üzerine dersler veriyorlar."

Gözlerini kapattı, başını arkaya yasladı. "Danışmanınız dışında kimseyle konuşmanıza izin yok. Gardiyanının adı bu. Yemeğini hücrende yiyorsun; sana ne getirirlerse, ne zaman getirirlerse. Eğer tabakta bir şey bırakırsanız, ertesi gün yemek yok. Her gün danışmanınızın huzurunda duruyorsunuz. Mahremiyet yok. Şikayet ederseniz, itiraz ederseniz, karşı çıkarsanız? Taşındıkları düğmeye basıyorlar ve tasma ..."

Gözlerini kapattı ve şarap kadehini tutan eli titredi. "İçten içe yanmak gibi bir şey."

"Çenemi kapalı tutmayı çabuk öğrendim." Doğrulup biraz daha şarap içti. "Bu kadar korkunç ve aşağılayıcı olmasalar gülünecek videolar gösteriyorlar. Günlük danışmanlık ve dua, değerlendirmeler, angarya işler var. On gün içinde düzelmezse, şok terapisi var."

Bardağıyla kadeh kaldırırken ince ve sert bir şekilde gülümsedi. "Beş yaşında sapkın yollarımın yanlışlığını görerek bundan kurtuldum."

Öfke Eve'in hissettiklerini örtbas etmedi ama sesini eşit tuttu. "Tüm bunların yasadışı olduğunu anlıyorsun değil mi?"

"Hayır, gerçekten mi?" Gwen gülerek bardağını kaldırdı. "O konuda iyi şanslar. Polisleri, yargıçları ve kongre üyeleri var, Tanrı'dan daha çok paraları var."

Peabody, "Bunun başına gelmesine üzüldüm," diye mırıldandı.

Gwen sempatiyi küçümseyen bir alay ile karşıladı. "Boş ver acımanı. Bununla nasıl başa çıkacağımı biliyorum. Ben başa çıkıyordum. Bir planım vardı ve işe yaradı. Ta ki siz ikiniz bunu mahvedene kadar. Ve beni de."

Eve ona, "Ariel her şeyi mahvedecekti," diye hatırlattı.

"Hayır, yapmazdı." Gwen şarabını biraz daha yudumladı. "Evet, kızdı, evet, Merit'e söylemekle tehdit etti, ama bu konuda ilk tartışmamız değildi. Belki bu sefer daha kızgındı ve çok daha hararetli oldu. Bu yüzden ilişkiyi bitirmem gerektiğini biliyordum," diye nitelendirdi. "Ama onu nasıl atlatacağımı biliyordum ve atlatırdım da. Bu yüzden sabah geri döndüm. Onunla nasıl oynayacağımı biliyordum ve eğer sinirlenirse, elinde hiçbir kanıt yoktu. Benim evime hiç gelmemişti, hiç dışarı çıkmamıştık. Şehir merkezine gittiğimde her şeyi nakit ödedim."

"Onun takvimi."

"Bunu bilmiyordum. Bilmeliydim," diye itiraf etti Gwen. "O romantik biriydi. Bana çekici gelen yanlarından biri de buydu."

"Kısa mesajlar," diye ekledi Eve.

"Linkini her zaman mutfakta ya da yatak odasındaki çekmecedeki kapalı olarak bırakırdı. Yatakta ya da stüdyoda onu rahatsız etmesinden hoşlanmazdı. Eğer sinirlenirse, linkini alır ve ondan kurtulurdum. Sorun olmazdı. Ama onu öyle gördüğümde, ilk başta düşünmedim. Ne linki, ne aptal şarap kadehlerini, ne çarşafı, ne de başka bir şeyi. Sadece dışarı çıkmam gerektiğini biliyordum ve kendimi korumaya başlamalıyım."

"Onu ben öldürmedim. Benim için deli oluyordu. Senin için deli olan biriyle her zaman çalışabilirsin."

"Bağlantından, anahtar kartından, kopyandan kurtulmuşsun."

"O kartı almamam gerektiğini çok iyi biliyordum, çok samimiydim. Ve evet, bağlantımdaki mesajlar."

Eve ona bağlantıyı bulduklarını söylemeye başladı ama Gwen kaşlarını çatarak uzaklara baktı. "Zaten yeni bir tane alacaktım, bunu düşünüyordum. Yankılanmaya başladı."

"Yankı mı?"

"Evet, biri aradığında, e-posta ya da sesli mesaj bıraktığında sesi biraz yankılanır ve beni rahatsız ederdi. İnsanlar benim sesimin de yankılandığını söyledi. Ben de zaten yeni bir tane alacaktım."

"Bağlantınıza kimin erişimi var?"

"Ne demek istiyorsun? Bu benim bağlantım." "Ona kim ulaşabilir?"

"Bilmiyorum. İnsanlar." Elindeki şarap kadehiyle sabırsızca işaret etti. "Bir partide ya da kulüpte ya da kim bilir? Bu sadece bir 'link', o yüzden bu konuda paranoyak değilim."

"Ne zaman yankılanmaya başladı?"

"Sanırım birkaç ay önce. Gerçekten fark etmedim. Çok fazla arama yapmıyorum, sadece mesajlaşıyorum. Bıraktım, kimin umurunda?"

"Onu kurtardık."

"Ne? Nasıl?"

"Arama emri."

"Burada eşyalarımı karıştıran insanlar mı vardı?" Öfke Gwen'i tekrar ayağa kaldırdı. "Buna hakkınız yok!"

"Arama emri," dedi Eve yumuşak bir sesle. "Arama emri bize bu hakkı veriyor. Ve 'link'inizi mutfağınızdaki geri dönüştürücüden aldık."

"İyi o zaman. Güzel. Ariel'den ayrıldıktan sonra kimseyle temas kurmadığımı göreceksiniz."

"Gwen." Eve biraz daha şarap doldurana kadar bekledi. "Ariel'den kimseye bahsettin mi, herhangi bir zamanda?"

"Tanrım, hayır." Gözle görülür bir şekilde bitkin düşen Gwen tekrar oturdu. "Bakın, ondan hoşlandım, gerçekten hoşlandım, ama o tek ve biricik değildi. Başka ilişkilerim de oldu ve dikkatliyim. Olmak zorundayım."

"İsim istiyorum."

"Oh, Tanrı aşkına."

"Bu suçlamaların ortadan kalkmasını mı istiyorsun?"

Gwen yavaşça bardağını indirdi. "Bunu yapabilir misin?"

"Eğer bize doğruyu söylersen, bu olayı aydınlatabilirsem, Ariel'in cinayetine karışmadığına kendimi ikna edebilirsem, mevcut suçlamaları düşürebilirim."

"Ailemin bilmesine gerek yok mu?"

"Dürüst olduğunuza ikna olursam -ve ilgili bilgileri saklamazsanız- mahremiyetinizi korumak için elimden geleni yaparım."

"Ne kadar geriye gitmemi istiyorsun?"

"İlkine kadar."

"Muhtemelen herkesi hatırlamayacağım. Dürüst olacağım! Soyadlarını ya da tek gecelik ilişki yaşadığım birini hatırlamayabilirim."

"Kiminle başlayabiliyorsan başla ama önce bana Chad'den bahset." "Chadwick Billingsly." Gözlerini tekrar kapadı, gülümsedi.

Hayalperestçe değil, sevgiyle değil. Küstahça. "Üniversite. Ailemin sağlam bir erkek arkadaşım, iyi bir ailem, evlenene kadar saf kalacağıma dair yeminime saygı duyan bir ailem olduğuna inanmasına ihtiyacım vardı. O uyuyordu. Sonra bana evlenme teklif etti, ben de evet demek zorunda kaldım, sonra da ayrılmanın bir yolunu bulana kadar bu işi bir süre uzatmam gerekti.

"Ona tuzak kurdum, birasına uyku hapı koydum ve ehliyetini kaybetmiş bir LC'ye onunla yatağa girip fotoğraf çekmesi için para ödedim. Bunları internete koydum ve ağlamaklı bir ayrılık yaşadım.

"Baba." Gözyaşlarının yavaşça akmasına izin verdi. "Onu sevdim! Evlenene kadar bekleyeceğimize söz vermişti. Ve beni aldattı, bir fahişeye aldattı! Oh, baba, ben sadece

ölmek istiyorum. Üniversiteye geri dönemem, lütfen, lütfen, bununla yüzleşemem. Lütfen evde kalmama izin verin.' "

Omuz silktili. "İki kuş. Üniversiteden nefret ederdim." "Tam bir baş belasıdır."

Gwen yine omuz silktili. "Yapmam gerekeni yapıyorum."

"İlkinden başla," dedi Eve ona, "ve bana verebileceğin kadar çok isim ver."

Onlar ayrıldıktan sonra, asansörde Eve, Peabody'ye bir an sessizlik verdi. Partnerinin duygu ve düşünceleriyle boğuştuğunu neredeyse duyabiliyordu.

"Onun için üzölmek istiyorsun," diye başladı Eve, "çünkü o korkunç ve çirkin bir çocuk istismarı kurbanı. Ve daha da kötüsü."

"Bu konuda onun için üzölüyorum ve bu sadece Özgür-Ager meselesi değil, polis meselesi, insan olma meselesi."

"Çünkü ona olanlar, ailesinin on altı yaşında ona yaptıkları korkunç ve çirkindi, yasadışı ve ahlaksızdı. Ve on altı yaşında başka seçeneği yoktu. İki yıl sonra vardı ve o zamandan bu yana seçimi yalan söylemek, hile yapmak, başkalarını kullanmak, sonra da onlara ihanet etmek oldu ve bunların hepsini kazanmadığı para için yaptı. Sırf doğduğu, yalan, açgözlölük ve ihanetle dolu bir hayat yaşadığı için kazanacağı para için."

"Böyle söylediğin zaman."

Lobide yürürlerken Eve, "Aynen öyle," dedi. "Aynen öyle. Buradaki sorulumuz, bunun onu katil yapmaması. O sizin merhametinizi istemiyor."

"Evet, anladım."

"Ayrıca hiçbir şey için suçu ya da sorumluluğu kabul etmek istemiyor." Dışarı çıktılar, kaldırımı geçip arabaya gittiler. "Ailesini küçümsüyor ve bunun için bir sürü nedeni var, ama onlara boyun eğiyor, hayatları ve itibarları mahvetmeye istekli - çünkü Merit Caine'e de bunu yapardı - ve istediğini elde etmek için bir çocuk sahibi olmak için elinden gelen her şeyi yapardı - onun için sadece paraya giden bir başka adım olacak bir çocuk -."

Eve direksiyonun arkasında aynaya baktı, trafiği ölçtü ve sonra trafiğe katılmak için hızla yola çıktı. "İstediği şey bir sürü para, bolca statü, hayranlık ve cezasız bir şekilde insanları kazıklama özgürlüğü."

"Hepsi doğru. Ve hala."

"On altı yaşındaydı. Şimdi değil ve insanlara kazık atıyor- Ariel Byrd ve Merit Caine sadece sonuncular. Şimdiye kadar. Bizim avantajımız, onun son oyununu tehdit eden herkesi mahvedecek olması ve buna Ariel'i öldüren kişi de dahil. Yani belli ki bilmiyor."

"Bu bir avantaj mı?"

"Çünkü artık o kuyunun kuru olduğunu biliyoruz -mantıklı bir şekilde emin olabiliriz-. Ama bağlantıyı bulduk."

"Yankı. Belki sadece bir aksaklık, ama belki de bir izleyici, bir kayıt cihazı."

"Belki kayıt cihazı olan bir takip cihazı. McNab'e araması için mesaj at. Biri tartışmayı," diye tahmin yürüttü Eve, "tehdidi duyar ve Ariel'i dışarı çıkarır, böylece devam edemez. Bu da Gwen'in 'link'ine ve anahtar kartına ulaşip kopyalayabilecek kadar ona yakın biri demek. Ve bu kişi Gwen o gece ayrıldığında olay yerine oldukça yakın bir yerde olmalıydı."

"İçimden bir ses isimleri çapraz kontrol etmek için çok zaman harcayacağımızı söylüyor."

"Manhattan'da Doğal Düzen'in üyelerinin listesi var."

"Yaşamak ve/veya çalışmak. Bu listeyi şiddet suçları ve birden fazla suçu olanlarla sınırlandırdım. En kısa listeyle başlayacağız, sonra gerektiğinde genişleteceğiz."

"Belki de ailesi onun hakkında sandığından daha fazla şey biliyordur - ya da içlerinden biri biliyordur - ve onu daha yakından izlemek için 'link'ine dokunmuştur. Onu korumak için Ariel'i öldürdü."

"İmkânsız değil ama pek olası değil. Oğullarını hiç düşünmeden kestiler. O neden farklı olsun ki? Onlar gerçek müminler, değil mi? Tanrım, hangi anne kızına Fahişe'nin bir türevini verir?"

Peabody, "Hasta bir sikik," diye karar verdi.

"Bu ve bir fanatik."

Peabody 'link'ine baktı. "McNab işin içinde. Tamam, belki de onu takip eden Doğal Düzen kurbanı başka bir üyeye kadar izini sürebiliriz. Belki de o sırada Yeniden Düzenleme saçmalığının içinde olan biri."

"Muhtemelen. Ya da bunu yaşamış biriyle bağlantılı biri. Daha yakın bir güncel bağlantı olmalı. Elbette, iddia ettiği kadar dikkatsiz davranırsa birileri onun 'bağlantısını' ele geçirebilir. Ama neden?"

Eve bir ışığı yumrukladı. "Eğer Gwen'in kimliği ortaya çıkarsa, ailesi onu finansal olarak keser. Bu senaryodaki en olası sonuç bu. Tüm o tonlarca para ölümleri üzerine Doğal Düzen'e mi gidecek?"

"Eğer öyleyse, bu onu ifşa etmek için bir neden olur, örtbas etmek için değil - her halükarda gerçek bir inanan için."

"Ya da ifşa olmasını ve cinayetle suçlanmasını sağlayın.

Bunu isimsiz bir muhbir olarak takip etmeliydim. Tabii parmak izlerinin ve DNA'sının dosyada olmadığını bilmiyorlarsa." "Ya da onu o kadar iyi tanıyorlardı ki geri dönüp

cesedi bulabilir misin?"

"Ya da takip etmek niyetindeydi - kendilerinin korunduğundan emin olduktan sonra. Ve onları bu zahmetten kurtardı."

"Doğal Düzen tüm pastayı alır."

Eve, "Burada çok fazla eğer var, çok fazla belki var," diye düşündü. "Ve bir tane daha. Belki de Huffman'ların başka bir akrabası ya da yakın bir arkadaşı, hatta kızı mirastan mahrum bırakılırsa yüklü miktarda para kazanacak uzun süreli bir çalışanı vardır. Evet, büyük kısmını tarikat alır ama bu tonlarca para demek. İki çocuk da dışarıda, iki Huffman da sağlıklı, kendinizi sevdirmek ve daha fazlasını elde etmek için daha fazla zamanınız var."

"Bu ilginç bir ihtimal. Huffman'lar sadece altmışlı yaşlarında. Bu da bok tonundan pay almak için onlarca yıl çalışmak demek."

Eve, yaya geçidinden hemen önce sarı ışıktan geçerken, "Ya da bir kez daha geri çevir," diye önerdi.

Yaya geçidi suçlaması. "Kızı ifşa edildi ve mirastan mahrum bırakıldı, tarikat için büyük, sulu pasta. Bir kez öldüren biri tekrar öldürebilir. Huffman'lar trajik bir kaza geçirir, şok edici bir cinayet-intihar, her neyse. O zaman paranın gelmesini beklemezsin."

"Eğer bunu zorlarsak, zirveye kadar çıkabilir." "Stanton Wilkey. Onunla bir konuşma yapmamız gerekecek. Bakın Eğer sen olabilir bulmak dışarı nerede o öyle.

I ihtiyaç Mira ile bir konuşma. Belki de bazı ihtimalleri ve olasılıkları azaltacak bazı fikirleri olabilir. Ben de Billingsly ile bir görüşme istiyorum." o karar verdim.

"Üniversite Chad mayıs birlikte takıldığı birini hatırlıyor. Ve bilmeyi hak ediyor Ona tüm detayları veremesem de tuzağa düşürüldü."

Central'daki garaja girdi.

"Çapraz kontrollere başlayalım," diye karar verdi. "Bakalım Feeney, Callendar'ı ya da herhangi bir ineği listenin bir kısmını alması için ayırabilecek mi? Bakalım Mira beni araya sıkıştırabilecek mi?"

Peabody asansöre bindiklerinde PPC'sini çalıştırmaya devam etti. "Wilkey Connecticut'taki merkezinde on günlük bir inzivaya çekiliyor ve ev sahipliği yapıyor - bu iyi durumdaki üyeler için -. Yani orada olmalı. Sadece dördüncü gündeler."

"Güzel. Bazı "belki "ler ve "belki "ler üzerinde çalışacağız, sonra da onu ziyaret edeceğiz."

Eve kendi PPC'sini çıkardı. "Sana arama sonuçlarını gönderiyorum. İlk yirmisini ben alacağım, sonraki yirmisini sen al. Bakalım EDD geri kalanı paylaşabilecek mi? Olmazsa, devam ederiz."

Kayma hareketine geçtiğinde Peabody de onunla birlikte tırıs kalktı.

"Herhangi bir eşleşme olursa," diye devam etti Eve, "röportaj için işaretlenirler. Wilkey ile ilgili hikâyeler için geniş çaplı bir arama ayarla, bu konuda iyisin. Ben derinlemesine bir araştırma yapacağım ama dedikodu ve sosyete alanlarında neler olduğuna bakacağız."

Eve, Nadine Furst'le temasa geçeceğini düşündü. Başarılı muhabirin elinde Wilkey'yle ilgili ayrıntılar yoksa, onları

bulup çıkaracaktı. Ve hızlıca.

Cinayet masasına doğru ilerlerken Jenkinson "Hey, Teğmen" diye seslendi.

İçgüdüsel olarak ona doğru baktı, sonra elini gözlerine götürdü. "Aman Tanrım!"

Kravat, düğümünden kuyruğuna kadar, böcek gözlü, sidik sarısı gagalı, çılgınca pembe bir flamingo sergiliyordu.

"Bunun için beni suçlayamazsın. Bunu bana karım verdi."

"Ona bulaştırmışsın."

"Her neyse, Mira senin ofisinde."

"Güzel. Tıbbi müdahaleye ihtiyacım var."

Arkasını döndü, yorgun gözlerini kırıştırarak temizledi ve ofisine doğru yürüdü.

Mira elinde bir not küpüyle Eve'in masasının yanında duruyordu.

Pembe giymişti, neyse ki flamingo pembesi değildi ama soluk, rüya gibi bir tondtu. Takım yumuşak ve yaylı görünüyordu, topuklu ayakkabılar -pembe ve kremden oluşan minik dama tahtaları- acı verici derecede rahatsız görünüyordu.

Krem rengi çanta bir saksı bitkisini alacak kadar büyük görünüyordu.

Mira gülümsedi ve küpü çantasına yerleştirdi.

"Ben de size bir not bırakıyordum. Raporlarınızı ve notlarınızı okuyordum. Davayı büyüleyici buldum ve sizi de dahil etmeyi umdum. Şimdi birkaç dakikanız var mı?"

"Ofisinizle irtibata geçecektim, bu sabah bana bir danışmanlık ayarlayabilir misiniz diye soracaktım."

"Bu mükemmel o zaman. Dışarıda bazı randevularım vardı ve evdeki ilk randevumun yeniden planlanması gerekiyordu. Şu anda boş bir bloğum var."

"Masa sandalyesini al."

Mira tek kişilik ziyaretçi koltuğunun rahatsızlığını bildiği için itiraz etmedi. Çantasını bir kenara bıraktı, oturdu ve mükemmel bacak bacak üstüne attı.

"Sana bu sabahı anlatayım. Çay ister misin?"

"Çok iyi olur."

Eve, Mira'nın sevdiği çiçekli çayı ve kendisi için de sade kahveyi programladı.

Eve mülakatları gözden geçirirken Mira çayını yudumluyordu. Ara sıra o yumuşak mavi gözleriyle tahtaya bakıyordu.

"Merit Caine'in ailesiyle tanıştım." Mira, Trina'nın sayesinde güneşin vurduğu koyu kahverengi saçlarının bir dalgasını geriye doğru taradı. "Arkadaşların arkadaşları, bu tür şeyler. İkisinin de çocuklarıyla son derece gurur duyduklarını biliyorum. Huffman'larla hiç temasım olmadı ama raporlarınızdan ve burada bana anlattıklarınızdan çıkardığınız sonuca katılıyorum. Gerçek inananlar.

"Onlar tıp uzmanları, eğitimli bilim insanları, ancak fanatik, sistemik bir bağınazlık lehine bilimi bir kenara atmayı seçtiler. Öyle ki, kendi genç kızlarını işkenceden başka bir şeye maruz bırakmıyorlar. Bu ve kendi cinsel kimliğini saklamak ya da inkar etmek zorunda bırakılarak bu ilkelerle yetiştirilmesi, kesinlikle onun bugünkü haline gelmesine yardımcı oldu."

"Bugün ne yapıyor?"

"Sosyopatik eğilimleri olan kötü huylu bir narsist. Bir cinsel avcı - şiddet yanlısı değil ama fırsatçı. Gerçek ilişkiler kurmuyor ya da kuramıyor, ihtiyaçlarını ve hırslarını ilerletebilecek kişileri manipüle ediyor. Bu kullanımın ötesinde onun için önemli değiller. Sevmiyor, yetenekli değil."

"Öldürebilir mi?" Eve sordu ve Mira gülümseyerek çayını yudumladı.

"Evet, kesinlikle."

11

Eve masasının köşesinde kalçasını yasladığı yerden kalktı. "Ariel Byrd'ü o öldürmüş olabilir mi?"

"Cinayet işleme konusunda pek çok kişiden daha yetenekli," diye başladı Mira. "Dürtü üzerine, o anda, öfkeyle. Fiziksel şiddet onun ilk dürtüsü ya da tercihi olmaz. Karmaşık bir iş ve kendisi de zarar görmekten endişe eder. Ama bir anlık öfke ya da ifşa olma korkusuyla, evet, yapabilir."

Eve boş bardağın olduğu anı düşündü. Gwen, bardağı yüzüne fırlatmaya hazırdı. Ama bir uyarı kelimesi, olası tepkiler ve onu duvara fırlatmıştı. "Yine de," diye devam etti Mira, "hesaplıyor. Hayatı boyunca bunu yapmak zorunda kaldı. Öldürüp sonra da geride kanıt bırakır mıydı? onun varlığını geride mi bıraktı? Çok ama çok şüpheli."

"Evet, ben de aynı sonuca vardım. Kurbanı üst kata kadar takip etseydi, o öfke anında onu öldürseydi, düşünmeye başlardı. Ve örtbas etmeye. Kurbanın linkini, çarşaflarını, gözlüklerini alırdı. Her yeri silerdi. Ya da bunu yapması için para ödeyebileceği biriyle temasa geçerdi." "Katılıyorum.

O olabilir var, olarak sen spekülasyonDaha önce, Bu sorunu çözmesi için biriyle temasa geçti - Byrd'e para ödedi, onu tehdit etti ya da evet, onu ortadan kaldırdı. Bu kişi üzerinde gücü olan biri olmalı."

"Ailesi Doğal Düzen hiyerarşisinden."

"Evet." Mira soğukkanlılıkla tahtayı inceledi. "Ve kesinlikle o kaldıracı kullanabilir. Hiç arkadaşı yok, üzerlerinde güç sahibi olmadan kimseye güvenmez."

"McNab hasarlı bağlantısı üzerinde çalışıyor. Ama bağlantının bizde olmasından memnun olduğunu çünkü kimseyle bağlantı kurmadığını görebileceğimizi söyledi."

"Muhtemelen başka bir yalan - onun için içgüdüler. Ama muhtemelen doğru. Ertesi sabah geri dönmesi onun profiline uyuyor. Kısa süre sonra bir kenara atacağı sevgilisini manipüle edecek ve sevgilisi hala direniyorsa, ilişkilerini ortaya çıkarmanın tek yolu olduğuna inandığı 'link'i çalacaktı.

"Doğası gereği yalancıdır, ama gerçek şu: Bu bilgiyi ailesinden saklamanız için çaresiz durumda."

Tahtayı inceleyen Eve başını salladı. "Buna inanıyorum, hiç şüphe yok. Bu sabah bize tüm bilgileri bir avukat tutmadan verdi. Başka bir avukat tutmaya, kanıtları başkasının görmesini sağlamaya gücü yetmez."

"Evet. Merit Caine üzerinde gücü olduğuna inandı ve bunun sadece bir yere kadar olduğunu öğrendi. Kaderini bir başkasının ellerine bırakamaz. Merit Caine ile başarılı olsaydı, güvenin şartlarını yerine getirseydi - ya da bunu başka biriyle yapmayı başarsaydı - ailesini ortadan kaldırmanın bir yolunu bulmayı düşünebileceğini söyleyeceğim. Bu tür bir hesaplama yeteneğine sahip. Tröstten gelen para, onu talep ettikten sonra bile ona yetmeyecektir. Hiçbir şey asla yeterli olmayacaktır."

Mira çayına doğru iç çekti. "Bunun bir kısmı onun doğasında var ama bu doğası, ona yaşattıkları için onlara, o ebeveynlere geri ödeme yapma ihtiyacıyla geliştirilmiş, rafine edilmiş. Ve onların parası da onları cezalandırmanın somut bir yolu." "Kim olduğu ortaya çıkacak. Şu anda ailesinin öğrenmeyeceği konusunda kendini kandırıyor ve ben

bunu kullanarak. İstediklerini asla elde edemeyecek."

"Hayır, yapmayacak. Önüne gelenle yatması onu mahvedecek ve önüne gelenle yatması, eşinden intikam almasının bir başka yolu.

Ebeveynler. Yoğun bir terapi görmezse asla mutlu ya da tatmin edici olamayacak. Ne olursa olsun, Ariel Byrd'ün ölümünde oynadığı rol her ne olursa olsun masum olduğuna inanıyorum - masum olduğu kadarıyla."

"Çünkü birinin onun üzerinde gücü var ve o bunun farkında değil." Eve de aynı şeyi düşünerek sadece başını salladı. "Onun 'bağlantı yankısı."

"Bunu teknoloji ve elektronik konusunda benden daha bilgili olanlara bırakıyorum ama sağlam bir teori. Doğal Düzen'in onun üzerinde gücü var, çünkü hedeflerine ulaşmak için ailesi aracılığıyla onlarla iyi ilişkiler içinde kalması gerekiyor. Wilkey de bir başka kötü huylu narsist ve mesih kompleksi olan biri. Doğal olanın, düzenin ne olduğuna dair vizyonuna bağlı kalmaları halinde takipçilerini uyum, barış, kişisel başarı ve memnuniyet sözleriyle kendine çeken karizmatik bir bağınaz. Ve doğal olmayan ve kaos olarak gördüğü şeyleri reddeder. Ve sık sık kutsal metinleri kendi amaçları doğrultusunda çarpıtıyor."

Mira boş fincanını bir kenara koydu. "Üyeleri arasında şiddet uygulayanları görmezden geliyor ve zaman zaman da reddediyor. Bu, vaaz ettiği şey gibi, -sık sık kullandığın o kelimeyi seviyorum- saçmalık. Tamamen saçmalık."

"Bugün onunla konuşmaya çalışacağım."

Mira bir an düşündü. "Eğer bu konuşmayı yapmayı başarırsanız, saygılı davranacaktır. Dikkatli bir adamdır. Ama otoritenize saygı duymayacaktır. Aslında, bu onu rahatsız edecektir. Siz bir kadınsınız, dolayısıyla doğanız, biyolojiniz ve büyük planınız gereği daha az otoriteye sahipsiniz. Merakından sizinle konuşabilir."

"Onun hakkında çok şey biliyorsun."

"Tezimi tarikatlar üzerine yapmayı düşündüm, Doğal Düzen'i öne çıkardım. Seri katiller üzerinde karar kıldım. Şunu da ekleyeyim, eğer Gwen Huffman'ın 'link'indeki teknoloji konusunda haklıysanız, onu izleyen ya da takip eden kişi zaten sırrını biliyordu ve bunu saklamaya devam etmek için bir nedeni vardı. Ya da onun üzerinde daha fazla güç elde etmek için öldürdü."

"Her iki durumda da iş dönüp dolaşıp paraya geliyor."

"Açgözlülük ve güç. Klasik güdüler." Mira konuşurken

boynundaki ince altın zinciri parmaklarının arasında
gezdirdi.

"Katiliniz bir planlamacı olsa da, dağınık. İzledi ve bekledi ama sonra düşüncesizce ve riskli bir şekilde saldırdı. Kanıtlar içeri girmeden önce mühürlediğini gösteriyor ama silah getirdiyse neden kullanmadı?"

"Müzik açıktı elbette ve eğer Gwen'in bağlantısında bir kayıt cihazı varsa, Ariel'in işe gideceğini söylediğini duydu. Gwen'in gittiğini duymuş. Ama," diye ekledi Eve, "bu onun stüdyoda olacağını garantisi değil. Gwen gittikten sonra aşağı inmiş olabilir. Ya da uzakta olmak yerine merdivenlere bakıyor olabilir, onun içeri girdiğini görmüş ve kendi silahını almış olabilir."

"Aynen öyle. Açık ara farkla, ışıklar sönene kadar binanın yakınında beklemek ve izlemek daha akıllıcaydı. Kurbanın yatağına döndüğünden makul ölçüde emin olana kadar beklemek. Sonra saldıracaktı."

"Zorla girilmiş gibi göstermek daha akıllıca."

Eve kendini katilin yerine koyarak volta attı.

"Anahtar sende, daha önce kullandın - nasıl karşı koyabilirsin ki? - bu yüzden kilitlerin boktan olduğunu biliyorsun. Biraz sanat eseri, biraz alet edevat al, ortalığı darmadağın et. Tabii parmakların Gwen'i işaret etmesini istemiyorsan, ve eğer mesele buysa, neden isimsiz bir arama yapıp onu suçlamadın?"

"Dağınık, düşüncesiz." Mira ayağa kalktı. "Ofisime gitmem gerekiyor. Wilkey ile konuşursanız izlenimlerinizi öğrenmek isterim."

"Sizi raporuma kopyalayacağım. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

"Umarım yardımcı olmuştur. İtiraf ediyorum, her zamankinden daha fazla büyülendim."

Eve tek başına çapraz eşleştirmeyi başlattı ve Mira'nın görüşlerini notlarına ekledi.

Sonra Chad Billingsly ile temasa geçti.

Kimlik fotoğrafındaki gibi görünüyordu - her zaman böyle olmazdı. Genç, çekici, şık bir şekilde kırpılmış koyu sarı saçlar, geniş kahverengi gözler.

Kendisini tanıttığında ve Gwen Huffman'ı sorduğunda da şaşkın görünüyordu.

"Ah, evet, birkaç yıl önce kısa bir süre nişanlanmıştık. Bir

ömür önce." Tereddütlü bir gülümsemeyi denedi. "Ne, öldürdü mü?

Biri mi?"

"Neden sordun ki?"

"Teğmen Eve Dallas. Kitabı okudum, videoyu izledim."

"Bayan Huffman şu anda devam eden bir soruşturmada önemli bir tanık. İsmi onlarla bağlantılı olarak ortaya çıktı."

"Gerçekten. Tuhaf. Gwen'i yıllardır görmedim. Dört, sanırım."

Belki beş. O kapıyı kapattım, biliyor musun?"

"Eğer tekrar açabilirseniz, onu tanıdığınız süre boyunca herhangi bir arkadaşının ya da düşmanının adını söyleyin."

"Adamım." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Trip Bs - En İyi Göğüs Arkadaşları dediğimiz şeye sahip değildi. Sanırım oldukça popülerdi ama geriye dönüp baktığınızda çoğunlukla yüzeyseldi. Demek istediğim, güzel ve şıktı ve neredeyse sınırsız parası vardı, bu yüzden partilere falan davet edilecekti. Ama herhangi bir kulübe ya da gruba üye değildi, kimseyle fazla takılmazdı."

"Sen hariç mi?"

"Evet, şey." Biraz gülümsedi ve yanaklarında gamzeler belirdi. "Bir süreliğine."

"Soruşturmam sırasında Bayan Huffman ile olan nişanınız ve nişanın sona erme koşulları gündeme geldi."

"Kahretsin. Kapıyı asla yeterince sert kapatmıyorsun. Bakın, Teğmen, bu uzun zaman önceydi."

"Anlaşıldı. Pazartesi akşamı dokuzdan gece yarısına kadar nerede olduğunuzu bana bildirirseniz çok yardımcı olurum."

Gözleri telaşla irileşti. "Gwen iyi mi? Biri ona zarar vermeye mi çalıştı?"

"O iyi, Bay Billingsly. Sadece kutuları kontrol ediyorum. Rutin."

"Tamam, Tanrım. Pazartesi günü nerede olduğumu söyleyebilirim. Dönem sonu projem üzerinde çalışıyordum. Yüksek lisans, mühendislik. Altı kişilik bir grup evimiz var ve son birkaç haftadır hepimiz buradayız. Pizza sipariş ettik."

Lorenzo'nun yeri. Oraya ne zaman gittiğini hatırlamıyorum. Ama dördümüz bütün gece evdeydik. Sanırım ikimiz dokuz gibi fen laboratuvarından geldik ve ne kaldıysa mideye indirdik.

"Kız arkadaşım ve ben -evde aynı odayı paylaşıyoruz- saat bir, bir buçuk gibi çıktık ve yattık. Size isimleri verebilirim."

"Gerekirse size haber veririm. Bay Billingsly, Bayan Huffman ile ayrılığınızın yanlış olduğunu bilmeyi hak ettiğinizi düşünüyorum."

"Bir tuzak." Sağ omzu umursamaz bir omuz silkmeye sarsıldı. "Biliyorum."

"Biliyor musun?"

"Evet." Parmaklarını gözlerine bastırdı, sonra eliyle yüzünü ovaladı. "Bu ölüyü uyandırmak gibi bir şey. Onu hiç aldatmadım. Hiç LC kullanmadım. Onu sevdim. Birini sevdiğinizde sadık olursunuz. Hayatımın en kötü zamanıydı. Yapmadığımı biliyordum ama her şey ortadaydı, internetin her yerinde. Benimle konuşmadı bile ve eve kaçtı. Arkadaşlarım bana inandı, ailem de, ama bir sürü insan vardı... Daha yirmi yaşındaydım, kalbim kırılmıştı, hayatım bitmişti."

Kelimenin tam anlamıyla silkeledi. "Her neyse, amcam -yani büyük amcam- bir polis."

"Öyle mi?"

"Evet, annemin amcası Stu. O da bana inandı ve bazı polis işleri yapıp LC'nin izini buldu. Ona Gwen'in yurt odama gelip soyunması ve kayıt yapması için kendisine iki bin dolar ödediğini söylemiş. Nasıl kafayı bulacağımı, bunun sadece bir şaka olduğunu."

"Seni kızdırmış olmalı."

"Evet, beni kızdırdı ama daha çok kesti." Uzun bir nefes verdi. "Dostum, kesti."

"Amcanız size Gwen'i çeşitli suçlardan suçlayabileceğinizi söylemiş olmalı."

"Evet, yapmamı istedi. Ama ben bitmesini istedim. Sadece beni kızdırmakla, kesmekle kalmadı, kendime bunu ne tür bir insanın yaptığını da sordum. Birlikte olmak isteyeceğim biri değil. Onu seviyordum ve onun da beni sevdiğini sanıyordum. Sevmiyorsa ve evlenmek istemiyorsa bunu söyleyebilirdi. Keserdi elbette ama beni aşağılamaz ve kafamı karıştırmazdı.

"Her neyse, atlattım ve mezun oldum, biraz iş deneyimi kazanmak için bir yıl ara verdim. Şimdi yüksek lisans yapıyorum ve Holly ile tanıştım. Gwen dün öldü. Ama bana bir ders verdi."

"Hangi dersmiş o?"

Tekrar gülümsedi ve gamzeleri tekrar ortaya çıktı. "Bu mühendislik, dostum. Bir şey dışarıdan parlak ve ışıltılı görünebilir ama önemli olan yapısıdır."

İyi bir ders, diye düşündü Eve ve konuşmayı cinayet defterine ekledi.

Arama sonuçlarını taradı. İlk yirmisinde iki eşleşme vardı. Bu isimleri araştırarak ve şiddet suçlarını filtreden çıkaracaktı.

Düşüncesizce, dedi Mira. Ve belki de ilk şiddet eylemi.

O koşarken, değerli bir kaynakla temasa geçti.

Nadine Furst ekrana geldi. Normalde keskin olan yeşil gözleri ağlamaklı görünüyordu.

"Tanrım, ne?" Eve talep etti.

"Mavis ve Leonardo'nun -ve Peabody ve McNab'ın- evini gezmeyi yeni bitirdim. Mavis şu anda bir mimar ve mühendisle birlikte içeride. Yarın demoya başlıyorlar."

"Şimdiden mi?"

"Onlar Roarke'un adamları, planları çoktan yapmışlar, izinleri hızlandırmışlar. O kadar aptalca mutlu ki, bir dakika dans ediyor, bir dakika sonra ağlıyor. Beni etkiledi. Beni gerçekten etkiledi."

Gözlerini kuruladı. "Tasadüfe bakın ki ben de size doğru geliyordum."

"Neden?"

"Neden beni etiketledin?"

"Doğal Düzen. Sen ne bilirsin ki?"

"Bazı şeyleri biliyor olabilirim, bazı şeyleri de." Şimdi o kedi gözleri keskinleşmişti. "Öldürülen sanatçı bir üye miydi?"

"Hayır."

"Katil o zaman."

"Katilin kimliğini bilseydim, seninle konuşmak yerine tutuklama yapardım."

"Kazıyorum o zaman. Biraz kısasa kısas içeren küçük bir baş başa görüşme yapmaktan mutluluk duyarım."

"Senin zaten memelerin var, benimse dövmem yok."

Nadine kayıtsızca, "O zaman bir şeyler ayarlarız," dedi. "Neden benimle Central ile Mavis'in yeni evi arasındaki o küçük tatlı parkta buluşmuyorsun? İkimiz için de güzel bir yürüyüş olur."

"Buraya geleceğini söylemiştin, şimdi de seninle parkta buluşmamı mı istiyorsun?"

"Tarafsız bir yer, Dallas. Bütün öğleden sonra stüdyoda olacağım için biraz baharı içime çekmek istiyorum. Orada görüşürüz."

Eve itiraz edemedi kapattı.

Sinirlenmişti ama Nadine'in bilmediği şeyleri genellikle öğrenebileceğini kendine hatırlatarak aramayı bıraktı. Nadine'i tanıdığından, meme için dövmeyi ya da sterlin için quo'yu zaten bildiğinden, nezarethanedeki Peabody'ye gitti.

"Nadine'le buluşmaya gidiyorum, Doğal Düzen hakkında ne bildiğini ya da neler bulabileceğini öğreneceğim. Döndüğümde seni bu konuda, Mira danışmanlığı konusunda ve Billingsly ile yaptığım konuşma hakkında bilgilendireceğim. Çapraz eşleştirmeleri yapmaya devam edin."

"Onunla nerede buluşacaksın?"

"Yeni evimizden birkaç blok ötedeki küçük park."

"Oh, çok güzel bir yer, güzel bir yeşil alan ve oyun parkı. Ev bittiğinde McNab ve ben işe giderken buradan geçebiliriz. Mavis yarın yıkımın başlayacağını söyledi. Buna inanamıyorum. Biz gidiyoruz

."

"Kibritleri çalıştırın," diye bitirdi Eve kararlı bir şekilde.
"Hepsini alıştırın.

Geri geleceğim."

Her gün baloncuk kusacağını bildiği şeyden kaçtı ve asansörü reddederek aşağıya kadar kayarak indi.

Bu ona düşünmek için zaman veriyordu ama onun daha çok istediği şey bilgiydi. Daha sonra masasında bir fincan kahve eşliğinde gözden geçirebileceği bilgiler.

Chad Billingsly'yi uygun bir şüpheli olarak görmemişti ama şimdi onu listesinin en altından silmişti. Ve adam ona biraz daha fazlasını vermişti, zaten kendi kendine vardığı sonucun bir teyidini.

Gwen arkadaş edinmedi. Araçları seçti.

Billingsly olayında da Gwen -sonunda- gerçeği söylemişti.

Ana katta, kalabalık lobinin yan çıkışlarından birine yöneldi ve kalabalık kaldırıma ıktı.

Görünüşe göre New York'taki herkes biraz bahar yaşamak istiyordu. Ceketleri omuzlarına bir parmakla asılmış ya da bir kolun üzerinden sarkıtılmış iş adamları gördü. Aval aval bakan turistler. Alışveriş yapanlar çantalarını başka bir şey alabilecekleri bir sonraki yere taşıyordu.

Köşedeki kayar arabada su, meşrubat, köpek ve simit satılıyordu. Arabadan çıkan duman et ve soğan kokuyordu. Beton saksılar -alınamayacak kadar hantal- çiçeklerle doluydu.

Akıp giden araçların camları havaya açıktı, böylece trafiğin, kornaların ve küfürlerin sesi, trash rock'tan operaya kadar müzikle karışıyordu.

Küçük kırmızı şortlu, kolunda iki beyaz çanta, yüzünün yarısını gizleyen parıltılı çerçeveli güneş gözlüklü bir kadın, kırmızı-beyaz çizgili ayak bileği botlarının üzerinde ilerliyordu. Eve, izmelerin topuk yerine uzun iğneleri olduğu için kıymak zorunda olduğunu düşündü.

Çok rahat bir şekilde, midilli kadar büyük siyah-beyaz bir köpeğin tasmaını tutuyordu.

Çeşitli sağlık yasalarını ihlal ederek köpekle birlikte bir şarküteriye girdi.

Eve yürümeye devam etti.

Özgürlük Heykeli gibi giyinmiş bir kadının Lady Liberty adlı bir mekânı tanıttığını, bıyığı çenesinden beş santim aşağı sarkmış bir adamın falcı ilanı dağıttığını gördü. Yangın merdiveninde güneşlenen bir kadın gördü, bikinisi uygunsuz teşhir yasalarından kaçınmaya ancak yetecek büyüklükteydi.

Ve o biraz baharı özümserken fotoğraf ya da video çekmek için duraklayan birkaç kişi.

New York'ta her şey vardı.

Küçük parkın sınırları boyunca uzanan kısa çiçeklerle kaplı yeşil bir alanı vardı. Yanında, iki kat daha büyük bir alanda, zemini kaplayan ana renklerden oluşan süngerimsi dama tahtasıyla oyun alanı bulunuyordu.

Çocuklar salıncaklarda sallanırken, tırmanma şeylerine tırmanırken, kayma şeylerinden aşağı kayarken, tünel şeylerinden tünel kazarken bir gürültü çıkardılar.

Ebeveynler, büyükanne ve büyükbabalar, dadılar hoşgörüyü izlediler.

Bebek arabaları, at arabaları bir otoparktaki arabalar gibi sıralanmıştı. Bazılarında hâlâ çocuk ve bebek gereçleri taşıdığını düşündüğü çantalar ve sırt çantaları vardı.

Nadine çoktan kısa bir bank bulmuş ve havasız kot pantolonu, kabarık beyaz gömleği ve beyaz ayakkabılarıyla oturmuştu. Güneş gözlükleri ne parlıyor ne de yüzünün yarısını gizliyordu.

Eve onun yanına oturdu. "Kulağa savaş gibi geliyor."

"Ben de tam burada oturmuş, yetişkinlerin çığlığın mutlu bir çığlık mı yoksa az önce kolumu kırdım çığlığı mı olduğunu nasıl anladıklarını merak ediyordum. Tanrım, bu botlara bayıldım!"

"Beni buraya getirdiler. Doğal Düzen hakkında ne biliyorsun?"

"Yetmiş Beş'e yeni başladığımda, onlar hakkında bir ifşaat yapmayı planladığımı bilmek ilginizi çekebilir."

"Planladın mı?"

"İşler yolunda gitmedi. Ama saatlerce araştırma yaptım, röportajlar gerçekleştirdim. Hatta üç eski üyenin ismini bile buldum. Bu bana bin beş yüz dolara mal oldu ve hiçbir benimle konuşmadığı için elime neredeyse hiçbir şey geçmedi. Kayıt dışı bile olsa. Tanıtım seminerine yazıldım, bu da bana iki elli dolara mal oldu ve buna sahte kimlik ve güvenliklikten geçmek için harcadığım iki bin dolar dahil değildi."

Nadine güneşliklerini indirdi. "Gider hesabı olmayan, genç ve zor durumdaki bir muhabir için bu para cebimden çıktı. Sahte kimliğimi kırıp beni kovmadan önce ilk oturumu, molayı (ikramlar ve sohbet) atlattım."

"Artık daha iyisiniz, daha zenginsiniz ve bir gider hesabınız var."

Nadine neşeli bir gülümsemeye gülümsedi. "Hepsi doğru, ama beni tanıdıklarına inansan iyi edersin. Şu anda kapıdan içeri giremem. Wilkey'i, üç oğlunu ve kızını Now-or'a gelip benimle röportaj yapmaları için davet ettim.

"Reddedildi. Sadece, diyelim ki, sempatik gazetecilerle konuşuyorlar ve/veya çok kapsamlı ve etkili halkla ilişkileri aracılığıyla olumlu hikayeler yerleştiriyorlar. Ve son derece iyi finanse ediliyorlar."

"Genç ve mücadeleci muhabir ne öğrendi?"

Nadine devasa omuz çantasına uzandı, küçük bir tüp su çıkardı ve Eve'e bir saniye uzattı.

"Sana sağlam bir ipucu verdim. Hadi biraz quo yapalım."

"Ben temizleyene kadar bilgi üzerinde kırmızı ışık yanacak."

"Anlaşıldı, her zamanki gibi."

"The kurban oldu sahip olmak bir ilişki ile
Gwendolyn Huffman."

"Bekle, Merit Caine ile nişanlı olan ve sezonun düğününü yapmak üzere olan Gwen Huffman mı?"

"Nişanlıydım, ilişkim vardı."

"İlginç. Bu en kısa zamanda sosyete ve dedikodu kanallarına sızacak. Daha geçen hafta Yetmiş Beş ona tam on beş dakikalık bir bölüm ayırdı."

"Ayrılığı sızdırabilirsin ama nedenini ve kurbanımla olan bağlantısını sızdıramazsın."

Nadine ayak bileklerini çaprazladı, kendi tekmelerini inceledi. "Bu da sızdıracak."

"Elbette olacak, ama elimden geldiğince uzun süre takılı tutmalıyım. Dışarı çıkarsa, işbirliği yapma motivasyonunu kaybeder. Şimdi onu ihtiyacım olan yere getirdim."

"O bir şüpheli mi?"

"Hayır, ama bağlı. Bu kadar quo yeter. Bana daha fazla sterlin ver."

Nadine biraz su yudumladı. "Stanton Wilkey, Kansas'ta - küçük, zor durumdaki bir çiftlikte- doğmuştu ve üç kardeşi vardı. Küçük kız kardeşinin doğumu sırasında yaşanan komplikasyonlar -ve doktor, ebe, evde doğum gibi seçeneklerin olmaması- anneyi öldürmüştü. Üç canlı doğumun yanı sıra en az üç düşük yapmıştı. Baba yaklaşık altı ay sonra yeniden evlendi."

"Vay canına, ne çok keder var."

"Havva'nın laneti, senin değil," dedi Nadine, Havva'nın şaşkın şaşkın kaşlarını çatmasına gülerek. "Adem ve Havva'nınki."

"O her zaman sopanın sivri ucunu alır."

"Gerçek bu değil mi? Her neyse, ifşaat üzerinde çalışırken annenin kız kardeşini benimle konuşmaya ikna edebildim. Jethro Wilkey-Stanton'ın babasını küçümsüyor. Babasının buna "Elve'nin laneti" dediğini iddia etti. Kadınlar çocuk doğurmak, onları acı ve kan içinde doğurmak içindir. İkinci karısı on sekiz yaşındaydı, onunki otuz dokuz. Sadece on sekiz. Ailesi izin vermediği için onun doğum gününde evlenmişler. Onlarla kaçmadan önce iki çocuğu olmuş. Görünüşe göre kadınlar da kendilerine söyleneni söylendiği zaman yapmak ya da ağızlarına iyi bir kemer yemek için yaratılmışlar."

"Suç duyurusunda bulundu mu?"

"İkinci karısının ailesini tanıyan teyzesine göre çok korkmuş. Neyse ki birinci Wilkey'nin onun ya da ondan olan iki kızının peşine düşecek parası yokmuş. Kaynağımın söylediğine göre, ikinci karısının kanının bozuk olduğunu iddia etmiş. Büyük büyükannesi Amerikan yerlisiymiş. Üçüncü kez evlendi.

-Yasal bir boşanmadan faydalanmaksızın - ama o eş ve taşıdığı bebek doğum sırasında öldü."

Nadine, Eve'le yüz yüze oturmak için yana kaydı. "Stanton Wilkey ve kardeşleri bu adam tarafından büyütüldü.

O bir beyaz üstünlükçüsü, kadın düşmanı ve dini bir fanatikti. Dinin kendi versiyonu. Aynı zamanda öfkeli bir alkolik, çocuklarını devlet kurumları olarak gördüğü okullara, hastanelere göndermeyi reddeden bir tacizciydi. Onları kendi çarpık tarih, bilim ve benzeri görüşleriyle evde eğitti. Hiç doktora gitmediler, aşı olmadılar, taramadan geçmediler, diş bakımı yaptırmadılar."

"Tamam, evet, o tipleri bilirim."

"Wilkey on altı yaşındayken hastalıklı bir karaciğerden öldü. On dört yaşındaki kız kardeşi açıkça cinsel istismara uğramıştı. Çocuk Hizmetleri onu ve Wilkey'i teyzesinin yanına yerleştirdi - iki büyük oğul on sekiz ve yirmi yaşındaydı, yani reşittiler. Stanton Wilkey kaçmış ama teyzesi kız kardeşini terapiye götürmeyi başarmış. Sonunda kendisi de bir terapist oldu, hiç evlenmedi, sessiz sakin yaşıyor. Benimle konuşmadı, ben de zorlamadım."

Nadine tüple eliyle işaret etti. "Sıra sende."

"Bir saniye."

Eve, yirmili yaşlarının başındaki hırsızı koşu ayakkabılarıyla, hırpalanmış kahverengi alışveriş çantasıyla bebek arabalarının etrafında dolanırken fark etti. Onun geldiğini gördüğünde sırt çantalarından birinin fermuarını gelişi güzel açmıştı.

O koştu. O daha hızlı koştu.

Adamın kolunu yakaladı, yumruğunu engelledi ve ardından bacaklarına tekme atarak onu altından çekti.

"Ne oluyor, bayan!"

"Teğmen." Dizini göğsüne dayayarak onu yere yatırdı ve rozetini gösterdi.

"Ben hiçbir şey yapmadım. Sadece yürüyordum." "Neden kaçtın?"

"Biraz egzersiz yapmak istedim."

Alışveriş torbasının boş olduğunu fark etti, bu da adamın son alışverişini çoktan yaptığı ya da günlük işine yeni başladığı anlamına geliyordu.

"Sen dikkatsizsin. Seni araştırırsam, sabıka kaydı bulacağım, belki şartlı tahliye ihlali. Ben meşgul olduğum için sana bir şans vereceğim ve sen dikkatsiz olduğun için seni yakalayacak bir sonraki polis o kadar meşgul olmayacak. Ama dinle ve çok dikkatli dinle."

Eğildi, yüzünü onunkine yapıştırdı.

"Arkadaşım çocuğunu bu parka getiriyor. Seni bir daha bu bölgenin yakınlarında görürsem, reşit olmayanlara kendini teşhir ettiğin için seni tutuklayacağım."

"Ne!" Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Asla yapmadım! Asla yapmam!"

"Onları şu anda yarım yamalak bir sokak hırsızına maruz bırakıyorsun. Git buradan. Gitme."

Kadın ayağa kalktı. O koştu. Başını sallayarak adamın geride bıraktığı alışveriş poşetini aldı ve bankın yanına dönmeden önce en yakın geri dönüşüm kutusuna attı.

"Onu nasıl yaptın?" Nadine merak etti.

"Çocuksuz bir oyun parkında dolaşıyor - onları izlemiyor, bu yüzden bir sapık olmadığını düşünüyorum. Ama yetişkinleri izliyor ve yetişkinlerin gözetimsiz bırakacak kadar beyinsiz oldukları çantalara doğru ilerliyor. Yani hırsız. Her neyse."

Nadine'e cinayet, Gwen'in kurbanla ilişkisi ve olayın örtbas edilmesiyle ilgili temel bilgileri verdi.

"Biriyle bağlantı kurup cinayeti ona işletmiş olabilir." Eve sadece bakışlarını dikince Nadine arkasına yaslandı. "Ki sen zaten bunu araştırdın. Oliver ve Paula Huffman - doktor ve zengin olmaları ve gelini hediye etmeleri dışında haklarında hiçbir şey bilmiyorum. Onlar Doğal Düzen'in üyeleri."

Nadine bunu yuvarladı. "Kızlarının eşcinsel olduğunu bilmiyorlar mı?"

"Gençken başka bir kızla yakalanmış."

"Yani biliyorlar. Dinle Dallas, dönüşüm merkezleri hakkında söylentiler var -ya da ben bu işe girmeye çalıştığımda vardı."

"Gwen'e göre bunlara yeniden hizalama merkezleri diyorlar. Ailesi onu Doğal Düzen'in sahip olduğu adadaki bir tanesine göndermiş."

"Bu suç," diye mırıldandı Nadine. "Belki yasal anlamda değil, çünkü Ütopya Adası'nın egemen ulus statüsü ve kendi yasaları var. Dinle, istasyona gitmem gerek. Araştırmalarımı toparlayıp sana göndereceğim ve biraz daha araştıracağım. Bu özel haberi istiyorum, Dallas. Wilkey bir deli. Daha önce bunu ortaya çıkaracak cesarete sahip değildim. Şimdi daha büyük ve daha keskin."

"Tüm bunların ortaya çıkmasına yardım edersen, sana özel bire bir randevu veririm."

"Şimdi. Bu önemli, Dallas, ve tam bir bölüm
Şimdi, izleyicilerimle birlikte, bir
erişim alanı var." "Tamamdır."

Eve ayağa kalkmadan Nadine elini onun koluna koydu. "Bekle. Sana bunu vermek için Merkez'e geliyordum."

Tekrar çantasına uzandı ve bir kitap çıkardı. "Baskıdan yeni çıktı."

"Kızıl At Mirası," diye okudu Eve. "Delilerden bahsediyoruz." "On gün daha çıkmayacak ama ilk kitabı sen alacaksın."

Anlaşıldı. Sen onların kökünü kazımasaydın kim bilir kaç kişiyi daha öldüreceklerdi?"

Eve sadece homurdandı. "Bu kitapta adın Ilove Agenda'dakinden daha büyük."

Nadine gülümseyerek kirpiklerini kırıştırdı. "Öyle mi? Fark etmedim." Çantasını omuzladı ve ayağa kalktı. "On gün sonra kitap piyasaya çıkacak ve ben de çok yoğun bir kitap turuna başlayacağım. Senin davayı kapatacağız, Wilkey'yi ve onun hastalıklı düzenini ortaya çıkaracağız ve ben ayrılmadan önce hepsini Now'a bildireceğiz. Bunu yapacağız çünkü biz zeki kızlarız."

"Öncelik sırası bu." Eve ayağa kalktı. "Davayı kapatın, Wilkey'i ifşa edin, ekranda bunun hakkında saçmalayın."

"Öncelikleri anladığımı bilmeseydin bu konuşmayı yapmazdık."

"Doğru söyledin."

"Ve başka bir şey daha var." Nadine sırtarak omuzlarını oynattı. "Sıradaki kitabımı aldım."

12

Eve merkeze geri dönerken, iletişim cihazı Whitney'e rapor vermesi için bir mesaj gönderdi. Asansör sıralarına doğru bir bakış atarak kaymaya başladı.

Komutanın ofisine ulaştığında, kapısını açık ve yönetici masasını boş buldu.

Masasında oturuyordu, geniş omuzlu, geniş yüzlü, kırpılmış siyah saçlarına ak düşmüştü.

Hâlâ bir sokak polisinin gözlerine sahipti ve hâlâ o içgüdüleri taşıdığını bilmek için sebepleri vardı. Ona göre bu, onu komuta için çok uygun kılıyordu.

Bir bardak nemli yeşil sıvı dirseğinin dibinde dururken masasındaki ekranda bir şeyler okuyordu.

Eve parmaklarını kapının pervazına vurdu.

Whitney yukarı baktı ve ona içeri girmesini işaret etti.

"Teğmen, Ariel Byrd soruşturmasıyla ilgili raporlarınızı okudum. Sabah Gwendolyn Huffman ve Merit Caine ile yaptığınız görüşmelerden bu yana yeni bir gelişme var mı?"

"Dr. Mira'ya danıştım."

Whitney başını sallarken ve o masasındaki bardağa kaşlarını çatarken Eve önemli noktaları gözden geçirdi.

"Bunun ardından Nadine Furst ile bir görüşme yaptım."

Yukarı baktı. "Nadine güvenilir ve etik bir kaynak olsa da, bu soruşturma hassas alanlara giriyor."

"Ona verdiğim bilgileri saklayacak, efendim ve bana benim ona verdiğimden daha fazlasını verecek."

"Ne gibi?"

Yine dinledi, bu sefer bilgiyi alırken arkasına yaslandı.

Arkasındaki pencereden Eve bir reklam balonunun şehrin üzerinde süzüldüğünü gördü. Şişko gövdesinin üzerinde Sky Mall'daki bahar indirimlerinin reklamı yapıyordu.

"Ve Doğal Düzen hakkındaki notlarını ve araştırmasını teslim etmeye istekli mi?"

"Hevesli olduğunu söyleyebilirim Komutan. Bu işe dışlerini geçirmiş. Daha az deneyimliydi, muhtemelen bazı hatalar yaptı ve onu kovdular. Bunu unutmuş değil. Belli ki bir şans daha istiyor."

"Bir tehditten ziyade bir baş belası olarak görüldüğü için şanslı olabilir ve sadece tekmeyi yemiş olabilir." Kadını işaret etti. "Elinde ne var?"

Bundan kaçış yok, diye düşündü Eve. "Bu onun kitabı, Komutan.

Kızıl At davasıyla ilgili kitabının ilk kopyası."

Adam parmağıyla işaret edince Eve masaya doğru bir adım attı ve parmağını uzattı.

"Bunu incelediğinizi varsayıyorum."

"Evet, efendim. Bu doğru. Belki bazı kısımları dramatik ama doğru."

Kaşlarını kaldırdı. "İnsanlara halüsinasyonlara neden olan, onları canı ya da intihara meyilli hale getiren havadan bulaşan bir virüs bulaştırmak dramatik olarak nitelendirilebilir, diyebilirim."

Geri verdi, bardağını aldı. Tekrar yerine koydu. "Karım bir atölyeye gitti."

Eve dikkatle, "Evet, efendim" dedi.

"Sağlık, beslenme, uzun ömürlülük, zihin-beden bağlantısı üzerine."

Deneyimli bir araştırmacı olan Eve yeşil yapışkan maddeyi inceledi. "Anlıyorum."

"Atölye çalışması başka bir atölye çalışmasına ve derslere yol açtı ve sonuçta burada gördüğünüz şey ortaya çıktı. Çiğ meyve ve sebzelerden oluşan tarifi, daha doğrusu karışımı,

vitamin takviyeleri, şifalı bitkiler ve İsa'nın bildiği gibi günde bir kez - görünüşe göre gün ortasında - tüketilecek on onsluk şüpheli sıvı."

İçten ve keskin bir acıma hissetti. "Ve bunu içmen mi gerekiyor?"

"İlk haftalık tedarikimin ikinci günündeyim. Bunu yapmasını emrettiği yöneticim tarafından dağıtılacak."

Anna Whitney, diye düşündü Eve, uzun ve çelik gibi bir eli vardı. "Onu masasında görmedim."

"Öğle yemeğinde, şüphesiz gerçekten çiğneyebileceği bir şey. Ancak."

Bardağı kaldırdı, sonra başını eğdi. "Vücudunuzu, zihninizi ve ruhunuzu antioksidanlar ve süper gıdalarla aşlamak isterseniz daha fazla var mı?"

"Teşekkür ederim efendim, ben almayayım."

"Daha küçük bir adam sana içmeni emrederdi, böylece yalnız acı çekmezdim." Onun yerine kahramanca bir yudum aldı. "Otur, Dallas."

Whitney'lerin Evlilik Kuralları'nda içki içmenin de olduğunu anladığını düşündü ama güncellemesinden sonra onu neden kovmadığına dair hiçbir fikri yoktu.

Oturdu.

"Soruşturmanızın Doğal Düzen, üyeleri ve Stanton Wilkey ile bağlantısı olduğu için FBI ile temasa geçtim. İç Güvenlik, Interpol ve diğerleri gibi onlar da birkaç yıldır Natural Order'ı soruşturuyorlar. Federaller şiddet içeren suçlardan dolayı bireysel üyeleri başarılı bir şekilde kovuşturdular, ancak bu eylemleri Wilkey veya ailesinden herhangi biriyle ilişkilendirmeyi asla başaramadılar."

"Bir lahana kafasından çürür."

Bir dakika sürdü. "Bir balık, bir balık kafasından çürür. Lahana zaten bir kafadır. Ama evet, katılıyorum. FBI'ın üyeliğe gizli bir ajan yerleştirdiğini öğrendim. Bu oldukça zaman ve kaynak aldı. Aldığım bilgiye göre ajan yükselmeye başlamış. On gün önce sessizliğe gömülmüş. Rapor vermemiş."

Görevi sırasında kullandığı daireye veya gizlendiği işyerine."

"O yapıldı."

"Sonuç ve korku bu. Bu, kılıfı titizlikle hazırlanmış deneyimli bir ajandı. Benimle açık yüreklilikle konuşan müdür yardımcısı, bunun güneye giden ilk operasyon olmadığını belirtiyor. Kolluk kuvvetlerine ya da medyaya konuşan tanıklar -eski üyeler- genellikle geri adım atıyor, yasadışı taciz ya da diğer sorunlar nedeniyle güvenilmez olarak görülüyor. Ya da ortadan kayboluyorlar.

"Soruşturmanız yeni bir bakış açısı sunuyor," diye devam etti. "Ana akım gibi görünen tanınmış bir aile, kızının başka bir kadınla olan ilişkisinden kaynaklandığı anlaşılan bir cinayete karıştı. Bu da yeni bir baskı noktası oluşturuyor. Bu nedenle FBI, NYPSD'nin kendilerine soruşturmayla ilgili verileri sağlaması karşılığında Doğal Düzen hakkındaki birikmiş verilerini paylaşmaya istekli."

Eve bir başka karşılık diye düşündü. Bugün onlar için uygun bir gün gibi görünüyordu.

"Bugün Wilkey ile görüşmeyi planlıyorum Komutan. Gayet basit," diye ekledi. "Dokuz-bir-bir arayanının grubuyla bağlantısı nedeniyle rutin. Gwen Huffman'ın kurbanla olan ilişkisine yer vermeyi planlamıyorum, gerçi bu sızacaktır. Zaten pek çok kişinin bildiği gibi, bunu gizli tutabileceğini sanarak kendini kandırıyor."

"Olay sızdığında, adada gördüğü zorla muamele konusunda tanıklık edecek mi?"

"Bu, kişisel bir avantaj görüp görmemesine bağlı. Ve onu bu konuda ikna etmeyi umuyorum. Tanıklık etmeyi kabul ederse buna koruyucu gözaltıyı da ekleyeceğim Komutan. Güvenli bir ev. Bundan hoşlanmayacaktır ama yeterince korkarsa kabul edecektir."

"Yeterince korktuğundan emin ol. Wilkey ile arana dikkat et. Bulunduğu yere kolaylıkla yönlendirilerek gelmedi."

"Evet, efendim."

"Beni tamamen haberdar edin. Dağılabilirsiniz."

Kadın ayağa kalktığında, adam bardağı tekrar eline aldı.

Ofisinden çıkarken onun "Yüce İsa, Anna" diye mırıldandığını duydu.

Cinayet masasına girdiğinde, polis kahvesi ve fazla baharatlı sebze haşlamasının kokusuyla karşılaşınca, "Peabody," dedi ve devam etti.

Peabody, bir elinde kalan haşhaş cebi, diğerinde diyet vişneli gazoz, onun peşinden koştu.

"Masamda öğle yemeği yiyorum. Tahmin ettiğimden daha uzunmuşsun."

"Komutan bir brifing istedi."

"Mira ile yaptığınız görüşmeyi notlarınızdan takip ettim."

"Güzel. Zaman kazandırıyor." Eve kitabı masasına bıraktı ve AutoChef'e kahve içmeye gidiyorum.

"Oh, Nadine'in kitabı! Mag'e benziyor. Ve, bilirsin, önemli. Bak, sana imzalamış. 'Dallas, suç ortağım. Nadine.' Oh, oh, ve bunu bize ithaf etti! Hepimize. Burada hepimizin ismi var, bölümdeki herkesin, ve Roarke'un da. Whitney'in ve o soruşturmada yer alan herkesin. "Cesaretleri için" yazıyor."

Bu Eve'i Peabody'nin omzunun üzerinden okumak için masaya çekti. "Tamam, bunun için puan aldı. Şimdi kapat şunu, çünkü bana bir kitaptan fazlasını verdi."

Peabody'ye bilgi verdi.

"Nadine'in araştırması varsa, ekleyecektir. Ve şimdi daha çok araştıracak."

"Evet, öyle olacak." Kahve içen Eve masasının köşesine oturdu. "Onu bu kadar hızlı yapmaları, potansiyel üyeler üzerinde ciddi bir eleme yaptıkları anlamına geliyor. Whitney'de daha fazlası vardı."

Peabody haşhaşı gazozla yıkarken Eve, Whitney'le yapacağı görüşmenin ana hatlarını çizdi.

"Tanrım, Dallas, eğer gerçekten bir federal ajanı öldürdülerse..." "Büyük bir şey saklıyorlar. Yeniden Düzenleme Merkezi'nin

Büyük ama egemen bir ülkenin içindeyse NYPSD bu konuda pek bir şey yapamaz. Interpol belki."

"İnsanların -ve reşit olmayanların- tüm bunlara maruz kalmaya zorlandıklarına dair bir kanıt -sadece spekülasyon değil- var mı? Bu, çoğu insanı onlara karşı sertleştirecektir."

"Evet ve bu insanların birçoğunun cebi dolu.

Yine de bundan daha büyük sanırım. Ya da daha büyük değilse bile, daha fazla." "Aramalarda ve eşleşmelerde birkaç olasılık var,"

Peabody ona söyledi. "Gwen'in listesinden SoHo'da çömlekçi olarak çalışan ve Doğal Düzen'le bağlantısı olan bir kadınla eşleşti. Kardeşi de üyeymiş."

"Öyle miydi?"

"İki yıldır nerede olduğu bilinmiyor. Tribeca adında bir adam var, karısıyla birlikte iyi durumda bir üye. Aynı zamanda Natural Order'ın Sosyal Medya Destek departmanında Başkan Yardımcısı olarak çalışıyor. Üç saldırı suçlaması, hepsi de yirmili yaşlarında. Şimdi otuz beş yaşında ve altı yıldır hiç darbe almamış. Oliver Huffman'ın hastasıymış. Üç çocuğu var; beş, üç ve iki yaşlarında, hepsi de Paula Huffman tarafından doğurtulmuş. Karısı profesyonel anne statüsünde."

"Tamam. Yani hepsi sıkı."

"Sonuncusu East Village'dan, sekiz yıldır üye olan bir kadın. Dört çocuklu profesyonel bir anne.

-İkizlerden biri, bir mikrobiyolog olan başka bir üyeyle yedi yıldır evli. Gwen onu ilk eşi olarak listelemiş. Yirmi sekiz yaşında, yani Gwen'den birkaç yaş büyük. Yirmi bir yaşına girdikten hemen sonra bir kez tutuklanmış. Nefsi müdafaa olduğunu iddia ettiği ağır bir saldırı. Suçlamalar düşmüş ve suçlamaların düşmesini sağlayan kamu avukatı da hemen kaçmış. Tarikatın bir üyesi."

"İyi iş. Daha fazlasını bulacağız ama bu iyi iş. Wilkey'i yakalamak için Connecticut'a gitmeden önce üçüyle de konuşalım."

"Bizi görmeyebilir. Zaten yetki alanımızın dışında olacağız.

Yerel halka karargâha gittiğimizi haber vereyim mi?"

"Wilkey'nin karargâhta en az bir adamı olduğundan emin olma ihtimali nedir?

yerel PSD'deki memur mu?"

"Şimdi sen söyleyince gerçekten iyi bir oran oldu."

"Bizi görmeyebilir ama onunla konuşmak için randevu almaya çalışırsak ya da yerel halkı uyarırsak geldiğimizi anlar. Ona hazırlanmak için çok fazla zaman vermeyelim."

Eve yedek kulübesinde durakladı. "Peabody ve ben sahadayız, muhtemelen vardiya sonuna kadar. Bir şeye ihtiyacınız olursa-"

Reineke "Yo!" diyerek elini kaldırdı.

Eve onun flamingo pembesi çoraplarını görmezden gelmeye çalıştı, gerçekten çalıştı. "Sadece bunu imzalamanız gerekiyor."

Adamın uzattığı evrakları taradı, tabletin üzerine parmağıyla imzasını attı. Sonra ona baktı.

"Cidden çoraplarını kravatlarıyla uyumlu hale getiriyor musun?" "Küçük şeyler patron. Bu küçük şeyler gününüze biraz canlılık katın."

"Başka bir şey olursa bana haber verin. Peabody, gidelim."

"Çok şirin," diye yorumladı Peabody kaymaya başladıklarında. "Çoraplar ve kravatlar. Jenkinson'ın kravatları çok kötü ama o kadar kötü ki sevimli bile sayılabilirler."

"Gözlerimi yakıyorlar."

Ancak kapatmış oldukları bir davayı imzalamış olduğu için, çok kötü bir dilim ve zar, onlara yukarılarını verecekti.

"Önce Tribeca'yı alacağız. Altı yaşından küçük üç çocuk annesi profesyonel bir kadın muhtemelen evdedir."

"Lawrence'ın eşi Marcia Piper. Yirmi sekiz yaşında. Modellik yapıyordu; reklamcılıkta, reklam panolarında çok başarılıydı. İkisi de beyaz."

"Özellikle kadınlar çok genç yaşta evleniyor."

Peabody, "Evet, bu benim gördüğüm bir model," diye onayladı. "Yirmili yaşların başından ortalarına kadar. Bir başka model de ilk bir ya da bir buçuk yıl içinde çocuk sahibi olmak. Ardından profesyonel anne statüsü ya da grupla bağlantılı bir tür iş."

"Takip ediyor." Eve aşağıya doğru ilerlerken düşündü. "Kadınlar çocuk sahibi olmak ve büyütme, kocalarına ve düzene hizmet etmek için yaratılmıştır. Ne kadar genç olurlarsa

Doğal Düzen ailesinde büyümemişlerse, telkin etmeleri ve manipüle etmeleri daha kolaydır."

"Vay canına. Geriye dönüp bakıyorum ve o sadece muhteşem. Güzel ve fotojenik olması ona evlenmeden önceki son birkaç yılda yılda altı buçuk ila yedi milyon kazandırdı. Şimdi, başbakanlığı ve kocasının New Order'dan kazandıklarıyla bunun dörtte birinden azını kazanıyorlar. Çok az değil elbette ama vazgeçmek için çok fazla. Sadece paradan değil, kariyerden de, anlıyor musunuz?"

"Ürünleri pazarlamak için yüzünüzü ve vücudunuzu kullanmak mı? Muhtemelen kadınlar için onaylananlar listesinde değildir." Garaja vardıklarında Eve, Peabody'nin PPC'sini işaret etti ve röportaj yapmayı umduğu kadına bir göz attı.

"Evet, görünüşü güzel. Muhtemelen yarı çıplak modellik yapması da onaylanmamıştır."

Güneşin öptüğü kızıl saçları beline kadar uzanan Marcia Piper, poz verirken stratejik olarak yerleştirilmiş siyah askılardan başka bir şey takmıyordu; dudakları dolgun, gözleri uyukulu, teni süt beyazı ve mankenlerin sattığı ince, köşeli bir vücuda sahipti.

Arabaya bindiklerinde Eve, Peabody'ye "Adresi gir," dedi.

Sonra Peabody, Marcia'nın modellik kariyeri hakkında okumaya devam etti. "Tüm dünyayı dolaştı ve oyunculuğa geçmekten bahsetti. Sonra patladı, işte bu kadar."

Bunu düşünerek arkasına yaslandı. "Eğer sadece anne olmak istiyorsan ya da tüm o seyahatlerden, abartılardan ve diğer şeylerden sıkıldıysan her şeyi bırakabilirsin. Aşık olursun ve senin için her şey değişir. Pek çok kadın bunu seçiyor -erkekler de- ve ev yapmaya, çocuk yetiştirmeye odaklanıyor."

"Ama o kalıba uyuyor. Adamla tanış, tarikata katıl, evlen, bunun dışındaki her şeyden vazgeç."

"Evet. Sanırım hangisi olduğunu bulacağız."

Peabody duraklayarak sinyalizasyon bağlantısına baktı.

"McNab. Merit Caine ile mesajlaşmalarından sonra Gwen'in 'link'inde ne mesaj, ne e-posta, ne de arama var."

"Bu bir tavşan deliğine benziyor. İz sürücüye ne dersin? Bir şey buldu mu?"

"Yaptı ve onu çıkarmaya çalışıyor. Bağlantı biraz çiğnenmiş ve izleyiciye zarar vermek istemiyor. Üzerinde çalışıyor."

Eve, "Yeterince iyi," diye karar verdi ve arabayı Tribeca'ya sürdü.

Pipers'ların kent sonrası sıska bir konağı vardı ve kent sonrası sıska konaklar sıralanmıştı. Birileri kapıyı koyu bir maviye boyayarak ve kapıyı çevreleyen pencerelere çiçeklerle dolu pencere kutuları ekleyerek onlarınkini neşelendirmeye çalışmıştı.

Eve o anda pencerelerden birinde birinin cama bir şey püskürttüğünü ve şiddetle ovaladığını görebiliyordu.

Mahallede sadece bir avuç araba olduğu için kolayca bir yer buldu ve kaldırıma çekti.

Düzenli aralıklarla dizilmiş, uzun ve ince ağaçlar kaldırım boyunca uzanıyordu.

Peabody, "Güzel ya da hareketli bir mahalle diyemeyiz," diye belirtiyor. "Ama gerçekten temiz ve sessiz."

"New York gibi hissettirmiyor."

Eve, başka bir kadının sanki birazdan yemek yiyecekmiş gibi evinin önünü temizlediğini, bir diğerinin de sırtında bir çocukla Pipers'ların bitişiğindeki eve iki şişkin bez torba taşıdığını gördü.

"Bu bloğun tamamının üye olduğuna bahse girer misin? Tek tip, temizden daha temiz. Kimse takılmıyor ya da gerçekten güzel bir günde gezinmiyor."

Peabody etrafına bakındı ve omuzlarını kamburlaştırdı. "Bu çok ürkütücü olurdu."

"Evet, öyle. Eminim öyledir."

Eve ve Peabody mavi kapıya doğru yürürken penceredeki kadın durup baktı.

Yüzünde sıkıntı vardı. Merak değil, kızgınlık değil, açık bir sıkıntı.

Ve, diye düşündü Eve, siyah askılı kadının yorgun hayaletine benziyordu.

Siyah egzersiz pantolonunun üzerine büyük boy çizgili bir gömlek giymişti. Kızıl saçlarından bir avuç kadarını kesmişti. Geriye kalanları da kuyruk şeklinde arkaya doğru sürüklemişti.

Eve, güzelliğin temeli olan kemiklerin hâlâ yerinde olduğunu fark etti, ama ten parlak olmaktan ziyade solgun görünüyordu; gözler cesur olmak yerine gölge taşıyordu.

Marcia onu açıkça gördüğü için kapıyı çalmak yerine Eve sadece rozetini kaldırdı.

Önce korkuyu gördü, sonra Marcia pencereden koşarak çıktı.

Kapı, birkaç kilit açıldıktan sonra, patlayarak açıldı. "Ne oldu? Bir sorun mu var? Larry kaza mı geçirdi?"

"Hayır, Bayan Piper. Kocanızın iyi olduğuna eminim. Buraya başka bir mesele için geldik."

"Ne istiyorsunuz?"

"İçeri girmek istiyoruz."

"Neden? Çocuklarım yukarıda uyuyor. Uyku zamanı, uyku zamanı. Onlar uyanmadan bitirmem gereken ev işleri var."

"Çok fazla vaktinizi almamaya çalışacağız."

"Yabancıların eve girmesine izin vermem."

"Hanımefendi, biz polisiz. Polis Merkezi ile iletişime geçip bunu doğrulayabilirsiniz."

"Seni tanımıyorum. Çocuklarım uyurken eve girmene izin vermeyeceğim."

"Pekâlâ. Belki komşularınızdan biri siz ve kocanız hakkında bazı sorulara cevap verebilir."

Fear karşılık verdi. "Komşularla Larry ve benim hakkımda konuşmanı istemiyorum."

"Ya sizinle konuşacağız ya da onlarla." "Beş dakika. Sadece beş dakika."

Eve'e, elinde sıcak bir tel tutan bir kadın kadar sinirli geldi. Sarsıntılı hareketler, merdivenlere doğru endişeli bakışlar.

Yaşam alanı da pencereler gibi pırıl pırıl, tertemizdi. Görünürde ne tek bir oyuncak, ne de tek bir çocuk artığı vardı. Hava çiçek açmış bir portakal bahçesi gibi kokuyordu.

Marcia'nın büyük boy gömleğinin altında dört numara taşıdığı belliydi.

Marcia temizlik solüsyonunu kavradı. Onları oturmaya davet etmedi. "Ne istiyorsunuz?"

"Size Doğal Düzen hakkında bazı sorular sormak istiyoruz."

"Bu konuda sizinle konuşmak zorunda değilim. Din özgürlüğümüz var."

"Hayır, bizimle konuşmak zorunda değilsiniz. Aldığımız bilgiye göre yaklaşık sekiz yıldır üyeymişsiniz. Evlenmeden önce modellik kariyeriniz varmış."

"Tövbe ettim."

"Tövbe mi ettin?"

"Seninle bu konuda konuşmak zorunda değilim. Benim çocuklarım var. Çocukların kendilerine adanmış bir anneye ihtiyaçları vardır ve bunu hak ederler; bir ev kuran, temiz, düzenli ve mutlu tutan, onlara sağlıklı yemekler yapan, onlara doğru yolu öğretmeye yardımcı olan bir anneye."

"Doğal Düzen yolu mu?"

"Yabancıların yalanlar yaymasına alışkınsınız. Gitmeni istiyorum. Ev işlerimi bitirmeliyim. Hazırlamam gereken bir akşam yemeği var. İlgilenmem gereken çocuklarım var."

"Bir soru daha. Huffman'ları tanıyor musunuz? Dr. Oliver ve Paula'yı?"

"Dr. Paula Huffman benim kadın doğum uzmanım. Dünyaya sağlıklı çocuklar getirmeme yardımcı oldu."

"Kocanız Oliver Huffman'ı evlenmeden önce tanıyordu, çünkü Oliver Huffman ona küçük bir cerrahi işlem uygulamıştı."

"Ne olmuş yani? Onlar mükemmel doktorlar ve iyi insanlar."

Onlara hayatımızda yer verdiğimiz için çok şanslıyız."

"Tanıştığınızda kocanız Doğal Düzen'in bir üyesiydi."

Marcia'nın gözleri, sanki içeriye bakan birini görmeyi bekliyormuş gibi az önce temizlediği pencereye doğru kaydı.

"Kocam bana yol gösterdi. Kocam beni sefahat ve işe yaramazlık dolu bir hayattan kurtardı. Beni tatmin etti, bana ve çocuklarımıza bakıyor."

"Kollarında çürükler var Marcia. Onları o mu koydu?"

Zaten solgun olan teni tüm rengini kaybetti. "Bu ne cüret! Defol, evimizden defol." Aynı sarsak hareketlerle kapıya doğru yürüdü ve kapıyı kırarak açtı. "Eğer gitmezsen kocama söylerim. Seninle o ilgilenir."

"Ona adımı vermekten çekinmeyin. Teğmen Eve Dallas." Eve kapıya doğru yürüdü. "Pazartesi gecesi nerede olduğunu biliyor musunuz? Dokuzdan gece yarısına kadar."

"Kocam her gece olduğu gibi burada, evindeydi. Git buradan!"

Kapıyı çarptı.

Arabaya doğru yürürlerken Peabody, "O iyi değil," diye mırıldandı. "Bir şeylerin etkisinde."

"Evet. Devam etmesini sağlamak için biraz kimyasal yardım ve onu sıkı bir şekilde grupta tutmak için çok fazla telkin."

"Çok yorgun görünüyor. Ve yaklaşık altı aylık hamile olmalı. Yardıma ihtiyacı var, Dallas."

"Yardım istemeyen insanlara yardım edemeyiz." Arabaya geri döndü. "Larry listede kalıyor. Hamile karısının üzerine işaretler koyan bir adamın öldürmekte fazla zorlanmaması gerekir. Belki Huff-man'ları korumak, Gwen'e yönelik bir tehdidi ortadan kaldırmak, böylece doğru tiple ve bol paralı bir tiple evlenmesini sağlamak."

"Bunun da eninde sonunda Yeni Düzen'e akacağını umuyorlardı."

"Belki olası değil ama mümkün. East Village'a gidelim."

"Idina Frank, eşi Anson. Yirmi sekiz yaşında. Evlenmeden önce ilkokul öğretmeniymiş. Beş, dört ve iki yaşında ikiz olmak üzere dört çocuğu var. Kocasını kırk yaşında, Natural Order'da çalışan bir genetik araştırmacısı. Afro-Amerikalılar."

Eve arabayı sürerken, Peabody biraz daha derine indi.

"Tanrım, Dallas, babası önce annesini sonra da kendisini öldürünce on bir yaşında yetim kalmış. Hiçbir akrabası onu almak istemedi ya da alamadı, bu yüzden koruyucu sisteme girdi. Saldırı dışında bir suçu yok. Kocasını da dört yıl önce saldırıdan ceza almış. Hapis yatmamış. Kızıışmış bir itiş kakışa benziyor."

"Yaşlı koca, bir sürü çocuk, kısa bir süre. Aynı yol. Bakalım Marcia kadar kafayı yemiş mi?"

Mahalle bir zombi bölgesini andırmıyordu. Sokakta gölgeli ağaçlar vardı, biraz da çöp vardı, bu da normal hissettiriyordu. Dubleksler, kasaba evleri, açık havada oturma imkânı sunan birkaç restoran.

Frank'in evi eski, solmuş kırmızı tuğlaları ve beyaz kapılarıyla tam da buraya uyuyordu. Dekoratif bir kapının içinde, neşe ve renk katan bazı çiçeklerin bulunduğu kısa bir yeşil alan vardı.

Verandanın yanında oyuncak bir çim biçme makinesi duruyordu.

Merdiven sahanlığında bir paspas vardı: KAOSA HOŞ GELDİNİZ.

"Dört çocuk," diye yorumladı Peabody. "Kulağa doğru geliyor."

"İyi güvenlik." Ve Eve açık pencerelerden parlak, çınlayan bir müzik ve metodik vuruşlar duydu.

Zile bastı.

Bilgisayarlı bir yanıt yerine kapı açıldı.

Siyah eşofman altı ve üzerinde WOLF MAMA yazan ve ortasında uzun sarımsı bir leke bulunan pembe bir tişört giyen, saçlarında muhteşem bir patlama olan bir kadın, iki kalçasında kocaman gözlü bir bebekle duruyordu.

Biraz yıpranmış görünüyordu ve küçük çocuklara uzattığı iri kara gözleri yorgundu. Ama gülümsedi.

"Yetişkin insan dişiler. Sattığınız şeyi alacak vaktim olmadığını söylediğim için üzgünüm. İki ev aşağıyı deneyin. Komşum pazarlığa bayılır."

"Biz polisiz, Bayan Frank." Eve rozetini kaldırdı. "İçeri girip sizinle konuşmak istiyoruz."

"Polis." Idina çocukları daha yakına topladı. "Bir şey mi oldu? Mahallede sorun mu var?"

"Hayır, hanımefendi. Başka bir konuyu araştırıyoruz. İsmiğiniz Gwendolyn Huffman'ın bir tanıdığı olarak ortaya çıktı." "Anlıyorum." Idina'nın yüzü dikkatle karardı. "Gwen'i yıllardır ne gördüm ne de onunla konuştum. Ona nasıl yardımcı olabileceğimden emin değilim.

sen."

"İçeri girebilir miyiz?"

Idina geri adım attı.

Metodik vuruşlar, oturma alanının zemininde bir küpün üzerindeki parlak düğmelere basan biraz daha küçük bir çocuk tarafından üretilen çınlama müziğinin ritmine uygun olarak bir tencereye kaşık vuran küçük bir kızdan geliyordu.

Masanın üzerinde, içindeki çamaşırların çoğu katlanmış bir çamaşır sepeti duruyordu. Daha fazla oyuncak dağılmıştı.

"Sasha, Harry, anneniz bu hanımlarla konuşurken siz de ikizlere göz kulak olun."

İkizleri yere bıraktı, onlar da hemen dağınık oyuncaklara doğru yürümeye başladılar.

Idina içeri girdi ve yavrularına göz kulak olabileceği büyük mutfak/salon alanına girdi.

"Gwen'le tanıştığımda henüz on sekiz yaşındaydım ve sonbaharda üniversite harcı için çalışıyordum. Bir ailenin yanında bir tür bebek-köpek bakıcısı olarak çalışıyordum. Çocukları ve köpeği parka götürmek, onları beslemek, eğlendirmek, arkalarını toplamak gibi şeyler. Ve plajda geçirdikleri iki hafta boyunca onlara eşlik ettim."

"Hamptons."

"Evet, doğru. Gwen'le tanıştım. Arkadaştık. Sonra iki hafta doldu ve ben ailemle birlikte geri döndüm. O zamandan beri onu ne gördüm ne de konuştum."

"Senin onun ilki olduğunu söylüyor."

Idina sakın bir nefes aldı, sakın bir nefes verdi. "Sanırım öyleydin. O aynı zamanda benimdi. Burada üstü kapalı ifadeler önemli," diye ekledi, çocuklara doğru çenesini sallayarak.

"Anlaşıldı. Arkadaşlığı kim bitirdi?"

"Sadece bitti. Ciddi arkadaş değildik, ne demek istediğimi anlıyorsan. Deneysel arkadaşlık. Hayatımın hassas bir dönemindeydim ve asla evlenmemeye ya da çocuk sahibi olmamaya karar vermişim. Sanırım nedenini biliyorsunuz."

"Evet."

"Sonra bu aile, bu iş. Çocuklar, köpek, mutluluk. Gençtim ve parçalanmışım ve Gwen'le tanıştım. İlgi çekiciydi, bir arkadaş istiyordu, bu da oldu. Sonra bitti ve ben üniversiteye gittim ve bir süre çocuklara olan sevgimi onlara öğretmenlik yaparak tatmin edebileceğimi düşündüm. Sonra Anson'la tanıştım. O kadar uzun zaman önceki kısa, deneysel arkadaşlığın şimdi polisle ne ilgisi olabilir bilmiyorum."

"Gwen'in ve ailesinin Doğal Düzen'in üyeleri olduğunu biliyor muydunuz?"

"O zamanlar değil, hayır. Elbette şimdi biliyorum, çünkü Anson ve ben üyeyiz."

"Ve onunla hiç temas kurmadınız mı?"

"Hiç. Gördüğünüz gibi oldukça meşgulüm. Becca, bebeğim, gerisini sonra katlarız," diye seslendi küçük çocuklardan biri sepetten çamaşırları çekmeye başlarken.

"Oh iyi. Bu Doğal Düzen'le mi ilgili, yoksa Gwen'le mi?"

"Gwen bir cinayet soruşturmasında önemli bir tanık."

"Aman Tanrım. Jasper, o blokları kardeşinle paylaş."

Idina bir elini saçlarına götürdü. "Biri mi öldü?"

"Evet. Doğal Düzen ile olası bir bağlantı olup olmadığına bakıyoruz."

"Tamam, tamam, bana bir dakika verin. Meyve suyu tüpleri!" diye inanılmaz bir neşeye seslenince mutfakta küçük bir izdiham yaşandı.

Küçük çocukları tezgâha bağlı bir tür koltuğa, iki büyük çocuğu da küçük kırmızı bir masaya oturttu. O tüpleri ve küçük kraker ya da kurabiye kaselerini ya da çocuk dostu bir şeyler getirirken onlar yuhaladılar, tercihlerini haykırdılar, vurdular.

"Bu onları birkaç dakika idare eder." Çocuklar höpürdetirken o mutfaktan çıkıp salona geçti,

gevezelik ettiler ve kaselerin içindekileri berbat ettiler.

"Burada çok dikkatli olmak zorundayım. Düşünmem gereken dört çocuğum var. Kocamın kariyerinin yanı sıra ailemizi de düşünmesi gerekiyor. Bu düzenden nasıl ve ne zaman çıkacağımızı planlıyorduk. Anson'ın katılmak için sebepleri vardı ve o benim sebebimdi. Ama çocuklardan beri."

Onlara tekrar baktı.

"Şu anda kim olduğumuzu, inançlarımızı, değerlerimizi yansıtmıyor. Aynı zamanda, sipariş masamıza yemek koyuyor ve bunlar ... tescilli olabilir."

"Bu bir kelime," dedi Eve.

"New York'tan taşınmamız gerekse bile başka bir iş arıyor. Bu evi, bu mahalleyi seviyoruz ama ailemiz için en iyisi buysa taşınırız."

"Sorun mu yaşadınız, tehditler mi?"

"Hayır, kesinlikle olmaz. Ben de sana söyledim. Onlar için." Çocukların birbirlerine küçük krakerler atmasını izledi. "Onlar bizim dünyamız. Ve eğer içlerinden biri, hepsi bize benzemeyen ya da aynı cinsiyetten birine aşık olursa, onlar yine bizim dünyamız olacak. Düzen içinde olup bunu bilemeyiz. Anson, o bir laboratuvar faresi, gerçekten iyi bir tane. Başka bir iş bulacaktır. İkizler yeterince büyüdüğünde ben de öğretmenliğe geri dönebilirim. İyi olacağız."

"Kocanız bizimle konuşur mu?"

"Gerekirse yapar. Çemberin içinde değil, anlarsınız ya. İşini yapıyor, evine ailesinin yanına geliyor. Çok fazla sosyalleşmiyoruz, diğer üyelerle değil. Dört çocuğumuz olduğu için bu göz ardı ediliyor. Ancak Sasha önümüzdeki sonbaharda okula başlayacak ve tarikat tarafından onaylanan bir okula gitmesi ve haftalık talimatlara başlaması bekleniyor."

"Ne tür talimatlar?"

"Tarikatın ilkeleri üzerine." Çenesi sertleşti. "Buna izin vermeyeceğiz, çocuklarımızla olmaz."

"Korkuyor musunuz, Bayan Frank?" Peabody ona sordu.

"Endişeli. Anson ve ben çocuklarımız için korksaydık çoktan gitmiş olurduk. Korkacak kadar önemli değiliz. Sanırım Gwen korkardı," diye ekledi.

"Eğer korkarsanız ya da yardıma ihtiyacınız olursa, soruşturmamıza yardımcı olabilecek herhangi bir şey düşünürseniz, benimle iletişime geçin." Eve bir kart çıkardı.

Idina onu inceledi. "Ölen kişi üye miydi?" "Hayır."

"Bunu duyduğuma sevindiğim için çok mu kötüyüm?"

"Hayır," dedi Eve tekrar. "Kocanızla konuşun ve eğer yardımcı olabilecek herhangi bir bilgiye, küçük bir ayrıntıya sahipse lütfen benimle iletişime geçin."

"Bu gece, çocuklar yattıktan sonra konuşuruz."

Peabody ona, "Çok güzel bir aileniz var Bayan Frank," dedi. "Dağınıklar," dedi neşeyle. "Ama onlar benim karmaşa."

Idina dağınıklığıyla uğraşabilsin diye kendilerini dışarı attılar.

"Göremiyorum." Peabody başını salladı. "Herhangi bir bağlantı göremiyorum. O çok normal."

"Tarikatlara katılan ya da tuhaf şeyler yapan insanlar genellikle normal görünürler. Ama katılıyorum. Gwen'le olan şey üzgün ve muhtaç bir ergenlik olayıydı. Anson tarikat nedeniyle ona bakmış olabilir, o da Anson'a bir tür istikrarlı baba figürü olarak bakmış olabilir. Ama şimdi neden bu değil."

"Umarım sorun yaşamadan çıkarlar. Bu mutlu bir ev." Peabody arabaya binerken eve tekrar baktı. "Belli oluyor. Tıpkı Tribeca'dakinin hiç de öyle olmadığını söyleyebildiğiniz gibi."

"SoHo'daki çömlekçinin bize ne söyleyeceğini göreceğiz."

13

"Savannah Grimsley," diye okudu Peabody trafikte ilerlerken. "Yirmi altı yaşında, Ariel Byrd'ün sanatını sattığı yerlerden biri olan Village Scene'de çalışan bir çömlekçi. Ayrıca sanat modeli olarak da çalışıyor. Çatı katını Vance Bloot ile paylaşıyor.

-başka bir sanatçı. Ev arkadaşı, birlikte yaşamıyor." "Kardeşi mi?"

"Keene Grimsley, kaybolduğunda yirmi dört-yirmi iki yaşındaydı. On sekiz yaşında üniversitede okurken Doğal Düzen'e katılmış, yirmi yaşında bilişim alanında çalışmak için üniversiteyi bırakmış. 12 Haziran 2059'dan beri kayıp. Kız kardeşi 15 Haziran'da MP'ye başvurdu."

"Diğer aile mi?"

"Ebeveynler boşanmış. Anne, yeniden evlenmiş, Jersey City'de yaşıyor; baba, yeniden evlenmiş, Delaware'de yaşıyor. Anne tarafından büyükanne ve büyükbaba, Sag Harbor; baba tarafından büyükanne ve büyükbaba, boşanmış, ikisi de eyalet dışında yaşıyor."

"Diğer aile ile Doğal Düzen arasında bir bağlantı yok mu?" "Görünürde yok."

Arabayı sürerken Eve arabayı bir o yana bir bu yana çevirdi. "Tribeca, Pipers - o daha yüksekte ve kadın da titrek. Yani eşlerin kontrol altında tutulduğu o garip bloğa yerleştirilmişler. Frank'ler o kadar yüksekte değil, daha fazla alana sahipler. Bahse girerim üst orta yönetimin eşdeğerinin yerleştirildiği başka sessiz küçük yerleşim bölgeleri de vardır."

"Tekrar söylemek zorundayım, ürkütücü. Kayıp kardeş gibi bir IT elemanının verilerle çalıştığını da ekleyin. Hassas verilere ya da sahip olmamanız gereken verilere erişmenin bir yolunu bulmak için özellikle yüksek mevkilerde olmanız gerekmez."

"Ya da söz konusu verilerle çalıştıktan sonra fikrini değiştirir."

"Ya da bu."

Village'da bahar, sokak sanatçılarını ve New York'tan sanatsal bir hatıra almak için zaman zaman yeterince para harcayan turistleri ortaya çıkardı.

Park yeri berbat olduğu için Eve bir arsa düşündü, sonra bir yükleme alanını ve Görevde ışığını tercih etti.

Kafe Vegan ile Modern Cadı adlı mekân arasındaki kapının zilini denemek yerine, içeri girmeyi başardı ve Peabody ile birlikte dar merdivenlerden yukarı yürüdü.

"Eğlenceli bir mahalle." Peabody merdiven duvarlarında tebeşirle yapılmış çiçek ve sarmaşık duvar resmine hayran kaldı.

"Eğer tofu ve cadıları seviyorsanız."

"İyi cadıları severim ve nasıl pişirileceğini bilerseniz tofu korkunç değildir. O 2A."

Merdivenlerden sola doğru.

Eve, aynı ressamın kapıya bir kadın ve bir erkek figürü çizdiğini düşündü. Kadın çömlekçi çarkında, adam şövalede.

Müzik içeriden kapıya doğru pompalanıyordu.

Eve vızıldadı. Tekrar aradı. Üçüncü denemede, birinin "Siktir!" diye bağırdığını duydu.

Ama kapı birkaç dakika sonra açıldı.

Açan kadın yine "Siktir" dedi. Sonra ekledi, "Bu da ne?"

Eve rozetini kaldırdı. "Teğmen Dallas, Dedektif Peabody. Sizinle kardeşiniz hakkında konuşmak istiyoruz."

Kızgınlık yerini umuda bıraktı. "Keene'i bulmuşsun."

"Hayır, üzgünüm. Başka bir konuyu araştırıyoruz. Bağlantıları arıyoruz."

"İki yıl, hiçbir şey yapmadan geçen iki yıl. Allah kahretsin. Bu Doğal Düzen saçmalığı mı?"

"Sizinle konuşmak istiyoruz," diye tekrarladı Eve.

"Siktir et." Onlara küçük bir yaşam alanını işaret etti. Küçücüktü çünkü büyük kısmını çift kişilik bir sanat atölyesi kaplıyordu. Bir tarafta çömlekçi çarkı, aletleri ve çalışma masası vardı. Diğer tarafta şövaleler, tuvaller, ressam aletleri vardı.

Bir kanepeye oturdu.

Eve, kızın boyunun yaklaşık beş-üç olduğunu tahmin ediyordu, gerçi kafasında toplanmış ve bükülmüş pembe çizgili sarı saçları birkaç santim daha ekliyordu.

Sıçramış bir önlük, kolsuz bir gömlek ve dizlerinden kesilmiş bir şort ile önlük kadar sıçramış bir çift iş botu giymişti.

Uzun ela gözleri, uzun ince bir burnu, geniş bir ağzı vardı ve egzotik bir şekilde bohem görünmeyi başarıyordu.

Onlara bakarken önlüğünün cebinden bir tüp su çıkardı.

"Her şeyi tekrar yaşamak zorunda mıyım?"

"Kardeşinizin 12 Haziran 2059'da kaybolduğunun farkındayız.

Peabody."

"Raporda kardeşinizin öylece çekip gideceğine, sizinle irtibatı keseceğine inanmak için hiçbir nedeniniz olmadığı belirtiliyordu. Ve aslında kaybolmadan önceki gece sizinle konuşmuş. Ve söyleyebildiğiniz kadarıyla, dairesinden hiçbir eşyası alınmamıştı."

"İçeride biri vardı. Bunu ben de söyledim. Keene dağınıktır ama belli bir şekilde dağınıktır ve bu farklıydı. Bir şeylerin kayıp olup olmadığından emin olamıyorum çünkü bir sürü elektronik eşyası vardı, onun olayı buydu. Ve hepsini geride bırakmış olmasına imkan yok. Özellikle de son birkaç haftadır konuştuklarımızdan sonra benimle temasa geçmemesine imkan yok."

"Hangisiydi?"

"Doğal Düzen. Yani, Tanrım, sonunda uyandı, sonunda akli başına geldi. Bana öğrendiğini söyledi

gerçekten gözlerini açan bir bok."

"Neymiş o bok?"

"Gördün mü, olay bu." Savannah tüple işaret etti. "Bana söylemedi. Paranoyaklaştığını düşündüm, tamam mı? O tarikata girmesinin nedenlerinden biri de buydu. Bana söyleyemeyeceğini, bunun kendi güvenliğim için olduğunu söyledi. Her şeyi nasıl bir araya getirip internete koyacağını, böylece ifşa olacaklarını.

"Polislere güvenmiyordu," diye ekledi. "Medyaya da güvenmiyordu, bu yüzden kendi başının çaresine bakacaktı."

Duraklayarak elinin topuğunu gözünün altına sürdü ve yanağına biraz kil sürdü.

Bir şekilde bohemliği daha da artırdı.

"Bakın, sadece gözyaşlarından birinde olduğunu düşünmüştüm ama o tarikat saçmalığından kurtulduğuna o kadar sevindim ki, ona uydum."

Bir içki aldı. "Kaybolmadan önceki gece buraya geldi. Aslında, bence tam anlamıyla sarhoştı, bu yüzden paranoyak olduğunu düşünmüştüm. Bana sadece bir ya da iki güne daha ihtiyacı olduğunu, sonra her şeyin patlayacağını söyledi. Ve bir kez patladığında, ünlü olacağını ve hikayeyi anlatarak milyonlar kazanacağını düşündü. Keene'in işi olduğunu düşünmüştüm. Onu en son o zaman gördüm."

Tüpü yere bıraktı. "Ertesi gün onu etiketlemeye çalıştım ama 'link'i ölmüştü. Kapattı falan sandım. Birkaç kez daha denedim ve sonunda oraya gittim. Komşuları onu görmediklerini söylediler. Sonunda polise gidecek kadar endişelendim."

"Natural Order'daki amiri e-posta yoluyla 13 Haziran'da işten ayrıldığını iddia etti." Peabody tekrar PPC'sine atıfta bulundu. "Rapora göre, e-posta kardeşinizin cihazlarından birinden gönderilmiş."

"Onu ortadan kaybettiler, yaptıkları buydu." Uzun gözleri kızarmış bir halde parmağını Peabody'ye doğru uzattı. "Ne dediğin umurumda değil."

Eve, Savannah'nın dikkatini geri çekti. "Doğal Düzen'den herhangi bir arkadaşını ya da ortağını tanıyor musun?"

"Hayır. Keene ve ben o saçmalığa katıldıktan sonra neredeyse hiç konuşmadık. İlk başta beni dönüştürmeye çalıştı, doğru kelime bu olurdu. Gerçek yol için benim yaşam tarzımdan vazgeçmemi istedi. Tanrım, ben eşcinselim ve o bana bunun doğal olmadığı konusunda vaaz veriyor. Oda arkadaşım, en iyi dostum, melez. Keene onunla konuşmazdı bile. Buraya gelmezdi. Sonra geri geldi. Geri geliyordu.

"Sanırım onu öldürdüler. Sanırım onu geri döndüren şeye ulaşmaya çalışırken yakalandı. Ve bence onu öldürdüler. Sorunları vardı, tamam, bazı ciddi sorunları vardı, ama böyle çekip gitmezdi."

Başını şiddetle salladı ama sesi titriyordu. "Yapmazdı işte. İşlerin en kötü olduğu zamanlarda bile doğum günümde, Noel'de beni etiketliyordu."

"Tarikattan kimse sizinle temasa geçti mi?"

"Beni en yakın akrabası olarak listelemişti. Bana son maaş çekini gönderdiler. Şerefsizler. Bir keresinde Connecticut'ta çalıştığı yere gittim. Beni içeri almadılar. Çalıştığı yeri görmek, birileriyle konuşmak istedim ama kapıdan geçemedim. Orası tam bir kale. Sizi içeri almak istemiyorlarsa, giremezsiniz."

"Bize Gwendolyn Huffman ile olan ilişkinizden bahsedin."

"Gwen mi?" Savannah'nın kaşları havaya kalktı. "Birlikte takıldık bir süreliğine. Onun bununla ne ilgisi var?"

"Onun Doğal Düzen'in bir üyesi olduğunun farkında mısınız?"

"Bu saçmalık. O eşcinsel. Eşcinselsen üye olamazsın. Birkaç ay samimi bir şekilde takıldık. Sonra onu Ariel'le tanıştırdım ve hepsi bu kadar. Gwen hakkında konuşmak istiyorsan, Ariel-Ariel Byrd ile konuş. Sanırım hâlâ birlikteler. Ama Gwen Keene'i tanı mıyordu. Onunla Keene hakkında hiç konuşmadım. Seks yaptık ama ciddi değildik."

"Sen ve Ariel Byrd arkadaş mıydınız?"

"Evet, tabii." Savannah omuz silkti. "Yani, aramız çok sıkı falan değil. İkimiz de sanatçıyız ve eserlerimizi aynı galeride sergiliyoruz. Birkaç kez takıldık ama samimi değildik. Gwen benimle bir sanat sergisine geldi, ben de onları tanıştırdım. O kadar olduğunu hemen anladım. Önemli bir şey değil."

"Ariel Byrd'ün önceki gece öldürüldüğünü bildirmekten üzüntü duyuyorum."

"Ne?" Savannah kamburundan doğruldu. "Hadi ama!"

"Dediğiniz gibi aynı çevrelerde koşturuyorsunuz ama duymadınız mı?"

"Ben... Bu iki gün benim izin günüm, gece gündüz çalıştığım günler. Evden çıkmadım. Bağlantımı kapattım. Oda arkadaşım büyük büyükannesinin yüzüncü doğum günü için birkaç günlüğüne Ohio'da. Öldürüldü mü? Onu Gwen'in öldürdüğünü mü söylüyorsun?"

"Hayır."

"Ama o tarikatla birlikte mi? Hiç görmedim, hiç... Çok konuşmazdık. SoHo'lu bir sanatçıyla kaçamak yapan varoş zengini bir kız olduğunu biliyordum. Sorun değil. Ama madem öyle, seksin neden bu kadar gizli olması gerektiğini anlıyorum. Ben sadece henüz ortaya çıkmadığını düşündüm."

Onunla ilgili her şey sıcak ve gerginleşti. "Keene ile bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır." Peabody ona doğru yürüdü ve yanına oturdu. "Ama Ariel'in cinayetini araştırıyoruz ve kardeşin hakkında bilgi edinmek için elimizden gelen her şeyi yapacağız."

"O şerefsizler yüzünden. Her nasılsa, ikisi de o piçler yüzünden."

Haksız değilsin, diye düşündü Eve.

Aşağıya, kaldırıma doğru yürüdüler ve hayat dolu bir dünyada bir an durdular.

"Kayıp bir kardeş - ve cesedini asla bulamayabiliriz - kayıp bir FBI ajanı - ve aynı şey. Ve ölü bir kadın. Ortak bağlantı. Doğal düzen."

Arabaya doğru yürürlerken Peabody sessiz kaldı, Eve ise Wilkey'nin karargâhının rotasını giriyordu.

"McNab'a kayıp kişiler, kaza sonucu ölümler ve üye cinayetleri konusunda bir araştırma yapıp yapamayacağını soracağım. İki yıl boyunca. Ve bunu New York, New Jersey ve şu anda gittiğimiz Connecticut bölgesinde tutacak."

"Bu iyi bir düşünce, Peabody."

"Sen de düşünmüştün."

"Evet, bu yüzden iyi bir düşünce olduğunu söylüyorum. Onu şimdi etiketleyin, bakalım başlatabilecek mi? Federallerden alacağımız verilerle bunu ilişkilendireceğiz."

"Onu öldürdüklerini düşündüğünü söylediğini biliyorum, ama bir parçası -çoğu- hala onu bulmayı umuyor."

"Evet, biliyorum. Ona bazı cevaplar bulacağız. Tek yapabileceğimiz bu."

Stanton Wilkey, Şehir Savaşları'nın sona ermesinden kısa bir süre sonra, savaşın yaralarını sarmaya çalışan insanlar yeniden inşa etmeye çalışırken öne çıktı. Bu savaşlardan acı duyanlar öfke içinde kıvranırlarken.

Sözünü öncelikle genç, araştırmacı zihinlerin cevaplar, çözümler ve birçoğunun parçalara ayrıldığını gördüğü bir düzen aradığı üniversite kampüslerinde yaydı.

Dinleyenlerin çoğu onu bağınaz bir deli ya da bir şaka olarak görmezden geldi. Ama her zaman birkaç kişi vardı ve birkaç kişi çok kişiye dönüşebilirdi.

Savaşların, çekişmelerin, mücadelenin olmayacağı bir ütopya vaat etti. Herkesin kendi türüne bağlı kalarak refah içinde yaşayacağı bir yer. Köktenci ve aşırı dini görüşleri pek çok kişiyi uzaklaştırdı.

Ama her zaman birkaç tane vardı.

Ona göre, ırkların karışması, saflıklarının ve kültürlerinin sulandırılması ve sınır tanımayan cinselliğin zehirli özgürlüğü, homoseksüellik ve fuhuş lekesi

Kadınların hırsı, savaşa, ekışmeye ve mücadeleye yol açan erkek nesillerini hadım ediyor.

Çok masum, çok çaresiz, para ve g peşinde koşarken beslemeyi ihmal eden anneler tarafından ihmal edilen çocuklardan bahsetti.

Azınlık kalabalıklaştıkça o da düzenini kurdu. Şehirde küçük, kiralık bir bina, banliyöde sessiz bir ev.

Kalabalık oditoryumlara yol açan ekran görünümleri. İnzivaya götüren seminerler. Hepsi bir bedel karşıılığında.

Düzenini ve servetini adım adım inşa etti.

Eve, Connecticut'taki yerleşkesinin kapısına geldiğinde tüm bunları biliyordu.

On metrelik doğal taştan duvarlar, sağıam sütunlarla çevrili geniş demir kapının bulunduğ girişin her iki yanında birkaç şehir bloğ boyunca uzanıyordu.

Çeşitli noktalardaki güvenlik kameralarını not etmiş ve takviyelerin hareket dedektörleri, şok cihazları ve kızılötesi içerdiğini hayal etmişti.

Kapının ötesinde yol  yöne ayrılıyordu: düz, sağı ve sol. Ağaçlar, iekli çalılar, mükemmel peyzajlı bahçeler yeşil çimenlerin genişliğini bölüyordu. Önlerinde daha fazla ağaç ve iek bulunan pembe tuğlalı ya da krem beyazı binalar gördü.

Kapının hemen içinde, duvarlar gibi beyaz, sivri çatılı ve tek yönlü cam pencerele gerçek bir kapı binası vardı.

Bir insan sesi sütuna gömülü hoparlörden konuştu.

"Doğal Düzen ziyaretçilere kapalıdır. Doğal Düzen hakkında bilgi almak isterseniz, lütfen sosyal yardım görevlerimizden birini ziyaret edin. Huzurlu ve tatmin edici bir gün geçirin."

Eve rozetini kaldırdı. "Teğmen Dallas, Memur Peabody, NYPSD. Polis işleri için buradayız."

Kapıdan bir adam ıktı. Uzun boylu ve iriyarı, koyu renk takım elbiseli adam kapıya doğru yürüdü ve bekledi.

"Tamam. Sıkı dur, Peabody." Eve arabadan indi ve kendi tarafındaki kapıya doğru yürüdü.

Eski asker, diye düşündü. Sadece yüksek ve sıkı kahverengi saçları değil, duruşu, ölü gözlü bakışları da.

"Burası Connecticut."

"Farkındayız. Bay Wilkey'nin bir ya da daha fazla üyesini kapsayan aktif bir soruşturma hakkında bilgilendirilmek istediğine ve bu soruşturmanın ve Doğal Düzen bağlantısının çok fazla detayı kamuoyuna açıklanmadan önce yetkililerle işbirliği yapacağına inanıyorum."

"Kanallardan geçmeden buraya gelmeyi ve Peder Wilkey ile konuşmayı mı bekliyorsunuz?"

Eve bir süre düşündü. "Evet. Belki de ona bunu şimdi ve burada yapmaktansa, kanallardan geçmemizi, bir arama emri almamızı ve onu görüşme için New York'taki Merkez'e getirmemizi tercih edip etmeyeceğini sorabilirsiniz. Gizlice."

"Peder Wilkey öğleden sonra meditasyonda."

"Harika. Dışarı çıktığında NYPSD'nin kendisiyle burada konuşmaya çalıştığını söyleyin, tüm bunlar medyada patlamadan önce işbirliğini kayıt altına alın. Sen de o her neyse günlerinden birini yaşıyorsun."

Döndü ve arabasına doğru iki adım attı.

"Biz Rahip Wilkey'in müsait olup olmadığını kontrol ederken siz aracınızda bekleyebilirsiniz."

Sadece başını salladı ve sinirlenmiş olacak ki arabasına binmek yerine arabasına yaslandı.

Binalar arasındaki patika olduğunu düşündüğü yolda yürüyen iki kişiyi izledi.

Bir binadan bir kadın çıktı, ardından dizlerine kadar uzanan lacivert şortlar ve beyaz gömlekler giymiş yaklaşık bir düzine çocuk geldi. Kadın, lacivert eteği, beyaz gömleği ve lacivert blazer ceketıyla ağaçlardan birinin altındaki banka geçti.

Çocukların -hepsinin beyaz olduğunu fark etti- iki sıra halinde düzgün bir şekilde çimlerin üzerinde ona dönük olarak oturduklarını gördü.

Kapı bekçisi geri geldi.

"Kapının içine çek ve park et." Kapı yavaş ve sessiz bir hareketle açıldı.

Peabody, "Burası zaten tüylerimi ürpertiyor," diye mırıldandı.

"Bence çok daha ürkütücü olabilir." Söylendiği gibi park etti.

"Lütfen silahlarınızı aracınıza yerleştirin, ardından aracınızı emniyete alın. Bir araba sizi Peder Wilkey'nin evine götürecekt."

"Aracım güvende ve silahlarımız bizimle kalacak."

Ona sıırttı. "Yerleşkede silahlara izin verilmez."

"Bunlara sol kalçanızdaki ve sağ ayak bileğinizdeki de dahil mi?"

Sertleşti. "Ben güvenliğim."

"Hey, biz de öyleyiz. Silahlarımız bizimle kalacak."

Kendine ait ölü gözlü bir bakışı vardı. Onunla birlikte yüzündeki öfkenin de yandığını gördü.

Elektrikli bir araba onlara doğru mırıldanırken, topuklarının üzerinde döndü ve ona doğru yürüdü. Araba, Eve'in konuşmaları net bir şekilde duyamayacağı kadar uzakta durdu; ancak şoför - kırklı yaşlarının başında, açık kahverengi üniformalı İspanyol - havayı sakinleştirici bir hareketle sallayıp yolun geri kalanını sürmeden önce kapı bekçisinin kahpeliklerini yakaladı.

"Teğmen, Dedektif, hoş geldiniz. Ben Cisco. Neden arkaya oturmuyorsunuz? Sizi Wilkey House'a götüreceğim."

Arabaya bindiler ve araba sola doğru yol aldı. Eve arkasına dönüp baktığında ikinci bir adamın kapıdan çıktığını ve arabasını inceleyen ilk adama katıldığını gördü.

Güvenliği aşmayı, bir arama yapmayı, navigasyon sisteminden, telsizinden verilere erişmeyi planladıklarını düşündü.

Kendi kendine gülümseyerek yerine yerleşti. Onları tatsız bir sürpriz bekliyordu.

Artık daha fazla bina görüyordu ve bunlardan birinin arkasında, hepsi siyah olan bir grup çocuğun yuvarlak top oynadığı bir yarım saha vardı. Kırmızı şortlar, beyaz tişörtler.

Ötede, vitray pencereleri ve önünde şırıldayan küçük bir çeşmesi olan küçük bir şapel benzeri bina duruyordu. A

Wilkey'nin heykeli suyun üzerinde durmuş, kollarını kutsamak için açmıştı.

Evet, ürkütücü.

Daha fazla bina, sonra başka bir duvar, başka bir kapıdan önce bir ağaç perdesi.

Kapılar kayarak açılırken, yerleşke içinde bir yerleşke, diye düşündü.

Beyaz gelin evi, geniş, üstü kapalı ön sundurması boyunca yükselen oymalı beyaz sütunlar, ona eski Güney'deki plantasyonların resimlerini hatırlattı. Ağaçlar bakımlı çimenlerin üzerine gölge yayıyordu. Bahçeler bir tür renk cümbüşü içinde geliyordu.

Çiçekli bir elbise ve geniş kenarlı hasır şapka giymiş bir kadın, yanındaki iki genç kızla birlikte otları ayıklamakla meşguldü.

Araba geçerken hiçbiri başını çevirip bakmadı.

Üç katlıydı ve Eve buna saray gibi demeye karar vermişti. Bir başka sundurma ikinci katı kaplıyordu ve her iki sundurmada da derin minderli sandalyeler, demir masalar, çiçek vazoları vardı.

Güneşin pencerelere ve cam kapılara yansıma şeklinden tek yönlü camı tanıdı.

Araba durduğunda Eve ve Peabody karşı tarafa geçtiler.

"Biri size içeride eşlik edecek. Hazır olduğunuzda sizi kapıya geri götürmek için hazır olacağım. Wilkey House ziyaretinizin keyfini çıkarın."

Araba uzaklaşırken bile, çift beyaz kapının sağ tarafı açıldı. Bir kadın dışarı çıktı.

Açık mavi bir takım elbise giymişti, sessiz ve muhafazakâr kesimli, alçak topuklu ayakkabıları vardı. Daha yaşlı görünmesine rağmen Eve, Wilkey'nin kızı Mirium'un yirmi dört yaşında olduğunu biliyordu.

Daha yaşlı olan, takım elbisesinin kesiminden, ensesinde kalın bir rulo halinde toplanmış donuk kahverengi saçlarından ve derin bir kızgınlık ifadesinden geliyordu.

Eve ve Peabody verandaya çıkan tertemiz beyaz merdivenleri çıkarken sonuncusunu maskeleyemeye çalıştı.

Karşılama gülümsemesi samimi gelmedi.

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody. Ben Mirium Wilkey. Babam adına, evimize hoş geldiniz. Babam en kısa zamanda bize katılacak. Çok güzel bir gün olduğu için verandada oturacağız."

Onay beklemeden yuvarlak bir masanın etrafındaki rahat sandalyelere doğru ilerledi.

"Babamın kişisel asistanı ve ev personeli müdürü olarak görev yapıyorum. Bugün size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Son zamanlarda New York'ta bulundunuz mu?" Eve sordu. "Mesela Pazartesi gecesi?"

"Pazartesi mi?" Takım elbisesi kadar sessiz olan mavi gözleri düşünceli bir hal aldı. Kulağındaki küçük inci küpeyle oynamak için dalgınca elini kaldırdı. "Pazartesi günü -bizim deyimimizle- kampüsteydim, bütün hafta olduğu gibi. Bir inziva toplantısı düzenliyoruz. New York'ta sık sık işlerimiz olduğu için şehirde bir pied-à-terre'im var."

Verandaya iki kadın çıktı; biri onlu yaşlarının sonunda ya da yirmili yaşlarının başında, diğeri altmışına yakındı. Her ikisi de lacivert etekler giymiş, beyaz gömleklerini boyuna kadar iliklemiş ve yakalarına küçük lacivert fiyonklar takmışlardı.

Genç olan bardakları buzla doldururken, diğeri bir sürahidenden bardaklara altın sarısı kahverengi bir sıvı döktü.

İkisi de konuşmadı, gülümsemedi ya da gözlerini kaldırmadı.

Genç kadın Eve'in bardağını yere bırakırken, Eve'in kucağına küçük, kirli bir kâğıt parçası bıraktı.

Yaşlı adam sıvıyı dökerken Eve elini üzerinde gezdirdi.

"Bitkisel güneş çayı," dedi Mirium. "Kendi bitkilerimizi yetiştiriyoruz, ve tabii ki kafeinden uzak durun. Bunu oldukça ferahlatıcı bulacaksınız."

Diğer kadınlarla ne konuştu ne de onları kabul etti. Hayaletler gibi eve geri döndüler. Eve kâğıt parçasını cebine soktu.

"Peki ya baban? Pazartesi gecesi kampüste miydi?"

"Tabii ki. Geri çekiliyor. Sizi bize neyin getirdiğini söylerseniz belki yardımcı olabilirim."

"Pazartesi gecesi bir kadın öldürüldü."

Miriam başını eğdi ve salladı. "Bir insanın canının alınması. İnsan kalbinde ve zihninde bundan daha kara bir leke var mıdır? Ama bunun sizi bize nasıl getirdiğini bilmiyorum."

"Ariel Byrd'ü tanıyor muydun?"

"Bu ismi tanımıyorum." Mirium elini bu kez boynundaki tek inci dizisine doğru kaldırdı. "Üye miydi? Gerekirse kontrol etmek için dosyalarımıza bakabilirim."

"O bir üye değildi. Cesedini bulan ve rapor eden kadın üyeydi. Gwendolyn Huffman."

"Gwen?" Şimdi gerçekten de incilere sarılmıştı. "Oh, onun için ne kadar korkunç!"

"Bayan Huffman'ı tanıyorsunuz."

"Evet. Çocukluğumuzdan beri. Babam ve onun ailesi yıllardır arkadaşlar. Onunla iletişime geçip desteğimi sunmam gerekiyor. İnziva sırasında elektronik cihazlar da dahil olmak üzere dışarıyla teması sınırlandırıyoruz ama bunun için bir muafiyet talep edebilirim. Zavallı Gwen."

"Evet, zavallı Gwen." Eve etrafına bakındı. "Belli ki bu inzivaya katılmamış."

"Hayır. Çok yakında evlenecek ve planları çok yoğun. Umarım Gwen ve kocası sonbaharda inzivamız için bize katılırlar."

"Nişanlısını tanıyor musun?"

"Hak mı? Evet. Çok iyi değil ama tarikat, Caineler ve tabii ki Huff-man'lar gibi hayır kurumlarıyla çok ilgili."

Miriam yüzünde küçük bir gülümseme belirdi. "Korkarım size yararlı bulacağınız çok az şey söyleyebilirim. Huffman'lar, eminim biliyorsunuzdur, örnek insanlardır. Onlara değer veriyoruz. Gwen'in bu korkunç deneyimi yaşamasına çok üzüldüm ama inzivalarımız sırasında bu tür dünyevi işleri dışarıda bırakıyoruz."

"Baban daha yardımcı olabilir."

"Birkaç gündür inzivada olduğu için nasıl olduğunu anlamıyorum. Daha fazla zamanınızı harcamak istemiyorum, o yüzden..."

Miriam konuşmasını bitirirken Eve, Wilkey'nin ağaçların arasından çıkışını izledi. Süzülerek -bu konuda çok iyiydi- kadının ve otları ayıklayan iki genç kızın yanına gitti.

Onlarla konuşmak için durakladı. Her iki genç kız da ona gülümsedi ama Eve kadının başını eğdiğini ve Wilkey devam etse bile ellerini tuttuğunu fark etti.

Wilkey o büyük beyaz basamakları çıkmaya başladığında Miriam ayağa kalktı.

"Teğmen Dallas, Dedektif Peabody, Peder Stanton Wilkey."

Verandanın kenarında ışığın tadını çıkarırken öyle bir şekilde söyledi ki, Eve ayağa kalkıp diz çökmelerinin beklenip beklenmediğini merak etti.

Öyle bir şey olmayacak.

14

Eve'in tahminine göre bir izlenim bırakmıştı. Uzun boylu, inceye yakın sırık gibi, aslan yelesi gibi beyaz saçları omuzlarına doğru dalgalanıyordu. Berrak ve kristal mavisi gözleri, başkalarının iyilikseverlik olarak gördüğünü sandığı bir şekilde ışıldıyordu.

İnce, bilgin bir yüzü vardı. Ev ona bir çiftliği düşündürdüğü gibi, yüzü de ona eski azizlerin ve şehitlerin resimlerini düşündürdü.

Bunun çok kasıtlı olduğunu düşündü.

Beyaz pamuklu bir pantolon, uzun beyaz bir gömlek ve beyaz mokasen ayakkabılar giyiyordu. Uzun, ince ayakları, uzun, ince elleri vardı.

Konuştuğunda sesi kadife bir yastık gibi derin ve yumuşak geliyordu.

"Evime hoş geldiniz. Sizi beklettiğim için beni bağışlayın."

Masaya yaklaşırken tokalaşmak için elini uzatmadı ama bir tanesini kızının omzuna koydu.

"Beklenmedik gelişinizi **k a r ş ı l a y a n a** kadar Mirium'un sizi ağırladığına inanıyorum. Teşekkür ederim, Mirium."

Yumuşak bir şekilde söylense de söylenmese de, bu sözler kovulma hissi uyandırıyor. Mirium'un dudakları gülümsemeden önce gerildi.

Geri adım atmaya başladı.

"Bayan Wilkey'nin şimdi kalması yararlı olur ve zaman kazandırır." Eve doğrudan o kristal mavisi gözlere baktı. "Biz

gereğinden fazla zamanınızı almak istemiyorum."

"Ne kadar nazıksınız. Lütfen otur, Mirium."

İki kadın geri döndüğünde kendisi daha yeni oturmuştu. Bardak, buz, sürahi, doldurma. Genç olan Eve'e kısa bir bakış atma riskini göze aldı.

"İletişim yasak olduğu için" -Eve bunu gereğinden uzun bir süre askıda bıraktı- "yerleşkeden dışarı ya da içeri haber ulaştırmak zor olacaktır. Biz ikisini de yapmak için buradayız."

"Bunun çok önemli olduğunu varsayıyorum."

"Polisin yardımına ihtiyaç duyan herkesi çok önemli buluyorum."

İki kadın eve dönerken mesajının alındığını varsaydı - umdu-.

"Ariel Byrd'ün bu yardıma şimdi ihtiyacı var."

"Onun-" demiştiniz. Mirium kendini tuttu. "Böldüğüm için özür dilerim ama onun öldürüldüğünü söylemişsiniz."

"Biz Cinayet Masası'ndanız, Bayan Wilkey. Ariel Byrd'ün katilini adalete teslim etmek için yardımımıza ihtiyacı var. Ailesinin de adaletin yerini bulması için yardımımıza ihtiyacı var."

"Burada dünyadan ayrı değiliz," diye söze başladı Wilkey. "İnzivalar sırasında, evet. Ruhu beslemek, zihni temizlemek, kalbi yeniden adamak için kendimizi ayırıyoruz. Ama biz bütünün bir parçasıyız ve herhangi birinin bir başkasının elinde ölmesi bizi küçültür. Bu adaleti bulmanıza nasıl yardımcı olabiliriz?"

"Ariel Byrd'ü tanıyor muydun?"

"O kadar çok kişi tanıyorum ki -bu benim hayatımdaki bir lütuf- ama adı tanıdık gelmiyor."

Peabody PPC'sini çıkarıp Ariel'in fotoğrafını gösterdi.

Wilkey içini çekti. "Yardım etmek için yeminimi bozmalıyım. Ama bir hayat, cihazlardan uzak durma sözünden daha değerlidir."

Fotoğrafa dikkatle baktı. "Çok genç, zavallı ruh. Tanıdık gelmiyor. Sürünün bir parçası mı, Mirium?"

"Ben öyle düşünmüyorum." Daha fazlasını söylemeye başladı, sonra ellerini kavuşturdu ve sessizliğini korudu.

"O değildi. Ama cesedini bulan ve polisle irtibata geçen kişi o. Gwen Huffman."

"Gwendolyn." Sessiz bir iç geçirdi. "Bu olaya dahil olan herkes için trajik bir durum."

Eve, dikkatli bir düzenleme zamanı diye düşündü. "Bayan Huffman ve Bayan Byrd, Bayan Huffman Bayan Byrd'ün sanatına hayran olunca dost oldular."

"Bir sanatçı mı?" Şimdi de o yardımsever gülümsemesini takındı. "Güzellik sunmak için verilmiş bir hediye."

"Bayan Huffman Salı sabahı erken saatlerde Bayan Byrd'ün dairesine geldi. Nişanlısı için bir düğün hediyesi."

"Merit Caine, evet. Gwendolyn'in ailesi ve ben uzun yıllardır arkadaşız. Çok hoş bir gelin olacak ve eminim ki çok da sadık bir eş olacak."

Yakın zamanda değil, diye düşündü Eve. "O sabah geldiğinde, Bayan Huffman kapının kilitli olmadığını belirtiyor. Kurbanın çalışırken sık sık çaldığı müziği duymuş ve seslenerek içeri girmiş. Cesedi bulmuş. Olay yeri incelemesi ve adli tabibin incelemesi Bayan Byrd'ün ölüm saatinin önceki akşam on kırk sekiz olduğunu doğruluyor."

"Dediğim gibi trajik ve şok edici. Elbette bu zor zamanda Gwendolyn ve ailesini rahatlatmak ve desteklemek için elimizden geleni yapacağız. Ancak size nasıl yardımcı olabileceğimizi anlayamıyorum."

"Yürütülmekte olan bir soruşturmanın daha fazla detayını sizinle paylaşamam. Size söyleyebileceğim tek şey bu soruşturmanın bazı yönleri, bireyleri ve alanlarının Doğal Düzen ile Bayan Byrd'in cinayeti arasında bir bağlantı olduğunu ima ettiğidir."

Uzun bakışları keder ve acımayla karıştı. "Bunun nasıl mümkün olduğunu anlamıyorum. Biz şiddeti reddediyoruz. Doğal Düzen kendini barışı yaymaya adanmıştır. Kendimizi savunmak için bile olsa bir can almayız ve alamayız."

"Kurban karışık ırktan bir lezbiyendi. Siz ve takipçilerinizin inkâr ettiği diğer iki şey."

Sadece bakışlarını -evet, diye düşündü Eve, içinde bolca delilik vardı- Eve'in yüzüne kilitledi.

"Bu tür yanlış tercihleri reddediyor ve kınıyoruz, çünkü bu yanlış özgürlükler uyumsuzluk, çekişme ve şiddet yaratmaktadır. Ancak bu kadar yanlış yönlendirilmiş olanlara karşı şiddet çözüm değildir."

Eve'in bakışı üzerine Peabody bir kez daha PPC'sine başvurdu. "Efendim, tarikatınızın kuruluşundan bu yana üyeleriniz tarafından sürdürülen çok sayıda şiddet olayı yaşandı. Elimde uzun bir liste var. Bu olaylarla ilgili hafızanızı tazeleyebilirim."

"Gerek yok." PPC ve Peabody'ye el salladı. "Bu talihsiz ve trajik olaylar, aynı derecede yanlış yönlendirilmiş olanlar, düzenin ilkelerini kendi çıkarları için çarpıtanlar tarafından sürdürüldü. Onları da reddediyor ve kınıyoruz."

Kadife ses devam ederken o da tıpkı heykel gibi kollarını açtı.

"Gerçek düzen, kucaklaşmayla barışı ve doğal olana sıkı sıkıya bağlılığı teşvik eder." Ellerini avuç içleri yukarı bakacak şekilde kaldırdı. "Barış, uyum, herkesin içinde, herkes için doğal bir denge. Biz eğitiriz, zihne olduğu kadar ruha da ulaşırız."

"Peki ilkelerinizi çarpıtan ya da çiğneyenlerle nasıl başa çıkıyorsunuz?" Eve, Peabody'nin PPC'sine uzandı. "James Burke, Wayne Marshall ve Cody Klark gibi, Batı Teksas'ta eşcinsel evlilik töreni sırasında bir kiliseyi ateşe verip üç kişinin ölümüne ve on iki kişinin ağır yaralanmasına neden olanlar gibi mi? Bu daha geçen yıldı, belki hatırlarsınız."

Ellerini indirdi, katladı. "Biliyorum ve dehşete düşmüş durumdayım. Cezalandırma işini laik makamlara bırakıyoruz. Ülkenin kanunlarına uyulmalı ve saygı gösterilmelidir."

"Ülkenin yasaları aynı cinsiyetten bireylerin evlenebileceğini, farklı ırklardan bireylerin evlenebileceğini belirtir

-Ve medeni dünyanın çoğunda onlarca yıldır bu böyledir. Hukuk

Bu topraklarda sizin inançlarınıza göre sapkınlık olarak nitelendirilen pek çok şey vardır."

"Bu yasaların yanlış yönlendirildiğine inanmakla birlikte, şiddet asla çözüm değildir. Eğitim," diye ısrar etti aynı ürkütücü yumuşak ses tonuyla. "Manevi rehberlik ve destek."

"Bu tür şeyleri kötülüğün ya da iğrençliğin araçları olarak öğrettiğinizde ya da hangi terimi kullanırsanız kullanın, bu öğretileri benimseyenlerin benimsemeyenlere saldırmasına şaşırmamalısınız."

Şimdi ellerini açtı -yumuşak eller, iyi manikürlü, Eve fark etti. "İnsanlık durumu, bazılarının iyilik adına yaptığı seçimler beni şaşırtmıyor. Bu beni üzüyor, tıpkı bazılarının doğal olmayanı kucaklamayı, çarpık yolu seçmeyi tercih etmesinin beni üzdüğü gibi. Bahsettiğiniz kadın bu seçimleri yaptı ama ben onun ölümünün yasını tutacağım. Affedilmesi için dua edeceğim, ölümsüz ruhu için dua edeceğim."

"Pekâlâ. Pazartesi gecesi söz konusu saatlerde neredeydiniz?"

"Burada, evde. Akşam yemeğinden sonra bir seminer verdim, ardından meditasyon yapmak ve dua etmek için odama çekildim."

"Saat kaçta meditasyon yapıyor ve dua ediyordunuz?"

"Dokuza kadar, kesinlikle. Geri çekilme sırasında kimse yerleşkeden ayrılmayacak."

"Peki ya karın?"

"Korkarım eşim iyi değil ve bu inzivaya katılamayacak. Kendisi tedavi görüyor."

"Nerede?"

"Ütopya Adası. Yakında bize katılacak kadar iyileşeceğini umuyoruz."

"Üç oğlunuz var. Peki neredeler?"

"Samuel ve Joseph de eşleri ve çocuklarıyla birlikte burada, inzivadalar. En küçük çocuğum isteğim üzerine annesiyle birlikte. Bu on gün boyunca iletişim kuramadığımız için, birimizin orada, sevgilimizin yanında olacağını bilmem gerekiyordu. Aaron hastalığı sırasında annesini asla terk etmezdi. Ve oğullarım, eşleri ve çocukları, kızım

yerleşkeyi asla terk etmeyecek, dolayısıyla yeminlerini bozacaklardı."

"Gerçekten iyi bir güvenliğiniz var, sanırım elektronik gözetim, alarm sistemleri ve kapılar da elektronik."

"Evet, yerleşkede bulunanların güvenliği için gerekli istisnalar. Eminim sık sık tehditler aldığımızın farkındasınızdır, şiddet içeren tehditler."

"Bu istisna dışında, Pazartesi gününe ait güvenlik kayıtlarını inceleyerek kimsenin ayrılmadığını doğrulamak kolay olacaktır."

Wilkey kızına baktı ve başıyla onayladı.

"Güvenlik kayıtlarının üzerine her yirmi dört saatte bir rutin olarak yazılıyor. Bu zamana kadar Pazartesi'yi göremezdik."

"EDD'miz üzerine yazılan verileri analiz edebilecek ve belki de yerini tespit edebilecektir."

"Baba, konuşabilir miyim?"

Onun elini okşadı. "Elbette, Mirium."

"Babam size zamanının büyük bir kısmını ve dinlenme süresini ayırdı. İşbirliği yaptık ve hakarete varan sorularınıza bile cevap verdik. Şimdi ise yalancı ya da daha kötüsü olduğumuzu ima ediyorsunuz. Çok daha kötüsü ve bizden malımızı, güvenliğimizi ve mahremiyetimizi teslim etmemizi istiyorsunuz. Elinizde ne arama emri ne de bir neden var."

Wilkey onun elini tekrar okşadı. "Kızım çok haklı. İşbirliği yaptık ve bu kadını tanımıyor olsak da onun ve ailesi için dua edeceğiz. Ama şimdi bir sonraki seansa hazırlanmalıyım. Size huzurlu ve tatmin edici bir gün dileriz."

Ayağa kalktı, ön kapıya doğru yürüdü ve içeri girdi.

"Cisco sizi geçide geri götürecektir." Mirium ayağa kalktı. "Bizden birini öldüren birinin peşine bu kadar amansızca düşer miydiniz merak ediyorum, zira bizi küçümsediğiniz çok açık."

"Küçümsemekten çok daha kötüsünü yaptığımız insanların katillerinin peşine düştük." Eve ayağa kalktı. "Ve onları

Kafesler. Ariel Byrd'ü öldüren kişiye yapacağımız şey de bu. Zaman ayırdığınız için teşekkürler."

Eve, Peabody ile birlikte merdivenlerden indi.

Kadın ve genç kızlar ön taraftaki otları ayıklamayı bitirmişlerdi. Eve onları evin yan tarafında gördü, hâlâ dizlerinin üzerindeydiler ve çiçeklerin arasından orada olmaması gereken ne varsa titizlikle çekip çıkarıyorlardı.

Araba yuvarlandı.

Sessiz dönüş yolunda basketbolcuların sahayı terk ettiğini gördü. Bir grup yetişkin -yine beyaz- yeşil bir çimenlikte yoga yapıyordu. İki Asyalı kadının altı Asyalı çocuktan oluşan bir grubu -yeşil şortlarıyla- oyun alanına doğru götürdüğünü gördü.

Peabody dirseğiyle onu dürtükleyince Eve ters yöne baktı.

Eve'in belirttiğine göre lise çağındaki çocuklar bir çember oluşturmuş, bacak bacak üstüne atmış, gözleri kapalı, eğitmen de çemberin ortasında.

İspanyol. Kahverengi şort.

Eve, şoförlerinin İspanyol olduğunu ve güvenliğe bağlı olduğunu düşündü. Kapıdaki iki güvenlik görevlisi beyazdı. O halde farklı ırklar için farklı bölümler. İşgücünde ve okulda ayrımcılık vardı; gördüğü kadarıyla kadınlar ev işlerine ve eğitim alanlarına yönlendirilmişti. Wilkey'nin "kişisel asistanı" ve personel müdürü olarak görev yapan kızı da buna dahildi.

Havadan sudan konuşmayı sevmese de Eve bunu bir röportajda nasıl kullanacağını biliyordu.

"Ee, Cisco, değil mi? Ne zamandır burada çalışıyorsun?" "Merkezde sekiz yıldır, hanımefendi."

O yapmadı rahatsız için doğru ve Hanımefendi. "Güzel bir yer."

"Evet, hanımefendi, öyle."

"İnziva sırasında kampüste kalmanın zor olmayacağını tahmin ediyorum. Personelin de burada kalacak yeri var mı?"

"Var, ancak tüm personelin geri çekilme sırasında yerleşkede kalması gerekmiyor. Bu durum personel için

birçok aileyi ve ayrıca konut ve hizmet tesislerini de zorlamaktadır."

"Evet, bu mantıklı."

Aptalca küçük bir yalan o zaman ve kolayca çürütülebilir.

"Okullarımız ve sağlık tesislerimiz rakipsizdir," diye devam etti, bir üyelik konuşması gibi. "Yiyeceklerimizin çoğunu kendimiz yetiştiriyoruz, bir kısmını burada, bir kısmını da çiftliklerimizde. Zihni, bedeni ve ruhu besleyerek dünyayı barış ve refaha götürmeye yardımcı oluyoruz."

"Ne zamandır tarikat üyesisiniz?"

"Tüm hayatım boyunca. Ailem ben doğmadan önce inançlılara katılmış."

"Ve onlar da burada mı yaşıyor?"

"Oh, hayır, hanımefendi. Onlar Iowa'daki çiftlik sistemimizin bir parçası."

Sistem, Eve kaydetti. "Yani inzivaya katılmıyorlar mı?"

"Çiftçilik ödüllendirici bir iş. Eşim buradaki çiftlik sistemimizin bir parçası. Sadık insanları beslemeye yardımcı olduğunu bilmekten gurur duyabilir."

Eve'in arabasının yanına

yanıştı.

"Umarım

ziyaretinizden

keyif

almışsınızdır."

"Aydınlatıcıydı," dedi Eve arabadan atlarken.

"Aydınlanmış bir zihin ve ruh düzene yol

açar." "Doğruluk ve adalet de öyle."

Eve arabasına bindiğinde, araba sessizce uzaklaştığında, bekçi kapıdan çıktı.

Adamın kaşlarını çatmasından, DLE'ye girmeye çalıştığında muhtemelen ayaklarını yerden kesen hırsızlık şokundan hoşlanmadığını anladı.

Adam kapıyı açtığında üç nokta dönüşü yaptı ve adam orta parmağını kaldırdığında yaptığı çıkarımın isabetli olduğuna karar verdi.

Bunu çirkin bir ziyaretin iyi tarafı olarak gördü.

"Renk kodlaması yapıyorlar!" Peabody patladı. "İrklarına göre renk kodlaması yapıyorlar! Bunu gördünüz mü?"

"Gözlerim var, Peabody."

"Her Grup . Çocukları gördüm oldu renk kodlu ve ırklara göre ayrılmış. Tanrı aşkına, Dallas, ve hepsi bununla iyi mi? Ve iki küçük kızı olan o kadın, tüm o otları ayıklıyordu. Orada başka kimseyi görmedim ve tüm o yatakları otlamak saatler sürerdi. Bunu gördünüz mü? Gördünüz mü? Ya o aptal çaylarıyla gelen kadınlar? Kafalarını kaldırıp bakmadılar bile, lanet renk kodlu üniformaları içindeki köleler gibi başlarını eğmişlerdi." Eve, Peabody'nin atıp tutmasına izin verdi. Çok iyi bir söylevdi ve biraz mesafe istiyordu. Kimsenin Peabody'yi öldürmeye çalışmadığından emin olmak için yeterli bir mesafe.

Kuyruk.

"Ya şu arabalı adam? Ailesi çiftlik sisteminde mi? Sistem mi? Ve karısı da. Ve bununla gurur duyuyordu! Kafasına yumruk atmak istedim. Hepsinin kafasına vurmak istedim. O lanet olası Wilkey ve kutsal saçmalıkları."

Temiz olduklarından emin olduktan sonra Eve arabasını süslü bir banliyö alışveriş merkezinin otoparkına çekti.

"Ne var? Neden duruyorsun? Kafalarına yumruk atmak için geri mi dönüyoruz? Taşaklarını da tekmeleyebilir miyiz?"

"Keşke." Eve, cebinden kâğıt parçasını çıkarmak için ayağa kalktı.

"O da ne?"

"Aptal çay için bardakları koyarken kadının kucağıma bıraktığı şey."

"Ben görmedim. Tam orada oturuyordum."

"Bahse girerim çalışmıştır." Eve dikkatle çevirerek açtı ve düzeltmek için elinden geleni yaptı.

Ben Ella Alice Foxx

5/6/43

Brooklyn, New York

"Doğum tarihi ve doğum yeri olan ismi araştır, Peabody."

"Üzerinde. Neden bir mesaj yazmamış?" diye ekledi işe koyulurken. "Bilirsiniz, 'Yardım edin' gibi bir şey?"

"Eğer birisi bunu bulursa, belki tokat yiyebilir ama bunun sadece onun adı olduğunu söyleyebilir. Sadece adının kişisel bir hatırlatıcısı. Dışarıyla iletişim kurmaya çalıştığını bilen bir mesaj ekliyor."

"Brooklyn'de o gün doğmuş bu isimde kimsem yok."

"Yerini belirtmeyin."

Eve dışarı çıktı, saha çantasından bir kanıt torbası aldı ve notu içine koyarak mühürledi.

Eve tekrar direksiyona geçtiğinde Peabody ona, "Bir şey yok Dallas," dedi.

"Varyasyonları çalıştır. O yıl Brooklyn'de Foxx ismini arayın." O konuşurken Eve otoparktan çıktı. "Ay ve gün olmadan doğum yılını kullanarak tam adını deneyin. Dağılın."

Eve, Dedektif Yancy'yi aradı.

Polis sanatçısı hemen cevap verdi ve Eve huysuz New York trafiğinin sesini duydu.

"Mesain bitti mi?" diye sordu ona.

"Henüz değil. Şehir dışındayım, bir zekayla çalışmak üzereyim. Pisliğin biri çocuğunu kaçırmaya çalıştı. Çocuk taşaklarını tekmeledi ve ikisi de ona iyice baktı. Onlara gidiyorum çünkü anne bayağı sarsılmış. Görünüşe göre çocuk iyi hissediyor."

"Bundan sonra başka bir zekâ ile çalışmanı istiyorum. Teğmeninizle otoyu temizleyeceğim."

"Zeki olan kim?"

"Ben, potansiyel Peabody. Sonra açıklarım. Bana bulunacağınız yerin adresini verin, ben de sizi evime getirmesi için nakil aracı göndereyim."

"Evinizden sadece birkaç blok ötede olacağım. Oraya gidebilirim. Nerede olduğunu biliyorum. Noel partinize katılmıştım."

"Tamam. İşin bitince Peabody'ye mesaj at. Ben oraya gidiyorum ama dönmezsek seni içeri alırım."

"Anlaşıldı."

"Tam adı Dallas olan kimseyi bulamıyorum. Ulusal aramada birkaç Ella Foxx, birkaç Alice Foxx çıkıyor ama o yaş aralığında kimse yok. Brooklyn'de soyadı için sonuçlar alıyorum, o yıl yaşayanlar." "Ev birimime kopyalayın. McNab ile temasa geçin ve EDD bir arama yapsın. Ona eve gelmesini söyle."

Eve gösterge paneline geri döndü. Bu kez Roarke'un yüzü ekranı dolduruyordu.

"Teğmen, Connecticut'tan dönüyorsunuz, değil mi?" "Evet, eve polisleri de getiriyorum. Ben de Ayrıntılar daha sonra, ama bir kadın bana adının, doğum gününün ve doğum yerinin yazılı olduğu bir not verdi. Aramada bir şey çıkmadı."

"Sistemdeki veriler değiştirilebilir."

"Aynen öyle, işte bu yüzden polislerden biri e-inek olacak. Bunu isteyebileceğini düşündüm."

"Aslında öyle yapardım. Birazdan ben de eve doğru yola çıkacağım."

"Size verileri göndereceğim, orada görüşürüz."

"McNab Merkez'deki işi biter bitmez yola çıkacak. Takip cihazı ve 'link' üzerindeki eko anlaşmasını test etmeyi bitiriyor."

"Yeteri kadarını geri aldılar."

"Oldukça dağılmıştı ama... Ultra-geek moduna girdi, ben de kestim. Sonuçları yanında getirecek, bizi bilgilendirecek ve Ella Foxx'u araştırarak. Madem öyle oldu, neden verilerini sildi?"

"Orada olmak istemiyor. O notu dün yazmadı. Bir süredir yanında taşıyor ve fırsat kolluyor. Orada olmak istemiyor ama belli ki çekip gidemiyor."

"On sekiz yaşında, eğer bu tarih doğruysa. Sadece, ama on sekiz ve yasal. Eğer tutuluyorsa ..."

"Duvarlar, güvenlik, kameralar, yakın gözetim. Belki bir noktada oraya kendi başına girmiş olabilir, ama bir daha çıkamayacağına kesinlikle inanıyor. Sadece o olmayacak. Verilerini sil ki o duvarların dışında var olmasın."

Sanki hiç var olmamış gibi, diye düşündü Eve, Dallas'taki o odanın ya da babasının onu kilitlediği diğer çirkin odaların dışında.

"Otları ayıklayan kadın. Korkuyordu, Wilkey'den korkuyordu. Çocuklar korkmuyordu ama o korkuyordu. Bu Ella ve çayı getiren diğer kadın?" Eve devam etti. "Mirium onları tanımadı bile. Sanki droidlermiş ya da daha fazlası, sadece görünmezlermiş gibi. Görmediğiniz insanların önünde başka türlü söylemeyeceğiniz şeyler söylersiniz."

"Onun -Ella'nın- bir şeyler bilebileceğini düşünüyorsun."

"Bence polislerin geleceğini bildiği için o notu hazır bulunduruyordu. Bence Mirium polislerle kendi başına uğraşmak zorunda kaldığı için çok kızgındı - neydi o? - veranda ve muhtemelen bunu söyledi. O ya da başkaları görünmezlerin önünde başka neler söyledi?"

"Ve yalan söylediler. Bazı personeli önemsiz olarak görüyor olabilirler ama özellikle inziva sırasında kimsenin dışarı çıkmadığını söylediler. Arabanın şoförü de bazı personelin çıktığını söyledi. Bunu zaten biliyorduk çünkü Marcia Piper kocasının merkezde çalıştığını ve Pazartesi gecesi evde olduğunu söyledi. Bu konuda ya o yalan söyledi ya da onlar."

"O çürükleri ona koyacak kadar uzun süre evdeydi. Oldukça taze görünüyorlardı."

"Bizden kurtulmak için bu konuda yalan söylediler. Burada görülecek bir şey yok," diye mırıldandı Peabody. "Ama her şeyi Gwen Huffman ve Ariel Byrd'e nasıl bağlıyorsunuz?"

"Henüz bilmiyorum ama öğreneceğimizden eminim."

"Dallas, Ella Foxx'u oradan çıkarmalıyız."

"Evet, var."

"Brooklyn'e birkaç memur gönderebilir, yerel halkla birlikte çalışabilir ve doğum yılında orada olan ve hala orada yaşayan herhangi bir Foxx ile görüşebiliriz. Bu bir başlangıç olur."

"Eğer kaçan, kaybolan ya da her neyse, biriyle bağlantınız varsa, bir rapor hazırlarsınız, biz de oradan başlarız. Ama size söz veriyorum Savannah Grimsley hâlâ arada sırada kardeşinin verilerine bakıyor. Sadece güncellediğini umuyor."

"Evet, haklısın."

"Yine de Brooklyn'e ulaşın, kayıp kişileri kontrol edin. Diğer ilçelerde de aynısını yapın. Titiz olalım."

Peabody tekrar çalışmaya başlarken Eve, belki bir tane bulurlar, diye düşündü. Belki. Ama bundan şüpheliydi. Verilerini silmişlerdi çünkü kimse fark etmeyecek ya da umursamayacaktı. Çünkü yapabilirlerdi.

Ve onu görünmez yapmışlardı.

Bu da başka türlü bir cinayet değil miydi? Hala nefes alabilir, yürüyebilir, konuşabilir, yemek yiyebilir, uyuyabilirdiniz. Ama artık var değildiniz çünkü biri kimliğinizi öldürmüştü.

Sonunda şehre ulaştığında, nihayet kendi kapılarına vardığında, Eve bağırsaklarında bir gerginlik düğümünün çözüldüğünü hissetti.

"Hiçbir şey yok Dallas, Ella Foxx, Alice Foxx, Ella Alice Foxx hakkında hiçbir polis raporu yok. Hiçbir şey yok. Ama belki de görüşmeye başlamalıyız-"

"Ya anne babası, ailesi, onu kontrol eden her kimse onlar üyeyse? Kızlarını seçme şansı olmadan o yere iten gerçek inananlar? Sorular sorarsak, doğru kişilere ulaşırsak ve haber Wilkey ve tarikata ulaşırsa ona ne olacağını düşünüyorsun?"

"Kendi ailesinin ona böyle bir şey yapması, onu bu şekilde tuzağa düşürmesi, var olmamasına ve korkmasına, yardım isteyememesine izin vermesi? Ne tür insanların kendi çocuklarına, kendi ailelerine bunu yapabileceğini hayal etmek çok zor. Yapamam-"

Hızlı ve sert bir şekilde ona çarptı. "Özür dilerim. Tanrım, bu çok aptalcaydı.

Yaralıyım ama bu aptalcaydı. Özür dilerim."

"Olma. Benim için normal değildi, onun için de normal değil."

Eve evin önünde durdu, bir dakika oturdu. "O notu kucağıma bırakarak risk aldı, bu yüzden gruba itilmediğini ya da çocukken gruba katılmadığını söyleyeceğim, zaten çok genç değil. Ben asla böyle bir şey yapmazdım, bir polisten yardım istemezdim, çünkü polislerin bana zarar vereceğini, beni karanlıkta bir deliğe atacağını kafama kazımişti. Ama o daha iyi biliyor."

Eve arabadan indi ve uzun bir nefes aldı. "Onu hayal kırıklığına uğratmayacağız."

Yaklaşan Summerset ve onu bekleyen Galahad'a doğru yürüdü. "Teğmen, Dedektif Peabody. Bu akşam NYPSD'nin başka üyelerini de beklediğimizi öğrendim. Geldiklerinde onları ofisinize göndereceğim."

Kedi yanında koştururken doğruca yukarı çıkmaya başladı.

Sonra durdu, arkasına baktı. "Urbans'ın sonunda ve sonrasında Dublin'deydiniz. Doğal Düzen'e dair herhangi bir söylenti duydunuz mu?" "Orada hiç yer edinemediler. Yine de kendi bağlantılarım vardı ve onlar hakkında söylentiler vardı. Üzülerek söylemeliyim ki ben ve diğer pek çok kişi onları artık

bir saman alevi gibiydi. Yanılmışız." Başını salladı, tekrar başladı.

"Dedektif Peabody, saçınızın oldukça çekici olduğunu söyleyebilir miyim?" Peabody, Summerset'e sırtarak karşılık verdi. "Öyle mi? Teşekkürler."

Eve ve kediye yetişmek için hızlı zamanlaması gerekiyordu.

"Tavanın içinde ne parlıyor?" Eve sordu.

"Ben... aslında bilmiyorum."

"Gördün mü? Gördün mü? İşte bu yüzden bu tür aptalca sözler hiçbir anlam ifade etmiyor."

"Şimdi bunu araştırmam gerekiyor." Peabody, Eve'i takip ederken PPC'sini çıkardı. "Oh, oh, çakmaklı tüfeklerden - bilirsiniz, tüfekler - ve barut için bu küçük tavaları vardı. Eğer mermi ya da top olmadan patlarsa, barut tavanın içinde parlıyordu."

"Peki bu mantıklı mı?"

"Şey, sayılır. Pek sayılmaz," diye karar verdi Peabody.

Eve ofisine döndü. "Panoyu güncelle. Ben de kitabı hazırlayayım. İstersen kahve ya da başka bir şey al."

"Kahvem bitti ve umarım düşük kalorili gazozlarınız vardır."

Peabody mutfağa ve AutoChef'e doğru ilerlerken Eve komuta merkezinde oturuyordu.

"Sayı!" Peabody mutfaktan seslendi. "Ve işte Yancy, daha yeni bitirdi. On beş dakika içinde burada olur."

Peabody kendisi için bir gazlı içecek, Eve için de bir sade kahve getirdi.

Peabody çalışırken, "Bu tahtaya bakıyorum," dedi, "ve Huffmanlar ile Wilkeyler arasındaki bağlantılara. Geçmişe dayanıyor. Ailelerin Wilkey oğullarından birinin Gwen'le evlenmesini ayarlamamış olmalarına şaşırdım doğrusu."

"Üyelerinizi ya da hazinenizi bu şekilde genişletemezsiniz. Caine'in parasını istediler ve Gwen'in Merit'i tarikata çekeceğini umdular -daha doğrusu öyle sandılar."

"Ve tüm bu süre boyunca, onu güven şartlarını yerine getirmek için kullanmayı, sonra da onların onayı ve desteğiyle boşanabilmek için ona tuzak kurmayı planladı."

Eve başını kaldırıp kaşlarını çattı. Bütün bunları biliyordu, bunların üzerinden defalarca geçmişti. Ama yeni bir şey tıklamak istiyordu.

Ve Yancy içeri girdi.

"Hey, Peabody. Dallas."

"Hey, Yancy. Akıllar nasıl?"

Ona cevap vermek için Peabody ve tahtanın yanında durakladı. "Olabildiğince sağlam. Oradayken robot resim üzerinde yüz taraması yaptım ve pop! Kimliği doğruladılar. Pedofil, on dört yıl hapis yattıktan sonra şartlı tahliye edilmiş. Üç aydır dışarıda ve okuldan sonra grup çalışmasından eve dönen on iki yaşındaki bir kızı kaçırmaya çalışıyor. Annesi bir metre ötedeki dükkanın vitrinine bakıyormuş. Çocuk bağılıyor, taşaklarını tekmeliyor. Anne çığlık atıyor, çocuğu yakalıyor, sapık topallayarak kaçıyor. Yolda haber aldım, onu çoktan yakalamıştık."

"İyi işti."

"Övgüyü çocuk alıyor. Hareketi ona annesinin öğrettiğini söylüyor."

Bakışlarını tahtadan Eve'e kaydırdı.

Peabody, kıvırcık siyah saçları ve yakışıklı yüzüyle onu aşırı hayalperest olarak tanımlayabilirdi. Ama Eve onun sağlam bir polis olduğunu biliyordu. Bir tanığın ağzından küçük ayrıntıları almanın, onları rahatlatarak daha fazlasını hatırlamalarını sağlamanın, sonra da bu ayrıntıları bir yüzle birleştirmenin bir yolunu bulmuştu.

"Yani." Ona gülümsedi. "Bizim için ilk kez. Daha önce bir polis sanatçısıyla nüktedan olarak çalıştın mı?"

Bir ömür önce, diye düşündü. Sekiz yaşında, kırılmış, hırpalanmış ve dehşete düşmüştü. Eve'in Yancy'nin de nazik olabileceğini bildiği gibi o da nazikti. Ama o travma geçirmiş küçük kız babasının yüzüne dair tek bir ayrıntı bile hatırlamıyordu.

Hedge etmek daha kolaydı.

"Eğitim için Akademi'ye bir çift getirdiler, sahte bir saldırıya tanık olmamızı sağladılar, sonra da saldırganı sanatçıya tarif etmemiz için bizi ayarladılar."

"Nasıldın?"

"İyiydi."

"Eminim. Sen hazır olduğunda ben de hazırım." Etrafına bakındı. "Kapıların yanındaki masayı kullanmaya ne dersin?"

"Bu işe yarar. Kahve ister misin?" Eve ayağa kalkarken sordu.

"Şu fısıflardan birini tercih ederim."

Peabody onunkini bir o yana bir bu yana eğdi. "Bu düşük kalorili." "O kısmı atla. Varsa limonlu yap."

"Siz hazırlayın. Ben gazlı olanı alacağım."

"Beni bilgilendirmek ister misin?" Yancy Eve'e sordu.

"Roarke ve McNab geliyor. Herkese aynı anda bilgi vermeyi tercih ederim."

"Tamam." Çantasını çıkardı, sonra açmak için yere bıraktı. Aletlerini yerleştirirken Peabody de gazozunu getirdi.

"Bir sandalye kap Peabody. İkimiz de ona iyice baktık."

"Denek kadın." Yancy başını salladı.

"Kadın, on sekiz yaşında, beyaz, fildişi tenli. Üçgen yüzlü, ince yapılı. On sekiz yaşının tazeliğini kaybetmiş. Zorlanmış, belli oluyor. Yanaklarında çukurlar var, derin değil, daha çok son birkaç ayda kilo vermiş biri gibi. Oval, çift kapaklı gözler, maviye meyilli mavi-yeşil. Bundan biraz daha geniş," dedi Yancy'ye çizerken. "Daha oval."

Kahve içmek için durakladı.

"Burnu ince ama keskin değil. Bir zamanlar burnunda bir çivi vardı, sadece piercingi görebiliyordum. Sağ tarafta."

Peabody, "Bunu kaçırdım," diye mırıldandı.

"Sen onun solundaydın. Burnu biraz daha genişti. Evet, bu iyi. Ağzı geniş, üst dudağı dolgun, hafif ısırık var. Kaşlar, kaşları unuttum."

Eve gözlerini kapadı ve geri getirdi. "Kalın, hafif kavisli, orta kahverengi uzun kirpikler, orta kahverengi. Kulaklar başa yakın, her ikisinde de üçlü piercing. İkisi loblarda, biri kıkırdakta. Loblar bundan biraz daha uzun."

Roarke içeri girdi, bir kedi kadar sessizdi. Roarke'ın ne demek istediğini anladı, hiçbir şey söylemedi ve kendi kahvesini almak için komuta merkezine doğru ilerledi.

"Orta kahverengi saç, uzunluğu belli değil. Saçlarını arkaya doğru toplamış ve ensesindeki kıvrımın kalınlığına bakarak Peabody'nin boyu kadar, belki biraz daha uzun olduğunu tahmin ediyorum."

Eve çizimi inceledi. "Ağzını bir saç teli kadar içeri çek, alt dudağını biraz daha dolgunlaştır, alnını biraz daha daralt."

Yancy küçük ayarlamalar yaparken Peabody başını salladı. "Bu o. Bu mükemmel."

Yancy Eve'e baktı. "Herhangi bir değişiklik var mı?" "Hayır, bu sağlam."

"İşimi kolaylaştırıyorsun."

"Henüz bitmedi. İkinci kadın, Peabody. Al onu."

"Oh, kahretsin."

"Rahatla." Yancy ona o rahat gülümsemesini verdi. "Bu hiç acıtmayacak."

Eve onları yalnız bıraktı ve Roarke'a başıyla selam vererek mutfağa girdi.

"McNab buraya geldiğinde tüm bunların üzerinden geçeceğim, böylece sadece bir kez söylemek zorunda kalacağım."

"Pekâlâ." Eğildi ve onu öptü. "Polis moduna girdiğimizde buna itiraz edersin."

"Hâlâ polis modundayım. Bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum."

"Anlaşıldı. Başlamadan önce bana şunu söyle. Stanton Wilkey hakkında ne düşünüyorsun?"

Eve dişlerini gösterdi. "O piçi gömmek istiyorum."

"Pekâlâ o zaman. Bunu gerçekleştirmeye başlayalım."

15

Tekrar dışarı çıktıklarında Eve, Yancy'nin Peabody'ye süreç boyunca rehberlik ettiğini gördü. Onlara yer veren Eve dinledi ve başını sallayarak onayladı.

Ortağı içine yuvarlandı.

"Mirium Wilkey," diye mırıldandı Eve Roarke'a. "Wilkey'nin kızı. Şehirde bir yeri olduğunu söyledi. Benim için onu bulmaya ne dersin?"

"Memnuniyetle. Peabody'nin tarifine bazı ayrıntılar eklemek için can attığınızdan komuta merkezinizi kullanacağım."

Tamam, belki, ama... "Bunu yapmasını istiyorum ve o iyiden daha iyisini yapıyor."

Roarke yine de onun sandalyesine oturdu ve tahtanın etrafında dönmeye başladı.

McNab'ın zıplayarak yaklaştığını duydu ve ofisten dışarı çıktı. Feeney'nin yanında zıpladı.

"Seni beklemiyordum."

"Çocuğu ben bıraktım ve tüm bunları kaçırmak istemedim."

"Seni kullanabileceğime eminim. Peabody, Yancy ile çalışıyor, bu yüzden fermuarını kapalı tut, Dedektif."

"Anladım."

"Git kahve, gazoz, her ne haltsa getir. Bitmek üzereler."

Onlar içeri girip doğruca mutfağa yönelirken, Eve çizime bakmak için masaya doğru yürüdü.

"Ne kaçırdım?" Peabody ona sordu. "Pek bir şey değil. Çok sağlam."

"Ama bir şey mi var? Yancy seni gerçekten geçmişe götürüyor ama ben orada değilmişim gibi hissediyorum."

"Teni biraz daha solgun ve çenesinin altında biraz sarkma var."

"Bu! Sarkma!"

"Gözleri iyi, ancak altlarında küçük cepler vardı -çanta değil, sadece küçük cepler-. Ve çay dökmeye odaklandığında kaşlarının arasında derin bir çizgi oluşmuş. Yıllar içinde kaşlarını bir araya getirirken daha sığ bir çizgi bırakmış."

"Kendime bunu yapmamam gerektiğini hatırlatıp duruyorum." Peabody parmaklarını kaşlarının arasında ovuşturdu.

"Bu o. Güzelmiş. Elli yaşlarında, birkaç yaş daha yaşlı görünüyor. İş yok, makyaj yok, ama bunu hesaba katarsak elli yaşlarında. Bunun üzerinde yüz taraması yapabilirsin, Yancy."

"Genç olan değil."

"Deneyebilirsin ama verilerini silmişler, yani bir şey bulman sıfıra yakın. Yaşlı kadına da aynı şeyi yapıp yapmadıklarını görmek istiyorum."

"Şimdi çalıştıracağım. Seninle çalışmak güzeldi, Peabody. Keskin yeteneklerin var."

"Çalışırken herkese bilgi vereceğim." Eve, gerçek bir ilerleme gibi hissettiren şeyin içine yuvarlanarak döndü. "Herkes otursun."

Roarke, "Pizza konusunda bilgi verebilirsiniz," dedi. "Askerlerinizin yemeğe ihtiyacı var, Teğmen."

İtiraz etmek istedi, belki de ederdi ama adam sihirli kelimeyi söylemişti.

Pizza.

"Tama
m."

"McNab, masayı kurmama yardım et. Peabody, uygun olanları sipariş eder misin?"

"Her yerdeyim ve geri döndüm."

"Vur," diye izin verdi Yancy ve Eve'in ona doğru dönüp

omzunun üzerinden bakmasını sağladı.

"Hadi bunu ekrana
getirelim." "Ben senin
sisteminde değilim."

Bunu çözmek için Roarke bir adım öne çıktı. "Sakıncası yoksa?" Yancy'nin onayıyla Roarke taşınabilir bilgisayarını aldı, senkronize etti ve verileri Eve'in duvar ekranına attı.

"Pekâlâ, işte Gayle Steenberg," diye başladı Eve. "Elli iki yaşında, beyaz, elli beş yaşındaki Carl Steenberg ile 2034'ten beri evli, iki çocuğu var, ikisi de erkek. Ve son on beş yıl için listelenen ikametgahı Natural Order'ın Connecticut'taki merkezi. Natural Order tarafından yıllık yüz yirmi beş bin gelikle evcil hayvan eğitmeni olarak istihdam ediliyor."

Pizza kokusu aldı. Tamam, iyi, diye düşündü, yiyebilirdi. Ve gerçekten yemeye başlamadan önce herkesi bilgilendirmesi gerekiyordu.

"Sen git, yemeği hazırla. Ben daha derin bir araştırmaya başlayacağım. Tarikata ne zaman katıldığını, kocasının ve çocuğunun üye olup olmadığını öğrenmek istiyorum. Yancy, gitmen gerekiyorsa, gidebilirsin. Eğer kalmak istiyorsan, ben hallederim."

"Onu bulmaya yardım etmek istiyorum, ilkinii. Kim olduğunu bilmek istiyorum. Bir de pizza var."

"Bunu hak edeceksin." Komuta merkezine gitti, koşuları ayarladı.

Roarke yanına gelip başının üstünü öptüğünde, utanmayacak kadar dalmıştı. "Gel, takımınla birlikte bir dilim ye. Bunun için daha iyi olacaksın."

"Düşündüğümde daha büyük bir ekip oldu ve sanırım bu iş bitmeden önce eklemeler yapmamız gerekecek."

O çalışırken, birkaç turtayı, tabakları, meşrubatları, gazozları ve kahveyi koymak için uzun bir masa kurdular. Roarke'la genellikle yemek yedikleri masayı genişletmişler, sandalyeler getirmişlerdi.

Tadilattan önce ona evde bir ekip olduğunda nasıl çalışacağını anlatmıştı. Ve her zamanki gibi haklı çıkmıştı.

Şu anda herkes aynı anda konuşuyor, yüzlerine pizza tıktırıyor ve içkilerini yudumluyordu. Ve bir yerlerde Roarke kravatını, takım elbise ceketini çıkarmıştı.

Bir polis gibi görünmüyordu ama onlarla çok rahat görünüyordu.

Bir dilim aldı ve tahtaya geri dönerek başlamadan önce bir ısırık aldı.

"Ariel Byrd ile başlayacağım."

Roarke bir eliyle yemek yerken onu izliyor, diğer eliyle de gerektiğinde tahtaya işaret ediyordu. Gerçekler, kanıtlar, zaman çizelgeleri, isimler ve bağlantıların hepsi hızlı bir polis konuşmasıyla ortaya konmuştu.

Emredici, diye düşündü, elinde yarısı yenmiş bir dilim sucuklu pizzayla bile emredici olmayı başarıyordu.

Diğerlerini de izledi. Peabody, dinlerken uzun süre dayanması için dilimini yavaşça kemiriyordu. McNab, ikinci dilimini çoktan yemişti ve hava botlarını içsel bir ritimle vuruyordu.

Roarke'ın sadece bu gece geldiğini düşündüğü Yancy bir eliyle yemek yiyor, diğer eliyle not alıyordu.

Feeney ise kremalı sodasından bir yudum alarak gözlerini tahtadan ayırmıyor, Eve'in yaptığı gibi dalgın dalgın yemek yiyor, Roarke da Eve'in yaptığı gibi bir şeyleri bir araya getiriyordu.

Tribeca ile başlayan röportajlarına devam ederken daha fazla pizza için geri döndü.

"Anladığım kadarıyla tüm o blok, iki düzine kadar ev ve dubleks, üyeler tarafından işgal edilmiş durumda. Bunu doğrulayacağız ve tarikatın kendisinin gayrimenkul sahibi olup olmadığını teyit edeceğiz."

"Öyle." Roarke PPC'sinden başını kaldırıp baktı. "Az önce sizin için kontrol ettiğim gibi. Bu yirmi altı konut mülkü -Her biri dubleks olduğu için doluluk oranı iki katına çıkmaktadır ve Natural Order'ın emlak ve geliştirme kolu olan Utopian Estates'e aittir."

"Bir tane daha aldım." Yemek yerken ve çalışırken Feeney'nin bok rengi kravatına küçük bir damla sos damladı. "Sadece hızlı bir

Taradım, ama son yirmi dört ay içinde o blokta ne polis, ne sağlık, ne de yangın için tek bir dokuz-bir-bir çağrısı bulamadım. Daha geriye bakabilirim ama bu bir şeyler söylüyor."

"Evet, öyle," diye kabul etti Eve. "Herhangi bir sorunla karşılaştıklarında bunu kendi içlerinde halledeceklerini ya da New Order'dan birini görevlendireceklerini söylüyor."

Peabody, "Ürpertici," diye ekledi. "Tüm blokta cidden ürkütücü bir hava vardı."

"Piper'lar üç bin dolar kira ödüyorlar, ki bu gördüğüm konum ve metrekare için çok düşük bir rakam. Tarikatın merkezindeki sosyal medya bölümünün başkan yardımcısı Lawrence Piper'ın bildirilen yıllık maaşı altı yüz otuz iki bin." Roarke ekledi. "Belki de bildirilmemiş ikramiyeler, sahip olduğu araç, bir tatil mülkü ve tekne ve burada gördüğüm şey - Feeney'nin dediği gibi - hızlı bir tarama, ince şeylerin tadı."

"Kirayı düşük tutun, onları hizada tutun, bloğu tutun. East Village'da Idina Frank ile farklı bir havamız, farklı bir yaklaşımımız vardı."

Onları görüşme boyunca çalıştırdı. Roarke bir yandan dinlerken bir yandan da taşınabilir bilgisayarında birçok arama yaptı.

SoHo'ya vardığında Grimsley'leri de listesine eklemişti ama zaten birkaç noktada kendini tatmin etmişti.

Biraz daha zaman tanırса onları daha da geliştirebileceğini düşündü.

Natural Order ve Wilkeys'e yapacağı ziyaretin ana hatlarını çizdiğinde hava değişti. McNab'ın botları tıkırdamayı kesti; Feeney'nin yüzü bomboş kaldı.

Yancy not alma işlemine ara verip tahtadaki yüzleri sanki üzerlerine basacakmış gibi inceledi.

"Sakin olursanız bir dakikanızı alacağım." McNab sözlerini bitirdiğinde ayağa kalktı. "Şu kapıları açabilir miyim?"

"Evet, devam edin. Sanırım bundan sonra hepimiz biraz hava alabiliriz."

"Beş yaşında başlıyorlar." Yancy notlarına baktı. "Idina Frank'in söylediği buydu. Beş yaşında çocukların onaylı bir okula gitmeleri ve telkine başlamaları gerekiyor."

"Doğru. Muhtemelen daha genç başlıyor, ama bu resmi ve düzenli. Elimizde Byrd cinayetinden Doğal Düzen'e uzanan ipler var," diye devam etti Eve. Çok fazla iplik var ama onları bağlayacak güçlü düğümler yok. Ayrıca bu işin içine sızmış ve karanlıkta kalmış bir federal ajanımız var, kız kardeşine göre düzenin bazı yönlerini ortaya çıkarmak için veri toplamaya başlamış kayıp bir kişi. Bir de Ella Alice Foxx var, görünüşe göre bu kapıların içinde kendi isteği dışında bulunuyor ve kimliği silinmiş."

Eve karşıya geçti, bir tüp Pepsi aldı ve kırdı. "Feeney ve/veya McNab bize Gwen Huffman'ın 'link'ine yerleştirilen kayıt cihazı hakkında bilgi verebilir, ama asıl soru şu: Onu oraya kim ve neden koydu? Onu takip etmek için elbette ve bunu yapan her kimse ilişkisini ve yönelimini biliyordu. Bu kişi Byrd'ü Huffman'ı ifşa olmaktan korumak için mi öldürdü? Eğer öyleyse, neden - kim koruyucu olarak duruyor ve neden? Doğal Düzen, Huffman'ın ailesiyle ilişkisini keserse daha fazla kazanç elde eder, ancak utanç riskiyle karşı karşıya kalırlar. Ailesi uzun süredir önde gelen üyeler ve büyük bir sosyete düğünü yapmak ve tarikata çekmeyi umdukları başka bir önde gelen ve varlıklı aileyle birleşmek üzereler."

"Yani parayı şimdi alıp, Huffman'ları biraz aşağılanmayla baş başa mı bırakacaklar, kızı kesecekler mi? Yoksa," diye devam etti Roarke, "yatırımlarını koruyup geleceğe mi bakacaklar? Bu biraz kumar gibi ama Cainler oldukça değerli."

"Her iki şekilde de para kazanacaklar, değil mi?" Yancy Roarke'dan Eve'e baktı. "Bir lezbiyeni ortadan kaldırdıklarını da hesaba katarsak, bunu nasıl haklı çıkaracaklarını anlamak zor değil. Ayrıca melez bir ırkı da. Yani, iki vuruş."

"Ben böyle görüyorum. Katil kayıt cihazını yerleştirecek kadar planlıydı ama cinayet anlıktı. Soğukkanlı ama düşüncesizce. Zaman çizelgesi bize bunu söylüyor. Kaltak gidiyor

bu birleşmeyi mahvetmek için. Onlar için birleşme buydu.

"İrkçılığın, bağnazlığın, kadın düşmanlığının ve geri kalan her şeyin ötesinde, Doğal Düzen büyük, şişman bir iştir ve işi para, güç ve kontroldür."

"Onlar da çocuk." McNab geri adım attı. "Bu gelecek, garanti. Huffman bunun için yetiştirildi, değil mi? Bir kez kendisi olarak yakalandı ve yeniden hizaya sokuldu. Oyun oynayacak kadar zeki ve açgözlüydü. Ama bu lanet olası tarikata göre onun amacı zengin beyaz adamla evlenmek ve zengin beyaz çocuklar doğurmak. Babaları, büyükanne ve büyükbabaları, çocuklar olduktan sonra büyük olasılıkla aynı fikirde olacaklardır. Olmasa bile, çocukların vakıf fonları olacak, kültür bu. Ama Byrd zili çalarsa oraya ulaşamazsınız."

"Bu ipliği düzene bağlamalı ve sıkıca düğümlemeliyiz. Düzenin büyük miktarda parası var ve büyük miktarda para bir sürü avukat satın alıyor. Bazı yargıçları, bazı politikacıları ve söylemekten nefret ediyorum ama bazı polisleri de aralarına alacaklar."

"Hatırı sayılır bir servetleri var," dedi Roarke. "Yine de büyük bir kısmı gayrimenkule bağlı. Örneğin Tribeca'daki mülkler. Kira, vergileri ve bakımı tam olarak karşılamıyor. Elbette amortisman ve başka yollar da var ama bu mülklerden zarar ediyorlar. Ulusal çapta aynı şeyi yapan birkaç şirket daha buldum."

"Arabacı bir çiftlik sistemleri olduğunu söyledi."

"Yiyeceklerinin ve kaynaklarının çoğunu sağlayan birkaç çiftlikleri, çiftlikleri, meyve bahçeleri var. Daha derinlemesine bakacağım ama pek de kârlı görünmüyorlar. İşçilerine ve personeline asgari ücretlerle konut, okul ve hizmet sağlıyorlar. İşçilere de asgari ücretler ödeniyor."

"Bütün bunları ne zaman aldın?"

"Siz brifing verirken bazı araştırmalar yaptım. Şu anda sığ ama bana bir fikir vermeye yetti."

"Ve tüm bunlarla para kaybettiklerini mi düşünüyorsunuz?"

"Öyle, evet, ama kişisel vizyonunuzun yayılmasını istiyorsanız, bu vizyonu öğretecek öğretmenlere, okullara ve doğal düzeninizin uygulandığı tesislere ihtiyacınız var. Birisi toprağı işliyor, cebine biraz para giriyor ama başını sokacak bir evi var, değil mi? Çocukları, tabiri caizse, onun benimsediğı değerleri öğreten ücretsiz, özel bir eğitim alıyor."

Görebiliyordu, evet, Eve genel planı görebildiğini düşündü. Ona göre bu uzun ve karmaşık bir dolandırıcılıktı.

"Ama kazancınızı toprağı gömüyorsanız bunu nasıl sürdürebilirsiniz -ve ucube bir ada satın alacak kadar para biriktirebilirsiniz?"

"Bunu telafi ediyorlar ve oldukça da iyi ediyorlar. Üyelerin gelirlerinin yüzde yirmisini ondalık olarak vermeleri gerekiyor. Biraz daha kurcaladığımda ücretler bulacağımdan şüpheleniyorum. Büyük olasılıkla karşılanması gereken kotalar ve karşılanmadığında kesintiler. Büyük olasılıkla varlıklı üyelerinin çoğı vasiyetlerinde tarikata büyük meblağlar bırakmayı kabul ediyor."

"Ella Foxx gibi birine para ödemek zorunda değiller, değil mi?" Eve sordu. "O hiç kimse. Daha fazla hiç kimse var. Köle işçi."

"Ve tüm bunlarla birlikte Wilkey kişisel düzeyde cömertçe harcıyor. Kendi adına birkaç ev, iki özel servis aracı, bir jet-helikopter, bir yat. Büyük oğullarının her birinin kendi mekiğı ve ikişer evi var. Verilerine göre, genç olan merkezdeki ve/veya Ütopya Adası'ndaki evde yaşıyor."

"Kızı şehirde bir yeri olduğunu söyledi."

Roarke başını eğdi. "Onun adına bir şey yok, ama daha fazla araştıracağım. Resmi verilerine göre yıllık maaşları Wilkey için yaklaşık on milyon, büyük oğulları için üç nokta altı, küçükler için bir nokta iki ve kızı için de altı haneli rakamların ortası. Bunların hiçbirisi doğruya yakın olmayacaktır."

"Belki onları torbaya koyarken vergi kaçakçılığı ve dolandırıcılığı da ekleyebiliriz. Tamam." Etrafında bir tur daha attı

kurula. "McNab, Huffman'ın bağlantısındaki kayıt cihazı hakkında bize ne söyleyebilirsin?"

"Geri dönüştürücüde 'link' hasar görmüştü, bu yüzden bunun etrafında çalışmak zorunda kaldık. Şansımıza, takip cihazı da dahil olmak üzere iç parçalar en az hasarla kurtuldu. Kayıt özellikli takip cihazı yasadışı, yetkisiz. Kimlik numarası yok, dolayısıyla kolluk kuvvetleri ya da ordu için gerekli değil. Casuslar ve benzerleri için de hayır diyeceğim, çünkü yeterince iyi değildi. İyi ama o kalibrede değil. İşte bu yüzden yankı aldı. Bozuluyordu. Ses ve görüntü alıyordunuz - muhtemelen ilk süre netti, sonra görüntü bulanıklaşıyor, ses yankılanıyordu."

"Ne kadar süredir kullanıldığını tahmin edebilir misiniz?"

"Dışarıda yaklaşık bir yıl, içeride yaklaşık dokuz ay. Bunu kullanım miktarına göre hesaplıyorum. Huffman 'link'i mesajlaşma ve aramalar için kullandı, hepsi bu."

"Dokuz aydan bir yıla kadar." Eve başını salladı. "Caine'le geçen yaz nişanlandı ve Byrd'le geçen sonbahar tanıştı. Uyuyor. Pekala, Ariel Byrd önceliğimiz. Ama hemen yanında Keene Grimsley ve Özel Ajan Anthony Quirk var, ikisi de kayıp ve öldüklerini varsaymak zor değil. Ve Ella Alice Foxx, hayatta ve iradesi dışında tutulduğunu tahmin ediyoruz. Birbirlerine bağlılar, o yüzden düğümleri atıyoruz."

"Peabody, benim yardımcımı kullan ve Wilkey'nin iki büyük oğlu ve eşleri hakkında toplayabildiğin her şeyi toplamaya başla. Ben kızını, en küçük oğlunu ve annesini alacağım. Yancy, aynısını Gayle Steenberg için yapmaya ne dersin? Ella'nın eğitmeni, yakın amiri ya da orada bekçi için kullandıkları iyi huylu terim her neyse o olacak."

"Taşınabilir cihazım var. Onunla ve ailesiyle ilgili bir araştırma yapabilirim."

"Harika. Kahve ya da başka bir şey istersen, mutfakta bir AutoChef ve bir buzdolabı var. Feeney, Roarke, McNab, Ella Foxx'un verilerine ihtiyacım var."

"Onu alacağız." Feeney ensesini kaşıdı. "Biraz zaman alabilir ama Roarke'da ihtiyacımız olan şey var."

bilgisayar laboratuvarı burada."

"Roarke, Doğal Düzen'in ve Wilkey'lerin mali durumu hakkında ne kadar çok şey bilirim o kadar iyi olur."

"Kulaklarıma müzik gibi geliyor. Biz genç Ella'yı bulurken bunu laboratuvarı otomatik olarak ayarlayacağım."

"Hadi başlayalım."

Eve yerleşti, diğer her şeyi dışarıda bıraktı.

Annesiyle başladı.

Rachel Leigh Wilkey, kızlık soyadı Charles, beyaz, elli bir yaşında.

Desen, diye düşündü Eve. On iki yaş daha genç. Ve otuz iki yıldır evli olduğunu fark etti.

Zaten bildiği gibi çocuk kısmını atlayıp eğitim kısmına geçti. Beklediği gibi Rachel Charles, Wilkey'nin Doğal Düzen'le ektiği kökler çoktan kazılıp yayılmaya başladığında Missoula'daki Montana Üniversitesi'nde öğrenciydi. Çiftçilikle uğraşan bir aileden geliyordu, hem etkileyici bir çiftliği hem de çalışan bir çiftliği vardı. O zamanlar da zengindi, hâlâ da zengin. Rachel'in aile işine katılmış, kendisinden büyük bir erkek kardeşi vardı.

Wilkey'le evlenmek için okulu bırakmadan önce hayvancılık eğitimi almıştı.

Bir araya getirebildiği kadarıyla, üniversiteye geldikten sonra altı hafta geçmişti.

McNab'ın söylediği gibi bir çocuk doğurmadı, değil mi? Eve gözlerini kapadı, hesap yaptı. Hayır, birkaç yıl sürmüş. İkincisi hemen, ama sonra dört yıllık bir boşluk, sonra bir dört yıl daha.

İlginç.

Tıbbi kayıtları inceledi, sonra arkasına yaslandı. "Peabody?"

"Ha? Ne?"

"Büyük oğullarının tıbbi kayıtlarına baktınız mı?"

"Henüz değil."

"Şimdi bak."

"Sec." Bir an sonra Peabody kaşlarını çattı. "Hiç bulamıyorum. Yani hiçbir şey. Mühürlü değil, sadece hiçbir şey."

"Evet, Wilkey'nin karısıyla otuz iki yıl önceki evliliklerinden sonra hiçbir şeyim yok. O zamana kadarki standartlar, sonra hiçbir şey."

Peabody ile yüzleşmek için döndü. "Kendi hastaneleri, klinikleri, doktorları vesaire. Yani kayıt yok. Yaralanmalar, hastalıklar, ilaçlar, tedaviler, onun durumunda doğum. Ya da olası düşükler veya doğurganlık tedavileri."

"Karısının hasta olduğunu ve adada tedavi gördüğünü söyledi." "Bu doğru, ama ne tür bir hastalık, ne tür bir tedavi?"

Eve hızlıca bir arama daha yaptı. "Ailesi ve ağabeyi Montana'daki çiftlikte hayatta ve iyi durumdalar. Belki üyeler, belki de değiller. Bunu öğreneceğim. Bir konuşma yapmak üzereyim. Sessizliğe ihtiyacın varsa, başka bir yere götürebilirim."

Peabody Eve'e eğlenen bir bakış gönderdi. "Dallas, ben yedek kulübesinde çalışıyorum."

"Tamam." Masasındaki bağlantıyı kullanarak Montana'yla bağlantı kurdu.

Kısa, kırışmış sakallı ve kocaman kovboy şapkalı bir adam ekranı doldurdu. "New York City? Buna ne dersiniz? Sizin için ne yapabilirim, Dallas, Teğmen Eve?"

"Bay Charles?"

"Bu doğru. Morgan Charles."

"Bir davayı soruşturuyorum ve soruşturma sırasında Doğal Düzen ile bazı potansiyel bağlantılar buldum."

Onunla ilgili her şey bozulmuştu; gözleri, ağzı, sesi. "O deli heriflerle hiçbir işimiz yok, kusura bakmayın."

"Verilerime göre kız kardeşiniz Rachel, tarikatın başı olan Stanton Wilkey ile evli."

"Bunu biliyorum. Otuz yıldan daha uzun bir süredir bu konuda hastayım. Bu onunla bir ilgimiz olduğu anlamına gelmiyor. Ve bu konuda konuşmak da istemiyorum."

"Zor duyguları gündeme getirdiğim için üzgünüm Bay Charles. Bana kız kardeşinizi en son ne zaman gördüğünüzü veya onunla en son ne zaman konuştuğunuzu söyleyebilir misiniz?"

"Yirmi beş yıldan fazla bir süre önce, gezici sirklerini Bozeman'a getirdiklerinde. Eşimi ve iki çocuğumu -sonradan bir tane daha oldu ama o sırada iki taneydi- onu görmeye götürdüm. Küçük kız kardeşimi görmek, onunla konuşmak ve aramızdaki buzları eritmeye çalışmak istedim."

"Anlıyorum."

"Öyle mi?" Ağzı o kadar gergin duruyordu ki çenesindeki bir kas seğirmeye başladı. "Karımın, hayatımın aşkının, çocuklarımın annesinin Cherokee olduğunu söylersem daha iyi anlayabilirsin."

"Evet, biliyorum."

"Ve bana, kendi kız kardeşime, güzel karımın ve çocuklarımın önünde ne diyor? Bana evliliğimin tanınmadığını ve çocuklarımın meşru olmadığını söylüyor. Hayatımı düzene sokana kadar beni bir daha görmeyecek ve benimle konuşmayacakmış. Geri dönebilmem için dua edecekmiş."

"Çok özür dilerim."

"Ailemi eve götürdüm ve olan oldu. O orospu çocuğunun kız kardeşimi Bozeman'da tanıştığım kişiye nasıl dönüştürdüğünü bilmiyorum. Aileme bundan hiç bahsetmedim, yeterince kalp kırıklığı yaşadılar. Buna saygı gösterirseniz memnun olurum."

"Evet, efendim. O zamanlar kendisi de çocuk sahibi olacaktı."

"İki oğlum var, diğeri de yolda. Eşim birbirine bu kadar yakın üç çocuk sahibi olmanın ne kadar zor olduğunu söyledi, belki de bu yüzden bu kadar hasta ve yorgun görünüyordu."

"Bunun hangi yıl olduğunu hatırlıyor musun?"

"Sorduğunuz için anlıyorum ya da anlayabiliyorum. En büyüğümüzün üçüncü yaş günü biz Bozeman'a gitmeden

hemen önceydi. Yani Kasım 1935'te... Neden?"

"Sadece bir ayrıntı. Bu soruların kişisel olduğunun farkındayım" diye başladı.

"O orospu çocuğu Wilkey'i New York'taki bir suçla ilişkilendirmeyi mi hedefliyorsunuz? Onu hapse mi atacaksınız?"

Eve kelimelerini dikkatle seçmesine rağmen gözlerini doğrudan onunkilerden ayırmadı. "Soruşturmamda tüm yolları takip ediyorum."

Başını sallarken çenesi gevşedi. "Evet, evet, buralarda şeriflik yapan bir kuzenim var. Jargonu yeterince iyi biliyorum. Bir şansın var, sorabilirsin."

"Kız kardeşinizin kendi parası var mıydı, var mı? Yani onun erişebileceği?"

"O orospu çocuğuyla kaçtığında üniversite parasına erişimi vardı ve biz bu konuda bir şey yapamadan parasını çekip aldı. Sonra ne yaptı? Aklının başında olmaması için hâlâ dua ediyorum."

Yüzüne bir sıcaklık yayıldı, gözlerinden ateş fışkırdı. "Bizimkilerle temasa geçen bir avukatı var. Yirmi beş yaşına geldiğinde çiftlikten bir pay alacaktı, onlar vefat ettiğinde de daha büyük bir pay. Avukat nakit karşılığını şimdi istediğini söyledi. Onlar da hayır demişler ve bir bakmışsın kız onları dava ediyor."

Çenesi yine gerilmedi ama gözlerini kaçırdı ve kendini toparlamak için birkaç saniye bekledi.

"Onunla savaşıyorlardı ama o onları paramparça etti. Yüreklerini parçaladı. Kendi çocukları para için bunu yapıyordu. Anlaştılar. Toprağın altındayken alacağı payı onlara vermeyecekti, şerefsizler-Özür dilerim."

"Bay Charles, bu terimin daha doğru kullanıldığını nadiren duymuşumdur."

"Takdir edin. Beş buçuk milyon teklif ettiler ve o da kabul etti. Bir kez bile onları görmeye gelmedi, onlara yazmadı, onları aramadı, kendi bebek kızlarını. Bunca yıldır bir kez bile. O adam ne iş yapıyor bilmiyorum, Bayan Dallas, ama

kız kardeşimi olmadığı bir şeye dönüştürdü. Bunu insanlara yapıyor."

"Öyle, Bay Charles."

"Kız kardeşimin de... onun da başı belada mı?"

"Araştırdığım konuyla bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Sorularıma cevap vermek için zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederim."

"Eğer daha fazla varsa, aileme değil de bana geri döner misin? Yeterince alınganlar ama artık yaşılanıyorlar. Ve bu onların kalbinde bir boşluk. Kızları gitti, torunlarıyla hiç tanışmadılar. Bu bir boşluk."

"Başka bir şey olursa sana gelirim. Onlarla temasa geçmeyeceğim."

"Bunun için teşekkürler. Gitmem gerek. Ama hey, şu klon videosunu yaptıkları New York polisini tanıyor musun?"

"Aslında, ben... Evet."

"Umarım videodaki kadar iyi olursun ve o orospu çocuğunun kışını duvara çivilersin."

Eve kapattığında Peabody çalışmayı bıraktı. "Sana Miz demesine izin verdin, sadece akışı bozmak istemediğin için değil, aynı zamanda Tanrım, kim o adam için bir şeyler hissetmez ki? Ailesi için."

"Wilkey'nin kışını kıymıklı bir duvara çivilemek istemem için bir neden daha. Hamileydi ve ne o yıl ne de sonraki yıl kayıtlarda çocuğu yok. Ya da Mart 37'deki Mirium Wilkey'e kadar. Yani ya düşük yapmış ya ölü doğum yapmış ya da çocuk ölmüş. Ve bahse girerim bu onun başına birden fazla kez gelmiştir."

"Çocuklar geleceği garanti eder."

"Ve çok fazla garanti isterdi."

Ekranına geri döndü.

"Kızı neden şimdiye kadar zengin bir adamla evlenmedi?" Eve merak etti.

Yancy'nin gelişiyile kesilen tıkırtı yeniden duyuldu. Bir sonraki koşusuna başladı.

16

Eve, Mir-ium Wilkey'nin geçmiřini ve verilerini daha derinlemesine incelemeye bařladıęında para diye dūřundū. Her řey parayla mı ilgiliydi? Her zaman cinayet için temel bir sebeptir.

Hayatının çoğunu onsuz ya da sadece geçinecek kadarıyla yaşamıştı. Çocukken a kalmıştı, evet, ama bu zulūm ve ihmalin bir sonucuydu. Hiçbir zaman zenginliğe susamamıştı.

Ancak bu, onu ve bazen ōlūmcūl gūcūnū anlayamayacaęı anlamına gelmiyordu.

Roarke'in susuzluęu vardı ve bunun çoęu kendi çocukluęundaki zalimlik ve ihmalin bir sonucuydu. Hayatta kalmak için çalmıř, sonra da susuzluęunu gidermek için. Ama bu ōlūmcūl gū tarafından yōnlendirilmek yerine, direksiyonu tutmuřtu.

Kazanç için asla ōldūrmezdi.

Wilkey yapmıř mıydı? Tūm igūdūlerim evet, evet, yapmıřtı diyordu. Belki, sadece belki, kendi elleriyle deęil. Ama sōzleriyle, kasıtlı, hesaplı, onlarca yıldır inanç maskesi ardında yaydıęı hořgōrūssūzlūk, gūvensizlik ve soęukkanlı ōnyargılarıyla.

Sūrūssūnū, onlara sadece dięerinden deęil, haklı olandan da nefret etmeleri için bahaneler vererek yetiřtirmiřti. Çocuklarını da kesinlikle aynı yōntemlerle yetiřtirmiřti.

Ū oęlu, bir kızı var.

Kızı ilk eğitimini Doğal Düzen okullarında almış; bunda şaşılacak bir şey yok. Natural Order'ın online üniversitesi olan Unity University'den MBA derecesi almış. Yine aynı yerde, otelcilik alanında başka bir derece ve bilgisayar bilimleri alanında üçüncü bir derece.

Bu direktifler babasından mı geliyordu, diye merak etti Eve, yoksa Mirium'un kendi çıkarları ve hırsları mıydı?

Ve bu üç diplomaya rağmen, babasına hizmet etmek ve onun evini yönetmek zorunda bırakılmıştı.

Verilerine göre, kendi adına hiçbir mülke sahip değildi ve küçük erkek kardeşinden bile çok daha az maaş alıyordu. İş unvanı: ev idarecisi.

Eve, "Bahse girerim bu sinir bozucudur," diye mırıldandı.

Babasının onayladığı -belki de seçtiği- bir adamla evlenmesinin beklendiğini bilmek canını sıkıyor muydu? Sonra da her bir ya da iki yılda bir çocuk doğurması?

Yoksa bu onun hırslarına mı uyuyor?

Otuz dakika daha araştırdıktan, taradıktan ve özömsedikten sonra Eve biraz daha kahve aldı. Botlarını komuta merkezinin üzerine koydu ve tahtayı inceledi.

Miriam Wilkey'in kimlik fotoğrafını inceledim.

Kendini sade olarak tanıtan, Eve'in bile demode bulduğu kıyafetler giyen, genç ve çekici olmayan bir kadın. Üç diploması ve önemli bir geliri olan, hiçbir şeye sahip olmayan eğitilmiş bir kadın.

Ağabeylerinin evleri, araçları ve önemli unvanları vardı.

Ama kızı değil.

"Bu lanet olası bir ızgara olmalı. Peabody."

"Evet, sana önemli anları göndermek üzereyim."

"Bana şunu söyle. Wilkey'nin oğulları üniversiteye nereden gitti?" "Stanton Wilkey Üniversitesi."

Eve başını tahtadan çevirip Peabody'ye baktı. "Nereye?"

"Ütopya Adası'nda küçük, özel bir üniversite kurdu. Üçü de oraya gitti. En küçükleri yeni mezun oldu. Ben de bir

daha yakından bakın. Sadece erkeklere açık ve sadece onaylı okullardan mezun olan öğrencileri kabul ediyor."

"Bunu yapabilirler mi?"

"Özel ada, özel okul. Mezunların yüzde doksan altısı Doğal Düzen Ağı dedikleri yerde çalışmaya devam ediyor."

"Bilgisayar, Stanton Wilkey veya Doğal Düzen ile bağlantılı tüm kadınlara özel üniversiteleri ve kolejleri ara. Küresel arama."

Teşekkür ederiz. Çalışma ...

"Kızını yapıyorsun. Nereye gitti o?"

"Online. Online üniversitesinden iki lisans derecesi ve bir MBA."

Arama sonuçları, bu parametrelerle gezegende hiçbir kolej veya üniversite göstermemektedir.

"Çünkü kadınların yüksek eğitime ihtiyacı yok," diye sözlerini tamamladı Eve.

"Ayrıca, bu onlara fikir verebilir. Kızının bu diplomaları almasına izin verdi -ama sosyal ya da açık bir ortamda değil- çünkü onu kullanabilirdi. İnternette onunla birlikte çekilmiş bazı fotoğraflarını buldum. Bazen annesi ya da kardeşleri de var. Mirium hep arka planda. Personel gibi görünüyor çünkü aslında öyle."

Eve biraz kahve içti. "Bu seni rahatsız etmez miydi?"

"Ben, evet. Ama o böyle yetiştirildi, ona böyle öğretili."

"Bugün o veranda anlaşmasında konuştuğumuz kadının kendi adına düşünebildiğini söylemez miydiniz? Hatta güç ve otorite duygusuna sahip olduğunu?"

"Evet, yapardım. Babası bize katılana kadar."

Eve elini kaldırdı ve Peabody'ye bir parmak salladı. "Aynen öyle. Adam bağınazlığını iyilikseverlikle maskeliyor. O ise zekâsını itaatkârlıkla maskeliyor. Bence ikisi de yalancı."

Yancy'ye baktı. "İlginç bir şey var mı?" "Sanırım, burada ve orada."

"Neden buraya gelip bir sandalye getirmiyorsun?"

Üzerinde oturduğu tabancayı ve taşınabilir cihazını getirdi.

"Wilkey'nin diğer eşyalarını burada bekleteceğim.

bir süre." Elini başının arkasında salladı. "Steenberg'de ne bulduysan bana ver."

"Tamam, o ve kocası kırklı yaşlarının sonuna kadar tarikata katılmamışlar. Kadın ev kadını olarak çalışıyordu, kocasının da küçük bir tamir işi vardı. Bu St. Paul'un dışındaydı. Finansal olarak yukarıdakinden daha fazla su altındaydılar. Bir araya getirdiğim şey, Carl Steenberg'in bir üye için bazı işler yaptığı ve iş boyunca üyenin tarikattan bahsettiği. Steenberg zaten Özgürlük Savaşçıları'na üyeydi - bu grup kapatıldı ama o zamanlar Orta Batı'da beyaz milliyetçi bir gruptu- yani koroya vaaz veriyordu."

"Hâlâ ekranla senkronize misin?" "Evet."

"Carl Steenberg'i oraya koy. Görselliği seviyorum."

Eve, altmışlı yaşlarının başında, sert bakışlı bir adam gördü. Çakıl grisi saçları sert bir şekilde kesilmişti.

"Ekranı Gayle Steenberg'den ayır ve devam et."

Peabody, "American Gothic'in kaba versiyonu gibi görünüyorlar," diye yorum yaptı ve Yancy güldü.

"Gerçekten de öyle. Üyenin Steenberg'lere sponsor olduğunu tahmin ediyorum, çünkü toplantı ve seminerlere girmenin bir yolu da bu ve başka türlü gerekli oryantasyon ve tarama ücretlerini karşılayamazlardı."

"Sponsorlu mu?"

Yancy ona "Sahte bir hesap açtım ve web sitelerinde bir anket doldurdum" dedi. "Oryantasyon ve tarama ücretleri oldukça yüksek, ancak

En az üç yıldır üye olan ve iyi durumda olan bir üye tarafından destekleniyorsanız oryantasyon ücreti."

"Bu iyi iş, Yancy. İyi düşünmüşsün."

Omuz silkti. "Merak ediyorsun. İşe girdikten altı ay sonra, Steenberg işini kapattı ve bir Doğal Düzen merkezinde çalışmaya başladılar - erkek için bakım, kadın için ev işleri. Birkaç yıl sonra toparlanıp Kansas'a taşınmışlar. Tarikatın Heartland Çiftliği'nde çalıştılar ve çocukları çiftlik okuluna gitti. Bundan beş yıl sonra Connecticut'taki merkeze taşındılar.

"Onların çocukları yapmadı." "Orada ne oldu?"

"O taşınma sırasında her iki çocuk için de aldığım adres St. Anne tarafından büyükanneleri ve büyükbabaları. İkisi de on sekiz yaşına gelmişti, bu yüzden Steenbergler onları yasal olarak durduramazdı. İkisi de hâlâ o bölgede yaşıyor. En büyükleri St. Paul PSD'de polis."

"Öyle mi?"

"Orada bir saat önceydi, bu yüzden devam ettim ve ulaştım. Dedektif Leroy Russ, her ikisi de soyadlarını yasal olarak büyükanne ve büyükbabalarınıninkıyla değiştirmişler. Her şeyi raporda anlatacağım ama özetlemek gerekirse, babasının gaddar bir canı olduğunu, annesinin de ondan aşağı kalır yanı olmadığını söyledi. Ve Doğal Düzen, deliler, pislikler, aptal boklar ve diğer renkli terimlerle birlikte aynı şeylerle dolu."

"Anladığım kadarıyla onlarla geçirdiği zamandan pek hoşlanmamış."

"Günleri saydı. On sekiz yaşına geldiğinde ayrılacağını ama kardeşini bırakmadığını söyledi. Kardeşi vurur vurmaz çiftlikten çıkmışlar, parmaklarını uzatmışlar ve St. Paul'e geri dönmüşler. Büyükannesi ve büyükbabasının onu ve kardeşini kapıda gördüklerinde nasıl ağladıklarını hala hatırladığını söylüyor."

"Ailesiyle temas kurdunuz mu?"

"Yok. Ondan bir şey istersek sormamızı söyledi. O ve kardeşi her şeyi bir kutuya koymak zorunda kaldılar ama eğer ihtiyacımız olursa kutuyu açabilirmiş."

"Bu iyi bir bilgi. Peabody, Wilkey kardeşler hakkında bu kadar ilginç bir şey var mı?"

"Üzülerek söylüyorum ki hayır. Resmi verileri oldukça açık - diğerleri gibi sağlık durumlarının olmaması dışında. Daha fazlasını medyada yaptığım aramalardan elde ettim, ki bu da en yaşlı iki kişiyi hak sahibi ve pek de zeki olmayan pislikler olarak gösteriyor.

"Her ikisinin de adada büyük sosyete düğünleri oldu. Her ikisinin de eşleri üye ve üye ailelerden geliyorlar. En yaşlısı tarikatın Londra dışında bulunan Avrupa merkezinin başında ve ailesiyle birlikte orada yaşıyor. Çok seyahat ediyor. İkinci oğul ise Global Networking denilen ve Doğu Washington'un dışında bulunan birimin başında. Belli ki siyasi hırsları var, sosyal medyada haklarımızın nasıl elimizden alındığına, göçmen karşıtlığına, eşcinsel karşıtlığına, kendi görüşleri dışında her şeye karşı çıkan söylemlerinin çok sayıda takipçisi var. Medyadaki takipçilerinin çoğu ona yumruk atmak için orada ama aynı fikirde olan çok sayıda kişi de var."

Notlarına bir göz attı. "İkisinin de hukuk diploması var ama adanın üniversitesi Amerikan Barolar Birliği tarafından tanınmadığı için burada avukatlık yapamıyorlar. Peki ya eğlence için? Avlanmayı seviyorlar. Genetiği değiştirilmiş hayvanları vurabilecekleri denizaşırı koruma alanlarına gidecek paraları ve bağlantıları var."

Gözleri yaşardı. "Genetiği değiştirilmiş hayvanlar hâlâ hissedebiliyor. Onları öldürüyorlar, sonra da onlarla poz veriyorlar."

"Biraz ara ver. Etrafta dolaş, bir gazoz al." "Etrafta dolaşacağım, biraz su alacağım."

Peabody mutfağa gitmek için ayağa kalktığında, Yancy Eve'e döndü.

"Ben Cinayet Masası'ndan değilim. İşimi seviyorum. Bu doğru değil," diye düzeltti. "İşimi seviyorum. Ama bu insanları yakalamaya giderseniz ve gittiğinizde, ben de bunun bir parçası olmak isterim."

"Tamamdır."

Kendisi de ayağa kalktı ama sadece tahtaya doğru

yürümek için. "Dedektif Russ'la aynı fikirdeyim ve bu konuda elimizden gelen her şeyi yapacağız.

Bunu parçalara ayırmak. Ama önceliklerimiz Ariel Byrd, Keene Grimsley, Özel Ajan Quirk ve Ella Foxx olmaya devam ediyor.

"Bu para," dedi. "Ve bunları koruyan bir güç. Çirkin bir vizyonu yaymak ve sürdürmek için kullandıkları para ve güç."

İnek takımının geri geldiğini duydu ve McNab'in kahkaha patlamasının başarı anlamına geldiğini umdu.

McNab zıplayarak içeri girdiğinde, "İyiyiz," diye duyurdu. "Çok iyiyiz."

"Şimdi veri, sonra övün."

"Alacaksın." Kendisi de oldukça memnun görünen Roarke, çenesindeki sığ çukurda bir parmak ucunu gezdirmek için yaklaştı.

Saçlarını arkadan bağlamış, kollarını sıvamıştı.

"Ama şimdi bir birayı hak ettik."

"Görev başındayız."

"Öyle misin?" Roarke kasıtlı olarak bilek ünitesine baktı. "Gerçekten öyle misin?"

"Senin evin, senin davan." Feeney ellerini şalvarının ceplerine soktu. "Ama hâlâ senden üstünüm."

"Cehennem. Bir bira. McNab, ekranda ne varsa istiyorum."

O hazırlarken Roarke iki elinde ikişer şişeyle mutfaktan döndü ve Peabody yine sabit durarak diğer ikisini getirdi.

"Gecenin yarısını bu şekilde geçireceğimizi düşündüm." Feeney birasını aldı, sonra uzun uzun içti. "Ama sadece çok iyi olmakla kalmadık, aynı zamanda yarım yamalak bir iş çıkardılar. Belki üç çeyrek kışlı bir iş, ama tam kışlı bir iş değil. Kimsenin bunu araştırmaya zahmet etmeyeceğini düşündüler. Neden etsinler ki?"

"Nedenmiş o?" Roarke Eve'e birasını uzattı ve koluyla omzunu ovdu. "Aslında hiç kimsesi yokken."

Ella'nın kimlik fotoğrafı ekranda belirlediğinde Yancy, "İşte orada," diye mırıldandı.

Eve genç, meydan okuyan ve asık suratlı görünüyordu. Resmi kimlikte, parlak mavi çizgileri olan kırmızımsı mor saçları o güzel genç yüzün etrafında patlıyordu. Burnunun sağ tarafında küçük kırmızı bir çivi, kulaklarında ise rengârenk çiviler vardı.

"Ebeveynler, Cokie Crosse, geçtiğimiz Şubat ayında vefat etti -OD- ve Zeek Foxx, 2059 yılının Nisan ayında Florida'da hapishanede öldü."

"Gördüğünüz gibi," diye başladı Roarke, "genç yaşamında epeyce ileri geri savrulmuş. Koruyucu aileye verilmiş, annesine geri dönmüş, ıslahevine verilmiş, koruyucu aileye verilmiş ve böyle devam etmiş. Ehliyeti olmadan dilencilik yaptığı için kaçak olarak yakalanmış."

"On altı yaşında cepleri karıştırmak," diye ekledi Eve. "Ne de olsa bir kızın karnını doyurması gerekir."

"Bilinen son adresi Stone Tree House, Brooklyn'de değil. Burada, şehirde."

"Burası bir rehabilitasyon merkezi." Feeney bir yudum daha aldı. "İçeri girdiğinde on sekiz yaşında değildi ama sosyal hizmet uzmanı onayladı. Verilerde var. Jane Po, Çocuk Hizmetleri. İş kaydı da var. Fast Break Café, ve liseyi GED ile bitirmiş, hem de çok iyi notlarla."

"Po, rehabilitasyon merkezine ya da iş yerine gelmediğinde neden bunu araştırmadı? Hadi öğrenelim."

Eve komuta merkezine doğru adım atamadan Roarke onun koluna girdi. "Eve, bu gece olmaz. Gece yarısını geçti."

"Saçmalık. Lanet olsun. Tamam, Peabody, adresini al. Sabah ilk iş onu alacağız."

"Sahil-528'de, 302 numaralı dairede."

"Benimle orada buluş, sekiz yüz saat sonra. Kimse kayıp başvurusunda bulunmadı, kimse bakmadı ve verilerinin silindiğini görmedi mi? Neden?"

Dalgın bir şekilde bira içti. "Saçını boyadılar, kişiliğini aldılar ama onu ele geçiremediler. Sonuna kadar değil."

"Onu dışarı çıkarmalıyız, Dallas." Peabody McNab'e doğru eğildi ve yine biraz ağlamaklı göründü.

Eve yorgun olduğuna karar verdi. Hepsi yorgundu ve Eve bunu fark etmezse tükenmişlik onu takip edebilirdi.

"Planımız bu. Bu gece olmayacak, muhtemelen yarın da olmayacak ama onu çıkaracağız. O mali raporlara ihtiyacım var, Roarke."

"Onları alacaksın. Şimdiden epeyce biriktirdim." "Pekâlâ .

Peabody ve ben sabah ilk iş Po ile konuşacağız.

Sabah. Whitney'le buluşup federallerle koordinasyonu sağlamalıyım. Elimizdekileri onlara vermeliyim. Po'yu ve Foxx'un son çalıştığı yeri vurduk. Bakalım ne göreceğiz.

"Yarın öğlene kadar mali bilgileri de içeren bir brifing vereceğiz. Elinizde ne varsa gönderin."

"Yani davetli değil miyim?"

O da bunu bekliyordu. "Bilgilendirmek ve bilgilendirilmek istiyorsan, orada ol. Öğlen, yeniden planlamam gerekmedikçe. Bu iyi bir işti, millet. Lanet olası iyi polis işi. Şimdi defolun. Evinize gidin."

Roarke onlara, "Size nakil aracı bulacağım," dedi.

"Kendi aracım var." Feeney boş şişesini Eve'e uzattı. "Sen çocuklarla ilgilen." Sonra Ella'nın fotoğrafı karşısında çenesini kaldırdı. "Bana seni hatırlatıyor."

Eve'in çenesi düştü. "Ne? Hayatımda hiç böyle görünmemiştim."

"Gözlerinde, evlat. Gerekirse kışını tekmeleyeceğimi söyleyen gözlerde."

Ona küçük bir omuz yumruğu attı ve dışarı çıktı. "Öğlen görüşürüz."

Roarke bir araba ve şoför ayarlarken kaşlarını çatarak ekrana baktı.

Polislerin geri kalanı dışarı çıktığında Roarke'a döndü.

"Ben göremiyorum."

"Seviyorum." Onun şakağına bir öpücük kondurdu. "Ve onu oradan uzaklaştırmaya yardım etmek bana büyük bir zevk verecek. Şimdi yatağa gel Teğmen, sen de diğer polisler kadar yorgunsun."

Kendisini dışarı çıkarmasına izin verdi ama bırakamadı. "Bana şu ana kadarki mali durum hakkında bilgi verin."

"Kendisi için cömertçe harcama yapıyor. Bence bu ortaya çıktığında sadıklarının çoğu hayal kırıklığına uğrayacak. Güzel şaraplar, sanat eserleri, mobilyalar, jetler, evler, vs. Ve tabii ki offshore hesaplarda, takma isimler altında bir miktar daha saklıyor. Ve daha önce de söylediğim gibi, tarikatın kendisi de büyük ölçüde gayrimenkule yatırım yapıyor. Kâr ediyorlar - tıp merkezleri, üyelik aidatları, ticari faaliyetler."

"Ticaret mi?"

"Oratoryoları, kitapları, meditatif müziği, bu tür şeyler."

"Gerçekten değeri ne kadar?"

"Bunu yarın size bildireceğim, ancak insanların inanmasını istediği kadar çok olmadığını rahatlıkla söyleyebilirim."

Onu kasıtlı olarak kedinin dikkatli bir göz açtığı yatağa doğru çevirdi, sonra oturması için itti.

Botlarını çıkarmak için eğildiğinde, yorgunluk ve gecenin geç saatinde içtiği birayla birleşen bu hareket onu gülümsetti.

"Cehennem gibi bir gün

oldu." "Öyleydi."

"Aramakta haklıydın. Beynim pelteye dönecek."

"Bir süreliğine kapat o zaman." Onu ayağa kaldırdı.

Söylemesi kolay, diye düşündü ama silah kayışını çözdü.

Kadın soyunduğunda, adam yatağı ters çevirmişti.

İçine girdiğinde, vücudunun hareket ettiğini hissetti: Ah.

"Zaten şafaktan önce kalkmış olacaksın." Ona doğru kıvrılırken bir ah daha çekti. "Dünya hakimiyetini organize etmek ve polis danışmanlığı görevleri. Uyandır beni."

"Pekâlâ. Şimdi uyu."

Ve öyle de yaptı, iletişim cihazı sinyal verene kadar onun ve sırtındaki kedinin arasına kıvrıldı. Tamamen uyanmış bir halde yatağının başucundaki masadan kaptı.

"Blok videosu. Dallas."

Beklediği düz sesli Sevkiyat yerine, ses tereddütlüydü.

"Teğmen Dallas, ben dokuz-bir-bir operatörü Harris. Bunun kural dışı olduğunun farkındayım ama hatta sadece sizinle konuşmak isteyen bir kadın var."

"Kim o?"

"Adını vermiyor efendim, numarası da bloke edilmiş. Sesi çaresiz geliyor. Eğer onu hatta tutabilerseniz yerini tespit etmeye çalışabilirim."

"Giydir onu."

Roarke yataktan kalkmadan önce ışıkları yüzde on olarak çağırdı.

"Hanımefendi, Teğmen Dallas sizi arıyor. Teğmen mi?"

"Ben Dallas. Bu kim?"

"Tanrım, şükürler olsun." Bu ses tereddütlü değildi. Umutsuzdu, evet, ama Eve ondaki dehşeti de fark etmişti. "Bana yardım edecek misiniz? Korkunç bir şey oldu. Korkunç bir şey olduğunu biliyorum."

"Ne oldu?"

"Uzaklaşmam lazım. Küçük bir oğlum var ve onu uzaklara götürmeliyim. Hamileyim, bizi güvenli bir yere götürmeliyim. Lütfen bana yardım edin."

"Sana yardım edeceğim." Roarke'ın uzattığı kahveyi aldı. "Ama nerede olduğunu, ne olduğunu bilmem gerek. Adın ne?"

"Buraya gelemersiniz. İzliyorlar, izlediklerini biliyorum ve bunun kulağa nasıl geldiğini de biliyorum. Küçük oğlumu ve taşıyabileceklerimi alıp gideceğim ama gidecek bir yerim yok. Tüm ışıklar sönene kadar bekledim ama gittiğimde birilerinin bizi görmesinden korkuyorum. Bugün seni gördüm. Seni gördüm ve tanıdım ve... Bu bir işaret gibiydi. Yardıma ihtiyacım var."

"Sana yardım edeceğim. Acil bir tehlikede misin?"

"Hayır. Kocam burada değil. İnzivaya çekildi. Ama Marcia, yan komşumuz, onu götürdüler. Oğlumu götürebileceğim güvenli bir yeriniz var mı?"

"Evet. Bana nerede olduğunuzu söyleyin. İkinizi de güvenli bir yere götüreceğim."

Hızlı bir rahatlama hıçkırığının ardından ses devam etti. "Lütfen buraya gelme. Gelirsen anılar ve korkarım beni bulurlar. Gabriel'i alıp gideceğim, o daha on aylık. Bazı eşyalarımı topladım, bekledim ve onu kucağıma alıp çıkacağım. Tek yol bu, inan bana."

"Tamam. İki blok batıya yürü." Eve gözlerini kapatarak Tribeca mahallesini aklına getirdi. "Sonra bir blok kuzeye yürü. Sana ulaşmam yaklaşık yirmi dakika sürecek ama seninle buluşacağım ve seni güvenli bir yere götüreceğim."

"Teşekkür ederim. Tanrı'ya şükür."

"Bağlantınızı açık tutun. Operatör Harris?"

"Teğmen."

"Arayanla kalın. Hanımefendi, adınız nedir?" "Ben Zoe."

"Zoe, Operatör Harris kalacak."

Zaten kot pantolon ve ince gri bir kazak giymiş olan Roarke, Eve'in dolabından giysiler çıkardı.

O konuşurken Eve iç çamaşırına, is gri pantolonuna doğru kıpırdandı. "Sakin olun. Sadece kesinlikle ihtiyacınız olan şeyleri alın. Elimden geldiğince çabuk orada olacağım."

"Lütfen acele edin. Çok korkuyorum."

"Operatör Harris ile konuşun. Yalnız değilsiniz."

Eve, Harris'in Roarke'ın kendisine uzattığı gömleği omuz silkerek giyerken, "Buradayım, Zoe," dediğini duydu.

Telsizin sesini kapattı. "Tribeca," dedi ona.

"Araba çoktan ön tarafa geldi. Sen onunla konuşurken ben Dochas ile temasa geçtim. Hazır olacaklar."

"Harika." Silah kayışını taktı, rozetini, 'link'ini, kemerinin geri kalanını ve cep döküntülerini aldı.

Siyah, dört kapılı bir sedan sipariş etmişti. Ne kadar sakın görünse de Eve onu hareket ettirebileceğini biliyordu.

"Marcia Piper'a bir şey oldu. Bunu kontrol etmeden önce bu kadını ve çocuğu güvenli bir yere, Dochas'a götürmeliyim. İnsanların izlediği konusunda muhtemelen haklıdır. O blokta böyle bir his vardı."

Sedan hamlesini yaptı.

Roarke sedandan hızla çıkarken, "Saat sabahın dördüne yaklaşıyor," diye yorum yaptı. "Fark edilmeden gitmek için en iyi şansı bu gibi görünüyor. Tanrım, sesi çok korkmuş geliyordu."

"Harris onu sabit tutacaktır. Bunun için eğitildi. Zoe devam ederse, Moore ve Greenwich'in köşesinde olmalı. Ama bu hızla gidersek, onu orada geçebiliriz."

New York sessiz cebini vurdu. Ara sıra birkaç araba vızır vızır geçiyordu. Bir blok uzunluğunda beyaz bir limuzin, sunroof'unda kollarını açmış duran birkaç kadınla birlikte akıp gitti.

Eve onların "Wooooo-hoooo!" seslerinin gece havasına karıştığını duydu.

Roarke güneye doğru hızla ilerlerken, eşofmanlı bir adamın iri bir sıçan büyüklüğünde bir köpeği gezdirdiğini gördü. Adamın cebinden bir kaka torbası çıkmıştı ve uyurgezer gibi köpeğin arkasında ayaklarını sürüyerek yürüyordu.

Roarke, Times Meydanı'ndaki bitmek bilmeyen partilerden kaçındı ve arabayı uçurabileceği sessiz, neredeyse boş sokaklardan uzak durdu.

Köşeye döndüğünde kimse beklemedi.

"Arabada kal," dedi Eve ona. "Ben ona doğru yürüyeceğim."

"Sesi içtenlikle korkmuş gibi geliyordu Eve, ama bunun bir tuzak olmadığını garantisi yok."

Sadece adamın giymesi için çıkardığı ceketini açtı ve silahını gösterdi.

Yine de, bir omzunda şişkin bir çanta, diğer kalçasında yürümeye başlayan bir çocukla koşmak için elinden geleni yapan bir kadın gördüğünde bir metreden fazla gitmemişti.

Eve onu daha önce de gördüğünü hatırlıyordu, çocuğu sırtında taşıyordu ve iki elinde pazar çantaları vardı.

"Zoe." Kadın tökezleyerek durduğunda Eve bir elini kaldırdı, çığlığını tam olarak tutamadı. "Teğmen Dallas. Size yardım edeyim."

Çantayı almak için bir adım öne çıktı. Kadın sanki buzla kaplanmış gibi titriyordu. "Araba hemen köşeyi dönünce. Direksiyondaki adam benimle birlikte. O da benimle ve seni güvende tutacağız."

Eve onu tekrar harekete geçirmek için bir kolunu beline doladı. "Sadece biraz daha uzağa." Eve yavaşça bağlantıyı Zoe'nin elinden aldı. "Operatör Harris."

"Tam burada, Teğmen."

"Onu şimdi yakaladım. Yardımlarınız için teşekkür ederim."

"Yardım edebildiğime sevindim. Zoe, Gabe'e benim için bir öpücük ver. Operatör dışarı."

"Ona şarkı söyledi. Onu uyandırdığımda ağladı ve ona şarkı söyledi. Beni karakola mı götürüyorsun? Beni orada bulursa-"

"Hayır."

Roarke arabadan indiğinde Zoe daha çok sarsıldı. Ama o sadece gülümsedi ve arka kapıyı açtı.

"O benimle," diye tekrarladı Eve. "Güvendesin."

"Hapse mi gireceğim?"

"Hayır. Şimdi bana güven, Zoe. Beni arayacak, yardım isteyecek kadar bana güvendsin. Sana yardım etmem için bana güven."

"Polisin beni hapse atacağını ve Gabe'i bir daha asla göremeyeceğimi söyledi."

"Yalan söyledi."

Hâlâ titreyen Zoe oğlunu kucakladı ve arkaya tırmandı.

"Ben onunla arkada oturacağım," dedi Eve.

Başını sallayan Roarke bekledi. Küçük çocuğun üzgün ve uykulu gözlerle kendisine baktığını gördü.

Tekrar direksiyona geçtiğinde, Eve vites değiştirdi ve Zoe ile konuşmaya başladı. Ama kadın yüzünü Eve'in yüzüne bastırdı.

ve ağladı, ağladı, ağladı.

Eve hiçbir Şey söylemeden kollarını Zoe'ye doladı ve Roarke onu güvenli bir yere götürdü.

17

Dochas'a vardıklarında kapıda iki kadın duruyordu. Eve'e göre biri kırklı yaşların ortasındaaydı, diğeri ise yaklaşık on yaş daha gençti. Her ikisi de rahat giyinmiş ve sempatik gülümsemeler takınmıştı.

"Dochas'a hoş geldiniz," dedi yaşlı olanı Zoe'ye. "Burada güvendesin."

"Ne oldu?" Zoe korkuyla karışık bir merakla etrafına bakındı. "İhtiyacın olduğu sürece evde kalabilirsin."

"Çok uykucu bir küçük adamınız var." Genç olan gülümsemesini artırdı. "Ve çok yakışıklı. Gabriel, değil mi? Ben Natalie, bu da Gracie. Yukarı çıkıp onu odanıza yerleştirmek ister misiniz?"

Zoe oğluna daha sıkı sarıldı.

"Zoe ile konuşmam gerek. Belki bunu burada yapabiliriz. Zoe, neden Natalie'nin çantasını odana götürmesine izin vermiyorsun? Bana güvenmelisin," diye ekledi Zoe donup kaldığında.

"Zor," dedi Gracie yumuşak bir sesle. "Çok korktuğun zaman güvenmek zordur. Teğmen Dallas ve Roarke'un bu evi, bu güzel evi korkan kadınları güvende tutmak için inşa ettiklerini biliyor muydunuz? Kadınlar ve çocukları."

Gözleri hâlâ iri ve temkinli olan Zoe tekrar etrafına bakındı. "Burada başka kadınlar ve çocuklar da mı var?"

"Evet ve hepsi güvende. Neden tatlı oğlunla birlikte buraya gelmiyorsun, oturup Teğmen Dallas'la konuşabilirsin? Nat çantayı alabilir. Kahve ya da çaya ne dersin?"

"Kahve içemem, teşekkürler. Ben hamileyim."

"Peki ne kadar ilerledin?" Gracie, Zoe'yi nazikçe güzel bir salona götürürken sordu.

"On yedi haftalık." Bebek mızızlanmaya başlayınca Zoe onu salladı. "Sanırım acıktı. Onu böyle uyandırmama alışık değil ve-"

"Emziriyor musun?"

"Onu süttten kesmeye başlıyorum. Kocam onu süttten kesmek istiyor ama-"

"Tüm bu kargaşa içinde ikinizi de rahatlatacaktır. Şimdi burada oturun ve bebeğinizi besleyin. Size çay getireyim mi? Güzel, rahatlatıcı bir çay. Teğmen, Roarke?"

"Kahve iyi. İkimiz için de sade, teşekkürler." Eve, Zoe'nin karşısına oturdu.

"Sana yardım edeyim, Gracie." Roarke dışarı çıktı.

"Burası senin evin mi?" Zoe Eve'e sordu.

"Hayır, bu sizin eviniz ve buraya gelen diğerleri. Neden tam adınızla başlamıyoruz?"

"Zoe Metcalf. Evlenmeden önce Zoe Brown'dım." "Ne zamandı o?"

"İki yıl önce."

"Sen Doğal Düzen'in bir üyesisin."

"Evet. Hayır. Evet." Bebeğin yerini değiştirirken gözyaşları süzüldü. Gömleğinin düğmelerini açtı ve sütyeninin bir kapağını usulca çevirdi. Bebek bir sülük gibi yapıştı. "Harley evlenebilmemiz için katılmam gerektiğini söyledi. Ben de belgeleri imzaladım, evlendik ve beni New York'a getirdi."

"Nereden?"

"Ohio'dan."

"Kaç yaşındasın, Zoe?"

"Yirmi bir yaşımdayım ya da gelecek ay olacağım. Evlenmenin harika ve New York'ta yaşamının heyecan verici olacağını düşünmüştüm. Ama öyle değil. Sadece markete ya da komşulardan birine gitmeme izin var. Gabriel'i parka ancak diğer kadınlardan biri de giderse götürebiliyorum. Bir keresinde onu tek başıma götürdüm ve Harley bunu öğrendi. Çok kızdı."

"Sana şiddet uyguluyor mu?"

"Bazen. Fena değil, Bay Piper'ın Marcia'ya yaptığı gibi değil. Harley sadece tokat atar ya da bir ayrıcalığı elinden alır." Diğer göğsünü yoğururken bebeğin yanağını okşadı ve ona baktı. "Tüm ev işlerimi yaptığım sürece günde bir saat ekran izleyebilir ya da bir saat kitap okuyabilirim."

Aşağı baktı, bebeğinin yanağını okşamaya devam etti. "Bu doğru değil. Doğru olmadığını biliyorum. Ama mahalledeki diğer kadınlardan bazıları izliyor. Gina - sokağın karşısında oturuyor - bir keresinde bana ihlalleri bildirirlerse ekstra ayrıcalıklar aldıklarını söylemişti. Bir keresinde gitmeye çalışmış ama onu yakalamışlar. Sonrasında gözü morarmış. Eskiden çok gülerdi ama artık gülmüyor."

"Gina'nın tam adı ne?"

Zoe tekrar yukarı baktı. "Ona yardım edebilir misin?" "Deneyeceğim. Adı ne?"

"Gina Dawber. Pazarlamadan nasıl biraz para alabileceğimi bana o söyledi. Birkaç kez gittiğinizde, açmadığınız ya da kullanmadığınız bir şeyi geri götürün ve banka kartına kredi yerine nakit isteyin. Ben gittiğimde Harley her zaman banka kartını kontrol eder, ama sadece temizlik malzemesi ya da başka bir şey iade edip nakit para alırsan, birikim yapmaya başlayabilirsin."

Yavaşça bebeği diğer göğsüne doğru kaydırды. "Para biriktirdim ve parayı Gabe'in bezlerinden birinin içine koydum, temiz bir bezin içine," diye ekledi ilk gülümseme belirtisiyle. "Harley Gabe'in altını değiştirmiyor. O bir annenin işi. Klon bağlantı aldım ve onu da sakladım. Kendi 'link'imize sahip olmamıza izin verilmiyor."

Gracie ve Roarke ay, kahve ve taze pişmiş gibi görünen kekler getirdiler.

"Şu küçük meleğe bakın, şimdi mışıl mışıl uyuyor." Gracie bir parmağını Gabe'in kahverengi saçlarında gezdirdi. "Senin çene hattına ve burnuna sahip. Onu kaldırıp beşiğine yerleştirmemi ister misin? Ben de iki çocuk büyüttüm," diye ekledi.

Bir masanın üzerinde duran küçük bir ekrana doğru yürüdü. Birkaç tuşa dokunduktan sonra eliyle işaret etti. "Programladığım oda senin odan, beşiğı de şurada. Onu görebilecek ve duyabileceksin. Beşiğin hemen yanındaki sallanan koltukta oturacağım ve konuşmanızı bitirdiğinizde gelip sizi odanıza götüreceğim."

"Onunla kalacak mısın? İyi uyur ama..."

"Burası yeni bir yer ve uyanırsa annesini isteyecektir, değil mi? Merak etme, uyanırsa onu doğruca sana getireceğim."

"Teşekkür ederim." Gözleri yeniden yaşayan Zoe bebeğı Gracie'ye doğru kaldırdı. "Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum."

"Merak etmeyin." Uyuyan çocuğu omzuna yerleştirdi. "Çok yaşa," dedi Roarke'a, sonra Eve'e döndü. "İkiniz de çok yaşayın."

Gracie bebeğı dışarı taşıdığıında Roarke tekrar geri çekildi. "Ben yan odada olacağım."

"Gitmek zorunda değilsin," dedi Zoe ona. "Ben de sizi tanıyorum. Harley haberleri izlerken ikinizi de ekranda gördüm. Sanırım şimdi daha iyiyim. Kendimi daha iyi hissediyorum. Oh, bakın! Gabriel'i beşiğine yatırıyor. İyi uyuyor. Çok tatlı. O evde, o düzende büyümesine dayanamazdım. Ve şimdi bir başkasıyla." Bir elini karnına bastırdı. "Buna dayanamazdım."

"Çok cesursun."

Zoe başını Roarke'a doğru salladı. "Neredeyse iki yıldır neredeyse her gün korkuyorum. Ama bugün sizi gördüm, Teğmen Dallas. Sizi ve diğer kadın polisi Pipers'larda gördüm ve bunun bir işaret olduğunu düşündüm. Bu bir işaret.

Zamanın geldiğini, yardım edebilecek birinin olduğunu. Ama yine de hiçbir şey yapmadım."

"Yardım çağırmışsın."

"Marcia'dan sonrasına kadar değil."

"Bana ne olduğunu anlatmanı istiyorum. Onu götürdüklerini söyledin. Onu kim götürdü?"

"Bay Piper eve geldi. Harley gibi inzivaya çekilmek için yerleşkede kalmak zorunda değil. Çünkü Marcia iyi değil, çocukları var ve o da başkan yardımcısı. Sessizdi. Mahallede geceleri hep sessiz olur. Gabe'i sekizde yatırdım. Yerleşemedim. Ne yapmam gerektiğini, nasıl yapmam gerektiğini düşünmeye çalışıyordum. Sonra onları duydum."

"Yan kapı mı?"

"Evet. Pencerelerim açıldı ve sanırım Marcia da açıldı, bu yüzden onları duydum. Ona bağıyor, aptal diyor ve küfrediyordu. Ona vurduğunu ve ağladığını duyabiliyordum. Ellerimi kulaklarıma götürdüm. Ellerim kulaklarımin üzerinde yere oturdum ama yine de onları duyabiliyordum."

Çayını aldığında eli yine titredi.

"Daha önce de oldu. Çok sık oluyor. Eskiden olduğunda çocuklar ağlardı ama son birkaç seferdir sessiz kalıyorlar ve ben de benim gibi ellerini kulaklarına götürdüklerini düşünüyorum."

Nefes verdi, biraz çay içti. "Ona bağıyordu, korkunç şeyler söylüyordu ve çarpma sesleri duyabiliyordum, bir şeylerin kırıldığını ya da devrildiğini. Bu seferki diğerlerinden daha kötüydü. Sürekli bir şeyin -sanırım onun- duvara çarptığını duyuyordum. Evlerimiz arasındaki ortak duvar. Sonra durdu. İlk başta, Tanrı'ya şükür, bitti diye düşündüm.

"Kendimi kötü hissettim. Duyar ve onu dövdüğünü fark ettiğimi anlar diye pencereleri kapatmaya korktum. Yukarı çıktım ve sakinleşemedim. Kendime yatağa gitmemi, sadece yatağa gitmemi ve sabah ne yapacağıma karar vereceğimi söyledim. Sonra minibüsün geldiğini gördüm."

"Ne tür bir minibüs?"

"Bilmiyorum. Siparişlerden biri. Sanırım siyah ve penceresiz. Odamın ışıklarını kapattım. Onlar-iki adam -Arka taraftan tekerlekli bir sedye çıkarıp yan kapıya gittim ve pencereler hala açıkken sesler duydum. Ne dediklerini değil, sesleri yeterince yüksek değildi. Baktığımı görmemeleri için geride durmam gerekiyordu. Tanrım, sedyeyi çıkardıklarını gördüm. Üstünü örtmüşlerdi, bir tür torbaya koymuşlardı, o yüzden göremedim ama Marcia olduğunu biliyordum. Marcia olmalıydı. Onu öldürdü. Onu öldürdü."

Zoe elleriyle yüzünü kapattı. "Saat kaçtı, Zoe?"

"Sanırım dokuz buçuk ya da belki on. Sanırım belki on. Sakladığım 'link'i alıp dokuz-bir-bir'i arayacaktım ama onlar uzaklaştı."

"Bir plaka gördünüz mü?"

"Hayır, özür dilerim. Ya ararsam ve emir buraya gelirse diye düşündüm. Ya Harley haklıysa ve polis gelip beni hapse atarsa? Sonra, minibüs gittikten kısa bir süre sonra, çocuklarla konuştuğunu duydum. Çocukların ağladığını duydum ve görmeye çalıştım. Çocukları cipine bindirdi ve uzaklaştı. Hemen ardından, bir dakika kadar sonra başka bir minibüs geldi, daha büyük bir minibüs."

"Yine mi siyah, penceresiz?"

"Evet. İnsanlar oradan çıktı. Sanırım dört ya da beş kişi. Tulum falan mı giyiyorlardı? Sanırım. Saçlarını da örtmüşlerdi. Bu arabaları minibüsün arkasından çıkarıp evin içine soktular. Orada en az iki saat kaldılar, muhtemelen daha fazla. Makinelerin sesini duyabiliyordum, büyük süpürgeler gibi bir şeydi ve bir ya da iki kez içlerinden biri büyük bir torbayla dışarı çıktı ve onu minibüsün arkasına attı."

Temizlikçiler, diye düşündü Eve. Suç mahalli temizleyicileri, düzenin temizleyicileri.

"Sonra her şeyi geri yüklediler ve gittiler. Marcia'yı öldürdü ve her şeyi unutturmaya çalışıyorlar diye düşündüm. Sanki hiç olmamış gibi. Ya Harley bunu bana yapsaydı? Gabe'e ne olurdu?"

Güvende olduğundan emin olmak istercesine tekrar monitöre baktı.

"Belki geri gelirler diye karanlıkta oturdum. Mahalledeki tüm ışıklar sönene kadar karanlıkta bekledim. Sonra her ihtimale karşı biraz daha bekledim. Işıkları açmadan toplayabildiğim kadarını topladım. Sonra biraz daha bekledim çünkü 'link'i almaktan çok korkuyordum. Sonra Gabe'i kontrol etmek için içeri girdim ve uzun süre oturup uyumasına baktım. Ve düşündüm, hayır, hayır, o burada olamaz, bunların hiçbirinin parçası olamaz. O benim bebeğim ve onu korumalıyım. Sonunda bağlantıyı kurdum ve dokuz-bir-bir'i aradım. Operatör Harris'e sizinle konuşmama izin vermesi için yalvardım."

"Doğru olanı yaptın."

"Eğer 'link'i daha önce kullansaydım..."

"Marcia'ya yardım edemezdin. Ona yardım etmek için çok geçti. Ama şimdi yaptığın şey başkalarına da yardım edecek."

"Gina?"

"Evet. Minibüsle gelenlerden herhangi birine baktınız mı?"

"Sayılır, evet. Belki."

"Bir polis sanatçısıyla çalışır mıydınız?"

Omuzları içeri çekildi. "Karakola gitmek zorunda mıyım?"

"Hayır, o buraya gelebilir. Sen de ona güvenebilirsin. Biraz uyumalısın." Eve ayağa kalktı ve cebinden bir kart çıkardı. "Benimle istediğin zaman iletişime geçebilirsin. Biraz uyuduktan sonra, polis ressamı Dedektif Yancy ile çalışmaya hazır olduğunuzda beni etiketlemenizi istiyorum."

"Tamam."

"Ohio'da ailen var mı?"

"Annem, babam, kız kardeşim, ama onlarla temas kurmak istemiyorum." Uzanarak Eve'in elini demir gibi kavradı.

"Tarikattan kimsenin onlara zarar vermesini istemiyorum."

"Onlar üye mi?"

"Tanrım, hayır. Sadece oraya gidip gitmediğimi ya da bilip bilmediklerini öğrenmek için birini gönderebilirler. Harley bundan sonra beni geri istemeyebilir ama Gabe'i isteyecektir. Lütfen bebeğimi benden almasına izin verme. Lütfen yapma-"

"Bana bak." Eve, gözleri aynı seviyede buluşana kadar öne doğru eğildi. "Kimse oğluna dokunamayacak. Ohio'daki ailen için koruma ayarlayacağım ve senin güvende olduğunu bilmelerini sağlayacağım."

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim. Çok aptalca davrandım."

"Hayır, Zoe, sen istismara uğradın ve a r a d a dünya kadar fark var."

"Ve şimdiden ne kadar iyi bir anne olduğunu kanıtladın." Roarke ayağa kalktı. "Gracie senin için aşağı geliyor."

"Çok teşekkür ederim. Teğmen Dallas, aileme üzgün olduğumu ve onları sevdiğimi söyler misiniz?"

"Yapacağım."

Dışarı çıkar çıkmaz Eve linkini çıkardı ve APA Cher Reo'yu etiketledi.

Reo inledi. "Hadi ama Dallas. Saat sabahın altısı bile değil."

"İzinler, onlara ihtiyacım var. Hemen. Piper, Lawrence-I'll send

"Size onun tuzaklarını göstereceğim.

Cinayet Bir." "Kimi öldürdü?"

"Hamile karısı. Onu öldüresiye dövmüş. Suç mahalline girmek, arama yapmak ve el koymak için izne ihtiyacım var." Adresi sıraladı. "Şimdi oraya gidiyorum. Ve beni ve bir ekibi -muhtemelen NYPD ve FBI- Doğal Düzen karargâhına sokmak için izinler üzerinde çalışmaya başlamayı istiyorum."

"Whoa, whoa." Videoda Reo'nun kırmızı uyku şortu ve beyaz atletiyile yataktan fırladığı görülüyordu. Bir elini sarı buklelerinin arasından geçirdi. "Doğal Düzen'le bağlantısı olan bir cinayet üzerinde çalıştığını biliyorum ama-"

"Ella Alice Foxx adında on sekiz yaşında bir kadını tutuyorlar. Doğal Düzen'in Marcia Piper'ın cesedini taşımakla kalmayıp olay yeriyle ilgilenmeleri için temizlik görevlileri gönderdiğine inanıyorum.

-Ama Lawrence Piper'in şu anda

onların karargahı. Olaydan sonra suç ortaklığı yapmak bana lanet bir arama emri çıkarttırır."

"İlk ikisini çabucak halledeceğim. Üçüncüsü biraz zaman alacak. Orada koordinasyon sağlamamız gerekiyor. Merkeze geleceğim ve üzerinde çalışmaya başlayacağız."

"Hızlı çalışalım."

Kapattı, sonra da Piper'ı araştırdı.

"Şansım yaver gitti. Cip onun adına. Emirle almış olsaydı, bu iş bu kadar kolay olmazdı."

Araç için arama bülteni çıkarmış, sonra da Piper için arama emri çıkarmış.

Roarke, Reo'nun verdiğini duyduğu adrese gelene kadar çalışmaya devam etti.

"Sessiz," diye gözlemledi Eve. "Gerçekten sessiz. Çıgıllıkları ve yumrukları duyan tek kişinin Zoe olmadığına bahse girmek ister misin?" Sokağın karşısını işaret etti. "Soldaki birim, Gina Dawber'ın evi. Onu ve çocuklarını Dochas'a götürüyoruz, eğer kabul ederse. Ön tarafta araç yok. Bahse girerim o sikik kocası yerleşkededir."

"Araba paylaşımı söz konusu olabilir."

"Olabilir. İşte arama emri geliyor. Hadi içeri girelim. Bu ölü bölge yakında uyanmaya başlayacak. Süpürgeciler gelmeden önce etrafa bir göz atmak istiyorum."

"Saha teçhizatını getireyim."

Mühürlendikten sonra Eve ustasını ön kapıda denedi. Kıpırdamayınca Roarke'a omuz silkti.

"Sana bırakıyorum."

"Benim sistemlerimden birini kullandıkları için gurur mu duyuyorum yoksa isyan mı ediyorum karar veremiyorum."

"Merkezlerinde senin eşyalarını kullandıklarına eminim." "O zaman isyan etmeyi seçeceğim."

Çok uzun sürmedi. Başıyla onayladığında Eve kayıt cihazını açtı. "Dallas ve Roarke binaya giriyor, usulüne uygun olarak yetkilendirilmiş arama emri."

Çünkü asla tahmin edemezsin, silahını çekti. Kapıyı itti, süpürdü.

"Polis konuşuyor. Girme yetkimiz var. Işıklar tam açık."

Daha önce gördüğü tertemiz fuayeye geçtiler. Bunu bekliyordu; temizlik için kullanılan kimyasalların ve solüsyonların kokusunu çoktan almıştı.

"Orada bir vazo çiçek vardı. Şimdi yok, muhtemelen düşüp kırıldı. Küçük bir masa kayıp. Lamba kayıp, çerçeveli birkaç resim. Bu ortak duvar."

Yanına gitti, kaşlarını çattı. "Sanırım bu taze boya ve başka bir şey."

Meraklanan Roarke bir adım attı ve koklamaya başladı. "Boyadan başka bir koku almıyorum."

"Hayır, daha çok bu taraftan."

Yer değiştirdi, kokladı. "Ah, bu alçıpan bileşimi, hızlı kuruyan bir bileşim. Birisi bu duvarı çok hızlı, çok etkili bir şekilde yamalamış."

"Evet, kafasını tam buraya vururdu. Wham, wham, wham." Eve birini duvara vuruyormuş gibi yaptı. "Kafasında yara var, çok kan var. Kaybolan parçalara bakılırsa, muhtemelen odanın bir ucundan diğer ucuna kadar kadını yumruklamış, itip kakmış ve yere düşürmüştü. Burada bitiyor. Buraya düşmüş. Ya ölmüş ya da işini bitirmiş. Belki de onu boğdu. Zaten dışarıda olacaktı."

"Ariel Byrd gibi kafa yarası. Belki, belki. Onu yakaladıktan sonra oraya sıkıştırabileceğimden eminim."

Roarke'la birlikte evi gezdi, her odayı, hatta çocuk odalarını bile tertemiz buldu.

"Ürkütücü," diye karar verdi ve başka bir kapıyı denedi. "Kilitli. Hayır, benim sıram." Adam içeri girmeye başladığında onu kenara itti. "Kazmaları bana ver."

Yaptı, sonra onun kilidi açmasını izledi. "Şimdi kalbim gururla kabarıyor."

"Senin kadar kaygan değil ama fena da değil." Kapıyı açıp ışıkları çağırdığında, kız şiddetle sırttı ve yüzünü ovuşturdu.

Ellerini birleştir.

"Pisliğin ev ofisi. şu e'lere bak. Sosyal medya elemanı, yani evet, bir sürü e var. Feeney'nin çetesi biraz eğlenecek."

"İsterseniz ben de eğlenmeye başlayabilirim."

Bilek ünitesine bir göz attı. "Buraya geldiklerinde süpürgecilerle ilgilenmem ve Peabody ile saat sekizde Jane Po'nun yerinde buluşmam gerekiyor."

"Biraz dürtmem için bana yetki verebilirsiniz."

"Üniformalıların bunları EDD'ye götürmesini sağlayabilirim."

Ona kederli bir bakış attı. "Her zaman eğlencemi bozuyorsun." "Satın alman gereken güneş sistemleri var. İşte senin eğlencen."

"Bugünkü partiyi iptal ettim. Gracie'yle dışarı çıktığımda bunu hallettim. Yatırım yaptım, Eve. Zaten olduğumdan daha fazla. şimdi Dochas'ta inşa ettiğimiz şeyin nasıl çalışabileceğini ilk elden gördüm. Daha önce de görmüştüm ama bu şekilde değil. Yardım çağrısından değil. Ve burada, yardım etmenin bir yolu olmadığında neler olabileceğini görüyorum."

"Tamam." Başını salladı, ofise baktı. "Hepsi senin. Ve şimdilik burada kaldığına göre, belki biraz taşımacılık yapabilirsin. Sokağın karşısındaki Gina'yı gitmeye ikna edebilirsem, onu ve çocuklarını Dochas'a götürebilirsin. Peabody ile buluşmayı yeniden planlamazsam zamanım olmayacak."

"şuna ne dersiniz? Aracınızı buraya getirtirim, dışarıdakini kullanın. Gina'yı ikna edersen, önce onu alırım, sonra bununla oynamak için geri gelirim."

"Bu işe yarar. Oraya gideceğim ve onunla ne yapabileceğime bakacağım. Blok uyanmadan önce. Süpürgecilere göz kulak olacağım."

Eve dışarı çıktığında bazı evlerin ışıklarının yandığını fark etti. Sokağın karşısındaki de dahil. Ve üst pencerelerden birinde bir hareket yakaladı - oradaydı, sonra gitti.

Kapıya doğru yürüdü ve zile bastı. Kapının açılması için üç kez denemesi gerekti.

Yirmili yaşlarının başındaki kadının siyah saçları uykudan dolayı hâlâ dağınıktı. Uzun pamuklu uyku pantolonu ve düz beyaz bir tişört giymişti. Eve'in en iyi tahminine göre Bella'nın yaşlarında bir çocuk kalçasındaydı ve üç yaşlarında bir kız çocuğu da bacağına yapışmıştı.

"Bayan Dawber?"

"Evet." Sesi yumuşak ve hoş olmasına rağmen Eve onun gözlerinde çığ bir korku gördü. "Bir sorun mu var?"

"Evet, var." Eve rozetini kaldırdı. "NYPD. Dün gece Piper'ların evinden bir şey duydunuz mu ya da gördünüz mü?"

"Hayır."

Yalan, diye düşündü Eve. Korku yalanı.

"Evde başka kimse var mı, Bayan Dawber?"

"Hayır. Sadece ben ve çocuklar. Kocam işte. Üzgünüm, size yardım edemem memur bey. Çocuklarım için kahvaltı hazırlamam gerekiyor."

"Teğmen. Teğmen Dallas."

İsmi duyunca kadının yüzünde bir şeyler titreşti. "Özür dilerim. Kimliğinizi tekrar görebilir miyim?"

Bu kez Gina onu inceledi.

"Zoe Metcalf dün gece bir şey duymuş ve görmüş ve benimle temasa geçti."

Gina'nın gözlerine giren şey şimdi korkuyu yakıyordu. Ve bu umuttu. "Anlamıyorum."

"Mümkün olduğunca biraz para biriktirme konusundaki tavsiyenizi dinledi ve bunu bir klon 'link' satın almak için kullandı. Dokuz-bir-bir'i aradı ve bana ulaşmaya çalıştı. O ve oğlu güvende, Gina. Seni ve çocuklarını ona, güvenliğe götürebilirim."

"Bebeği al." Gina onu kelimenin tam anlamıyla Eve'in kollarına itti. "Lollie ve ben evden çıkamayız ama Westley'i al. Lütfen onu buradan götürün."

Eve, çırpınan, ağlayan ve annesine uzanan bebekle mücadele etti. "Neden evden çıkamıyorsun?"

"Ev hapsi." Gina sol pantolonunun paçasını yukarı kaldırarak bir ayak bileği takip cihazını ortaya çıkardı. "Lollie'ye de bir tane taktı, sadece

Çizgiyi aştığımdan eminim. Çok geçmeden bebeğe de bir tane takacak."

"Onu ıkaracağız."

"Hayır, hayır, kurcalarsam, izinsiz ya da yetkili bir refakatçi olmadan evden çıkarsam çok vermeye programlı. Alabilirim, alabilirim, ama Lollie sadece üç yaşımda. Lütfen. Hadi bebeğim, ağlama imdi."

Eve 'link'ini çıkardı. "Roarke, sana hemen caddenin karşımda ihtiyacım var. Onu çıkaracağız, oklayıcıyı devre dışı bırakacağız. Bana gvenmen gerek."

"Bu insanların neye benzediğini, neler yapabileceğini anlamıyorsunuz."

"Evet, istiyorum. Onu geri götür." Eve çok mutsuz olan bebeği Gina'ya geri itti. "Gelen adamı görüyor musun? Hiç kimse, kesinlikle hiç kimse, elektronikle daha iyi başı çıkamaz."

Roarke'a doğru döndü. "Kadın ve kızı çok cihazlarıyla takip edin."

"ocuğun üzerinde mi?" Roarke fkmesini gizledikten sonra çömelerek Gina'nın ayak bileğindeki inceledi. "Ah, anlıyorum. Bununla hiçbir ilgisi yok. Sadece eski teknoloji değil, aynı zamanda çok basit."

"Ama dedi ki-" Gina sözünü kesti, gözlerini kapadı. "Bana son teknoloji olduğunu söyledi. Yeni teknoloji ve kırılmaz. O bir yalancı ama ben inandım. nce benimkini yap lütfen, ne olur ne olmaz. Daha önce benimkini çıkarmaya çalıştığımda beni bayıltmıştı."

"Artık olmayacak. oklayıcıyı çoktan devre dışı bıraktım. Sadece bir dakika daha ve ..." Kilidi açtı ve Eve'e uzatmaya başladı.

"Bir kanıt torbası getireyim."

Roarke'ı tanıdığı için koşarak sedana geri döndü. Her araçta bir saha kiti olduğundan emin olmuştu. İki tane aldı ve koşarak geri döndü.

Takip cihazını çıkarırken, alnına kondurulan bir öpücük kadar rahatlatıcı olan o müzikal sesiyle çocukla konuştu.

"Hoşuma gitmiyor," dedi ocuk, alt dudağını dışarı çıkarak.

"Kim böyle bir şey ister ki? Ve işte buradasın, sevgilim. Bir daha asla giymek zorunda kalmayacaksınız." "Bayan Dawber-"

"Bana öyle deme." Gina'nın Eve'e attığı bakış yakıcıydı. Korkunç kadın ortadan kaybolmuştu.

"Gina. Kesinlikle ihtiyacın olan şeyi al, seni ve çocuklarını güvenli bir yere götüreceğiz."

"Birbirimizden başka hiçbir şeye ihtiyacımız yok. Şimdi gitmeliyiz, hemen şimdi. Bazı fareler uyanmaya başlayacak. Buradan hiçbir şeye ihtiyacımız yok, buradan hiçbir şey istemiyoruz. Lütfen."

"Plan değişti," dedi Eve Roarke'a. "Bana bir iyilik yap, süpürgeleri çalıştır ve Feeney ile bağlantı kur, onu ve McNab'ı buraya getir. Gina, sana o takip cihazını takan adamın evde bir ofisi var mı, elektronik?"

"Evet, kilitli oda. İçeri girmeye çalıştım. Parasını ödedim."

"Onlara da el konulmasını istiyoruz. Onları güvenli bir yere götüreceğim." "Tamamdır. Size yardım edeyim."

Bu durumdan memnun görünen küçük kızı kucağına aldı. Çocukları arkaya bindirdiklerinde Gina sokağa baktı. "Bu baş sıçan."

Eve, kırklı yaşlarının başında, uçuşan kahverengi saçlı bir kadının bir evden koşarak çıkışını izledi.

"Doğal Düzen ile iletişime geçebilir mi?"

"Hayır, fareler bile iletişim ayrıcalıklarına sahip değil." Gina sert bir gülümsemeyle orta parmağını kaldırdı.

"Tanrım, bu iyi geldi. Hadi gidelim lütfen. Hadi **g i d e l i m .**" Çocuklarıyla birlikte atladı.

"Onu oraya götürür götürmez seni etiketleyeceğim," diye başladı Eve. "Bu bende, sen git."

Eve direksiyona geçtiğinde, koşan kadına doğru birkaç adım yürüdü.

Topuklarının üzerinde döndü ve evine geri koştu.

Evet, yakalamıştı.

"Tamam, Gina, sen güvenli Şimdi. Ve Ben de var bazı sorular."

"Bırak beni, sorun yok Westley, Gabe'i görmeye gidiyoruz." İki çocuğu da kucakladı, gözlerini kapattı. "Gabe ve Zoe'yi görmek için buradan gidiyoruz. Bunu gerçekten yapabileceğini sanmıyordum. Onun için Tanrı'ya şükürler olsun. Tanrı'ya şükürler olsun."

Eve henüz Gina'yı araştırmadığı için doğrudan kaynağa gitti.

"Ne zamandır ... ile evlisiniz?"

"Steven. Adı Steven. Uyuşturulup zorla "Evet" dedirtilseydin evlenir miydin?"

"Hayır." Eve her saniye daha da sertleştiğini ve korkunun yerini öfkenin aldığını fark etti. "Ne kadar zamandır ve size nasıl ulaştılar?" "Bir arabanın içindeydik, bir polisle birlikte uzaklaşıyorduk. Seni tanıyamadım ama ismini tanıdım çünkü Zoe bana senden bahsetmişti. Seni ekranda görmüş.

Steven, kadınların ve çocukların ekran karşısında kirletilmemesi gerektiğine inanıyor. Dört yıl önce. On yedi yaşındaydım, başım beladaydı. Sokak Çocuk, foster Çocuk. I oldu çalışıyor benim yol yukarı kışımı düzeltmek, rehabilitasyon merkezinde yaşamak, ve bu işveren benimle bir iş görüşmesi yaptı."

"Bekle, sistemde miydin? Bir sosyal hizmet uzmanınız mı vardı?" "Evet, Jane Po."

"Bu düşünceni unutma." Orospu çocuğu, diye düşündü Eve ve Peabody'yi etiketledi. "Benimle en kısa zamanda Dochas'ta buluş."

"Feeney az önce McNab'ı etiketledi ve Roarke'ın-"

"Gelişmeler. Dochas'a git. Oraya gidiyorum. Şimdi."

Sözünü kesip Memur Carmichael ile temasa geçti. "Memur bey, Memur Shelby ile irtibata geçin. İkinizin bu adresteki kadının yanına gitmenizi istiyorum." Çabucak ilettili. "Jane Po. Sadece adreste oturun ve ayrıldığında onu takip edin. Size fotoğrafını ve bilgilerini gönderiyorum."

"Evet, efendim."

Üniforma yerine bir tişört giydiği için onu yataktan kaldırdığını fark etti. "Olabildiğince çabuk, Carmichael.

"Bir tane daha," dedi Gina'ya ve Whitney, Mira ve Jenkinson'a birer mesaj gönderdi.

İşbirliği yapan akıllar da dahil olmak üzere Doğal Düzen konusunda hızlı gelişmeler. Doksan dakika içinde Merkez'de brifing verilecek. FBI'ın da katılmasını talep ediyorum, Komutan. Hazır bulunmanızı istiyorum, Dr. Mira. Bölümümdeki tüm memur ve dedektiflerin hazır bulunmasını istiyorum. Jenkinson, aynısını koordine et.

Eve sözlerini bitirdiğinde, Gina öylece bakakaldı. "Bu gerçekten oluyor."

"Buna güvenin. Neredeyse geldik. Daha çok sorum olacak."

"Komiser Dallas, polisleri hiçbir zaman arkadaşım olarak görmedim, ama çocuklarımı o çocukların önünde söylenecek çok kötü sözlerin onlara dokunamayacağı bir yere götürebilirseniz, sizi dudaklarınızdan öperim."

Eve dikiz aynasına bakarak yarım bir gülümseme attı. "Soruları yanıtlamak her şeyi halledecektir."

18

Dochas'ta çocuklar oyuncaklarla, kahvaltıyla ve uyanır uyanmaz Gabe ve Zoe'yi göreceklerine dair sözlerle kandırıldı.

Ev hareketlenmeye başladığında mahremiyeti sağlamak için Eve, Gina ile birlikte Gina'nın kahvesini yudumladığı bir ofiste oturdu.

"Dört yıldır kahve içmedim. Dört yıldır. Tanrım, özlemişim. Kafeinli ya da gazlı hiçbir şey yok. Pislik herifin ev kuralları. Artık onun adını söylememe gerek yok. O şimdi ve sonsuza dek Pislik."

"Jane Po. Seni işe alan kişiyle o mu ayarladı?"

"Evet. İlerlememden ve bu çalışma fırsatından bahsetti, giriş seviyesi falan ama eğitim alacaktım ve yükselme potansiyelim vardı. Bu görüşmeyi ayarladığı için gerçekten minnettardım."

"İşverenle nerede tanıştınız?"

"Stone Tree'de, rehabilitasyon merkezinde. Bu küresel organizasyon için pazarlama ve halkla ilişkiler eğitiminden bahsetti. Kulağa çok soğuk geliyordu. On sekiz yaşına girmek üzereydim ve kıcımlı toparlamakla sokaklarda yaşamak arasında bir seçim yapmam gerektiğini düşündüm. Kendimi toparladığımı sanıyordum."

"Ne oldu?"

"İlk görüşmeyi geçtiğimi ve Po'nun tavsiyesiyle beni bir sonraki aşamaya geçirebileceğini söyledi. O da

Bir açık olduğunu ve eğer doldurmak istersem beni bir sonraki aşama için amirine götüreceğini söyledi. Ben de hemen atladım."

Kapının hafifçe çalınmasıyla sözünü kesti. Natalie içeri girdi.

"Böldüğüm için özür dilerim ama ikinizin de kahvaltı etmek isteyeceğinizi düşündüm. Çocuklar at gibi yiyorlar," diyerek Gina'ya güvence verdi. "Lollie tam bir fişek, Gina."

"Bu kişiliği bastıramadılar ama denediler. Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum."

"Biraz kahvaltı edin. Ortağınız gelir gelmez, Teğmen, onu içeri göndereceğiz."

"Teşekkürler. Yemek ve kahve için minnettarım."

"Sonra ne oldu?" Eve, Gina çırpılmış yumurtalara daldığında sordu.

"Taşınması vardı. Hemen bindim. Bilirsiniz, ben bir sokak çocuğuydum, ama hiçbir şeyi kapalı hissetmedim. Bu konuda çok iyi olduğumu sanıyordum. Arabada dozunda kahve vardı. Uyuşturulmuş olmalıydı çünkü bildiğim sonraki şey bu odada uyandığımdı. Penceresiz, tek kapılı ve bir taburede oturan başka bir kadın vardı. Kendisinin Rahibe Catherine olduğunu ve artık Doğal Düzen'in bir üyesi olduğumu söyledi. Bana sadık olmayı öğretecekti. Sersemlemiştim, korkmuştum, sinirlenmiştim ve dışarı çıkmaya çalıştığımda..."

"Bir şok çubuğu vardı ve onu nasıl kullanacağını biliyordu. Ne kadar süre ondan başka kimseyi görmedim bilmiyorum. Birkaç gün, bir hafta."

Uzun bir nefes aldıktan sonra kahvesini tekrar eline aldı.

"Bana ne zaman ve ne söylenirse yemek zorundaydım, yoksa şok olurdum. Siparişe ilgili bu saçma propagandayı saatlerce ekranda yayınladı. Beni bağladılar ve tıbbi bir yere götürdüler. Fiziksel muayeneden geçirildim, tabii buna sağlık muayenesi denebilirse. Birkaç dövmem vardı, onları hallettiler. Dövmeleri aldirmek acı veriyor."

Aniden gelen kafein muhtemelen Gina'nın hızlı okumasına katkıda bulunmuş olsa da Eve fincanını doldurdu.

"Teşekkürler. Her neyse, çoğu bulanık. İçime bir sürü ilaç pompalandı, bir sürü şok çubuğu tedavisi gördüm."

Gina durakladı ve bir an için gözlerini kapattı. "Hayatımda bu yumurtalardan daha iyi bir şey tatmadım."

"Özgürlüğün tadı çok güzel."

Gözleri dolduğunda Gina gözlerini kurulamak için bileğinin arkasını kullandı. "Evet, öyle. Anladın sen onu. Yani... bir gün Kaltak Ana beyaz bir elbise getirdi ve giymemi söyledi. Düğün günümdü. Bir yumruk attım, beni şoklamadan önce sağlam bir yumruk attım ve beni uyuşturdular."

"Ara vermek ister misin?" Eve ona sordu.

"Hayır. Hayır, hepsini dışarı çıkarmak iyi geliyor. Şimdi bir şapeldeyim.

-Uzun beyaz elbisem ve duvağımla bir video gibi. Vitray pencereler, çiçekler, bir sürü insan. Ve Pislik koridorun sonunda duruyordu. Her iki yanımda birer kişi benimle birlikte yürüdüler. Baştaki adam -sonradan Wilkey olduğunu öğrendim- vaiz gibi bir şeydi ve bizi evlendirdi. Beni daha önce hiç görmediğim, yaşımın iki katı olan bu adamla evlendirdiler ve ona itaat edeceğime, ondan çocuk sahibi olacağıma, ona hizmet edeceğime ve ona boyun eğeceğime yemin ettirdiler."

Durdu, gözlerini kapatırken bir parmağını kaldırdı, dikkatli nefesler aldı. "Sonra beni başka bir odaya götürdüler - daha güzel, pencereler var, Kaltak Ana yok. Kendimi yarı yarıya kaybetmişim ama yine de karşı koymaya çalışıyordum ki bu iki kadın beni soydu ve o içeri girdi. Beni onun için yere yatırdılar, Teğmen."

Gözyaşları tekrar dışarı sızdı. "Belki de en kötüsü buydu. Bu kadınlar, o bana tecavüz ederken beni tuttular. Pek karşı koymadım ama-"

"Tecavüz tecavüzdür."

"Bana her gün, her gece tecavüz etti. Buna balayımız derdi. Gerçekten öyle diyordu. Bana çiçekler, şeker ve bazen de şarap getirirdi. O yanımda olduğu sürece hava almak, yürümek için dışarı çıkabilirdim. Daha iyisini biliyordum, biliyordum, ama benim için iyi olduğunu hissetmeye başladı. Onlar

g e l d i , kan aldı ve bir test yaptı. Hamilelik testi. Pozitif."

Nefes v e r d i . "Kayıt cihazını bir dakikalığına kapatabilir misin?"

"Elbette."

"Hamile kalmak istemedim. Bir bebek istemedim. Seçme şansım olsaydı, hamileliğimi sürdürmezdim. Daha 18 yaşındaydım. Bana tecavüz etmişti. Ben bir tutsaktım."

"Bunda utanılacak bir şey yok, Gina. Tüm seçeneklerini elinden aldılar."

Tekrar nefes verdi. "Tamam. Tekrar açabilirsin. Hamile kaldığımda her şey değişti. Daha iyi yemekler, gülümseyen yüzler, sanki gerçekten karmaşık bir numara öğrenmişim gibi. Ve Pislik sadece haftada bir seks istiyordu. Daha çok dışarı çıktım. Bütün bu dersleri almak zorundaydım, Orospu Anne'den değil, Tatlı Gülümseme Anne'den, Deborah Anne'den. Çocuk yetiştirme - Doğal Düzen yolu - yemek pişirme, temizlik, bahçe işleri. Daha bir sürü propaganda saçmalığı... Ne söylemenizi istiyorlarsa onu söylemeyi öğrendiniz."

"Bu şekilde hayatta kalırsın."

"Evet." Gina gözyaşlarını sildi, biraz gülümsemeyi başardı. "Anladın sen onu. Sonra Pislik bana kendi evimize taşınacağımızı söyledi ve bana söyleneni yaptığım sürece -Tam olarak ve temiz bir ev tuttuğum için yerleşkenin dışında yaşayabilirdim. Fare Ana'daki kendi Catherine Ana versiyonumuzla Zombi Kasabası'na taşındık."

"Tam adı?"

"Barbara Poole. Onun göt deliği

Vince." "Sana hiç saldırdı mı?"

"Hayır. Yani karşılık verdiğimde bana birkaç kez tokat attı."

"Saldırı. Suç duyurusunda bulunacaksın." "Öyle mi?"

"Evet, öylesin." Ortağı kapıda belirlediğinde Peabody'ye bir işaret verdi ve ardından 'link'ini aldı.

"Reo, Dochas'ta sana
ihtiyacım var." "Bir
toplantım var-"

"İptal et. Şu anda içeride iki kadın ve üç küçük çocukları
var. Ve Natural Order hakkında bir sürü suçlama var. Adam
kaçırma, zorla alıkoyma, işkence, tecavüz, saldırı, saldırı ve
darp."

"Bu Piper davasıyla bağlantılı mı? Çünkü toplantı bu."

"Öyle. Kırk dakika içinde Merkez'de brifingim var. Bu topu
yuvarlamam gerekiyor. Peabody, Yancy'i hemen buraya
getir. Reo, hızlı hareket etmeliyiz. Akıllıca ama hızlı. Bloğu
kilitledim ama haber eninde sonunda merkezlerine
ulaşacak."

"Yola çıkıyorum."

Eve telefonu kapattı ve Gina'ya döndü. "APA Reo bu kaydı
inceleyecek, ben de onu kopyalayacağım. Senin ve Zoe'nin
ifadesini alacak. Bahsettiğin tüm kişiler hakkında suç
duyurusunda bulunacak."

"Çocuklarımı alacaklarını söylediler."

"Kimse çocuklarınıza dokunmayacak. Peabody, bu Gina.
-"Bu Dawber değil."

"Hayır. Hayır, bunun için teşekkürler. Teşekkürler. Ben
Mancini."

"Gina Mancini. Gina, neden biraz ara vermiyorsun? Belki
Zoe uyanmıştır. Çocuklarıyla takılabilir, burada senin için
hangi odaların olduğuna bakabilirsin."

Gina ayağa kalktı. "Bunu gerçekten yapabilir misiniz?
Onları gerçekten tutuklayabilir, bedelini ödetebilir misiniz?"

"Evet, yapabilirim. Ve yapacağım."

Gina dışarı çıkarken Eve parmağını kaldırıp koşmaya
çalıştı. "New York'ta onun yaşında bir Gina Mancini yok - onu
kaçırdıklarında orada yaşıyordu. Elimizde bir Gina Dawber
var ama sahte evliliğinden önceki veriler de aynı derecede
sahte."

"Sahte evlilik mi?"

"Uyuşturulmuş, zorlanmış, tecavüze uğramış. Kahretsin,
düşündüğümüzden daha çirkinmiş. İçlerinden biri Ariel
Byrd'ü öldürdü ve bu da tüm o hastalıklı sisteme bir çatlak
açtı. Sosyal hizmet görevlisi de bunun bir parçası. Jane

Po. Carmichael ve Shelby onu izliyorlar. Çok hızlı hareket etmek istemiyorum. Onu alırız, bir avukat tutar, bildiğimizi bilirler."

Peabody yere çöktü. "Gece yarısından sonra ne oldu?"

"Merkezde ayrıntılı bilgi vereceğim." Peabody'ye temel bilgileri verdi.

"Kayıtları dinleyin. Devam etmem gerek."

Eve dışarı çıktı ve vurma ve yuhalama seslerini takip ederek bir tür oyun odası buldu. İki anne birbirine sokulmuş, gülümserken üç çocuk da etrafta deli gibi koşuşturuyordu.

"Onu dışarı çıkardın." Zoe ayağa fırladı. "Yapacağını söyledin ve yaptın."

"İşte ihtiyacım olan şey. Polis ressamı geliyor. Gina'dan iş alan kişiyi ve Catherine Ana'yı tarif etmesini istiyorum. Zoe, dün gece gördüğün adamları tarif etmeni istiyorum. Gina, dün gece ne gördün?"

"Westley dışarı çıkıyor, o yüzden huysuzdu. Kavgayı duymadım -Zoe az önce bana biraz anlattı- ama minibüslerin yanaştığını gördüm. Adamların indiğini gördüm. İçlerinden biri doktor ya da sağlık görevlisiydi sanırım. Onu yerleşkede gördüğümü biliyorum. Onu tarif edebilirim."

"Güzel. APA Reo buraya geldiğinde ikinizin de suç duyurusunda bulunmanızı istiyorum." Arkasına baktı ve iki kadın da ona bakakaldı. "İşte Dedektif Yancy geldi. Çok hızlıydın."

"Uzakta yaşamıyorum."

"Gina, önce sen gitmeye ne dersin? Daha önce bulunduğumuz ofisi kullanabilirsin. Çocuklar Zoe'de, değil mi Zoe?"

"Elbette. Onları gördüğüm için çok mutluyum. Çok mutluyum, Gina."

Sarıldılar, onunla sallandılar. Sonra Gina ortaya çıktı. "Hadi yapalım şunu. Bunu gerçekten yapmak istiyorum."

Eve onları geri götürdü. "Peabody, odaya ihtiyaçları var."

"Hey, Yancy." Peabody'nin dudakları kıvrıldı ama Eve'in kayıt cihazını alıp dışarı çıkarken gülümsemesi gözlerine ulaşmadı.

"Çok uzağa gidemedim," dedi Eve'e. "Ama nereye gittiğini görecek kadar uzağa. Po mu? İnsanlara yardım etmesi gerekiyordu."

"Onu aldıracağız, suçlayacağız, rehabilitasyon merkezine bir ekip göndereceğiz - orada da Doğal Düzen'den birileri olmalı. Hepsini koordine etmemiz gerekiyor. Bu zaman alacak ve bir sürü insan gücü gerektirecek."

"Marcia Piper'ın öldüğü sonucuna varmalıyız."

"Süpürgecilerin ne bulacağını göreceğiz, ama bu yönde bir eğilim var. Kaçırılmış, alıkonulmuş ya da Yeniden Hizalanmış daha fazla insan bulacağız. Hatta Gwen Huffman gibi gizlice takip edilen daha fazla insan."

"Eğer Piper'ların evine böyle bir müdahalede bulundularsa, daha önce de bulunmuşlardır. Daha önce de suç mahallerini temizlediler."

"Evet. Organize, hazır. Birine başkası üzerinde böyle bir güç mü veriyorsun? Temizlemen gereken daha çok ceset olacak. Kim rapor edecek? Hiç kimse. Ve eğer henüz yapmadıysanız, verilerini silersiniz. Berbat bir sistem."

Natalie Reo'yu içeri götürdüğünde Eve döndü.

"Güzel. Natalie, üzgünüm ama başka bir özel alana ihtiyacım var."

"Sorun değil. Moira birazdan gelecek ama onun ofisini kullanabilirsiniz. Geldiğinde neler yapabileceğimi anlatırım."

"APA Reo Zoe ile konuşabilirse çok yardımcı olur."

Çocuklara o b a k ı y o r . "

"Orayı ben devralırım, Zoe'yi de yukarı gönderirim."

Günaydın Desi. Bu hanımlara Moira'nın ofisini gösterebilir misin?"

"Teşekkürler, ama nerede olduğunu biliyorum."

Eve yukarı çıkmaya başladı. "İki görüşmeyi size kopyaladım," diye söze başladı.

"Buraya gelirken onları dinlemeye başladım. İlkini. Zoe Metcalf."

"Merkeze gitmem gerekiyor, o yüzden buradaki işleri halletmeniz için sizi yalnız bırakacağım. Gina, ikinci kayıt, alt kattaki bir ofiste Yancy ile birlikte çalışıyor. İzin belgelerine ihtiyacım var."

Reo'nun gözlerinin açılmasına yetecek kadarını sıraladı.

"Ve sen de bana onların karargâhı için o arama emrini getireceksin, Reo.

O tutuklama emrini çıkartmak için bol bol paran olacak. Bana Stanton Wilkey için bir tutuklama emri çıkartacaksın."

"Hangi suçlamalarla?"

"Onlardan bir sürü olacak, güven bana. Bunu oğullarına, kızlarına, sözde kocalarına ve Tribeca'daki o bloktaki birkaç kadına yayacağız. Bu insanların arkasını temizleyeceğiz - bir sosyal hizmet görevlisi, bir rehabilitasyon merkezi ve bu New York'la sınırlı kalmayacak. Onlar böyle çalışmıyor."

"Önce senin aklınla konuşayım. İlk kayıтта Lawrence Piper için arama emri çıkarabileceğimiz kadar şey duydum. Şu anda başka bir şey için değilse bile, suç mahallini terk etmekten dolayı."

"Yayınlayın ama henüz kullanmak istemiyorum. Bu zamanlamayla ilgili olacak. Onları alaşağı etmek, bu berbat tarikatın belini kırmak için zamanlamayı mükemmel yapmalıyız. Burada işin bitince Merkez'e gel ya da en azından beni etiketle."

"Bundan emin olabilirsiniz." Zoe merdivenlerden yukarı çıktığında Reo kolayca gülümsedi. "Bu da Zoe olmalı. Ben APA Reo, Zoe."

"Natalie benimle konuşman gerektiğini ve çocuklara bakacağını söyledi."

"Onunla iyi olacaklar."

"Biliyorum." Zoe Eve'e başıyla onay verdi. "Buradaki herkes yardım etmek istiyor. Buradaki herkes çok nazik. Sanki korkunç bir kâbusun içindeydin ve şimdi çok güzel bir rüyada uyandım."

"Burada konuşacağız, tamam mı?" Reo ofisin kapısını açtı.

"Etiketle beni," diye tekrarladı Eve, sonra geri dönmeye başladı. Peabody'ye "Bir konferans odası ayarla," dedi. "Alana ihtiyacımız olacak. Şimdi gidip ayarlayacağız. Kayıtları dinleyin. Benim düşünmeye, senin de arayı kapatmaya ihtiyacın var."

Peabody, Eve'e sessizlik sağlamak için kulaklıklar kullandı ve dinlerken asık suratlı bir şekilde oturdu.

Eve arabayı Central'ın garajına çektiğinde Peabody kulaklıklarını çıkardı. "Bitirmedim, çok fazla. Ama lanet olsun ki

yakalandı. Bu işi onlarca yıldır yürütüyorlar - buna bir isim bulamadım."

"Muhtemelen bu şekilde başlamadı. Büyüdü. Açgözlü oldu. Kibirlendi ve kendi saçmalıklarına inanmaya, gerçekten inanmaya başladı. Kadınlar, hamile kadınlar olmadan dünyayı nasıl çoğaltacaksınız? Herkes kendi ırkına. Aynı cinsiyetten insanların bir araya gelmesine izin veremezsiniz - bu şekilde organizasyonel büyüme olmaz. Genç, sağlıklı ve çocuk doğuracak yaşta kadınlara ihtiyacınız var. Kârlı hale getirmek ve yaymak için yeterli değil mi? İşe almaya başlarsınız. "

Asansöre bindiklerinde Peabody, "O zaman bir gagalama düzeniniz var," diye devam etti. "Tıpkı yerleşkede gördüğümüz gibi."

"Ve Gwen gibi değerli birine mi sahipsiniz? İyi genler, derin cepler, sadık üyeler? Onu grupta tutmak için ne gerekiyorsa yaparsınız. Yeniden düzenleme. Bu işe yaramazsa, onu izlersin, yatırımını korursun, yapılması gerekeni yaparsın. Tek yapman gereken onu evlendirmek ve hamile bırakmak, ilişkiler bir yana, para ve statü için buna razı olacaktır."

"Piper bunun için iyi bir seçim. Şiddet yanlısı ve derin bir döngü içinde. Mira'nın dediği gibi düşüncesiz. Hamile karısını bizimle konuştuğu için öldürdü. Bizimle konuştuğu ve ona söylediği için olmalı, Dallas. Ya da bloktaki başka biri ona söyledi."

"Katılıyorum. Ama Ariel'i onun öldürdüğünü sanmıyorum. Şirket adamı, o böyle biri. Nadiren kendi başlarına hareket ederler. Onu öldürmek için emir almış olsaydı, önce onu mahvederdi. Ben onu yumruk adamı olarak görüyorum. Yanılıyor olabilirim."

Düşünme modunda kaldığı için asansörü Cinayet Masası'na kadar temiz tutmayı başardı.

"Hazırlanmaya başla. Bazı kontroller yapmam gerekiyor. Odamız var mı?"

"Konferans odası bir."

"Bir sürü sandalye getirin. Whitney'den federalleri getirmesini istedim. Onlara ihtiyacımız olacak. Bunun için yetki alanımızın dışına çıkıyoruz."

Ayrıldılar ve Eve yedek kulübesine döndü. Görünüşe göre Jenkinson'ı erken çıkarmak beraberliği bozmamış.

Bugünkü sarı bir güneş patlamasıydı ve üzerinde çok sayıda ateşli kırmızı dalgalı çizgiler vardı.

Kelimenin tam anlamıyla gözlerinin yuvalarında titrediğini hissetti.

"Santiago, Trueheart ve Reineke dinlenme odasında kahve içiyorlar. Diğerleri yolda patron."

"Güzel, konferans odası bir, yirmi dakika."

"Bugün biraz kış patlatacak mıyız?"

"Planımız bu."

"Planlar dünyasında en sevdiğim plan." O da aynı fikirdeydi.

Kahvesini aldı, Roarke'u işaretlemeye başladı. Kendisinden önce gelen sinyal onu işaret etti.

"Central'dayım," dedi.

"Ben de EDD'deyim. Burada bazı işlerimiz var ama sosyal medya başkan yardımcısı Piper'ın elinde binlerce isim ve IP olduğunu bilmek istersiniz. Elinde üye listesi gibi görünen bir şey var.

-Küresel olan. Ya da uyarılar için kaydolanlar. Orada sadece bir avuç kadın var."

"Paula Huffman gibi biri de dahil mi?"

"Dahil ve benzeri, evet. Hatırı sayılır bir yazışması da var. Bazıları şifrelenmiş ama bununla ilgileneceğiz. Sosyal medyanın da ayrıştırılmış olduğunu gördük. Yani, belirli ırk grupları için tasarlanmış ve onlara gönderilmek üzere programlanmış. Çoğunlukla karışım yok. Sadece Whitney'in kendisi bir mesaj eklediğinde kapsayıcı oluyor."

"Önümüzdeki on beş gün içinde ne bulabilirseniz alın. Hepinizin bu brifingde olması gerekiyor. Konferans odası bir."

"Bunu iletirim."

"Görüşürüz o zaman."

Daha sonra süpürgeci itti, baş süpürgeci devam eden bir rapor aldı ve bunu brifing listesine ekledi.

İhtiyacı olan her şeyi dakikalar içinde bir araya getirdi.

Konferans odasında Peabody'nin işini iyi yaptığını gördü.

"EDD biraz taze veri aldı, dünyayı sarsacak bir şey değil, daha çok bütünün bir parçası. Öte yandan süpürgeci kan aldı."

"Marcia Piper'ın."

"Onun ve onun," diye onayladı Eve. "Derin bir süpürme aldı -Sipariş gerçekten iyi temizlendi, hangi kimyasalların çoğunu gizleyeceğini veya ortadan kaldıracağını biliyorlardı ve oldukça titiz davrandılar. Ancak onlar için sorun, kurbanın kafasının duvarda açtığı ve onarmaları gereken delikti. Her şey temiz ve parlak görünüyordu ama süpürgeci nereye bakacaklarını biliyorlardı ve yama yaptıkları bileşimle karışmış kan ve biraz gri madde buldular.

"Peki ya Larry? Mutfak lavabosunda yıkanmış - bunu biliyorlar çünkü temizlikçi gider de dahil olmak üzere lavaboyu temizlemişler. Ama kıyafetlerini değiştirdiğinde, eskilerindeki kan, sadece bir iz, yatak odasındaki dolap kapısına sürtündüğünde bulaşmış. Kapının içine. Temizlikçi gözden kaçırmış."

Peabody, "Bizim çocuklar onlarınkinden daha iyi," dedi.

"Aynen öyle. Çıkardığım bültene göre aracı görülmemiş. O yerleşkede."

"Onu orada aramak için geçerli bir nedenimiz olduğu kesin."

"Ve yapacağız. Carmichael ve Shelby'yi kontrol etmem gerekiyor." Eve koridora geri dönüp kontrol ederken polisler içeri süzölmeye başladı. Ve Shelby ile konuşmak için zaman ayırdı, birkaç soru sordu

Daha fazla soru.

Whitney'nin tanıdığı ve tanımadığı bir federalle kendisine doğru geldiğini görünce konuşmayı kesti.

"Komutan, Özel Ajan Teasdale."

"Teğmen. Sizinle tekrar çalışmayı dört gözle bekliyorum. Bu Özel Ajan Conroy. Doğal Düzen konusunda çok bilgilidir."

"Tony Quirk benim bir arkadaşım." Kırklı yaşlarının başında, yapılı bir adam olan Conroy elini uzattı. "Son iki yıldır Doğal Düzen üzerinde çalışıyorduk. Ben melez olduğum ve uygun olmadığım için o girdi."

"Sizin ve onun raporlarını okudum. Ariel Byrd cinayetinin bu olayı açığa çıkardığını söylemek istiyorum."

"Umarım kapatabiliriz ve Tony için çok geç olmaz."

"Sadece son birkaç saat içinde önemli bilgiler topladık. Bunu kapatacağız. Özel Ajan Quirk hayattaysa, onu bulacağız. EDD'yi bekliyoruz. APA Reo iki yeni tanıkla görüşmeyi bitirdiğinde bize katılacak. Bir polis ressamı da bu tanıklarla çalışıyor. Bunu yazacak zamanım olmadı. Çok hızlı ilerliyor."

Whitney ajanlara, "Sizi içeri götüreceğim," dedi. "Biraz kahve alırız."

"Birazdan geliyorum Komutan. Bir haberleşme geliyor. Dallas. Sende ne var?"

"Çok iyi bir zekâ," dedi Yancy ona. "İşe alan kişi elimizde- Gina asla unutmayacağını söylemişti ve unutmadı da. Yüz tanıma için yeterince iyiyim ve onu yakaladık."

"Göster bana."

O söylediğinde, kadın sadece başını salladı. "Şaşırmış görünüyorsun."

"Değilim, ama az önce çiviledin. Brifinge başlamam gerekiyor, ama senin de orada bitirip alabileceğin her şeyi alman lazım. Buraya geldiğinde seni okuyacağım. Bu işte sen de varsın Yancy, sonuna kadar."

"Anlaşıldı ve iş bitene kadar burada iyiyim."

Mira'ya ihtiyacı olduğunu düşündü. Ve o bunu düşünürken bile Mira mükemmel soluk mavi takım elbisesi, mavi-beyaz iğneleriyle soluk mavi topuklu ayakkabılarıyla koridorda aceleyle ilerliyordu.

"Çok özür dilerim. Trafik."

"Sen iyisin. EDD'yi ve önümüzdeki iki dakika içinde gelecek diğer verileri bekliyorum."

"Eve, bitkin görünüyorsun."

Sinirlenmekten çok şaşırmişti çünkü kendini canlanmış hissediyordu. "Hayır, ben iyiyim."

"Gözlerinin altında gölgeler var." "Ben iyiyim," diye tekrarladı. "İşte Feeney ve Roarke. Getir oturun ve başlayalım."

"McNab ve Callendar laboratuarda," dedi Feeney, şimdi daha canlı bir sesle. "Onları Dawber e'lere yerleştirdim. Potansiyel olarak listelenenleri çoktan buldular. Kadınlar, Dallas. Kızlar, on altı ile yirmi yaş arası. Ya üniversitede ya da başı belada. Rehabilitasyon evleri, üniversite kampüsleri, koruyucu aileler, sokak çocukları. Elinde acemi olarak adlandırdığı kişilerin bir listesi var."

Roarke tiksintiyle, "Ve bulucuların isimleri - onlara bulucu diyorlar," dedi. "New York sisteminde Jane Po'nun adı var."

"Bu iyi, bu mükemmel. Bu konuda bilgi vermeye hazır olun."

"Bir çocuğa o şoku verdiği için çok soğuk bir kafese girmesi gerekiyor."

Eve Roarke'a, "Onu bir tanesine koyacağız," diye güvence verdi. "Onlardan bir sürü koyacağız oraya. Git otur, kahve al. Düşüncelerimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım var."

Bir dakikası dolduğunda içeri girdi. Polisler öğüttü, kahve içti, tahtayı inceledi.

Başlamak için çok fazla yer var, diye düşündü ama tahtaya baktı. Nerede, kim ve neden olduğunu biliyordu.

"Oturun," diye emretti. "Bu uzun sürecek. Ariel Byrd. Her şey onunla başlamadı ama onun öldürülmesi bir dönüm noktası oldu. Onun için adaleti sağlayacağız ve bunu yaptığımızda sadece katili değil, onu besleyen kültürü de alaşağı edeceğiz."

Onları cinayete, Gwen Huffman'a, Doğal Düzen bağlantısına götürdü. Oradan Tribeca'daki bloğa, kayıp kardeşe, federallerden kayıp ajan hakkında bilgi istemeden önce yol aldı.

Baxter'ın telsizi bu bölümün sonunda sinyal verdi.

"Üzgünüm LT, bir tane yakaladık."

Whitney, Baxter'a iletişim cihazını ona vermesi için işaret etti. "Bunu ve diğerlerini brifing süresince transfer edeceğim."

Ayağa kalktı, halletmek için dışarı çıktı.

Eve geri adım attı, Connecticut'taki röportajlara ve gözlemlere devam etti ve Ella Alice Foxx'a geçti.

Feeney'e EDD'nin bu alandaki girdileri hakkında bilgi verdi.

"Onu yok etmişler." Carmichael tahtada Ella-Yancy'nin robot resmini, kimlik fotoğrafını inceledi. "Onu öylece ortadan kaldırdılar. Rehabilitasyon merkezindeki idarecisi rapor tutmamış mı? Koku testini geçemiyor."

"Hayır, öyle değil. İşte bu yüzden Memur Carmichael ve Shelby şu anda Jane Po'yu izliyorlar. Bu işte onun da parmağı olduğuna dair elimizde daha fazla kanıt var, onlara da geleceğim."

Jenkinson, "Onu hemen alın," dedi, "ilk etiketi kiminle çalışıyorsa onun olacak."

"Doğru. Rehabilitasyon merkezi ile koordineli olarak genç kadınları ve muhtemelen genç erkekleri Doğal Düzen'e yönlendirdiğine inanmak için iyi nedenlerimiz var. Gerçek bir inanan olabilir, para için de olabilir. Her ikisi de olabilir."

"Kesinlikle para için."

Roarke konuştuğunda ona baktı.

"Sende bir şey var."

"Elektronik eşyaların transferi sırasında biraz zamanım oldu ve Po'nun mali durumuna bir göz attım. Arkasında ailesinin parası olmayan bir sosyal hizmet görevlisinin Güney Carolina sahilinde bir tatil evine sahip olması ve bir çift gizli hesapta on milyondan biraz fazla parası olması bence alışılmadık bir durum. Bir de sigortalattığı mücevherler var - kanarya elmaslarını çok seviyor - altı milyon civarında."

"Evet, bu alışılmadık bir durum."

"Üstünkörü bir araştırmaydı," diye ekledi, "ama biraz daha zaman ayırırsam ne zaman para akışı olduğunu bulabilirim. Bu da büyük olasılıkla kaybolmalarla ilişkilendirilebilir."

"Sadece bahse girdim. İyi işti. Rehabilitasyon merkezindeki personeli oraya ekleyebilirsin ve kiminle çalıştığını tespit edebiliriz."

"Bu sabah sıfır dört yüz olmadan kısa bir süre önce-" Bağlantısı sinyal verince sözünü kesti. Bir bakışta ekranda Nadine'i gördü.

"Üzgünüm, bu konuyla ilgili olabilir. Roarke, sen de orada olduğun için bu bölgeyi devral. Peabody, gerekirse sonraki görüşmeler hakkında bilgi ver."

Dışarı çıktı. "Bir brifingin ortasındayım," dedi Nadine'e.

"Ve bu brifingin Doğal Düzen üzerine olduğunu varsayıyorum. Elimdekileri de dahil etmek isteyeceğinizi düşünüyorum."

19

"Dökül ama çabuk ol. Burada işler hareketleniyor. Bekle, neredesin? Mekikte misin?"

"Bir kaynaktan dönüyorum, sıcak bir kaynaktan, Dallas'tan. Bir açıyı zorladım ve karşılığını aldım. Rachel Wilkey-Stanton Wilkey'in karısı. İşler yolunda gitmiyordu. Hamilelik sayısı, zamanlaması, çocuk sayısı."

"Evet, onu buldum."

"Bunun peşine düşerek, uzun süreler boyunca iletişimsiz kaldığını buldum ve bunun peşine düşerek, bir kaynağa götüren bir kaynağın izini sürdüm ve tıbbi kayıtları Natural Order'da gömülü olsa ve bulabildiğim başka hiçbir yerde belgelenmemiş olsa da, insanları bilgi vermeye ikna etmenin yolları ve araçları var."

"Kesin şunu," dedi Eve. "Burada sıkıştım."

"Rachel Wilkey, canlı doğumla sonuçlanan üç zor hamilelik, beş düşük ve en büyüğü olan 2037'de histerektomi geçirdi; bu, Wilkey'nin en küçük oğlu Aaron'ın doğumundan üç yıl önceydi."

"O biyolojik anne değil."

"Tıbbi olarak imkansız ve bunun peşinden çok ama çok ateşli bir şekilde gittim."

"Paula Huffman onun doğum uzmanı mı?"

"Evet, Huffman'ın sadece Rachel Wilkey'le ilgilenmekle kalmayan, aynı zamanda birkaç gününü

tıbbi tesislerde geçirmiş. Bildiğim kadarıyla Rachel kızının doğumundan sonra neredeyse hayatta kalamıyordu, duygusal olarak dengesizdi, ancak bir yıl içinde hamile kaldı, düşük yaptı ve kısa bir süre sonra acil bir histerektomi geçirdi.

"Bunu takiben, kimliği belirlenemeyen genç bir kadın tesise getirildi ve Wilkey'nin spermiyle hamile bırakıldı."

"Tamam." Eve adım atmaya başladı. "Bu takip ediyor. Geldiğini gördüğüm bir model bu."

"Onunla ilgilenmesi için doğum hemşiresi görevlendirildi. İzole edilmişti. Aslında hapisanedeydi, Dallas. Oraya isteyerek gitmedi, isteyerek hamile kalmadı. Kadın doğum hemşiresi doğuma yardım etti. Bebeği aldılar ve biyolojik annesini bir daha hiç görmedi."

"Ama başkalarını da gördü." "Tamam, anladınız."

Eve konferans odasının kapısında durdu, tahtayı görebiliyordu. "Evet," dedi. "Ben hallederim. Devam et."

"Bazıları bunun gibi hamile bırakılmış, bazıları da kendi istekleri dışında evlendirilmiş, ya doğum için gelmiş ya da hemşire Huffman'a evde doğumlarda yardımcı olmuş. Hemşire o zamanlar üyeydi ve her başarılı doğum için bin dolar ikramiye alıyordu."

Para, diye düşündü Eve, her şey dönüp dolaşıp paraya geliyordu. "Dallas, erkek üyeler Natural Order'a On sekiz ila yirmi dört yaşları arasında, kendi ırklarından bir kadın için yirmi bin dolar - o zamanlar."

Nadine'in sesindeki öfke yükselmeye başladı ve Eve volta atmaya devam etti.

"Tıbbi ve zihinsel taramalardan geçen sağlıklı kadınlar. Bu üyelere her başarılı doğum için beş bin dolar ödöl veriliyordu. Para, çoğu isteksiz ya da bilgisiz olan bu kadınları eğitim gördükleri yere gönderenlere ödeniyordu - ve bunu okuyabilirsiniz

Kurallara göre yaşamaları için işkence görmüş, isteseler de istemeseler de Wilkey tarafından evlendirilmiş, sonra da işi lanet tohumunu kıza ekerek ikramiyesini almak ve lanet olası dünyayı çoğaltmak olan bir pislige verilmişlerdi."

"Doğum hemşireniz var mı? Bunu doğrulayacak mı?"

"O öldü. Yaklaşık on yıl önce kendini öldürdü. Kız kardeşi elimde ve şu anda size onun adını vermiyorum."

"Tanrı aşkına, Nadine-"

"Söz verdim Dallas, o yüzden beni bir dinle." İçinden küfretse de Eve başını salladı. "Devam et."

"Hemşire kız kardeşine belgeleri götürdü, af diledi, kız kardeşine kendi çocukları reşit olana kadar bunu ifşa etmemesi için yalvardı. Hemşire çocukları çıkardı, belgelerle birlikte kız kardeşine gönderdi, sonra da kendini astı."

"O belgelere ihtiyacım var."

"Kaynağım, detayları, ona ve çocuklara götürecek her türlü detayı işin dışında tuttuğum sürece, onları teslim etmeme ve bunu kırmama izin vermeye istekli. Adını değiştirdi, onlarınkini de, ülke dışına taşındı. Ama onu buldum, böylece onu bulabilirlerdi. Onlar için korkuyor ve ben de onu suçlamıyorum."

Nadine bir parmağını kaldırdı ve su bardağından uzun bir yudum aldı.

"Bu insan kaçakçılığı, Dallas, zorla kölelik, kadınları üreme droidlerine dönüştürmek. Başlayamıyorum."

"Ne olduğunu biliyorum ve onları alaşağı edeceğiz. Hem de sonuna kadar. Bana belgeleri getirin."

"Onları elektronik olarak göndermek istemiyorum. Sana ulaşmam en az bir saatimi alacak ama önce sana geleceğim. Ve şimdi, saatin kaç olduğu umurumda değil, ciddi bir içki içiyorum."

"İyi iş çıkardın, Nadine. Bunu bir düşün." "Üzerinde çalışıyorum."

Eve yerleşti, sonra geri adım attı. Peabody toparlanıyordu, o da bitirmesine izin verdi.

"Bu piçler elimizde," diye mırıldandı Baxter. "Wilkey ve onun deli sadıklarını yukarıdan, aşağıdan, yandan yakaladık."

"Daha fazlası elimizde. Nadine Furst, onlarca yıldır süren kaçırma, insan kaçakçılığı, zorla kölelik, tecavüz ve zorla hamile bırakma sistemini belgeleriyle birlikte ortaya çıkaran bir kaynak buldu."

"Bir muhabir mi?" Conroy ayağa fırladı. "Bu işin içinde bir muhabir olamaz."

"Nadine Furst'ün dürüstlüğü tartışılmaz," diye karşılık verdi Eve. "Eğer mesele sadece haber olsaydı, o belgeleri teslim etmek için burada olmak yerine haberi yapmak üzere stüdyosuna gidiyor olurdu. Bilgiyi aktarmak için benimle temasa geçmezdi, haberi canlı yayında verirdi."

"Eğer bunlardan herhangi birini

daha önce sızdırırsa-" "Sızdırmaz.

Bu kadar basit." Eve arkasını

dönerek onu kovdu.

"Dr. Paula Huffman, Aaron Wilkey'nin doğumundan üç yıl önce Rachel Wilkey'ye histerektomi ameliyatı yapmıştır. Daha sonra Huffman, kimliği belirlenemeyen bir kadını, Wilkey'nin spermiyle rızası dışında hamile bırakmıştır. Nadine, bu prosedürlerde ve diğerlerinde yardımcı olan bir doktordan belgeler getirecek. Gina Mancini gibi diğerleri de istekleri dışında yerleşkede tutulmuş, işkence görmüş, sahte evliliklere zorlanmış, tecavüze uğramış ve hamile bırakılmışlardır.

"Bunun gibi başka tesisler de olacak ve ada kesinlikle bunun için kullanılıyor. Po gibi insanlara sağlıklı kadınları sağlamaları için para ödeniyor, doktorlara canlı ve sağlıklı doğumlar için prim veriliyor. Erkekler eş olmaya zorlanacak kadınlar için para ödüyor ve üretilen her canlı, sağlıklı çocuk için prim veriliyor. Yani bu evlilik ücreti bir yatırımdır."

"Bu uzun bir dolandırıcılık." Roarke büyülenmiş ve dehşete düşmüş bir halde tahtayı işaret etti. "Bağnazlık üzerine kurulmuş, kadın ve çocukların tuğla olarak kullanıldığı bir tür piramit düzeni."

"Bu her şeyi özetliyor," diye kabul etti Eve. "Wilkey bu şekilde kendisine inananların çoğalmasını ve ırkların

birbirine karışmamasını sağlıyor. O

eşcinsellikle başa çıkmak için Yeniden Düzenleme merkezlerine sahip. Ve o ve düzeni bundan kazanç sağlıyor."

"İşe yaramadığında ne yapıyorlar?" Santiago merak etti.

"Tahminimce, köle işçi. Adadan, yerleşkeden, çiftlik sisteminden uzaklaşamazsınız. Bu örgütü korumak için Ariel Byrd'den daha fazla insan öldürüldü. Keene Grimsley ve Özel Ajan Quirk'ten daha fazla insan kayboldu.

"Sürünün artmasını sağlamak için kızı Mirium Wilkey bu bölgede işe alım sorumlusu olarak görev yapıyor."

Peabody, "Tabii ki var," dedi. "Bunu görmeliydim."

"Yerleşkedeki personeli idare ediyor, babasının özel kalem müdürü olarak görev yapıyor. Ağabeyleri gibi unvanı yok. Büyük bir evi yok, lüks seyahatleri yok. Sadece şehirde kendi deyimiyle bir pied-à-terre'si var ve bu onun adına bile değil.

"Yine de bu kadınları getiren, Doğal Düzen'in gelişmesini sağlayan o. Çok geçmeden babasının onayladığı biriyle evlenip çocuk doğurmaya başlayacağını tahmin ediyorum. Belki, sadece belki, şu anda sahip olduğu azıcık gücü elinde tutabilir. Ama belki de tutmaz. Mümkün olduğunca uzun süre statükoyu koruması ve para akışının devam etmesini sağlaması gerekiyor."

Peabody, "Bütün iş," diye yorumladı, "hiçbir övgü yok."

"Eve de aynı fikirdeydi. "Roarke Doğal'ın yanına gidecek Order'ın mali durumu iyi ama nakit akışı çok hızlı değil. Eğer para -ve kadın- gelmeye devam eder, babasına olduğu gibi faydalı olmaya devam ederse, gerisini erteleyebilir. Doğal Düzen ve dolayısıyla Mirium, Gwen Huffman'a büyük bir yatırım yaptı ve bundan büyük fayda sağlayacak. Merit Caine ile evlendiği, bir çocuk doğurduğu ve güveninin şartlarını yerine getirdiği sürece.

"Ariel Byrd yatırımın geri dönüşünü tehdit ettiğinde, ortadan kaldırılması gerekiyordu."

"Ama..." Peabody kaşlarını çatarak tahtaya baktı. "Huffmanlar ölene kadar gerçek bir getiri elde edemeyecekler. Altmışlı yaşlarındalar. Sadece orta yaş."

"Plan yapıyor," dedi Mira. "Uzun vadeli."

"Evet ve bir sürü çocuk sahibi olmayı planlamıyor." Eve tahtaya atıfta bulundu. "Gwen'i evlendirmek -babasının sadık olmasını istediği biriyle. Bahse girerim Gwen'i Merit Caine'i hedeflemesi için manevra yapmıştır. Üreme sorunları olmadığından emin olmak için sağlık raporlarına eriştiğine bahse girebilirsin. Gwen evliliği ve çocuğu kendi çıkarları için istiyor, o yüzden bunun için çalışacak. Şartlar yerine getirilirse tek yapmanız gereken ebeveynleri ortadan kaldırmak."

"Uzun vadeli planlama." Mira başını salladı. "Zamanını beklesin."

"Trajik bir kaza," diye tahmin yürüttü Eve. "Sahnelenmiş bir cinayet-intihar. Eminim bunun için bir planı vardır."

"Evet, ileriye çok iyi düşünürdü," diye onayladı Mira. "Hayatı boyunca plan ve program yapmak zorunda kaldı. O bir kadın ve bu nedenle daha az. Yükselmek için sürekli olarak daha fazlasını sunmanın yollarını bulmak zorunda - askere alma, babasının ihtiyaçlarına hizmet etme. Tüm bunları yaparken de tarikatın tüm işlerini öğreniyor."

"Rüzgâr geri mi döndü?" Santiago bir parmağını havada yuvarladı. "Vasiyetin şartları, değil mi? Eğer Gwen Huffman işi berbat ederse, emir daha fazlasını alır. Hem de çok daha fazlasını."

"Çok uzakta ve değiştirilmesi çok kolay." Roarke ellerini kaldırdı. "Özür dilerim."

"Hayır, sadece bu kadar," dedi Eve ona. "Huffman'lar oğullarını kestiler, evet ve muhtemelen kızları için de aynısını yapacaklardı. Ama ya yapmazlarsa? Belki bir başka Yeniden Düzenleme yolculuğu, bir başka gecikme ve Mirium'un evlilik ve çocuklar için kabul edilebilir zamanın sonunu zorlaması."

"Gwen'i çocukluklarından beri tanıyor olmalı." Mira başını eğdi. "Onun gönderildiğini ve neden gönderildiğini biliyordu. Ailesi Gwen'in yönelimini öğrendiği sırada Hamptons'da olabilir mi?"

Eve gülümsedi, başını salladı. "Sadece yapabilirdi değil, yapıyordu da. Ailesiyle uzun bir hafta sonu, küçük erkek kardeşi -ya da yarısı-

Sanırım o da bunu biliyor ve nasıl kullanacağına dair fikirleri var. Bence casusluğun faydalarını ve gücünü o anda öğrendi. Gwen'i gördü, babasına söyledi ve Gwen gönderildi. Eminim bunun için güzel bir ödül almıştır."

"Babasının onayı ve güveni, başka bir şey olmasa bile," diye kabul etti Mira. "Bu onu yükseltti, işe yarar hale getirdi. Yıllar boyunca rapor edecek başka ihlaller bulduğuna şüphe yok. Ona Gwen'den bahsetmek içgüdüsel olabilirdi, gerçek bir inanç da olabilirdi, ama ödül? Bu onun için önemliydi. Ve evet, Gwen artık bir odak noktası. Bir tür kişisel yatırım. Ama şartlara göre, eğer şimdi söylerse, Gwen artık işe yaramaz."

"Yatırımını koru. Belki birkaç kez Gwen'i bile korur. Ama Ariel gerçek bir tehdit ve tüm o dikkatli planları altüst edebilir. Öldürmenin kendisi, dürtü ve öfke. O zamana kadar her şeyi yoluna koymuştu. Ve Gwen sabah geri dönerek her şeyi tekrar mahvediyor."

Eve tahtaya doğru geri yürüdü. "Artık Byrd için endişelenmiyor. Onu cinayetle nasıl ilişkilendirebiliriz? Byrd'le hiç tanışmamış, cinayet sırasında yerleşkede olduğunu iddia edebilir. Düzinelerce kişinin yemin ettiğini görebilir."

"Ama değildi," dedi Peabody.

"Hayır. Babasının kullanmasına izin verdiği evdeydi, aslında Ariel'in dairesinden sadece birkaç blok ötede. Dinliyordu. Başka bir işe alım planlamış ya da yeni bir müşteri adayı hakkında araştırma yapmayı planlamış olabilir."

"Evde kendine ait bir alanı olmasını isterdi." Mira bacaklarını yeniden birleştirdi. "İstediği gibi gelip gider, istediği gibi giyinir. Özgürlüğün tadına bak."

Eve, Gina'yı düşünerek, "Hiçbir şeyin tadı daha güzel değil," dedi. "Eğer ..." diye devam etti Eve.

Mira Eve'e baktı ve bir kez daha başını salladı.

"Eğer Doğal Düzen'i ele geçirmenin bir yolunu bulamazsa." "Babasını öldürmek mi?" Geri kalan her şeyden sonra bile Trueheart

Bu fikir karşısında şok oldum.

"Öldürün onu ya da daha büyük ihtimalle şantaj yapın. Onu bana teslim et, yoksa onu yakıp kül ederim. Zamana, paraya ve daha fazla fırsata ihtiyacı var," diye ekledi Eve. "Ama ben iyi kız maskesini takmış soğuk, sert, hırslı bir kadın gördüm."

"Bulmasına ve kaçırmasına yardım ettiği insanları alıp satıyorlar. Öldürmenin hiçbir anlamı yok."

"Onları indirmeliyiz." Jenkinson parmağını havaya kaldırdı.

"Ve yapacağız da. Ama onlar sadece Connecticut'ta değil, sadece New York'ta da değil. Başka tesisleri, çiftlik sistemleri ve esasen adaları var."

"Bir karınca yuvasını tekmellersen, karıncalar dağılır. Bunu ne kadar doğru ve sıkı yaparsak yapalım bunların bir kısmı gerçekleşecektir."

"Baxter bu konuda haklı. Hepsini yakalayamayacağız, bu yüzden temel alanlara odaklanıyoruz. Ütopya Adası - egemen ulus bir yana- insan kaçakçılığı, işkence, kölelik, bunların hepsi küresel ve gezegen dışı ağır suçlar. Interpol'den Abernathy bu konuda yardımcı olmaya ve koordinasyon sağlamaya istekli olacaktır."

Whitney ona, "Onunla ve üstleriyle temasa geçeceğim," dedi.

"Koordineli bir operasyon olmalı. Bir bölgeyi çok erken vurursanız, diğerinden daha fazla karınca dağılır. Amerika'daki çiftlik sistemi. Bu konuya çok yakından bakmadım ama FBI'nın elinde veriler var, biz de bunları kullanıyoruz, yakından bakıyoruz ve operasyonun ana hatlarını belirliyoruz. Jenkinson, sen ve Reineke bunu alın, bir operasyon taslağı hazırlayın ve aynı konuda ..."

Saate baktı, gününün hızla geçtiğini gördü. "Bin beş yüze kadar."

"Teğmen." Teasdale Eve'in dikkatini çekti. "O bölgedeki istihbaratımızı yöneten görev gücünün bu görevi almasını ve bilgi vermeye hazır olmasını sağlayabilirim."

"Bu çok yardımcı olur. FBI operasyonu çiftlik sistemi üzerinde mi uygulayacak?"

"Operasyonel plan uygulanabilir bulunursa, başarı olasılığı yüksekse, evet. Bu brifing biter bitmez direktörüme bu bilgileri aktaracağım."

"Güzel. Memurlarımı Po'nun üzerinde tutuyorum ama tüm operasyonlar belirlenip uygulamaya hazır olana kadar onu almayacağım. Bu arada Po'nun evi için arama emri çıkartacağız. Muhtemelen orada işe yarar bilgiler vardır. Rehabilitasyon merkezindeki Doğal Düzen irtibatını ya da irtibatlarını tespit edeceğiz ve bu muhtemelen Po'nun faydalı bilgilerinin bir parçası.

"Santiago, Carmichael, bu aramayı siz yapacaksınız. Feeney, onlarla birlikte bir e-adam gönderebilir misin?"

"Tamamdır."

"Eğer biz hazır olmadan geri gelirse, ona haber vermemeyi tercih ederim. Sen aramayı düzenli tut. Wilkey'nin şehir merkezindeki evi için arama emri çıkartacağız. Baxter, Trueheart, ve başka bir e-adam, Feeney. Şartlar aynı. Önce bir ısı sensörü yapın, boş olduğundan emin olun."

"Eğer içerideyse?" Baxter sordu.

"Bana haber verin. Onu dışarı çıkarmanın bir yolunu bulacağız. Huffman'ların evi, Jenkinson ve Reineke. Arama izni, arama."

Kapı aralığında Yancy'yi gördü.

"Bitiriyorsun gibi görünüyor. Bölmek istemedim."

"Bitirmiyorsun ve tam olarak bitirmiyorsun. Özel Ajanlar Teasdale ve Conroy, Dedektif Yancy, polis ressamı. Başka yüz var mı?"

"Evet efendim, altı tane daha. Sağlam. Üçüncüsünde birlikte çalışmalarına izin verdim. Bazen bir zekâ bir ayrıntıyı hatırlıyor ve bu diğerini harekete geçiriyor."

"Çizimleri panoya ekleyin."

"Resmi kimliği de yanlarında ister misin?" Bu sefer kadın ona sırtıttı. "Öyle yap."

"Yüz tanımada altıda altı mı yaptınız?" Conroy yanaklarını şişirdi. "Bu çok iyi."

Yancy eskizleri eklerken, "Çok iyi bir zekâ," dedi. "Yancy çok iyi," diye ekledi Eve. "Al şunu, Yancy. Sen olsan buraya gelirken onları ezdim."

"Evet efendim, öyle yaptım. İlk gruptaki tanıklar - Piper'ların evine ilk gelenler- Dr. Oliver Huffman'ı teşhis

etti." O

Eve'e dönüp baktığında yine şaşırmadığını gördü. "Muhtemelen onun hakkında çoktan bilgi almışsınızdır."

"Var, evet."

"Tamam o zaman, gelen ikinci grupta -temizlikçiler-tanıklar William Henley'i teşhis etti, beyaz, kırk dokuz yaşında, eski ordu onbaşı. Onursuzca terhis edilmiş, detaylar gizli."

Whitney, "Onları yakalayacağız," dedi. "Devam edin."

"Brooklyn'de yaşıyor. Amber Johnstone ile evli, kırk altı yaşında, melez, 2037'de. İki çocuğu var, ikisi de kız, yaşları on sekiz ve on beş. 2046'da boşanmış. Eski eşi kızlarıyla birlikte Tennessee'de yaşıyor. Wendy Livingston ile evlendi, yaşı otuz iki, beyaz, 2049'da. İki kız, üç erkek, sırasıyla on bir, on, sekiz, beş ve üç yaşlarında beş çocuk.

"Henley, Natural Order'da güvenlik görevlisi olarak çalışıyor." "Peabody, Livingston'ın geçmişini araştırmaya başla. Devam et.

Gidiyoruz, Yancy."

"Üçüncü, ikinci grup, Wendell Phiffer, yirmi altı yaşında, Kafkasyalı. Aşağı Batı'da ikamet ediyor. Bekar, kayıtlı bir birlikteliği yok. Purity Labs and Research'te adli tıp uzmanı olarak çalışıyor. Ebeveynleri Francis ve Lydia 2034'te evlenmişler; Francis otuz sekiz, Lydia yirmi yaşındaymış. Francis aynı laboratuvarda çalışıyor, Lydia ise profesyonel anne statüsünde. Wendell altı kardeşin en büyüğü, yaşları yirmi dört, yirmi iki, yirmi ve on altı yaşında ikizleri var."

"Peabody, oraya da yakından bak."

"Dört, her iki akıl tarafından da tarif ve teşhis edilen ebe. Gina'nın iki çocuğunun ve Zoe'nin Gabe'inin doğumuna katılmış. Her ikisi de blok için ebe olarak görev yaptığını belirtti. Zor bir hamilelik durumunda, kadın Mercy'ye götürülüyor, böylece son birkaç hafta içinde bir kadın doğum uzmanı hazır bulunuyor, ancak hiçbirinin kadın doğum uzmanına ihtiyacı olmadığı için orada kimlikleri yok."

"Bahse girerim Paula Huffman ya da başka bir yerdeyse bir ortağı olacak. Ebe kim?"

"Hester Angus, kırk üç yaşında, beyaz, Tribeca'da aynı blokta ikamet ediyor."

Eve yüzü incelerken o da göze çarpan verileri aktardı. Her şey kalıba uyuyordu.

"Beş, Rahibe Catherine denen kişi. Lanet olası işkenceci. Catherine Duplay, altmış iki yaşında, beyaz. Altmış iki yaşındaki kocası Dudley ile birlikte merkezde yaşıyor. İkisi de orada çalışıyor. Kadını eğitimci olarak listelemişler, adam da bakım görevlisi. İki çocuğu var: erkek, yirmi yedi yaşında, kadın, yirmi üç yaşında. Her iki çocuk da Indiana'da yaşıyor, her ikisi de on dört ve on iki yaşlarındayken Çocuk Hizmetleri tarafından baba tarafından büyükanne ve büyükbabalarının yanına yerleştirilmiş. Detaylar gizli."

Whitney, "Onu da alacağız," dedi.

"İkisi de bekar, ikisinin de sabıkası yok, ikisi de çalışıyor -Ortaokul düzeyinde öğretmenlik yapıyor, büyükanne ve büyükbabasının sahibi olduğu ve işlettiği restoranda çalışıyor. Kırk beş yıldır sahibi ve işletmecisi."

Peabody, "Kaçtılar," diye mırıldandı.

"Ve son olarak, Deborah Beyers, otuz altı yaşında, beyaz, Lloyd Beyers ile evli, kırk sekiz yaşında, beş çocuk, on üç, on bir, on, yedi ve beş. Ayrıca eğitimci olarak listelenmiş. Gina'yı çocuk yetiştirme, ev idaresi gibi konularda eğiten kişi o, Dallas. Lloyd bilgi işlemci. Hepsi bu yerleşkede yaşıyor."

"Bu iyi iş, Yancy. Çok iyi bir iş. Dolduracağız."

Odaya döndü. "Komutan, eğer bu detayları alabilirseniz, her biri yardımcı olur. Peabody, kimliği tespit edilen tüm kişiler hakkında olabildiğince fazla bilgi topla. Roarke, yerleşkedeki ve büyük olasılıkla şehirdeki Wilkey konutundaki sistem senin. Feeney'e verebileceğin her şeyi ver, kolay olanla başla, konutla, böylece aramaya başlayabiliriz. Sonra da yerleşkedeki zayıf noktalara ihtiyacım var."

"Elinizde yerleşkenin drone ve uydu görüntüleri var," dedi.

"Bunları kullanabilirim ve büyük olasılıkla

erişim planları ve planlar."

"İyi şanslar." Conroy omuz silkti. "O yolu denedik."

Roarke sadece rahat bir gülümsemeye karşılık verdi. "Peki o zaman, oraya başka bir yoldan gitmeyi deneyeceğim, bakalım ne bulabileceğim. Buradaki evin güvenliğini teyit etmeme izin verin, sonra da adamlarınızın herhangi bir uyarı almadan güvenliğı aşmasını sağlayayım."

"Hepsini yapın. Herkes işinin başına. Yancy, benimle buraya gel, ben de bunu senin için toparlayayım. Ondan sonra ekipleri değıştirebilir, gereken her yerde yardımcı olabilirsiniz."

"Operasyonel brifing burada, bin beş yüz."

"Kullanabileceğimiz bir oda var mı?" Teasdale sordu. Whitney ayağı kalktı. "Benimle gelin. Sizi hazırlayayım."

Polisler dışarı çıkarken, Roarke onun yanına gitti. "Bir saat dinlenmeye ihtiyacın var."

"Olabilir. Olmaz." Etrafına bakındı, kimsenin duymadığından emin oldu. "Bana yapacağı şey buydu. Beni satacaktı. Seks için tekrar tekrar satacaktı beni. Onları kıracağız, sonra da kesinti."

"O zaman bir şeyler ye."

"Yapacağım. Sen de. Yancy ile işimi bitirmeliyim. Nadine yolda."

"İhtiyacın olanı alacağım."

Adam odadan çıkarken, "İhtiyacım olan şey sensin," diye düşündü. "Tamam, Yancy, çoğunu biliyorsun, ama izin ver seni yakalayayım yukarı."

İşini bitirip onu nezarethaneye gönderdiğinde Reo içeri girdi.

"Biraz zaman aldı. Ofise dönüp patronumla bir görüşme yapmam gerekti. İlk iş olarak, karargâhta istediğin hariç tüm tutuklama emirlerini aldın."

Eve konuşmadan önce bir elini kaldırdı.

"Ve bunun üzerinde çalışıyoruz. Sen ve ben bu işi sağlam bir şekilde halletmeliyiz ki bu konuda ilerleyebilelim."

"Çekiç elimde: Doğal Düzeni kanıtlayan doktorlar geliyor, Wilkey, kızı - ki onu da suçlayacağım"

Ariel Byrd'ün öldürölmesiyle birlikte, birkaç on yıl ya da daha uzun süredir insan kaçakçılığı, hamile bırakmak amacıyla tecavüz, kölelik, karargahlarında, Allah'ın unuttuğu adalarında ve büyük olasılıkla başka yerlerde işkence yaptılar."

"Bu çok sağlam bir çekik, Dallas." Konferans masasının kenarına oturan Reo bir an durdu. "Belgeleriniz, ifadeleriniz, aklınız var mı?"

"Paula Huffman'ın doğum hemşiresinin -şimdi vefat etti, kendi kendini feshetti- sadece tanık olmakla kalmayıp aynı zamanda katıldığı bir ifade de dahil olmak üzere belgeler. Huffman'lar da batıyor. Her iki doktor da bu işin içinde ve Oliver Huffman'ın cinayet gecesi Piper'ın evine girdiği tespit edildi."

Durakladı, parmağıyla Yancy'nin çizimine, ardından da Huffman'ın resmi kimliğine dokundu.

"Tamam." Reo not defterini çıkardı. "Tamam. Şimdi durma."

"Bu suçlamada Marcia Piper'ın kanı ve gri maddesi var. Kocasını cinayetle suçlayacağım ve karargâhta saklandığına dair elimde sağlam kanıtlar var."

"Bu büyük bir çekik ve bir sürü çivi. Hadi bir araya getirelim de izin alabileyim. Önce otomatı vuracağım. Bugün sadece yarım simit yiyebildim ve açlıktan ölüyorum."

Eve Otomat'ı düşündü. "Oraya gitme. Benim klimamdaki menüyü buradakine aktarmanın bir yolu var. Peabody bunu yapabilir ve zaten onu da bu işte istiyorum. Daha fazlası var, Reo. Bir sürü çivimiz daha var. Arama ve el koyma işlemlerini başlatacağım. Burada bekle."

Aceleyle yedek kulübesine geri döndü. "Dikkat. Wilkey'nin New York'taki evi, Huffman'ların evi ve klinikleri hakkında arama emirlerimiz var. Onları alın, konut aramalarını başlatın. Kliniği bekletiyoruz. Zamanlama. Jane Po'nun evi için arama emrimiz var. Ofisi yine bekleyecek. Rehabilitasyon merkezi de öyle.

"Geri kalanına devam edin. Peabody, AC menümü konferans odasına aktar ve şu ana kadar elde ettiğin verilerle birlikte oraya kendin git."

O dönerken bile Nadine içeri girdi.

"Güzel," dedi Eve. "Buraya gel."

Koridora doğru yürüdü.

Nadine soluk yeşil bir gömlek, kıvrık, yoga tipi siyah bir pantolon, yüksek topuklu yeşil spor ayakkabılar ve siyah deri bir ceket giymişti.

Eve kameraya hazır olmadığına karar verdi.

"Reo konferans odasında ve elinizdekilerle ve bu sabah onu gördüğümünden beri bulduklarımızın bir kısmıyla güncellenmesi gerekiyor. Elimde bir pano var, verilerle dolu, oldukça karmaşık bir pano. Söylemem gerekir ki, ben izin verene kadar o odada göreceğiniz ya da duyacağınız hiçbir şey o odadan çıkmayacak."

"Bunu aramızda konuşmamız gerekmemeli."

"Söylenmesi gerekiyor," diye düzeltti Eve. "Dinle, yaklaşık bir saat önce senin dürüstlüğüne sorgulayan bir FBI ajanını tokatladım. Bunun için biraz puan almalıyım."

"Söylüyorsun. Ve tamam, söylenmesi gerektiğini anlıyorum. Tıpkı benim yüksek sesle söylemem gerektiği gibi, siz tekrar söyleyene kadar tüm bunlar kayıt dışı. Benim için gerçekten uzun bir 24 saat oldu."

Eve'in yüzünü incelerken Nadine dudaklarını büzdü. "Senin için de öyle diyebilirim."

"Önümüzdeki yirmi dört yıl pek çok orospu çocuğu için çok daha uzun, çok daha zor olacak. Kafeslerdeki çoklu, ardışık yaşamlar da uzun ve zor olacak."

"Onları oraya koymana yardım edeyim." "Hadi başlayalım."

Nadine iç çekerek Otomat'ın önünde durakladı. "Bir desteğe ihtiyacım var, buradan bir şey bile olsa. Bir simitten fazlasını alamayacak kadar meşguldüm."

"Simit günün tercihi gibi görünüyor. Yemek göndertiyorum."

"Harika. Biliyor musun," diye devam etti Nadine, "birkaç gün önce, o büyük, çılgın evde yürürken

Mavis'le birlikte kendimi çok iyi hissettim. Değer verdiğim insanların başına iyi şeyler geldiğini bilmek, görmek. Peki ya şimdi?"

Dağınık sarı saçlarını geriye doğru salladı. "Dünyada çok fazla çirkin olduğunu biliyorum. Sen ve ben hayatımızı çirkinlikten kazanıyoruz. Ama Dallas, uzun bir yirmi dört."

"Birazdan bir sürü çirkin şeyi kesip atacağız. Oturun."

"Oturuyordum, biraz hareket etmem lazım. Merhaba, Reo."

"Nadine. Bu ayakkabılara bayıldım!"

"Teşekkürler. Ben de teşekkür ederim. Mavis ve Leonardo'nun bir ev aldığını duydun mu?"

"Ne? Ne zaman? Ne zaman? Nerede?"

Eve elini uzattı. "Konuşmaya başlamadan önce belgeleme."

Nadine kocaman çantasından bir kutu disk çıkardı. "Etiketleri var ve her birini inceledim. Sadece birkaç gün önce ve buradan sadece birkaç blok ötede," dedi Reo'ya. "Eski, büyük, çılgın bir yer ve ekli çok katlı bir birimi var. Peabody ve McNab alıyor."

"Ne? Vay canına!"

Onlar evler ve arkadaşlar hakkında sohbet ederken, Eve ekranda gösterilmek üzere diskleri düzenlemeye koyuldu.

Peabody içeri girdiğinde, "Ben hallederim," dedi. "Yemeği hazırla."

"Olasılıklar neler?" Reo merak etti. "Yemin e d e r i m başka bir salatayla yüzleşemem."

"Hamburgere ne dersin?"

"Benimle oyun oynama, Peabody." "Hamburger aldım. İnek."

Reo sadece gözlerini kapattı. "Bu yepyeni bir dünya. Orta pişmiş mi? Yanına patates kızartması ve eğer bu gerçekten oluyorsa neden kırılmasın. Bir tüp Pepsi."

"Ben de aynısını yapıyorum." Nadine yine iç çekti ama bu kez zevkle.

"Seni koruyorum. Dallas'a mı? Ne yemek istersin?"

"Ne mi? Her neyse."

"Her yerde hamburger var! Bir beden küçüldüm."

"Biliyordum!" Nadine Peabody'ye doğru yürüdü ve parmağıyla bir tur atmasını işaret etti. "Biliyordum."

"Gerçekten mi?" Heyecanlanan Peabody bir tur daha attı. "Fark ettin mi?"

"Tabii ki yaptım. Tebrikler."

"Sık sık hamburger ve patates kızartması yemem ama biraz kutlama yapıyorum. Pantolonum bugün bol değil çünkü yeni ve bir beden küçük."

"Ve mag görünüyorlar," dedi Reo ona. "Kenarlarındaki küçük lacivert şeritlere bayıldım. Şirin ve bacakları uzatıyor."

"Programın sosyalleşme kısmını tamamladıysak, belki cinayet, adam kaçırma, işkence ve insan kaçakçılığı konularına geçebiliriz."

"Hamburgerlerle çok iyi giderler." Reo Eve'e parlak bir gülümseme gönderdi. Sonra tekrar gözlerini kapattı. "Aman Tanrım, kokla onları!"

Peabody çeşniler, peçeteler ve buz dolu bardaklarla birlikte her şeyi hazırladı. Eve, ortağının çiçeklerden oluşan bir orta süsü hazırlamamış olmasına şaşırdığını fark etti.

"İşte ben buna öğle yemeği toplantısı derim." Reo hemen konuya girdi. "Nadine, bana anlattıklarını Reo'ya da anlat, sonra da dokümantasyon."

Nadine konuşurken Reo yemek yemeyi ve not almayı başardı. "Kaynağınızın adını bilmeniz yardımcı olacaktır."

"Bunu sana veremem."

"Bu konuda ne düşündüğünüzü biliyorum, ama gerçek şu ki, kız kardeş - eğer tüm bunlar doğruysa - bu belgelerde doğum hemşiresi olarak yer alacak. İsmi elimizde olacak."

"Kaynağım onunkini değiştirdi, çocukların isimlerini değiştirdi ve ülke dışına taşındı. Benim yaptığım gibi siz de araştırıp onu bulabilirsiniz. O bunu biliyor. İsimleri ve yerleri kamuoyuna açıklanırsa misilleme yapılacağından herkes gibi o da korkuyor."

"Kimliklerini tespit ettiğimizde, onun ifadesine ihtiyacımız olduğunda, kesinlikle kimliğini bu işin dışında tutacağız."

"Ona ihtiyacımız olmayacak." Orada, tam önünde durduğu için Eve hamburgerden bir ısırık aldı. "Sana söylüyorum, biz

onun doğrudan tanıklığı olmadan onları ortadan kaldırmaya yeter."

Reo bir kızartmayı küçük bir ketçap havuzunun içinden geçirdi. "Bir çividen vazgeçmekten nefret ediyorum. Ama göreceğiz."

"Ekranında. İlk doküman, sadece Aday A olarak tanımlanan bir kadının tıbbi dosyaları. Yaşını, ırkını, saç ve göz rengini, boyunu, kilosunu görüyorsunuz," diye devam etti Eve dosyayı gösterirken. "Çeşitli testler, kan tahlilleri, jinekoloji muayenesi, dış taraması vs. ve doktorun Aday A'nın sağlıklı bir denek, döllenme için güçlü bir aday olduğunu belgeleyen notları. Dr. Paula Huffman imzalı, tarih de var."

"Sırada beslenme uzmanının değerlendirilmesi ve diyet ile tohumlama öncesi vitamin ve takviyeler için tavsiyeleri var. Peabody, beslenme uzmanını araştır. Orada da arama izni isteyeceğiz."

"Zaten çalıştırıyorum."

"Daha sonra kadın doğum uzmanı hemşire Karyn Keye tarafından imzalanmış dosyalarımız var. Bunlar Aday A'nın altı haftalık bir süre boyunca yumurtlama döngüsünü ve aynı süre boyunca implantasyon şansını artırmak için uygulanan hormon tedavilerini takip ediyor. Huffman da döllenme için önerilen tarihi imzalıyor."

"Burada adayın isteksiz olduğuna dair bir kanıt yok." "Bekleyin," dedi Nadine Reo'ya.

"Uzun süre beklemenize gerek yok. İşte duygusal durumla ilgili değerlendirmeler - psikiyatristin adını istiyoruz, Peabody - ve Aday A'nın sakinliğini korumasına yardımcı olmak için kullanılan ilaçlar."

Reo bardağını aldı ve okudu. " 'Aday A direnmeye devam ediyor, ancak serbest bırakılma talepleri azaldı. Hafif depresyon tedavi ediliyor. Hormon tedavisi elbette ruh halindeki dalgalanmaları arttırdı. Konuşma terapisinin yanı sıra dışarıda geçireceği süre de dahil olmak üzere yakın gözetim altında egzersize devam edeceğiz. Kısıtlamalar gerekli olmaya devam ediyor. "

Reo uzun bir yudum aldı. "Ve işte başlıyoruz."

"Bu dosya," diye devam etti Eve, "Huffman'ın döllenme tarihinde hafif bir yatıştırıcı ve kısıtlama emri verdiğini belgeliyor. Gebe kalma olasılığını artırmak için işlemi ertesi gün tekrarlamış. Sonra da kadın doğum hemşiresinin gebelik testini uygulamadan önce kırk sekiz saat boyunca gözlem yaptığını görüyoruz. Pozitif.

"Daha fazla dosya gebeliğın muayenelerini ve takibini, beslenmeyi, reçete edilen egzersizi, ilaçları takip eder."

"Tanrım, psikiyatrist raporuna bak. O artık Hasta A," dedi Peabody. " 'Hasta A hamileliğini benimsedi ve çok işbirlikçi. Fetüsten "bebeğım" diye bahsediyor, seçtiğı isimlerden bahsediyor ve otuz birinci haftasında sakin ve biraz da hülyalı bir duruma geçti. "

"Doğuma geçiyoruz. Huffman yine sakinleştirici verdi, bayıltmadı, sadece hafif bir sakinleştirici. Doğumu başlatıyor, kontrol yine onda. Elinizde doğumla ilgili her şey var, doğumun ilerleyişı, doğum hemşiresinin on saatlik bir süre boyunca tuttuğı notlar ve paraflar. Sonra doğumla ilgili veriler, erkek, uzunluk, ağırlık, taramalar - sağlıklı bir erkek bebek. Siktiğimin purolarını uzat."

"Sonra bebeğı aldılar," diye araya girdi Nadine. "Yerleşik Kadın olduğunda onu sonraki kırk sekiz saat boyunca izlediler."

"Ona ne yaptıklarına dair herhangi bir belge var mı?"

"Genç," dedi Eve, "sağlıklı hamilelik ve doğum?"

Bahse girerim onu orada damızlık olarak tuttular ya da bir adama sattılar. Taradığım kadarıyla bunun gibi daha çok var ve hepsini inceleyebiliriz."

"İhtiyacım olacak," diye onayladı Reo, "ama şimdilik?"

"Şimdilik birkaç isim var - ilk isimler - yaşlar, ırklar, iş alanın adı, temas yeri. Ve kocanın adı, tarikattaki statüsü, mesleğı. Gebe kalma tarihi, doğal yollarla mı yoksa döllenme yoluyla mı olduğı."

"Wilkey spermelerini bağışladı. İleriye atladığımın farkındayım," dedi Nadine, "ama burada da geçerli. Eğer kocaninki uygun değılse, Wilkey'ninki sıklıkla kullanılırdı."

Peabody, "Ne kadar cömert bir adam," diye mırıldandı.

"Huffman'ların New York'ta işlettikleri klinikte daha fazla belge var," diye devam etti Eve. "Kadınlarla ilgili dosyalar, gebe kalmadan önceki fiziksel muayeneler, hamileliklerin izlenmesi vb. Aynı şey merkezdeki tesisler için de geçerli.

"Bir de muhasebe var. Bağlarını koparmaya karar verdiğinde, bu hemşire elinden geldiğince titiz davranmış. Biraz göz gezdirdim ve açıkça görülüyor ki tüm isimleri olmasa da bazılarını Doğal Düzen'e, Huffman'lara ve sağlık personeline yapılan ödemelerle eşleştireceğiz. Bir hesap çizelgemiz var. Bekle."

Onu getirene kadar hızlıca gözden geçirdi. "Şuraya bakın. Adayların isimleri, temas tarihi, işe alan kişi, ödemeler. Evlilik ödemesi kâr tarafında, değil mi? Tıbbi ücretler - Doğal Düzen bunları kocalarla paylaşıyor - sonra ödeme - her canlı, sağlıklı doğum için ikramiye."

"Bebek satın almak. Onunla da çalışabilirim."

"Yapabileceğini düşünmüştüm. Hepsi orada, Reo, genç kadınlara yapılan ödemeler, sağlık ücretleri için kesintiler, eğitim ücretleri, konut ücretleri vb. İkramiyeler. Ve başka bir ikramiye için?"

Verileri değiştirdi. "Kimliği belirsiz kaynağımız adanın Yeniden Hizalama merkezindeki bazı kayıtları ele geçirmeyi başardı. Yine isimler -ya da denek numaraları- tarihler, tedaviler- ki buna işkence diyorlar. Tüm bu kayıtlar Gwen Huffman'ın aynı deneyimi yaşadığına dair ifadesiyle örtüşüyor.

"Ve başarı oranı, başarısızlıklar, ölümler hakkında birkaç dosyanız var. Görevler ve varış yerleri. Belli ki bu insanların bazıları adada işçi olarak tutuluyor. Köle olarak ya da zorunlu yetiştirici olarak."

Eve durakladı, ince ince gülümsedi. "Bütün bunları Interpol'deki Abernathy'ye gönderiyorum. Bu onları harekete geçirecektir."

"İzin belgelerini alacağım, Dallas."

"Siktiğimin A'sı."

"Tüm bunların kopyalarına ihtiyacım var, hepsini gözden geçireceğiz ve bu izinler için davamızı açacağız. FBI bu işin peşinde.

onlardan birini ofiste istiyorum."

"Bunu gerçekleştireceğim."

Reo saati kontrol etmek için bileğini kaldırdı. "Ayrıntıları konuşmalıyız. Aklımız Oliver Huffman'ı ve olay yerindeki diğer kişileri teşhis etti. Mirium Wilkey'i sözde işe alan kişi, Po'yu da kanal olarak belirlediler. Ve o arama emirlerini alacağım. Lawrence Piper ve Stanton Wilkey için de bir tane alacağım. Mirium Wilkey'i Ariel Byrd cinayetinden neden tutuklamak istediğinizi öğrenmek istiyorum."

"Bu uzun ve karmaşık bir hikaye. Ama ben haklıyım."

"O zaman iyi ki kırmızı et tercih etmişim." Reo bir kızartma için durakladı. "Bana bir hikâye anlat."

Reo eşyalarını topladı. "İki saate ihtiyacım olacak, belki de üç."

"Bunu düşündüm. En azından buna ihtiyacım var, o yüzden işe yarıyor."

"İrtibatta olacağım. Karargâha gittiğinde ben de yanında olacağım."

"Benim için sorun değil."

"Nadine, savcılık makamının bir temsilcisi olarak, yardımın, dürüstlüğün ve işbirliğin için minnettar olduğumuzu söylemek istiyorum. Bunu unutmayacağız. Arkadaşın olarak şunu söylemek istiyorum, bebeğim, harikası."

"Sen de öyle."

"Bu iş bittiğinde -senin tarafın, Dallas- benim tarafımda çılgınca olacak. Sabırsızlanıyorum! Yarın Mavis'i etiketleyeceğim -bugün çok meşgulüm- ve bu evi görmeye gideceğim. Yaşasın Peabody, bir büyük tebrik daha."

"Teşekkürler. Mavis'in bana gönderdiği fayans örneklerine bakacak zamanım bile olmadı. Benim ve McNab'in onları, boya renklerini ve her şeyi seçmemizi istiyor. Çok eğlenceli olacak! Ne zaman," diye ekledi çünkü Eve'in bakışlarını yakalamıştı, "bunların hepsi tamamlandığında."

"Her şeyi görmek istiyorum. İrtibatta olacağım," diye tekrarladı Reo ve gitti.

Nadine son Pepsi'sini içerken oyalandı. "Yani, bahse girerim ki bu işe ortak olabilmemin hiçbir yolu yok."

"İddiayı siz kazandınız. Ancak NYPSD de PA'nın ofisine şükranlarını sunuyor."

"Bu ve senin AC'n bana gerçekten lezzetli bir hamburger kazandıracak." "Aynı zamanda bir de etiket alacaksın. Wilkeyler, Huffmanlar, Piper ve diğerleri gözaltında. Ve yasal olarak seni Doğal Düzen'in karargâhının yakınında bulunmaktan alıkoyamam - tam iki mil uzakta, Nadine."

Nadine Eve'in gözlerinin içine bakarak gülümsedi. "Anladım."

"Seni etiketlediğimde, hikayeyi bozacaksın, Nadine. Sertçe kır, genişçe kır."

"Reo'ya arama emirleri hakkında ne demiştin? Oh, evet. Lanet olası A. Sonra yayın için seninle bire bir takip, ardından seninle, muhtemelen Reo'yla, muhtemelen FBI'dan sorumlu özel ajanla Now'da tam bir bölüm."

"Anlaştık."

Nadine bardağını yere bırakıp ayağa kalktı. "Bu kadar kolay olması biraz hayal kırıklığı yaratıyor."

"Biliyorum, değil mi? İnsanlar bunu anlamıyor." Eve gülümsedi. "Şu anda, bu yerde, Nadine, Reo söyledi. Sen harikasın."

"Peki, peki, övgülerimi alıp sizi yalnız bırakayım. Bir şey var ve bu odada, yani kayıt dışı. Bu gece onlara gerçekten vuracak mısınız?"

"Bakıyorum. Çok fazla koordinasyon gerekiyor, bu yüzden sıfır yüz civarında bir yerde olmasını umuyorum."

"Tamam o zaman, övgülerimi alıp biraz kestirmek için eve gidiyorum. Sen de biraz kestirsen iyi olacak gibi."

"Birkaç kafes doldurduktan sonra uyuyacağım."

"Sonra, Peabody, kim mag görünüyor ve mag yeni kazılara sahip olacak. Etiket bekleyeceğim."

"Kilo verdiğimi fark ettiler."

"Tanrım, Peabody, tabii ki fark ettiler. Onların gözleri var."

"Fark ettiniz mi?"

"Benim de gözlerim var."

"Hiç söylemedin." Peabody kollarını havaya kaldırdı. "Yani, tam bir beden!"

"Eğer bu konuda yorum yapsaydım, bu konuda konuşmak isterdin. Şu anda yaptığın gibi."

"Bu doğru. Bunu inkâr edemem. Yeni pantolonları ve yeni kazıları bir kenara bırakıyorum. Benden kazmamı istediğiniz veriler hakkında onlara bilgi vermemi istemediniz."

"Reo'da yeterince var. Anlaşıldı. Bu verilerden insanlar için ödeme yapan üyelerin isimleri var. Onları araştır, beni kopyala. Tribeca bloğundaki tüm sakinlerin isimlerini ve verilerini istiyorum."

"Onu da mı vuruyoruz?"

Eve panodaki Gina ve Zoe'nin fotoğraflarına baktı. Onlar gibi kaç tane daha olduğunu merak etti. "Ona da bakıyoruz."

"Daha fazla arama emrine ihtiyacımız olacak."

"Bir kez daha mı? Siktiğimin A'sı." Hareket etmelerini işaret etti. Geri dönerlerken, "Bana ver, Reo ve o arama emirleri için azaltayım," diye devam etti. "Eğer yardıma ihtiyacın varsa, bir üniforma bul. Carmichael ve Shelby'yi rahatlatmak için şimdi iki kişi seç. Onları geri çekiyorum."

Doğruca ofisine gitti ve Peabody'nin verilerine erişmek için oturmadan önce kahvesini içti.

Her şeyi Reo'ya yüklemek yerine, arama, tutuklama ve her ikisini de haklı çıkaracak şekilde parçalara ayırdı.

Memur Carmichael ile temasa geçti - artık her zamanki tükürük ve cilası.

"Şahıs şu anda ofisinde efendim. Rehabilitasyon merkezine gitti, içeride yaklaşık bir saat geçirdi, dönüş yolunda ev kontrolü olduğunu düşündüğümüz iki durak yaptı. Tayland yemeği almış ve ofisine geri dönmüş."

"Dayanın. Bulunduğunuz yere yardım gönderiyorum. Onlar geldiğinde Shelby ile buraya dönmenizi istiyorum. İhtiyacınız varsa yiyecek alın. Uzun bir gün olacak."

"Anlaşıldı efendim."

Peabody'den daha fazla veri beklerken, Huffman'ların tıbbi kliniği hakkında bilgi topladı ve

Doğal Düzen laboratuvarı. Web sitelerinde birkaç doktor ve teknisyenin isimleri ve nitelikleri listelenmiştir.

Koşmaya başladı, Reo'ya daha fazla bilgi pompaladı.

Gerçekten büyük bir karınca yuvası, diye düşündü ve evet, dağılımda bazılarını kaybedeceklerdi. Ama doğru oynarlarsa, yığınları, etkileyicileri ele geçirecek ve düzenin belini kıracaklardı.

Nadine ve medyanın geri kalanı bu işe dişlerini geçirdikten sonra?

Oyun bitti.

Teasdale kapıya geldiğinde başını kaldırıp baktı.

"Özel Kalem'deki toplantıya katılmamı isteyen notunuzu aldım."

"Çok yardımcı olur."

"Şimdi oraya gidiyorum." Teasdale her zamanki gibi sakinlik ve verimlilik yayıyordu. "Ajan Conroy çiftlik sistemiyle ilgili elimizdeki bilgileri en kısa zamanda size gönderecek. Size büronun bu operasyonda NYPSD ve Interpol'e katılmaya tamamen hazır olduğunu söylemekle yetkiliyim. Büro sizin katkılarınızı memnuniyetle karşılayacak ve sizinle koordinasyon içinde olacak olsa da, tarikatın çiftlik sistemine dahil olan birden fazla eyalet ve yetki alanı göz önüne alındığında, bu operasyonun bu alanını biz alacağız."

"Bu sadece benim ya da bu departman için sorun değil, ben buna güveniyordum. Tek uyarım zamanlama. Zamanlamayı koordine etmek zorundayız."

"Çok iyi anlaşıldı. Soru: Bu çok kurumlu, küresel, çok silahlı operasyonu bu gece başlatmayı gerçekten planlıyor musunuz? Esasen saatler içinde mi?"

"Ana vuruşlar için yaklaşık on, on bir saat, evet. Şimdi olmalı Teasdale. Eğer gecikirsek, biz tepeyi vurana kadar pek çok karınca tepeyi terk etmiş olacak. Mancini ve Metcalf'ın kurtarılmasını daha fazla gizli tutamayız, bu yüzden bugün Tribeca'daki bloğu vurmaliyiz. Polisler Piper'ın suç mahallindeydi. Sadece zamanımız var çünkü mahallenin kadınları iletişim kuramıyor, ama işten eve gelen bir kişi ya da

"Başlamadan önce patlatmak için merkeze nasıl haber ulaştıracağımızı düşünüyoruz."

"O blokta gözün var."

"Ben yaparım. Gelen ya da giden herkes alınıyor. Ama sonsuza kadar tutamayız."

"Yine anlaşıldı. Bürolar ne de olsa bürokrasidir ve doğaları gereği çarkları yavaş döner."

Eve, Teasdale'in FBI kıyafeti içinde bir bürokrat gibi görünebileceğini ve aslında öyle olabileceğini düşündü. Ama Eve onun aynı zamanda sağlam bir kanun uygulayıcısı olduğunu da biliyordu.

"O tekerlekleri hızlı hareket etmeye ikna ettiğin için minnettarım." "Bunda payım olduğu için memnunum. Ve zaman açısından ve hızlı olursanız, işinize dönmenize izin vereceğim."

Roarke içeri girdiğinde Eve o işe dalmıştı.

"Karargahta ihtiyacın olan şey bende."

"Hepsi mi?"

"Yerleşkenin drone ve uydu görüntüleri, çeşitli planlar - böyle bir yer bile bina kurallarına, prosedürlerine uymalıdır. Bunlarda elbette bildirilmeyen değişiklikler olabilir, ama siz bunu anlayacaksınız. Ve sanırım güvenlik sistemlerinin şemaları bende olduğu için daha fazlası da var."

"Senin, değil mi?"

"Evet, öyle ve hiçbir masraftan kaçınmamışlar. Bir bütün olarak görmek için burada biraz kısıtlısiniz, ancak bunu ayarlayabilirim."

"Bunu konferans odasına götürelim. Reo'nun elinde bir yığın arama emri var" dedi. "Teasdale orada toplantıda ve bana FBI'ın işin içinde olduğunu ve çiftlik sistemindeki vurgunları halledeceğini söyledi. Po'da, rehabilitasyon merkezinde ve Tribeca bloğunda polislerim var."

"Yoğun bir gün. Dawber ve Metcalf'tan gelen elektronik cihazlar evde ve titizlikle inceleniyor. Ben bu bölgedeydim, bu yüzden size tam olarak söyleyemem ama şu anda EDD'de çok fazla hareket ve çok fazla gazlı tüketim var."

"Bu iyiye işaret."

"Bunu ayarlamam için bana bir iki dakika ver. Yemek yedin mi?" diye sordu.

"Hamburger yedim."

Durakladı ve hafifçe sinirlenmiş görünüyordu. "Hamburger mi? Otomattan o çok şüpheli sandviçi yemeden önce bunu neden düşünmedim?"

"Çok iyi burger. Kahve ister misin?"

"Bir tanker dolusu içtim ve çoğu polis kahvesi. Su alacağım, teşekkürler."

Kendisi suyu tercih etti.

"İşte drone görüntüleriniz. Bence uydu görüntülerinden daha iyi."

Onları ekrana getirdiğinde, ellerini ceplerine sokup inceledi. "Büyük bir yer."

"Kırk iki dönümden biraz daha fazla. Ana ev gibi bazı binalar satın alındığında zaten oradaydı. Burada gördüğünüz daha küçük evler de öyleydi."

Lazer işaretleyici kullanmış.

"Küçük bir mahalle gibi. Personel lojmanları, üst düzey personel. Şu az katlı apartman tipi binalar, onlar çalışanlar için. Her yerde yol var, şu tarım alanı hariç. Bunlar inek mi? Neden hep inekler var?"

"Süt, tereyağı, peynir, sanırım."

"Bunun için çiftlik sistemleri var ama evet, kolay erişim. İddiaya girerim eğitim için de. Her alanda antrenman yapmalısınız. Apartmanlar, evler burada ve burada da. Ayırıştırılmış, olan bu. Bölümleriniz var. Beyaz, siyah, Asyalı, Hispanik, bunun gibi ve hepsi ana evin ihtişamından oldukça uzakta. Doğudaki ormanlar ana evin arazisini ve bahçelerini koruyor."

Daha da yaklaştı. "Tamam, tamam, ormanın içinden akan bir dere ve şapel tipi bir bina var. Diğer binalar-tıbbi binalar, okullar."

İşaretçi için elini uzattı.

"Orada ve orada ve orada-okullar, öğrenciler gördük."

Oyun alanları. Bahse girerim bir çeşit depolama binaları

-Şu yükleme rıhtımlarını görüyor musun? Oradan malzeme getiriyorsun.

Onları içeri al, böl. Çok bağımsız, çok düzenli. Nedir bu? Burası Wilkeyville. Kendi kasabası, belediye başkanı, şerif ve yüce hükümdar."

"Planlarda daha fazla ayrıntı var. Bir göz atalım."

Ana ev, üç kat, beş yatak odalı süitler ve ikinci katta iki ev ofisi, alt katta mini mutfak, tam banyo, misafir odası bulunan bir medya merkezi olarak faturalandırıldı. Üçüncü katta bir bonus oda, iki yatak odası, iki tam banyo yer alıyor. Yemek odası, kahvaltı odası, mutfak, oturma odası, çalışma odası, tuvalet, büyük kiler ve çamaşırhane ana katta.

"Medya merkezi, belki ve bahse girerim saçma medyasını kaydetmek için bir kurulum. Ama bonus odasıymış, hadi oradan. Burada yazmıyor ama bahse girerim şirket çalışanlarını orada tutuyordur. Yatılı personele ihtiyacı var. Ya gece yarısı bir şeyler atıştırmak isterse? Bir kadın bununla ilgilenmeli."

Personel lojmanlarını, çıkışları, çıkışları, eğitim komplekslerini, tıbbi tesisi, yükleme iskelesi olan depoyu gözden geçirdi. Sonra bir sonraki binada durmak için elini kaldırdı.

"Daha fazla depo olmasına imkan yok. Yükleme rampası yok ve kapılar yeterince geniş değil. Tam bir bodrum katı var, ne için? Ne için olduğunu söyleyeyim."

İçindeki öfkenin yükseldiğini hissetti ve onu sertçe, kasıtlı olarak bastırmak zorunda kaldı. Duyguların beklemesi gerekiyordu.

"Burası kaçırdıkları insanları tuttukları yer. Pencere yok, planlarda tek bir pencere bile yok. Ben kuruyor olsaydım, böyle yapardım. Penceresiz, çıkışlar ve kaçış yolları sınırlı. Laboratuvarınız, şok terapiniz ve testleriniz bodrumda olsun. Oraya bir sürü parmaklıklı oda sığdırabilirsiniz ve personelin buluşabileceği ya da mola verebileceği, geri dönüp birisine şok çubuğuyla vurmadan önce öğle yemeği yiyebileceği bir yer.

"Orası hapisane."

"Bu konuda sana katılıyorum."

Onu tanıdığından, öfkesini sadece hissetmekle kalmamış, aynı zamanda paylaşmıştı da. Ve onu tanıdığı için ses tonunu onunki kadar soğuk tuttu.

"Depo olarak verimli bir şekilde hizmet vermek için diğer her şeyden çok uzakta sıkışmış durumda," diye ekledi. "Güvenlik sistemindeki şemalar da hapishanenin ağırlığını artırıyor."

"Onları yukarı getir. Sanırım gözlerim kanamak üzere." Gözlerini kapattı ama tekrar açtığında hâlâ bir sürü çizgi, grafik, anlaşılabilir terim ve şekil görüyordu. "Ben kahveye dönüyorum."

"Size orada katılacağım ve bunu size açıklayacağım. Duvarları ve hapishane binasını kaplayan daha çok şey var, ana evde daha çok şey var ve bu böyle devam ediyor. Bu çok karmaşık ve kapsamlı bir sistem. Her yerdeki alarmlara ek olarak, bazı alanlarda hareket sensörleri var, herhangi biri sistemi bozmaya ya da hacklemeye kalkışırsa uyarı veriyor."

"Tamam."

"Oh, dahası da var." Eğlenceli bir oyuna başlamak üzere olan biri gibi neşeyle söyledi. "Işıklar, sirenler. Duvarlar bir çok sistemiyle donatıldı. Bu ve daha fazlası, herhangi bir insan ya da droid devriyesinin üzerinde ve ötesinde olacaktır."

Ona kahve uzattı. "Yapacağımız şey şu. Sistemi biliyorsunuz."

"Gerçekten de öyle. Ya da daha doğrusu sistemler, çünkü iç içe geçmiş ve katmanlar halinde birleştirilmiş üç sistem var. Çok iyi yapılmış."

"Bana her şeyi açıklamayacaksın yoksa bir ay boyunca burada kalırız. Yapacağın şey, buna -sistemlere- ve ana eve, sanki içinde zilyon tane sıcak beyaz elmas varmış ve sen onları istiyormuşsun gibi bakmak. İçeri nasıl gireceğini bulacaksın, bu binaların her birine ulaşacaksın ve hepsini çalacaksın."

Dudakları yavaşça kıvrıldı. "Peki o zaman, bu eğlenceli olmaz mıydı?" "Burada sadece sen ve ben varız, as. Zayıf noktaları bul ve hırsız olmak."

Şemaları inceledi ve gülümsemesi daha da yayıldı. "Bunu yapabilirim."

Başlamadan önce 'link'i işaret verdi. "Ah, bu da mükemmel. Ada topluluğunun güvenlik şemaları ve planları elimde."

"Bunları almak için nasıl zaman buldun ve burada neler oluyor?"

"Delegasyon. Summerset -hırıldanma- bu işi halletti."

"Hırlamak istiyorum ama yapamam çünkü ona ihtiyacımız var. Nasıl oldu da

Bana söyleme." Bu düşünceyi bile çabucak aklından uzaklaştırdı. "Sadece Whitney'e gönder. O Abernathy'ye ulaştırır, biz de çok fazla soru sormamalarını umarız."

"Gerekirse her zaman uygun bir cevap vardır. Tribeca'daki blok aslında Doğal Düzen tarafından inşa edilmediği için Feeney'nin ekibinin o planları aldığını bilmek sizi rahatlatacaktır. Yine benim sistemim, böylece güvenliğe erişim kolay olacak. Kısa süre içinde elinizde olacak.

"Şimdi." Omuzlarını yuvarladı. "Sıcak beyaz elmaslar, değil mi?"

"Zilyonlarca."

"Onları her zaman sevmişimdir." Bilgisayarlardan birinin başına oturdu, kollarını sıvadı. Saçlarını arkadan bağladı. "Eğer inşa edebiliyorsam, yıkabilirim de. Her şey duvarlarla başlar."

Neredeyse tüm kariyerini bir cinayet polisi olarak geçirmişti. İşin içinde cinayet olmadığı sürece hiçbir zaman usta bir hırsızın peşine düşmemişti. Ve bırakın birden fazla binayı, yüksek güvenlikli bir binada hırsızlık planlamanın nasıl bir şey olduğunu hiç düşünmemişti.

Görünüşe göre en azından bir kısmı matematik içeriyordu. Ona gerçekten büyük matematik gibi görünen, kalkülüs veya fizik gibi.

Başı ağrımadan önce onu bu işle baş başa bıraktı. Diğer bilgisayarı aldı ve kendi hesaplamalarına, çoklu işlemlerin, zamanlamanın ve koordinasyonun çıplak taslağına başladı.

Hepsi de Roarke'un onları duvarın üzerinden, içinden ya da etrafından geçirdiğini varsayıyor.

"Bu kadar o zaman."

Yukarı baktı. "Ne? Var mısın?"

"Bu duvar ve ona bağlı tüm uyarılar, alarmlar, caydırıcılar ve benzeri şeyler. Orada bir giriş kapınız var ve en iyi çözüm onu kapatmak olacaktır. İletişimini ve elektriğini kesin. Eğer içerde bir muhafız ya da muhafızlar varsa, onlarla uğraşmak zorunda kalacaksınız."

"Bunu yapabiliriz."

"Şimdi buraya bakın. Duvarı aşmak için en iyi olduğunu düşündüğüm bölgelerin altını çiziyorum. Tırmanmak seçenekler arasında en iyisi olacak, en azından geçit evindeki kapıyı yeniden etkinleştirene kadar. Ama ben olsam çok az sayıda kişinin içeri girmesini isterdim. Diğer bölgeleri kapatmaya başlamadan önce içeri girip çıkmak isterim. Bunun katman katman, sektör sektör yapılması gerekiyor."

Olayı anlamak için onun matematiğini anlamasına gerek yoktu. "Biri e-polis olmak üzere en fazla iki-üç kişilik diğer ekiplere seviyeleri nasıl indireceklerini gösterip donatabilir misin? Eğer sen ve ben buraya gidersek."

"Sen ve ben mi?"

"Bu doğru. Biz buradan gideceğiz, ön kapıdan, giriş kapısıyla ilgilenip devam edeceğiz. Diğer ekipler sizin belirlediğiniz noktalardan geçecek. İçeri doğru ilerlemeye başlayacağız, ilerledikçe her şeyi kapatacağız."

"Pekala, anlıyorum. Ekibimi her zaman çok küçük tuttum, diyebiliriz, bu yüzden bunu genişletmek için ayarlayacağım."

"İlk etapta kaç kişiyi içeri alabileceğimize, bu katmanları ne kadar süreyle kapatabileceğimize ihtiyacım var; böylece her alana yayılabiliriz. Benim odak noktam şüpheli hapisane ve ana ev. Ama hepsini vurmamız gerekiyor."

"Bırakın nasıl olacağını ben çözeyim, sonra size sayıları ve saatleri veririm."

Operasyonunu ete kemiğe büründürmeye yetecek kadar şeyi vardı. Evet, artık ete kemiğe bürünebilir, görmeye başlayabilirdi.

Bir fosforlu kalem kullanarak, seçtiğı gedik noktalarından farklı rotalar denerdi, binaları atamaya başladı ve

Sistem kapandıkça yedekler devreye giriyor.

Roarke katmanları kırdıkça o da zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordu.

Ayağa kalktı, bir elini onun omzuna koydu, sonra başının üstünü öptü. "Sanırım buldum. Biraz daha rafine etmem gerekecek ama size bazı zamanlar ve sayılar verebilirim."

"Ben alırım."

"Giriş noktasından itibaren, her ekip -her biri iki kişi olacak ve üç kişilik bir e-adam olacak- kesinlikle duvardan en fazla on beş metre uzağa gitmeli. On beş adım ve bir santim giderseniz, hareket dedektörleriyle bir sonraki katmanı harekete geçirirler."

"Anladım."

"Bu noktadan itibaren, bir sonraki bölümü aşağıya indirmeleri, elimdekinden daha fazla tıraşlayamazsam, yaklaşık dört dakika sürecektir. Her seferinde 15 feet, Eve. Daha fazla değil, bir parmak bile fazla değil."

"Yavaş ve istikrarlı."

"Evet, yavaş ve istikrarlı. Bir ekip bu apartmanlara, bu evlere, bu binaya ulaştığında nereye gittiğini görüyor musunuz?"

Yavaşça küçülen bir daire. "Evet, evet, yavaş ve istikrarlı bir şekilde çalışıyorum."

"Sıkışmayı ayarlayabilirler. Belirli binalardaki sistemleri kapatacak bir dizi kod çalıştırmalarını sağlayabilirim - yani o e-polislere sahip olmalısınız -."

"O zaman arkalarından destek gelirken hareket etmeye, sıkışmaya ve kapanmaya devam edebilirler."

"Bu sizin hesaplamanız gereken kısım." "Ve bunu yapabilirim."

"Bu devriyeleri etkilemez."

"Bunu halledeceğim, devam edin."

"Her binanın kilitleri olacak ve bunlar da başka bir dizi kod gerektirecek."

"Tamam."

"Tahmin edebileceğiniz gibi, hem hapishanenin hem de ana evin daha fazla katmanı var."

Beklediği gibi başını salladı. "En iyi e-man hapishanede, sen ve ben de ana binada. Bir saatten fazla sürecek, kapatılması ve indirme ekiplerinin harekete geçmesi iki saate yakın sürer."

"Bunun üzerinde çalışacağım ama hepsini bir saat ya da yetmiş beş dakikadan daha kısa bir sürede yapabileceğimizden şüpheliyim."

"Yavaş ve istikrarlı olmak benim için sorun değil. Ana ev, bulunduğu konum itibarıyla en son kapatılacak olanlardan biri olacak. Ama o zamana kadar desteğimiz olacak. İçeri giriyoruz ve şimdi de kurtarma ekipleri geliyor. Nasıl çalışabileceğimi görebiliyorum."

Düşündü. "Tüm kolluk kuvvetleri içerideyken duvarı yeniden etkinleştirebilir misiniz?"

"Bu işin kolay kısmı."

"Güzel. Karıncalar tepeden çıkamazlarsa dağılamazlar. Ve işte bir soru daha."

Kadın sordu, reddetti, kabul etti. Erkek rafine etti; kadın ete kemiğe büründürdü.

Sağlam olduğunu hissettiğinde komutanına gitti, Abernathy ile, sonra Teasdale ile, sonra Reo ile koordine etti.

20

Roarke'ın EDD'ye dönüp Feeney'le birlikte aksaklıkları gidermeye çalışmasıyla birlikte, düşünmek ve kusurları bulmak için masasına oturdu.

Botları yukarıda, elinde kahve, duvar ekranında çok yönlü operasyonunun çeşitli aşamalarını gözden geçirdi.

Baxter kapı pervazına vurdu. "İyi haber ister misin, patron?" Elinde kanıt torbaları taşıdığından, Eve botlarını masanın üzerinden salladı. "Orada bir şey var mı? Mirium Wilkey'i Ariel Byrd cinayetiyle ilişkilendiren bir kanıt var mı?"

"SebeP, araç, fırsat gibi üç çiviye ne dersiniz?" "Bunlar işe yarar. Hadi yapalım."

Çantaları masasının üzerine koydu. "Ben de katılabilir miyim?" diye sordu ve kahvesini işaret etti.

"Git." Ayağa kalktı, ilk çantanın mührünü açtı.

"Trueheart yazıyor ama bu kısmını görmek isteyeceğinizi düşündüm. Bu, evindeki bilgisayarda bulduğumuz kayıtların bir kopyası. Ses ve görüntü. On ay öncesine aitler ve bazıları, mahrem diyebiliriz. Genç ortağımın yüzü sürekli kızarabilir."

"Gwen Huffman'ın telefonundan."

"Onları tarih, saat, içerik olarak etiketlemişti; çok düzenliydi. Hiçbir şey getiremediğimiz için kayıt için orijinallerin kayıtlarını aldık. Sonuncusu Byrd'ün öldürüldüğü geceye ait. İçinde romantizm, seks, Byrd'den gelen mesajlar var.

Merit Caine ve ardından Byrd ile Huffman arasında çıkan - oldukça hararetli- tartışma. Huffman hışımla dışarı çıkıyor ve ardından onu alması için bir Rapid çağırıyor. Byrd'ün evinden birkaç blok ötede."

Daha önce ziyaretçi koltuğunun ısırığını tecrübe ettiği için ayağa kalktı ve kahvesini içti.

"Söz konusu gece için güvenlik beslemesini yirmi iki yüzden yirmi üç kırk beşe kadar sildi."

"Byrd'ü öldürmek için ayrılması, kendini temizlemek için geri dönmesi, sonra da gizlenmek için yerleşkeye gitmek üzere tekrar ayrılması. Bu konuda EDD'ye ihtiyacımız var."

"Tamamdır. Trueheart orijinal diski doğrudan aldı. O yere geri dönerse buna bakmayacağı riskini almak zorundaydık."

"Bu doğru bir karar. Feeney silinmiş verileri bulacaktır."

"Anahtar kartını saklamış, LT. Biraktık ama kaydettik. Masasının çekmecesindeydi. Byrd'le ilgili verileri bilgisayarında bulduk, kopyaladık, diski bir sonraki çantaya koyduk. Geçmiş, mali bilgileri, bağlantıları. Ve Byrd'ün dairesinin oda oda kaydını."

"Plan yapıyor. Her ihtimale karşı alanı incelemek istedim."

"Dallas, bana öyle geliyor ki Byrd'ü kaçırp Yeniden Düzenlemeye götürmenin bir yolunu arıyordu."

"Tabii ki öyleydi. Bankadaki para."

"Görünüşe göre Byrd'ü adada tutmayı planlamış. Diğer çantalarda Doğal Düzen, prosedür ve finansla ilgili daha çok şey var. Ve mali açıdan, muhtemelen bir muhasebeciye ihtiyacımız var ama bana öyle geliyor ki tam olarak para kanaması geçirmiyorlar ama sızıyorlar."

Eve başını salladı. "Roarke'un görüşüne uyuyor."

"Ve Mirium da aynı şeyi hissetti. Nasıl daha fazla gelir elde edebileceğine dair hesapları var. Gwen Huffman büyük bir faktör, şantaj."

Kaşlarını kaldırdı. "Sana tahmin etmediğin bir şey söylemiyorum."

"Bu para. Bir sonraki aşama için planlama. Şantaj daha çok sigortadır."

"Bir de kıdemli Huffman'lar var, onların vasiyetinin bir kopyası da onda. Adam bulma yöntemleri, isimler, yerler hakkında belgeleri var. Po'yu ve Michael J. Harstead'i rehabilitasyon merkezinde besleyici olarak tutuyor. Good Samaritan Barınağı'nda da Denise Wexford adında bir kadın var."

"Onları alacağız, hepsini. Daha birkaç saat var ama hepsini alacağız."

"Aile cephesinde mi? Kardeşleri hakkında dosyaları var. Büyük olanın üyelik fonuna para yatırdığına ve diğerinin de LC'lerden hoşlandığına dair kanıtlar var. En küçüğüne Annemin Sahte Çocuğu diyor, yani onun üvey kardeşi olduğunu biliyor ve eşcinsel olduğuna dair kanıtlar biriktiriyor."

"Plan yapıyor. Bir darbe için zemin hazırlıyor."

"Bir miktar uyku ilacı var. Ağır ilaçlar, sıvı formda, büyük miktarda. Hepsi Oliver Huffman tarafından reçete edilmiş."

"İşe alma aracı."

"Şerefsizler."

"Evet, piçleri yakaladık, Baxter."

Ekranına ve sıcak noktalarıyla birlikte yerleşkenin görüntüsüne baktı. "Bu gece gidiyor muyuz?"

"Bu gece gidiyoruz. Operasyonun bizim tarafını holoroom'da bir tur attıracağım, sadece yapabildiğim yerleri sıkılaştıracam. Hazır olun."

"Oh, öyle doğmuşsun, Loo."

21

Dönüşünü aldı, diğer takımları, yedekleri, indirmeyi ve zamanlamayı programladı. Roarke'un dört dakikalık gecikmesini dört saniyeye indirerek, hızlı bir şekilde çalıştırabilirdi

-Sonra bilgisayara gerçeklik zamanını hesaplatın.

Her geçişte öncelikleri sıraladı ve yeniden sıraladı.

Görünürdeki açıkları kapattığından emin olunca Whitney'e bilgi verdi ve onun da onayıyla Lowenbaum ve Tribeca'yı SWAT ekibi halledecek.

İlk aşama.

Lowenbaum'la birlikte operasyonun bu alanındaki zamanlama ve hareketler üzerinde çalıştı.

"Bir sürü çocuk, Lowenbaum."

Bloğun holo maketinde durduklarında başıyla onayladı. Her evde yaşayanların isimlerini ve reşit olmayanların sayısını programlamıştı.

"Anlaşıldı. Seçtiğiniz Çocuk Hizmetleri temsilcilerini hattın arkasına yerleştireceğiz ve çocukları güvenli bir yere götüreceğiz. Bu temsilcilerden emin misin?"

"Onları An Didean'ın başkanından aldım. Rochelle sağlam biri ve bu üç kişiyle çalıştı. Bloktaki kadınlardan bazıları Dochas'taki iki kadın gibi, bazıları da Barbara Poole gibi olacak. Orada olmak istemeyenler bile direnebilir ya da kaçabilir. Bazıları şok cihazları takılıysa ya da çocukları takılıysa kaçamayabilir."

Eve'le birlikte Lowenbaum holo bloğunda bir aşağı bir yukarı yürüdü. "Bunun için Roarke'ın bize yaptığı etkisizleştirme cihazımız var, Dallas. Şimdiye kadar tüm işi sen yaptın, hatta hedef evleri direniş olasılığına göre listeledin. Biz halledeceğiz

geri kalanı."

"Eğer varsa yetişkin erkekler ayrılmalı ve kontrol altına alınmalıdır. Bazılarının silahı olabilir, çoğunun da telsizi vardır. Elimdeki veriler erkek sakinlerin tamamının olmasa da çoğunun bu gece yerleşkede olması gerektiğini gösteriyor. Ama-"

Ona baktı. "Bana ve benimkine güven."

"Yapmasaydım burada olmazdın. İletişim olasılığı nedeniyle seni bu işe dahil etmek zorundayım. Diğerlerine geçmeden önce bu bloğun kapatılması gerekiyor."

Daha önce birlikte çalıştıkları için onun düşünce yapısını biliyordu. "Ve aynı anda iki yerde olabilmeyi çok istiyorsun, böylece burada bir sonraki koordinasyonu yaparken bu takside olabilirsin."

"Aynı anda yaklaşık on yer olsun." Sonra tıslayarak nefes verdi. "Operasyonların her birinde en iyi insanlar, en iyi polisler var. Yani... bırakıyorum, Lowenbaum. İyi avlar."

"Aynısı senin için de geçerli. Seni her şeyden haberdar edeceğim."

Adam gittiğinde saati kontrol etti. Holo'yu kapatarak konferans odasına geri döndü.

Peabody ve Roarke'ı çoktan hazırlanırken buldu.

"Benden önce davranmışsınız."

Peabody, "Aynı anda yaklaşık altı düzine şey yapıyorsun," dedi. "Biraz yardımla bu işi halledebileceğimi düşündüm."

"Minnettarım." Roarke'ın bilgisayara taktığı cihaza kaşlarını çatarak baktı. "Nedir o?"

"Taşınabilir bir holo."

"Onlardan bir tane var mı?" "Getirttim."

Kahretsin, diye düşündü, orada sadece Peabody vardı. Roarke'a doğru yürüdü, kollarını ona doladı.

değerli bir an. Peabody "Ah" deyince de geri adım attı.

"Ağzını sıkı tut. Lowenbaum ve ekibi şimdi yola çıkıyor. FBI yerleşkenin hemen ötesinde bekliyor. Dışarı çıkan olursa, onları yakalarlar."

Gözlerini ovuşturmaya başladı ama zımpara kağıdı gibi hissettiğinden ellerini tekrar bıraktı. "Huff-man, Po, Harstead, Wexford ve diğerlerini yakalamak için hazır ekiplerimiz var. Özel Kurbanlar'dan destek aldık ve bu baskınlar için Dedektif Strong ile ortağını Yasadışılar'dan getirdim."

Roarke ona bir bardak uzattığında durakladı. "Nedir bu?"

"Bu bir protein içeceği ve çikolatalı. Bu konuda sızlanmayın."

"İyi. Rochelle bana tanıdığı ve kefil olduğu CPS temsilcilerinin isimlerini verdi. Lowenbaum'la birlikteler. Karargâha yapılan saldırıyı daha fazla destekliyorum."

"Dochas, barınma ihtiyacı olan kadın ve çocukları kabul etmeye hazırdır."

Tekrar Roarke'a baktı. "Odaları var mı? Çok fazla olabilir."

"Yer açacaklar. Ve ne zaman ve gerekirse, diğer güvenli evlerle düzenlemeler. Bunu onlara bırakın. Moira sistemi biliyor ve onlar da çalışacaklardır."

"Peki, tamam." Hiç düşünmeden içti ve sonra itiraf etmek zorunda kaldı: Fena değil. "Abernathy ekiplerinin sağlam olduğuna yemin ediyor. Hava ve deniz desteği alacaklar ve ben yeşil ışık verene kadar beklemeyi kabul ettiler. Çiftlik ekibindeki FBI da aynı şekilde."

Şimdi volta atıyor ve içiyordu. "Bu daha sorunlu. Birden fazla eyalet ve bölge içeriyor ve çok dağınık. Çok fazla açık arazi var. Hava desteği de var ama... Hepsini yakalayamayız. Hepsini yakalama ihtimalimiz düşük."

Roarke ona, "Ve temelde sırtlarındaki gömleklerle koşacaklar," diye hatırlattı. " 'Her şey dağılıyor; merkez

tutamaz.' Bu Yeats'in sözü ve bunun için de geçerli. Merkez olmayacak, Eve. Ve düzen dağılır."

Ama ona gitti. "Yapamadığınız bir şeyi başkalarının kontrol etmesi çok zor."

"Sağlam polisler."

"Bunu unutma. Ve işte sizinkilerden bazıları geliyor."

O katı polisler içeri girdi ve Jenkinson kravatıyla birlikte doğrudan kadının yanına geldi. Elini uzattı.

Şaşkınlıkla elini salladı. "Tamam, ne için?"

"Whitney, Cobbe'de çalışan her birimiz için takdirnameler hazırladığınızı söylemek için çalışma odasına uğradı. Bu önemli, Teğmen."

"Bunu hak ettiniz, Dedektif."

"Önemli," diye tekrarladı ve oturmaya gitti.

"Gerçekten önemli," diye ekledi Peabody.

"Teşekkürler."

"Bu mutlu enerjiyi bu brifinge ve ötesine taşıyın. Holo şeyini çalıştırabilir misin?"

"Şey..."

"Ben hallederim." Roarke Peabody'nin omzuna bir şaplak attı. "Tabii ki tam boy olmayacak," dedi Eve'e. "Ama ölçekli olacak. Ve o burada olduğu için ekranı McNab çalıştıracak."

"Bu işe yarar. Ben gidiyorum-"

Dikkat kesildi. "Şef."

Polis Şefi Tibble, Whitney'le birlikte içeri girdi. Koyu renk takım elbisesi içinde uzun boylu ve zayıftı. "Gözlemlemek ve gerektiğinde her türlü yardımı sunmak için buradayım Teğmen. Bu operasyona ben de katılacağım."

Yüzü bir anda kararırken dudakları hafifçe kıvrıldı. "Yerleşkenin dışında, komutan, APA Reo ve diğer desteklerle birlikte."

"Desteyiniz ve yardımınız için çok teşekkür ederiz efendim."

"Yolunuza çıkmadığım sürece," diye bitirdi. "Operasyon planlarınızı inceledim, Teğmen. Çok cesur, çok kapsamlı. Hadi işe yaramalarını sağlayalım."

Jenkinson gibi o da oturmak için uzaklaştı.

Eve, Mira'yı fark etti. "Tanrım, sakın bana bunu yapmayı planladığını söyleme?"

"Elbette. Bazı mahkûmların tıbbi ve duygusal açıdan acilen değerlendirilmesi gerekebilir." Eve'in kolunu okşadı. "İhtiyaç duyulana kadar yoldan uzakta olacağım."

Bırak gitsin, dedi kendi kendine. Bunun dışında her şeyi bırak.

Teasdale, Conroy, Reo, Reo'nun patronu ve diğerlerini bekledi.

Ve menüsünde hâlâ odanın klimasının olduğunu çok geç fark etti. Kahve zengin, karanlık bir nehir gibi akıyordu.

"Oturun ya da ayakta durun ama sessiz olun. Interpol'den Müfettiş Abernathy ve Jonas ile FBI'dan Özel Ajanlar Clyburn, Reese, Monica, Rosen-croft ve Paulson konuşmacı olarak yer alıyor. Her adımda onlarla koordinasyon halinde olacağız."

"Teğmen Lowenbaum ve ekibi şu anda Tribeca'daki blokta toplanırken, Özel Ajan Teasdale'in Connecticut'taki yerleşkenin dışında ayrılan herkesi almak üzere ajanları var. Bu sayede merkezle, adayla, çiftlik sistemiyle ya da New York'ta ve başka yerlerde yakalanacak deneklerle her türlü iletişim kesilmiş olacak."

"Bu büyük ve çok yönlü bir operasyon. Adım adım ilerleyeceğiz."

Strong ve diğer dedektiflerle birlikte baskınlardan ve bu yerleri takip edecek arama ekiplerinden başladı. Interpol ve FBI'a kendi bölgeleri hakkında bilgi verdi.

Ve telsizine cevap vermek için uzaklaştı.

Onlar toparlanırken tekrar içeri girdi.

"Teşekkür ederim. İlk aşama olan Tribeca tamamlandı. Blok ve sakinleri kontrol altına alındı." Tezahüratı bekliyordu -kendi içinde de bir tezahürat hissetti- ve buna izin verdi.

Teasdale bir elini kaldırdı. "Yerleşkeden ayrıldıktan sonra iki erkek şahıs gözaltına alındı. Sorgulanmak üzere FBI merkezine götürülüyorlar."

"Şimdiye kadar çok iyi. İşte sırada ne var.
Roarke?"

Yerleşkenin holo'su Eve'in ayaklarının dibinde yayıldı ve çok sayıda mırıltı aldı.

"Güzelmiş." Feeney sırttı ve kahvesini höpürdetti.

"McNab, ekranda."

Lazer işaretçisini eline aldı. "Bu noktalardaki duvarları kıracağız. Her birinde bir e-polis ve bir dedektif ya da üniformalıdan oluşan birer ekip olacak. Roarke ve ben kapıya gideceğiz ve eğer başarılı olursak, diğer gedik açma ekiplerine emir vereceğim. Her e-polis bir el cihazı taşıyacak ve kod devreye girdiğinde güvenlik sistemini on beş metrelik bir alan için kapatacak - bir milimetre daha fazla değil yoksa sistem alarma geçecek. Kodun bir sonraki on beş metrelik alan için tekrar gönderilebilmesi dört dakika sürecektir."

Roarke ona, "İki dakika on saniye kaldı," dedi. "İki dakika, on."

Ve onları her adımda çalıştırdı, ekipleri ihlal noktalarına, desteğe, belirli hedeflere ve indirmelere atadı.

"Hedefleri vurduğumuzda, Yüzbaşı Feeney telsizleri bozacak ve geçidi açacak. İçeri girip yerimizi almadan bunu yapma riskini alamayız. Telsizleri bozduğunda, Interpol ve FBI yeşil ışık yakacak. New York'taki ve başka yerlerdeki ekipler hedeflerini vurur."

İşe yarayacağını düşündü. Zamanlama doğruydı, her şey işe yarayacaktı. "İhlal, yedekleme ya da indirme ekiplerinde olmayan hiç kimse güvenli ve kontrol altına alınana kadar yerleşkeye giremez. Gerekirse tıbbi personel için istisna.

"Hapishane olduğuna inandığımız yerde tutulan herkesin serbest bırakılmasını ve güvenli bir yere götürülmesini istiyorum. Bu yüze bakmanızı istiyorum. McNab, Foxx'u getir. Ella Alice Foxx, bana bir mesaj ileterek büyük bir risk aldı. Onu kaçırdılar, kesinlikle işkence ettiler, iradesi dışında tutuluyor. Onun yüzünü hatırlayın. Onun gibi başkalarının da olacağını unutmayın.

"Sorular?"

Bir sürü vardı. Cevap verdi ya da Feeney, Teasdale veya Reo'ya attı.

Sorular azalınca, o da toparladı.

"Herkes -ki buna bu operasyon sırasında yerleşkenin dışında kalanlar da dahil- çelik yelek giyecek. İçeri giren herkes siyah giyecek, gece görüş gözlükleri olacak. Herkesin kulaklıklı telsizleri ve kayıt cihazları olacak. Bunun her adımı kayıt altında olacak. Daha önce de söylediğim gibi, içeride ne kadar silah olabileceğini bilmiyoruz. İnsan ya da droid silahlı devriyeleri olup olmadığını henüz bilmiyoruz. Hızlı etkisiz hale getirmek için bayıltıcılar orta seviyede. Çok gizli çalışacaksınız."

Saatini kontrol etti. "Bileşik ekipler, yirmi üç buçukta Garaj Katı Bir'de buluşun. Donanımlı olun, hazır olun, hazır olun. Bu arada, yapabiliyorsanız biraz raf zamanı ayırın. Dağılabilirsiniz."

Shelby aceleyle ona doğru koştu. "Beni merkezdeki destek ekibine aldın."

"Bu doğru. Bununla ilgili bir sorunuz var mı?"

"Hayır, efendim!" Gerçekten de dikkat kesildi. "Bu birimde geçirdiğim sınırlı süre içinde bu operasyonun bir parçası olmayı beklemiyordum. Teşekkür ederim, Teğmen."

"Her şeyi berbat etme, iyi olacaksın."

"Bu benim mantram olacak. Daha önce sormak istemediğim bir sorum var efendim."

"Git."

"Sence Gwen tüm bunları biliyor muydu? Yani insan kaçakçılığını, işkenceyi, tecavüzleri, köleliği?"

"İşkencenin bir kısmını kendisi de yaşadı. Evet, biliyor. Onun için kendi rahatından ve konumundan başka hiçbir şey önemli değil. Muhtemelen bunu kanıtlayamayız ama o biliyor."

"Onun hakkında asla böyle düşünmezdim. Onu artık gerçekten tanııyorum, ama-teşekkür ederim, Komiser."

"Biraz ara verin. Ve zinde kalın."

"Yapacağın şey bu mu?" Oda boşalırken Roarke sordu. "Biraz dinlenmek mi?"

"Bunun için çok fazla işim var. Peki bunu neden söyledim?" Şaşkınlıkla bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bir insan neden ateşe demir atar ki?"

"Onları sıcak tutmak için, diyebilirim."

"Oh." Düşündü. "Pekala, bunu kabul ediyorum. Ütülerimi sıcak tutmam gerekiyor. Çok heyecanlıyım," diye ekledi o itiraz edemedi. "Ve Lowenbaum'dan bilgi almam gerekiyor. Mirium Wilkey hakkında daha fazla bilgi edindim ve onunla ve babasıyla yapacağım görüşmeler için hazırlanmam gerekiyor. Bu gece. Sıcak demir, o zaman saldırırsın, değil mi?"

"Gerçekten de öyle."

"Eşyalarımı almam lazım. Senin de öyle. Siyah ve diğer ayakkabılar için Talepler bölümüne gitmelisin ve-"

Roarke parmağıyla dudaklarına dokunarak onu durdurdu. "İkimiz için de uygun bir şeyler getirteceğim. Senin polis dükkanından alabileceğim şeyleri giymeyeceğim. Bunun içinde bile standartlarım var."

"Bu senin ateş demirin."

"Sekiz buçukta ikimiz için de uygun gizli kıyafetleri hazırlamış olurum. O zaman seninle ofisinde buluşuruz."

"Orada olacağım."

Tek başına tahtaya baktı.

"Seni almaya geliyoruz, Ella. Dayan."

Ayrılmak için döndüğünde, Lowenbaum hâlâ tam teçhizatlı bir şekilde içeri girdi.

"Hızlı iş, Teğmen."

"Silah yok," dedi ona. "Kadınlardan birkaçı -Poole bunlardan biri- mutfak bıçağı ya da tava denemiş. Yaralanma yok. Kadınlardan üçünde ve çocuklardan beşinde o lanet olası izleyici şok cihazları vardı. Gerçekten hamile olan bir tanesini tıbbi bir tesise nakletmek için sağlık görevlilerimiz vardı."

"Yani." Oturdu, omuzlarını yuvarladı. "Sizin için araştıracağım ve kayıtları size kopyalayacağım. Ama buna geçmeden önce, ekiplerim karargâha girmek istiyor. Yaralıyız, sinirliyiz ve içeri girmek istiyoruz. Yer açmanız gerekiyor."

"Yer açacağım."

Bütün ütöleri hallettiğinde saat dokuzu geçiyordu. Ofisinin kapısında durdu. Roarke masasında oturuyordu, pahalı ayakkabıları masanın üzerindeydi, sandalyesi arkaya yaslanmıştı ve gözleri kapalıydı.

Geri adım atmaya başladı, kapıyı yavaşça kapattı.

"Gizli kıyafetiniz sefil sandalyenizin üzerinde," dedi. "Geç kaldın."

"Elimden bir şey gelmezdi."

Elini tuttu ve onu kucağına çekti. "Tanrım!

Kes şunu."

"Yedek kulübenizde kalanların tam olarak bunu yaptığını fark etmişsinizdir. Diğerleri biraz uyumak için başka bir yer buldular."

"İçeriden pizza kokusu da aldım. Görünürde bir kırıntı yoktu ama pizza kokusu alıyordum."

"Yemeleri gerektiği gibi yediler. Ama yirmi saate yakın bir süredir neredeyse hiç uyumadan çalıştığın için buna daha çok ihtiyacın var. Bir saat," dedi. "Sadece bir saatliğine kapat. Bunun için daha zinde olacaksın."

"Olabilir. Kapıyı kapatayım."

Sadece onu kucakladı. "Hiçbiri umursamıyor Eve. Bir saat dinlen, sonra o piçleri yerin dibine geçiririz."

Kendi kendine her şeyi hallettiğini söyledi. Her adımın üzerinden tekrar tekrar geçmişti. Danıştı, bilgilendirdi, cevapladı, sorguladı.

Bir saat sürebilir.

Kuyudaki bir kaya gibi uykuya daldı.

Adam onu uyandırdığında, kendini toparladı ve kapıyı kilitledi. Daha arkasını dönmeden kahvenin ve pizzanın kokusunu aldı.

"Bir dilim," dedi. "Doymak istemediğini söyleyeceksin."

Kıvrımları esnetirken o kutsanmış kokuları içine çekti. "Her şeyi düşünüyorsun."

"Seni düşünüyorum."

Onun gözleriyle karşılaştı. "İsteddiğini biliyorum."

Yine gevşedi, dilimi yedi, kahveyi içti. Kıyafetlerini değiştirirken kendini daha keskin hissettiğini itiraf etmek zorundaydı.

Silahını, debriyaj parçasını, bir savaş bıçağını kuşandı.

"Sanırım sizin de kendinize ait bir eviniz var."

"Biliyorum ve kendini daha iyi hissetmen için Whitney sersemletme yetkisi verdi."

Ve onu düşündüğü için, onu tanıdığı için ona baktı. "Sende bir afetten daha fazlası var."

"Bayıltıcıya izin verildi, yani elimizde bu var."

O da kendisi gibi siyah giymişti; uzun kollu bir tişört, pantolon ve kalın tabanlı siyah botlar. Ona ince pamuklu bir şapka uzattı. Sonra kendi şapkasını taktı ve saçlarını içine soktu.

Adamın gülünç derecede seksi görünmesi onu şaşırtmamalıydı. "Demek insanları soyarken böyle görünüyordun.

kör."

"Belirli etkinlikler için genellikle bu şekilde giyindiğimi söyleyebiliriz."

Ona bir yelek uzattı, kendi yeleğini aldı. "Hadi gidelim."

O yedek kulübesinden geçerken, Peabody ve takımın bir kısmı soyunma odasından çıktı. Sıraya girip asansöre bindiler.

"Bu baskından sonra kahvaltı birası içmeyi düşünen başka kimse var mı?" Baxter ellerini ceplerine soktu. "Kedi hırsızları gibi görünerek Mavi Hat'a gidebiliriz."

"Şimdi büst, sonra bira," dedi

Eve. "Ben de bunu söylüyorum."

Garajda, Mira'yı aynı kedi-hırsız siyahı içinde görmek Eve'i şaşırttı. "İçeri girmiyorsun-"

"Hayır, tabii ki değil. Ama böyle bir zamanda takım elbise ve topuklu ayakkabı giymek aptallık olur."

"Sen komutanla, şefle, Reo'yla birlikte. Diğer herkes araçlarına binsin."

Kendi arabasına bindi ve açılır koltuklardan birine yerleşti. Konuşmaları duymazdan gelerek Connecticut'a giderken attığı her adımı tekrar gözden geçirdi.

Kulaklığına dokundu. "Müfettiş Abernathy, hedefe ulaştık."
"Burada hazırız." "Özel Ajan
Clyburn?"

"Harekete geçin" yanıtı geldi. "Yarma
ekipleri, pozisyon alın."

Dışarı çıktı, duvarı inceledi. "Giriş kapısında ışık yok.
Roarke ve ben önce orayı güvence altına alıyoruz." Ona
başıyla onay verdi.

O, kafasında saniyeleri sayarken cihazıyla ne yapıyorsa
onu yaptı.

"Bu nokta açık."

Kızın şaşkınlığı karşısında, adam duvarı lanet bir
kertenkele gibi tırmandı ve sonra elini ona doğru uzattı.
"Yukarı gel, Teğmen."

Onun elini tuttu ve destek ekibinden birinden destek aldı.

Roarke bir kedi kadar çevik ve sessiz bir şekilde aşağı
sıçradı. Onun yanına düştü. Kapıya yanaşarak onun kilitlerle
ilgilenmesini bekledi. Silahlarını çekip içeri girdiler.

Güvenlik ışıklarının loş yansımasında ekipmanları,
ekranları, bir masayı ve birkaç sandalyeyi gördü.

Arkasını dönerek küçük bir banyoyu, bir dinlenme
merkezini taradı.

"Her şey açık. Devam
ediyoruz." "Otuz saniye
daha."

"Yarma ekipleri, ilk siz gidin. On beş adım ileride olacağız."

Karanlıkta ilerlerken yavaş ve istikrarlı, diye düşündü,
gölgelerin içinde kaldılar, otuz adım, sonra kırk beş adım.

Roarke bir sonraki zaman aralığında bir an durdu ve kayıt
cihazlarını kapattı.

"Ne-"

"Bunu söylemek zorundayım. Tanrım, ne güzel bir çift
olurduk." Adamın sesindeki mutlak zevk kadının yumuşak
noktalarını gıdıkladı.

"Duman gibi hareket ediyorsun, elik gibi sinirlerin ve sarsılmaz bir odaklanman var. Sen ve ben, istediğimiz her değerli şeyi kopararak dünyayı dolaşabilirdik. Ne yazık ki senin polis olmadığın güzel bir alternatif dünyada tanışmadık."

Eğlenmiş olsa da ona sert bir bakış attı. "Ben hepsinde polisim."

"Muhtemelen haklısın. Ve hala." İini çekti ve kayıt cihazlarını yeniden çalıştırdı. "Ve işte işaret. Devam ediyoruz."

Altmış feet, yetmiş beş, doksan.

"Hiçbir muhafız ekibinden bir işaret yok."

"Sisteme güveniyorlar." Roarke omuz silkti. "Gerçekten de, başka koşullar altında güvenmeleri gerektiği gibi."

Arkalarındaki destek ekibiyle birlikte bir futbol sahasından fazlasını geçtiklerinde Eve ana evi görebiliyordu. "Orada da ışıklar kapalı. Şimdiye kadar her binanın ışıkları söndü."

"Saat s a b a h ın birini geçti, ikiye doğru gidiyor.

Bu işe başlamak için gece yarısına kadar beklemekte haklıydınız."

"Hedeflerine ulaşan ekiplerimiz var, diğerleri de aynı şekilde yaklaşıyor. Takedown ekipleri, harekete geçin. Hedefe ilerleyin ve bekleyin."

İkinci kapıya ulaştıklarında Roarke sistemi kapattı ve tek sıra halinde geçebilmeleri için kapıyı hafifçe açtı.

Çiçeklerden yayılan bahar kokusunu alabiliyordu ve çalışan kadınla iki kızı düşündü. Geliyoruz, diye düşündü Ella'yla yaptığı gibi. Neredeyse geldik.

Verandaya vardıklarında, kafasındaki uğultunun baş ağrısı değil, beklenti olduğunu fark etti. Bir yarış için rölantide çalışan bir motor gibi.

Roarke sessizlik içinde kilitler üzerinde çalıştı. Arkasındaki ekiplere beklemelerini söylemek için el işaretlerini kullandı.

Ve Roarke'la birlikte içeri girip beklemelerini işaret etmek için tekrar kullandı.

Her iki kapıyı da hafifçe araladı, ancak bir fısıltı sesi duyuldu.

Büyük, geniş giriş yolunda hiçbir şey hareket etmiyordu. Öndeki merdivenler yukarı kıvrıldı, sonra çift merdivene ayrıldı. "Ana hedefin içindeyiz." Sesini alçak tutarak ilerledi. "Feeney, kapat şunu. Abernathy, gidebilirsin. Özel Ajanlar, gidebilirsiniz. Büst ekipleri, hadi, hadi. Tüm ekipler başlasın. Tamamen yeşiliz."

Hava desteği yerleşkeyi ıııkla doldurdu.

Ekipler ana katı temizlerken o da merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Mola verildiğinde Roarke kendi takımıyla, o da kendi takımıyla ayrıldı.

Adam Wilkey'e, kadın kıza. Kıızı istedi.

Koridorun sonunda, diğler odaları boşaltmaları ve içeridekileri gözaltına almaları için polisler sağı sola işaret etti.

Mirium'un kapısı olduğunu düşündüğü yere ulaştığında kapıyı kilitli buldu.

"Evet, bu senin, seni kaltak." Kilidi açmayı düşündü. Sonra, ilk sesler - alarm değil, bağırışlar -Dışarıdan geldi, geri adım attı. Koşar adımlarla kapıyı tekmeleyerek açtı.

Pelüş küçük bir oturma alanının ötesindeki odada ışıklar yandı. Eve içeri girdiğinde Mirium yataktan kalkmış, komodinin çekmecesine uzanıyordu.

"Silahını çıkarırsan seni bırakırım. Lütfen, silahını çıkar."

"Ne yapıyorsun sen? Aklını mı kaçırdın sen?"

Eve, Mirium'u kelepçelemek için döndürdüğünde kırmızı geceliğin ipek olduğunu fark etti.

"Çek ellerini üzerimden! Evimden defol!"

"Mirium Wilkey, Ariel Byrd cinayetinden ve bu tutuklama emrinde adı geçen bazı insanların kaçırılmasından dolayı tutuklusunuz. İnsanları zorla hapsetmekten, tecavüze yardım ve yataklık etmekten ve kayıtlarınıza eklenecek diğler suçlamalardan."

"Bu bizim inancımız için zulümdür."

"Kıçımın inancı. Memur Shelby, lütfen Bayan Wilkey'e haklarını okuyun ve onu bekleyen vagonlardan birine götürün."

"Evet, efendim."

Kulaklığından raporları dinleyerek aceleyle dışarı çıktı.

Roarke'ın ekibinin Wilkey'i odasından sürükleyerek çıkardığını gördü. Arkalarında, Roarke kolunu bir kadının omuzlarına dolamıştı.

"Kızlarım, lütfen. Kızlarım."

Bahçede çalışırken şapkası yüzünü gizlemişti ama Eve onu tanıyacak kadar görebiliyordu. "Artık güvendesin. Artık güvendeler."

"Onları üst kattaki diğer kanatta tutuyor. Çocuklar geceleri içeride kilitli kalıyor. Onlar Cassie ve Robbyn. Lütfen onlara zarar vermeyin."

"Kimse onlara ya da sana zarar vermeyecek. Adın ne?"

"Fiona Wil-Hayır, hayır, bana kendi adını kullanıyor ama ben Fiona Vassar'ım. Onun damızlık karısı olduğumu söylüyor. Tanrım, bebeklerim."

Roarke ona, "Onları dışarı çıkaracağız," diye mırıldandı. "Onları sana getireceğiz."

"O bir canavar."

"Onu Mira'ya götürün. Cassie ve Robbyn," dedi Fiona'nın gözlerinin içine bakarak. "Onları sana getireceğim. Sana ya da onlara bir daha asla dokunamayacak."

"Bir oğlum var ama onu aldılar. Şimdi iki yaşında. Nerede olduğunu bilmiyorum-"

"Onu bulacağız. Onu bulacağız."

"Hadi Fiona, seni buradan götüreceğiz. Seni ve kızlarını. Şimdi benimle gel."

Roarke onu götürdü ve bu sırada ona bir şeyler mırıldandı.

"Temizleyin," diye emretti Eve. "Yukarıdan aşağıya. E-adamların

temizlendikten sonra elektronik aksam üzerinde çalışmaya başlayın."

Üzerinde sadece uzun beyaz bir bornoz olan Wilkey, bağlarına karşı mücadele etti. Yabani ve vahşi gözleri Eve'inkilere kilitlendi.

"Düzeni yıkamayacaksınız. İnancımız sarsılmayacak, sayımız artacak ve-"

"Kendine sakla," diye tersledi. "Onu dışarı çıkarın. Saçmalıklarını bir hücrede de anlatabilir."

Onları kendi hallerine bıraktı ve ilerlemeyi kontrol etmek için dışarı çıktı. "Dallas!" Dedektif Carmichael aradığında durdu.

dışarı. Ve Havva kadını kendisine doğru götürürken bekledi.

Carmichael, "Seni görmek konusunda oldukça ısrarcıydı," dedi. "Onu mutfağın arkasındaki odadan çıkardık. Santiago'yu bıçaklayan cadalozun yanında çığlık çığlığa bağırıyordu."

Eve elini kaldırdı. "Ne kadar kötü?"

"Kolunu oldukça iyi açmış patron. MT'ler onu yakaladı, kız da elimizde, lanet olası Gayle Steenberg. Ortağımı kontrol etmek istiyorum ama önce onu buraya getirmek istedim."

"Ella Alice Foxx," dedi Eve ve elini uzattı. "Beni tanıyorsun. Beni tanıyorsun. Sen geldin."

"Seni tanıyorum Ella ve pes etmediğin için buradayız."

Ella kollarını Eve'e doladı. "Bizden çok var.

Benim gibi çok kişi var."

"Biliyorum. Artık elimizdesin."

Yerleşkenin tamamen kontrol altına alınması iki buçuk saatten biraz az sürdü. İçerideki tüm insanların işlemlerinin tamamlanması, delillerin kaydedilmesi ya da el konulması, mülakatların yapılması, rızaları dışında alıkonulanlar için barınakların bulunması, tıbbi ve psikolojik değerlendirmelerin yapılması, reşit olmayanlarla ilgilenilmesi günler, büyük olasılıkla haftalar alacaktır.

Ve yüz altı -şu anki sayıma göre- kadın hamileliğin çeşitli aşamalarında.

Eskiden hapishane olarak kullanılan işkence odasını gezdi. Muayene ve tedavi odalarında kelepçelerle donatılmış masalar ve iki tanesinde şok terapi cihazları bulunuyordu. Bir odada duyusal yoksunluk odası bulunuyordu. Kilitli dolaplarda yasal ve yasadışı ilaçlar, basınçlı şırıngalar, cerrahi aletler ve test kitleri bulunuyordu. Ve şok çubukları.

Üst katlarda, onar onar odalar hücre olarak kullanılıyordu. Penceresiz, tek bir çelik kapı, kelepçelerle donatılmış tek bir karyola, bir tuvalet, bir lavabo, bir duvar paravanı.

Şimdi o odalardan birinde duruyordu. Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordu. Richard Troy onu bazen yatağa bağlamış, sık sık karanlıkta bırakmıştı.

Orada titreyerek, çaresiz ve umutsuz bir şekilde yatmanın nasıl bir şey olduğunu biliyordu.

Roarke onu orada bulduğunda, ellerini omuzlarına koydu ve başının üstünü öptü. Kız itiraz etme zahmetine girmedi.

"En azından genelde bir pencere olurdu. Ekipler dokuz kişiyi buradan çıkardı. Hücrelerde altı kadın ve bir erkek, biri erkek biri kadın iki gardiyan. Kadın olan, Gina'nın bana bahsettiği Rahibe Catherine. Catherine Duplay. Bir şok çubuğu kapmış ve direnmiş. Boğuşma sırasında en sevdiği işkence şeklini tatmış."

"Ona o tadı veren sen olmadığın için biraz hayal kırıklığına uğramışsın."

"Bunu inkar edemem. Binaları, konutları temizledik. Çoğu insan pes etti. Elbette koşanlar ve çılgılık atanlar oldu ama çoğu ellerini havaya kaldırdı."

"Uykunuzdan yüzünüze silah doğrultan kolluk kuvvetleri tarafından uyandırıldığınızda, eller havaya demek hayatta kalmak demektir."

"Bu ve çoğunun silahı yoktu. O lanet şok çubuklarından ya da bayıltıcılardan birini almak için belli bir seviyeye ulaşmanız gerektiği ortaya çıkacak. Birkaçının bıçağı vardı."

"Peki Santiago nasıl?"

"Yirmi iki dikiş atılmış -biraz kas var- ve birkaç hafta masa başı görev. En kötüsü o. Bazı sıyrıklar, bazı çürükler. Şanslıyız."

"Hayır." Bu onu yeterince sinirlendirmiş olacak ki kadını yüzüne doğru çevirdi. "Kıçım şanslı, Teğmen. İş adım adım yaptınız. Burası bir savaş alanı olabilirdi. Olmamasını sağladınız."

"Savaş bitmedi. Abernathy adanın büyük ölçüde kontrol altına alındığını bildirdi, ama büyük ölçüde hepsi değil. Bu yerleşkeden çok daha büyük. Aynı şey çiftlik sistemi için de geçerli."

"Öte yandan," diye ekledi dışarı çıktıklarında, "Huffmanlar gözaltında, Po ve Harstead, Wexford da öyle. Gwen'i bir tur daha getireceğim. Gerçekten çok isterim

ama bunun olacağını sanmıyorum. Pool'lar elimizde."

"Wilkey'ler sizde."

"Evet, lanet Wilkey'ler elimizde." Yüzü hiddetlendi. "Her biri."

Dışarıda, ışıklar yerleşkeyi öğle vakti gibi aydınlatıyordu. Polisler her yere üşüşmüş, binaları temizliyor, saklanacak delik arıyor, araziyi didik didik arıyorlardı. Olay Yeri İnceleme aracına işaret etti.

"Hepsi senin."

"Seni bitkin bulmayı bekliyordum," diye yorumladı Roarke. "Ama sen tam tersisin."

"Bir rüzgar daha aldım. Bunun hangi rüzgar olduğunu bilmiyorum ama buldum. Teasdale ve ben bazı şeyleri hallettik. Wilkey'i almadan önce onunla röportaj yapacağım. Mirium Wilkey'i alacağım, sonra federal suçlamalarda bulunacak, ama önce onu alacağım. Piper, Huffman'lar, Po, Harstead, Wexford, Poole'lar ve diğerleri. Herkes kendi federal turunu yapacak, ama önce onlar benim."

"Siz olmasaydınız FBI bunu yapamazdı."

"Onlar olmasaydı bu işi yapamazdım, yani bu bir yıkım. Süpürgecilerimiz ve EDD, burayı ve kompleks dışındaki tesisleri incelemek için federallerle birlikte çalışacak. Özel Kalemimiz federal savcılarla birlikte çalışacak. Bir de işin uluslararası boyutu var ama şu anda şehrimdeki iki cinayet, kaçırma ve zorla alıkoyma olaylarına odaklanıyorum."

Tıbbi minibüsler tedavi ve değerlendirme için sahada çalıştı. Polis arabaları mahkûmları yükledi. Eve, gözleri morarmış, elleri kelepçeli kapı muhafızını gördü ve moralinin biraz daha yükseldiğini hissetti.

Onu da fark etti. Onu minibüse bindiren polise dirsek attı ve Eve'e bir boğa gibi saldırdı.

Silahına uzanma zahmetine girmede, başka birinin onu sersemletmesini engellemek için bir elini kaldırdı. Ve gelmesine izin verdi.

Tek yapması gereken saldırıyı savuşturmak ve ona çelme takmaktı ama eklenen aparkat onu daha da yukarı kaldırdı.

Bir ağaç gibi düştü ve yüz üstü bir metre kadar kaydı.

"Seni gömeceğiz, kaltak! Seni gömeceğiz."

"Pislik yiyen sensin, pislik. Bir memura saldırmak ve tutuklanmaya direnmek suçlarına bir yenisini daha ekleyin," dedi onu tekrar sürükleyen üniformalılara.

"Koca adam," diye hırladı üniformalı. "Elinde bir bayıltıcı vardı ve ortağıma vurdu, sonra kendi çocuğunu yakaladı - sekiz yaşında - ve çocuğu kalkan olarak kullanmaya çalıştı. Çocuk onu morarttı."

"Aferin ona."

"O," diye düzeltti üniformalı ve korumayı zorla minibüse bindirdi.

Eve, kapılarda Whitney'nin Teasdale ile görüştüğünü gördü. Ve Nadine, kapıların dışında, Tibble'la bire bir görüşüyordu, yerleşke ve arkasındaki hareketlilikle birlikte.

"Komutan, Özel Ajan, yerleşke güvende. Ortak ekipler işlemleri yürütüyor. Son sayıma göre altı yüz otuz iki yetişkin ve on dört yüz on sekiz küçük taşındı ya da taşınıyor. APA Reo ve federal savcılıktan temsilciler, eyalet savcılığı tutuklama ve suçlama sayılarını takip ediyor. Çocuk Koruma Hizmetleri görüşme ve değerlendirmeler yapıyor."

Whitney, Eve'in raporunu durdurmak için elini kaldırdı. "Burada kalıp bu temizlik operasyonunu denetlemek istiyor musunuz?"

"Efendim, bölümümü Merkez'e geri çağırmayı ve mülakat sürecini başlatmayı tercih ederim."

"Bitti. Bu iyi bir işti, Teğmen. İyi işti."

"Teşekkür ederim, efendim."

Teasdale ona, "Ben burada kalacağım," dedi. "Ve bugün daha sonra sizinle temasa geçeceğim." Conroy koşarak gelince durakladı.

"Onu buldular. Tony Ajan Quirk. Yaşıyor. Kötü durumda ama hayatta."

"Nerede?" Teasdale talep etti.

"Çiftlik sistemi, Iowa'da bir yerde. Onu bir hücrede zincire vurmuşlardı. Üzerinde şok tasması vardı. Dövülmüş, işkence görmüş ama hayatta."

Eve'e döndü ve elini uzattı. "Bu iyi haber Conroy." Eve elini sıktı.

"O benim bir arkadaşım. İç kanaması var ve konuştuğum doktorlar tedavi olmasaydı kırk sekiz saat daha yaşayamayacağını söyledi. Hayatta çünkü bu gece onu zorladık. Bunun bir hata olduğunu düşünmüştüm. Yanılmışım."

"Ben de bir ya da iki kez yanıldım. Nadine ile konuşmam gerekiyor Komutan, sonra Merkez'de olacağım."

Whitney ona, "Bu sabahın ilerleyen saatlerinde bir basın toplantısı planlamamız gerekecek," dedi. "Kyung sizinle koordinasyonu sağlayacak. İyilik yapmak yok," diye ekledi.

"Evet, efendim." Tibble'la teke tek görüşmesini bitirmiş olan Nadine'e doğru yürüdü.

"Gerçekten oraya gitmem gerek Dallas. Helikopterlerimizin uçuş yapmasına bile izin vermiyorlar."

"Bundan ben sorumlu değilim. Ama elimden geldiğince ayrıntılı bir şekilde size burada ve şimdi bire bir bilgi vereceğim."

"Ben alırım." Nadine başını eğdi, kurnaz gözlerini kıstı. "Bir yerlerde sekiz saat uyumayı başarabildin mi? Bugün öğleden sonra olduğundan çok daha dinç görünüyorsun."

"Kıç tekmelemek uyumaktan daha iyidir."

"Görünüşe göre." Nadine kamerasına işaret etti.

İki saat sonra, sürekli bahar yağmurunun yağdığı bir sabah Eve masasına oturdu. Stratejisi üzerinde çalışırken bir yandan da kahve pompalıyordu.

Roarke, -kesin bir dille- bu işin içinde olduğunu belirttikten sonra, işlerine başlamak için sakin bir yer bulmaya gitmişti.

Dedektiflerine uyumalarını, duş almalarını, kıyafetlerini değiştirmelerini, yemek yemelerini, neye ihtiyaçları varsa almalarını söylemişti. Ve

sıfır-dokuz yüz'de yedek kulübesine geri rapor ver.

Halledilmesi gereken daha çok sıcak demir var, diye düşündü.

Son teslim tarihine yirmi dakika kala, geceyi duş alarak geçirmeye ve yeni bir başlangıç yapmaya karar verdi.

O dışarı çıkarken, Shelby de elinde bir giysi torbasıyla içeri girdi. "Neden evde uyumuyorsun?" Eve sordu.

"Denedim, efendim. Gerçekten yapamadım. Bazı görüşmeler sırasında gözlem odasında kalmama izin vereceğinizi umuyorum."

"Bunu hak ettin."

"Teşekkürler. Bay Summerset bunu sizin için getirdi. Roarke'un size kıyafet getirmesini istediğini söyledi."

Eve çantayı inceledi. "Eminim öyledir."

Kemikli kadavranın dolabına girdiğini biliyordu ama görüşmeden önce hatırlatılmasına gerek yoktu.

"Teğmen? Hırslarımın altın bir kalkanı hedeflemediğini söylemek istiyorum. Üniformayı sevdim."

"Biliyorum."

"Oh. İyi, güzel. Seni hayal kırıklığına uğratmak istemedim."

"Shelby, sen iyi bir polissin ve bu bölüm için bir değersin. Memur Carmichael kadar iyi, sağlam ve örnek bir polis olmak için çalışmaya devam edersen, bu birim ve departman için daha da büyük bir değer olacaksın."

"Benim hedefim de tam olarak bu, Teğmen."

Eve giysi çantasını aldı, soyunma odasına ve duşlardan biri olarak hizmet veren neredeyse sıcak su damlayan dar dolaba yöneldi.

Tesislere rağmen kendini daha zinde hissediyordu.

Ve giysi torbasını açtığı anda, Summerset'in parmaklarının iç çamaşırları da dahil olmak üzere giysilerinin üzerinde olduğu gerçeğini bir kenara bıraktı ve kendini diğer gerçeğin tadını çıkarmaya bıraktı.

Roarke'ın bu kıyafeti sipariş ederken tam olarak neyi amaçladığını gördü.

Siyah pantolon, düz çizgi ve kısa siyah botlar. Alp esintisi kadar keskin beyaz bir gömlek. Siyah yelek, ceket değil,

böylece silahı görünür kaldı. Deri yelek, gösteriş yok, tamamen iş.

Giyinerek dışarı çıktı ve Peabody'nin pembe ceketini çıkarmakta olduğunu gördü.

Pembe yoktu - her zamanki botları bile yoktu - ama koyu, öldürücü kırmızı bir gömlek ve bir tür kravat olarak kullanılan ince gri ve kırmızı bir eşarp. Gri pantolon, yara izli siyah botlar.

Ceket yok, Eve fark etti. Silah görünüyor.

"Kendi yatağımda iki saatim var," dedi Eve'e. "McNab EDD'de yatıyor. Gerçekten çok yoğunlar. Espresso içtim, sadece bir yudum. Orada dersimi aldım. Kendimi hazır hissediyorum."

"Güzel, çünkü mülakat yapacağımız kişileri saat dokuzda kutulara getireceğiz." Saati kontrol etti. "Yani on dakikaları var."

Döndü çünkü topuklu ayakkabıların boğaza doğru gelen tanıdık tıkırtısını fark etti.

Mira içeri girdiğinde, "Tüm görüşmeler kayıt altına alınacak," dedi. "Gözlemlemek için bu kadar erken gelmene gerek yoktu."

"Eve, tıp fakültesine gittim ve çocuk yetiştirdim. Küçük uykularda ilk kez çalışmıyorum. Şu ya da bu şekilde tutulan birkaç kadınla ve birkaç erkekle konuşma fırsatım oldu. Buradayım çünkü buna ihtiyacım var."

"Anlaşıldı. Teşekkür ederim. Peabody, gözlem odasına iyi bir kahve ve Dr. Mira'nın sevdiği çaydan koyulmasını sağlar mısın?"

"Oh, ve bu takdire şayan."

Sırada Jenkinson ve Reineke vardı. Jenkinson'ın yanan turuncu kravatının her yerinde küçük kırmızı şeytanlar vardı. Boynuzları, sivri uçlu kuyrukları ve hırıltılı sırtışıları olan türden.

"Gerçekten mi? Bugün mü?"

"Özellikle bugün, Loo, çünkü eğer bir cehennem varsa, o piçler orada kızaracaklar. Ama önce onları kafeslere kapatacağız."

"Raporumuzu okudunuz mu?" Reineke sordu. "Çıkardığımız çocuklardan biri, bir apartmandaki odasında

kilitliydi.

Yatağa bağlanmış daireler. Eşcinsel bir çocuktan ve eğer gelmeseydik bugün onu Yeniden Düzenleme için adaya göndereceklerini söyledi. On beş yaşında. Kendi ailesi, Dallas. Kendi anne ve babası."

"Okudum. Çorapları göreyim."

Pantolonunun paçasını yukarı kaldırırken sırtıttı. Yan tarafında kırmızı bir yaba tutan şeytan olan siyah çoraplar.

"Tamam, Tanrı aşkına Santiago, sen tıbbi izindesin."

"Hayır, efendim." Yüzü isyankâr, sol kolu askıda, yerinde duruyordu.

Carmichael ona, "Onunla konuşmak yok," dedi.

"O zaman nefesimi boşa harcamayacağım."

Reo ve diğer avukatlar, federaller de dahil olmak üzere diğerlerini bekledi. Feeney ve Roarke birlikte geldiler.

"Pekâlâ çocuklar, harika bir iş çıkardınız. Bugün de aynısını yapacağız ve bu işi bitireceğiz. Herkese kulaklık takılacak. Feeney'nin sizi EDD'nin bulguları hakkında bilgilendirmeye çalışması yerine, ki bu bulgular hala gelmeye devam ediyor, bir EDD görevlisi sizi özel konunuz hakkında bilgilendirecek ve veriler geldikçe sizi bilgilendirmeye devam edecek."

"Adamlarım işi sıkı tutuyor ve federaller de tembel değil."

"Reo ve diğer savcılar sizinle birlikte çalışacak.

suçlamalar ve eğer bu tür anlaşmalar daha büyük balıkların avlanmasına yardımcı olarsa olası anlaşmalar. Unutmayın, bizimle anlaştıktan ve her ne anlaşma yapılırsa yapılsın ya da yapılmaz, bu kişiler daha sonra federal suçlamalarla karşı karşıya kalacaklardır. Kimse bundan kurtulamaz.

"Dr. Mira gözlemleyecek. Peabody ve ben Stanton Wilkey, Mirium Wilkey ve Lawrence Piper arasında dönüşümlü olarak çalışacağız. Jenkinson ve Reineke, Huffman'ları ve Gayle Steenberg'i alacak."

"Hadi, Dallas. Yapmalıyım-"

Santiago gerisini getiremeden Eve onu bakışlarıyla dondurdu. "Steenberg'i bir polis memurunu öldürmeye teşebbüsle suçluyoruz. O polis memuru sensin. Onunla röportaj yapmayacaksın."

Reineke ona, "Seni koruyorum Santiago," dedi. "Onu kilit altına alacağız."

"Memur arkadaşlarınızın -neydi o, Dedektif Carmichael? - bu orospu çocuğuyla başa çıkabileceğinden şüphe mi ediyorsunuz?"

Santiago ortağına yarım bir gülümseme attı. "Hayır, efendim."

"Güzel. Baxter, Trueheart, siz Po, Harstead ve Wexford'u alın. Carmichael ve Santiago, Pooles ve Tribeca ebesi Hester Angus."

"Bu ilk tur. Daha fazlası da olacak ama bu tur çok önemli. Her mülakat ekibi, konularına aşina olmak için sonraki yirmi dakikayı ayırsın. Uygun sorularınız varsa Mira ve/veya Reo'ya danışın. Dedektif Carmichael?"

"LT?"

"Eşinizin gerekli molaları verdiğinden emin olun. Dr. Mira her iki saatte bir durumunu değerlendirecek." "Hadi ama patron."

"Anlaşma bu, Santiago. Al ya da evine git."

"Kabul ediyorum." "Kabul ediyorum."

"Konularınıza çalışın, ritminizi belirleyin ve belirlenen görüşme odalarına -notlarımda var- saat sıfır dokuz buçukta gelin."

"Teğmen, size ve subaylarınıza kısaca hitap edebilir miyim?"

"Söz sizde, Özel Ajan Teasdale."

"Birkaç dakika önce Ütopya Adası'nın tamamen kapatıldığı haberini aldım. İki kolları kolluk kuvveti, üçü ada sakini olmak üzere beş kayıp var. Yaralılar oradaki tıbbi tesislerde tedavi ediliyor, ki eminim ki bu tesisler mükemmeldir. Çiftlik sistemi henüz tamamen kontrol altına alınmamış olsa da, yüzde seksen beş oranında kontrol altına alındığını tahmin ediyoruz."

"Menajerin nasıl?"

"Durum stabil, teşekkür ederim, Teğmen. Bu iki bölgeden de çok sayıda veri topladık. Elbette bunların hepsini NYPSP ile paylaşacağız. Ancak şu anda, Rachel Wilkey'in komada olduğunu ve dokuz gündür komada olduğunu, bir intihar girişiminin ardından

kendi kendini feshetme. Bunun onun ilk girişimi olmadığını gösteren kayıtlarımız var. Kanıtlar ve ifadeler, Wilkey'nin en küçük oğlu Aaron Wilkey'nin suç girişiminin bir parçası olmadığını gösteriyor. Aylardır adada kalması kısıtlanmış ve iki kez Yeniden Düzenleme prosedürüne tabi tutulmuştur. Yetkililerle tam bir işbirliği içindedir."

"Bu iyi bir bilgi, teşekkürler." Eve odayı taradı. "Bunu kullanacağız ve bu orospu çocuklarını ait oldukları yere göndereceğiz."

O aldı a dakika için konuşmak ile Roarke ise dedektifleri hazırlandı. "Kıyafet değişikliği için teşekkürler."

"Kendi halinde, profesyonel bir kış tekmeleyici gibi görünüyorsun." "Bu durumda bir polis için iyi bir tanım. Hiç uyudun mu?"

"Onun yerine birkaç gezegen aldım. Uyumaktan iyidir."

"Muhtemelen gerçekten şaka yapmıyorsun. Bir araya gelip Peabody."

"Ben de EDD ile aynı şeyi yapacağım. Ben faydalıyım," dedi o yanıt vermeden önce. "Ve bundan zevk alıyorum."

"İlkini biliyorum ve ikincisi doğru görüldüğüne göre, keyfine bak. Peabody." Ofisini işaret etti. "Önce Piper."

"O bahsi kaybettim. Önce Mirium Wilkey'i vuracağımızı düşünmüştüm." "Piper'ın verilerini okudun. Onu nasıl tanımlarsın?" "Karisını döven, kadın düşmanı bir zorba."

"Gerçek mümin demeyeceksin. Yuvarlanacak. Kendini kurtarmak için Wilkeys'in üzerine yuvarlanacak."

"Bu onu kurtarmayacak."

"Hayır. Şöyle oynayacağız."

Görüşmeye girdiklerinde Piper tek başına oturmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Parmak eklemleri iyileşmiş olsa da karısına vurduğu için hâlâ ham görünüyordu.

"Kayıтта. Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia ile görüşmeye giriyorum-"

"Ben amcık polislerle konuşmuyorum."

Eve kayıtlardaki detayları okumaya devam etti ve sonra oturdu. "Bay Piper, kayıtlara göre tutuklandığınız sırada

haklarınız size okunmuş."
Ona doğru bakmaya çalıştı.

"Yasal bir temsilciyle iletişime geçme hakkınızı kullandığınızın farkındayız. Ancak, o temsilci de tutuklandı. Ve Natural Order ile olan bağlantınız nedeniyle mali hesaplarınız donduruldu. Şu anda yasal bir temsilci isterseniz, bir kamu avukatı ayarlayabiliriz ve ayarlayacağız."

"Siktir git, kaltak. Bunu benim parama yapamazsın."

"Biz yapmadık. FBI yaptı, bu konuyu onlarla görüşebilirsiniz. Bir kamu avukatı ayarlamamızı ister misiniz?"

"Polislerle çalıştıklarını bilmediğimi mi sanıyorsun? Beni aptal mı sanıyorsun?"

"Aptallığınız konusunda benim görüşümün bir önemi yok. Yasal temsilden feragat mı ediyorsunuz?"

Ona bir parmak salladı. "Seni de avukatları da sikeyim. Avukata ihtiyacım yok. Seninle konuşmama gerek yok."

"Bay Piper'ın avukat hakkından feragat ettiği kayıtlara geçsin. Sessiz kalma hakkını kullanabilir, ancak buna mecbur değiliz. Bay Piper'a kendisine yöneltilen suçlamaların ağırlığı hakkında bilgi vereceğiz. Dedektif."

"Bay Piper, çocuklarınızın odalarının kapılarına taktığınız kilitler nedeniyle eş istismarı, eş saldırı ve reşit olmayanları tehlikeye atmakla suçlanıyorsunuz."

"Bunların hepsi saçmalık. Ben evin reisiyim, evin geçimini sağlayan kişiyim. Evimi uygun gördüğüm şekilde yönetirim, o yüzden siktir olup gidebilirsin."

"Karınıza birçok kez vurmayı uygun gördünüz - Huffman'ların sağlık tesisindeki kayıtlar elimizde." İyi Polis Peabody burada görünmedi. Soğuk ve düz bir sesle devam etti. "Ayrıca karınızı döverek öldürdüğünüz için ikinci dereceden cinayetle suçlanıyorsunuz-"

"Altı aylık hamile karısı," diye ekledi Eve. "Jüri bu bilgiyi isteyecektir."

"Ve suç mahallini terk etmek, delilleri gizlemeye çalışmakla suçlanıyorlar."

"Bunların hepsi saçmalık! Karım düşük komplikasyonları yüzünden öldü. Doktorunu aradım, onu bildiğim en iyi hastaneye götürdüm. Şimdi de çocuklarımı aldınız. Annelerini kaybettiler. Ben karımı kaybettim. Orosu kışlarınızı dava edeceğim-"

"Karını ceset torbasıyla evden çıkardılar," dedi Eve. "Temizlikçilerin bir noktayı atlamış Larry, bu yüzden onun kanı ve senin kanın kafasını vurduğun duvarda var. Bu gezegen dışı bir şey, kafeste bir ömür. Peki ya diğer suçlamalar? Bir yirmi daha ekle. Ve bu federallerin seni adam kaçırma, işkence, zorla hapsetme ile vurmasından önce. Ve ben daha yeni başlıyorum."

"Bunların hiçbirini kanıtlayamazsınız."

"Bunu kanıtladım. İki tanık, Larry, hamile karının çığlık attığını, durman için yalvardığını duymuş. Ona bağırıldığını, onu dövdüğünü, kafasını duvara vurduğunu duydum."

"Yalancı sürtükler. Onlara kim inanacak?"

Eve eğildi. "Ben onlara inanıyorum. Jüri sadece onlara inanmakla kalmayacak, söyledikleri her kelimeyi yutacak. İki tanık, kan ve adli kanıt. Ve tahmin et ne oldu Larry, karının cesedi."

Bunun üzerine onun geri çekilmesini izledi.

"Onu yerleşkedeki krematoryumdan aldık. Özel bir krematoryum olması harika bir şey ama henüz onu yok etmemişler. Cesedi şu anda morgumuzda. Huffman'lar elimizde, baş temizleyiciniz elimizde. Wilkey'ler, Pool'lar. Ada elimizde, çiftlik sistemini bozduk. Boku yedin, Larry. Ve evet, Huffman'ların, Wilkey'lerin, herhangi birinin seni koruyacağını sanıyorsan aptalsın."

"Peabody, "Bir hücrede kilitliken bir uşağı korumak zor," diye ekledi.

"Tek şansın var yoksa buradan çekip gideriz. Bu haliyle, yirmi yıllık bir tatlandırıcı ile gezegen dışı bir hayat yaşayacaksınız. Atışı yap, bize Wilkeyler hakkında bölüm ve ayet ver."

Doğal Düzen ve yirmi beş yıl sonra şartlı tahliye şansın olması için cinayet suçlamasının düşürülmesi konusunda savcılıkla konuşabiliriz. İşbirlikçi tanık ya da ömür boyu artı gezegen dışı. Size kalmış."

"Ne bilmek istiyorsun?"

Adam döktürdü, sonra biraz daha döktürdü, öncelikle zaten sahip olduğu kanıtları ve ifadeleri doğruladı ve destekledi. Ama kadın yığına ekleme yapmaya itiraz etmedi.

O konuşurken, Roarke'ın sesi kulaklığından geldi ve İrlanda'nın o güzel ipucuyla ona daha fazlasını verdi.

"Pekâlâ Larry, hamile karını öldüresiye dövmenin cezasını hafifletmek ve sana gezegende yirmi beşlik bir ceza vermek için özel kalemle konuşacağım."

"Şartlı tahliye ile."

"Şartlı tahliye olasılığı. Bir de çocuk istismarı ve tehlikeye atma suçlarından 20 yıl var."

"Ne? Bekle!"

Ona soğuk bir bakış gönderdi. "Bunu sana açıkladım, kayıtlara geçsin. Kilitlerde parmak izlerin var Larry. Sadece senin. Ofisinde kilitli bulunan yasadışı maddelerde de aynı şey var - Whore'un bir türevi, tecavüz ilacı. Esaret oyuncakları? Woo, Larry, ama bu kişisel bir seçim. Ondan sonra, insan kaçakçılığı suçlamalarıyla uğraşmak zorunda kalacaksın. Bunu federallere bırakıyoruz, o yüzden iyi şanslar."

Çırpınmaya başladı.

"Bilgisayarlarınızda -evde ve yerleşkede- gerçekten iyi kayıtlar tutmuşsunuz. Marcia'ya yaptığın yatırımdan iyi bir getiri elde etme şansın vardı. Elli bin dolarlık evlilik ücreti çok yüksek ama onu kendi başına bulduğun için on bin dolar indirim aldın.

"İnsanlara nasıl aracılık ettikleri şaşırtıcı, değil mi Peabody?"

"Etkilendiğimi biliyorum. Üç çocuğunun her biri için beş bin dolar biriktirdi ve Marcia'yı hizada tuttuğu sürece o güzel evi çok ucuz kiraya aldı."

"Ve onu öldürmesi dışında çantada beş bin dolar daha vardı."

"Yirmi beş büyük eksiğin var, Larry."

"Otuz beş," diye düzeltti Eve. "Sipariş ona temizlik ücreti olarak bir onluk daha fatura etti."

"Doğru, doğru." Peabody başını salladı. "Ve işe yaramadı bile. Kötü bir öfke sana bunu yaptırır, Larry." Keyfi yerinde olan Peabody ona bir parmak salladı. "Büyük New York eyaletinin misafiri olarak otuz beş bin, kırk beş yıl ve bu federallerin seni güzel tesislerinden birinde ağırlamasından önce."

"Ama işbirliğiniz için teşekkür ederiz." Eve ayağa kalktı. "Size hücrenize kadar eşlik edeceğiz."

"Sizi yalancı sürtükler. Sizi hilekar amcıklar. Hepiniz, hepiniz değersiz fahişelersiniz."

"Şimdi beni heyecanlandırmaya başladın. Dallas ve Peabody röportajdan çıkıyor. Kayıt kapalı."

Dışarı çıktıklarında Eve bir an için duvara yaslandı. "Bir moron. Gaddar, kadın düşmanı, iğrenç kışlı bir moron."

"Anlaşmayı yazılı olarak hiç istemedi. Biliyor musunuz?" Peabody ekledi. "Dinlemiyordu, gerçekten dinlemiyordu. Çünkü biz kadınız. Sadece anlaşmayı duydu ve atladı."

"Evet, o iğrenç hayatının geri kalanında bir kafese kapatıldı. Onu geri götürsünler ve Stanton Wilkey'i yukarı göndersinler. Sonra yirmi tane al, kafanı topla."

Gözleme geri döndü ve Mira, Teasdale, Reo, birkaç APA ve Shelby'yi buldu.

Duvar ekranlarını kullandıklarını ve onları devam eden görüşmeler arasında paylaştıklarını belirtti.

Reo kulaklığını kapattı ve Eve'e dışarı çıkmasını işaret etti.

"Jenkinson ve Reineke'nin Gwen'le işi bitti. Sen de Mirium'u almadan önce onlarla konuş. Orada hapis cezası için baskı yapmayacağız. Evet, en azından bir kısmını biliyordu. Evet, o bencil, açgözlü, kendinden başka kimseyi umursamayan bir diva. Ama korkusu da bir o kadar gerçek. Ailesini otobüsün altına attı, sonra da birkaç kez ezdi. Onu gerçekten suçlayamam."

"Onun için üzölmeyeceğim."

"Hayır, burada da sempati yok. Seçimleri vardı ve tekrar tekrar yanlışı seçti. Ama onun gibi biri için? Zengin bir sosyete olarak günlerinin bittiğini bilmesi? Bu gerçek bir ceza ve aynı zamanda adalet."

"Bununla yaşayabilirim."

"Güzel. Po o kadar hızlı dağıldı ki zar zor yetişebildik. Elimizde bir sürü isim var ve bu da kaçırılanların işlenmesini, kimliklerinin belirlenmesini ve onlara yardım edilmesini kolaylaştıracak. Onun işi bitti. Hayatının geri kalanını bir hücrede geçirecek. Vince Poole için de aynı şey geçerli. Karısından hapisneden daha çok korkan bir adam var. Ve düzenden de karısından daha çok korkuyor. Şimdi Barbara Poole'u getiriyorlar. Sanırım o daha zorlu biri olacak."

"Onunla başa çıkacaklar. Mücadele iyidir."

"Piper ile bir tane almadın. Ne aptalsın. Onu sardığında Teasdale'in gülümsediğini gördüm."

"Bunu kaydettin mi?"

"Üzgünüm, yeterince hızlı değildim. Tekrar olabilir. Sırada kim var?"

"Stanton Wilkey."

"İyi karar." Reo tekrar Gözlem'e döndü. "Kahve için teşekkürler."

Eve, röportajlar arasında dedektiflerini topladı, önemli noktaları aldı ve kendi görüşlerini paylaştı.

Bir sonraki tura hazırlanmak için biraz daha kahve içtikten sonra Peabody ile Röportaj'ın dışında buluştu.

Peabody ona "Avukat yok," dedi. "Barbara Poole bir kamu avukatı tuttu, Harstead de öyle. Huffman'lar -Gwen hariç- bir arkadaşlarının arkadaşının avukatına benzeyen birine ulaştılar. Sıradan biri değil, üst düzey biri de değil."

"Duydum. Bakalım yüce lider kendisi için ne diyecek?"

Artık turuncu bir tulum giymiş olan Wilkey'nin bacaklarını sandalyeye kavuşturmuş, açık ellerini dizlerinin üzerine koymuş ve gözleri kapalı bir şekilde oturduğu yere girdi.

Meditasyon bitti, diye düşündü Eve.
"Kayda başla."

23

Eve verilerin geri kalanını okurken gözlerini açtı ve gülümsedi. "Yanlış bir şekilde pek çok kişiye getirdiğin karanlığa karşı koymak için evrene saf ışık gönderiyorum. İçinde bu kadar çok karanlık taşımak çok zor olmalı. Sana yardım edebilirim."

"Nasıl? Beni bir odaya kilitleyerek, bir karyolaya bağlayarak, belki beynime birkaç iyi sarsıntı vererek mi? Ya da Catherine Ana'yı şok çubuğuyla üzerime salarak mı?"

Gülümsemesi hiç eksilmedi. "Meditasyon, kendi kendini inceleme, doğal düzen içindeki yerinizi ve amacınızı anlamaya çalışmak zihne, bedene ve ruha huzur ve dinginlik getirir."

"Ve eğer bu işe yaramazsa, duyuşal yoksunluk tankına bir dalış. Yasal olarak temsil edilmeyi reddettiniz, doğru mu?"

"İhtiyacım yok. İnancım ve sadıklarım beni ayakta tutuyor." "Harika. Bilmelisin ki, sana inananların çoğu zaten üzerinde yuvarlanıyor."

"Zayıf olmak insanca bir şeydir."

"Tanrım." Eve ellerini yüzünde ovuşturdu. "Bunları dinlemek için yeterince para almıyorum. İnsan kaçakçılığı, yasadışı göçmen kaçakçılığı, zorla kölelik, adam kaçırma, işkence, hastanın iradesi dışında tıbbi prosedürlerin uygulanmasını emretme, adam kaçırma, işkence ve kötü muamele dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere çok sayıda federal suçlamayla karşı karşıyasınız."

bir federal ajanın zorla hapsedilmesi. Yukarıdakiler de dahil olmak üzere, zorla kısırlaştırma ve kürtaj gibi küresel suçlamalar da olacaktır."

Kadın bir an durakladı ama adam hiçbir şey söylemedi.

"Uluslararası polis adanızı kapattı Wilkey ve halkınızın titizlikle tuttuğu tüm kayıtlar ellerinde. Çılgınca Yeniden Düzenleme işkenceleriniz eşcinseller üzerinde işe yaramayınca, erkekleri kimyasal olarak hadım ettiniz, kadınları kısırlaştırdınız."

"Böylesine sapkın bir yaşam tarzı tercihinin, kamu yararının doğal düzenini bozmasına izin verilemez."

"Söz konusu adada yaşayan ya da hapsedilen farklı ırklardan bireyler aradan sıyrılıp bir ilişki kurmayı başarır, ceza şok tedavisi ve ardından otuz günlük hücre hapsiydi. Söz konusu ilişki hamilelikle sonuçlanırsa, hamilelik sona erdirilir ve her iki taraf da kısırlaştırılırdı."

"Elbette, elbette." Sanki tamamen aynı fikirdeymişler gibi başını salladı. "İrkların karışması bütünün gücünü ve ışığını azaltır. Herkes kendi türünden olsun, canım. Bu kültürleri korur, her ırkın güçlü yanlarını geliştirir ve zayıf yanlarını azaltır. Barış ve gerçek özgürlük getirir."

"Yukarıdaki suçlamalar uluslararası yasaları ihlal etmektedir."

"Düzenimizin yasaları daha yüksek bir güce cevap verir. Ütopya Adası egemen bir ulustur-"

"Bir sürü uluslararası yasayı ihlal ederek. Ama biz bunu o yetkililere bırakalım ve New York'un izniyle yapacağınız çoklu yaşamlara odaklanalım."

"Sizin ve onların benim ve benimkiler üzerinde hiçbir yetkisi yoktur."

Peabody gözlerini devirdi. "İşte bu yüzden burada o şık takımın içinde oturuyorsun."

"Bedensel formumun nerede bulunduğu hiçbir şey ifade etmiyor. Ruhum özgür kalır."

"Ruhun bir daha asla özgürlüğü tadamayacak," dedi Eve.

"Karin son girişiminden sonra hala komada."

kendi kendini sonlandıracak. Şansı yarı yarıya."

"Ne yazık ki eşim tipik kadın zayıflıklarından ve şikayetlerinden muzdarip, bu yüzden zihni ve ruhu sürekli bir mücadele içinde. Bu trajik konularda kararı evren verir, ben değil."

"Ancak, fiziksel ve duygusal olarak daha fazla çocuk taşıyamayacak durumda olmasına rağmen, onu hamile bırakmaya devam etmeye karar verdiniz, böylece birden fazla düşük yaptı."

"Bir kadının hayattaki amacı, aslında en büyük neşesi, hayat yaratmak ve sonra da bu saf ruhu beslemektir. Bir koca, karısının amacını yerine getirmek ve ona neşe getirmekle yükümlüdür."

"Doğru." Eve dosyasına göz gezdirdi. "Yani fiziksel ve duygusal sağlığı, 'amacı' hakkındaki kararınızı kabul etmeye istekli olması geçerli değil. Yani karınız kendi hayatını kurtarmak için histerektomi geçirdiğinde, zorla döllenme yoluyla on dokuz yaşında bir kadını hamile bıraktınız - Patricia Hemstead olarak kaydedildi."

Eve ona baktı. "Görünüşe göre sözde evlilik göreviniz sadece karınız için geçerli değil."

"Genç kız eğri büğrü bir yolda yürüyordu. Yolu bulmasına yardım ettik ve ona bir amaç verdik."

"Onu bir kuluçka makinesi olmaya zorlayarak," diye karşılık verdi Eve. "Amacınızı gerçekleştirmek için. Hemstead daha sonra iradesi dışında, sık sık kısıtlanarak tutuldu, hamileliği tamamlamaya zorlandı, ardından çocuğu ondan aldınız. Hemstead'i o zamanlar Kansas'ta yeni yeni kurulmaya başlayan çiftlik sisteminize transfer ettiniz. Aaron adını verdiğiniz erkek çocuk söz konusu olduğunda, çocuğu büyütmesi için karınıza verdiniz."

"Gemiye kaos ve kötü seçimlerle dolu bir hayattan kurtardık ve ona bir kadının bilebileceği en büyük hediye verdiğimiz."

"Ve Patricia Hemstead, yine kendi kayıtlarınıza göre, on sekiz yıl önce kırık bir cam parçasıyla kendi bileklerini keserek ölmüş."

Ellerini kaldırdı, kısaca başını eğdi. "Onun korkunç seçiminin yasını tutuyoruz."

"Eminim öyledir. En küçük oğlunuz hayatının büyük bir kısmını annesi olduğuna inandığı kadınla ilgilenerek geçirdi ve bunun büyük bir kısmını da adada kısıtlı olarak geçirdi."

"Bir çocuk anne babasının iradesine tabidir ve onları onurlandırmaktan başka bir amacı yoktur."

Oluşan küçük çatlakları gördü. Gülümsemesi artık o kadar sakın değildi. Gözleri o kadar hülyalı değildi. Hürmete, hatta saygıya alışkın bir adam sorgulamayı ve iğrenmeyi umursamazdı - ve kendisinininkinin de bunu gösterdiğinden emindi - özellikle de kadınlar tarafından.

"Doğal Düzen'in başındaki kişinin eşcinsel bir oğlu olması utanç verici olacağından onu adada tutmak da işe yarayacaktır."

Wilkey'nin yüzü ilk kez gerildi. "Oğlum homoseksüel olmayı seçmedi."

"Hayır, yapmadı, çünkü seçimin bununla bir ilgisi yok. Ama diğer çocuklarınıza geçelim. En büyüğünüz... Adı neydi?" Eve dosyalarına bakıyormuş gibi yaptı.

"Bu Samuel," dedi Peabody ona. "Zimmetine para geçiren." "Doğru, doğru, hani şu paranın içine dalmayı seven

yaşam tarzını finanse etmek için üyelik fonu." Wilkey elini salladı. "Bu saçmalık."

"Ona bir şeyler öğretmiş olmalısın." Peabody genişçe gülümsedi. "Çünkü her iki defterde de çok iyi kayıt tutardı."

"Onu diğeriyle karıştırıyordum, hani şu küçük kızlara bakmayı sevenle."

"Bu Joseph," dedi Peabody yardımsever bir şekilde. "Elinde geniş bir çocuk pornosu koleksiyonu var; sizin üye listenizden bir sürü küçük kız. Çoğu babasının izniyle. Ama ona biraz hak veriyoruz, seks için yetişkinleri tercih ediyor. Lisanslı yoldaşlar."

"Bunlar korkunç yalanlar. Kadınların zayıflığı, doğası gereği, genellikle yalana, kurnazlığa başvurur."

"Elimizde resimler var," dedi Eve. "Neden umursuyorsun ki? Onlar dişi. Sadece onların için tımar ediliyor

Hayatta bir amaç, değil mi? Her neyse, büyük oğullarınızın ikisi de gidiyor - onlarla uzun süre konuşacağız. Bu bir Wilkey aile meselesi."

"Kızı dışarıda bırakamayız."

"Elbette olamaz," dedi Eve neşeyle. "Orada zimmete para geçirme yok, on yaşındaki kızlara karşı hastalıklı bir zevk yok." Eve arkasına yaslandı. "O sadece bir katil."

"Daha fazla yalan." Ama yumuşak elleri yumruk oldu. "Kimse senin yalanlarına inanmayacak. Sana nasıl acıyorum, senin için nasıl dua edeceğim." "Acımayı ve duaları kendine saklayabilirsin. Bu gerçek ve hem sizin inananlarınız hem de genel olarak dünya bir sürü gerçekle karşılaşacak. Ve o sadıkların birçoğu aniden inançsızlaşacak ve sizin ve diğerlerinin üzerine yuvarlanacak. Peki ya dünyanın geri kalanı? Sizi ve hasta düzeninizi deli ya da yobaz olarak görmeyi bırakacaklar ve

ne kadar doğaya aykırı olduğunu."

"Gerçek sürü asla yüz çevirmez."

Daha fazla çatlak, daha derin çatlaklar. Eve ona sırtıttı, daha sert itti.

"Bunu düşünmeye devam edin. Ve sadece bilginiz olsun diye söylüyorum, eğer Kongre Üyesi'ni düşünüyorsanız - Tanrım, adı neydi onun? Uzun birkaç gün oldu."

Peabody, "Kongre Üyesi Orlando, Oklahoma," dedi. "Ve Senatör O'Connell, Kentucky."

"Doğru, sen olmasan ben ne yapardım? O beyefendilerden birinin -bu kelimeyi gevşek kullanıyorum- sizi savunmaya gelmesini bekliyorsanız, lanet olası bandoyu çalın, unutun gitsin. İkisi de şu anda gözaltında olmalıydı. Rüşvet almak ve lanet Amerika Birleşik Devletleri'ni dolandırmak için komplo kurmak. Ama kendi sorunlarınız varken onların sorunlarını duymanıza gerek yok."

"İnanç özgürlüğü, benim anayasal hakkım, beni korur-"

"Sakin bana haklardan bahsetmeye kalkma." Eve masayı tokatladı, ayağa fırladı. "Fiona Vassar'ın hakları hakkında konuşalım. Kaçırıldı, uyuşturuldu, işkence gördü, zorla

sahte bir evlilik töreniyle senin damızlık karın olmak için. Sizin tarafınızdan defalarca tecavüze uğradı, kısıtlandı, köleliğe zorlandı."

Bir an durakladı, kendini geri çekti. "Çocukları şu anda onunla birlikte. Cassie, Robbyn ve Seth - siz onu Çocuk Yuvası dediğiniz yere göndermeden önce ona verdiği isim buydu - diğer birkaç çocukla birlikte."

Eve, laboratuvardaki Berenski'nin DNA eşleşmesinde başarılı olduğunu düşündü. Bazen Dickhead lakabını hak etmiyordu.

"Şimdi hepsi bir arada, artık senden uzaklar."

"Damızlık olarak belirlediğin diğerleri de öyle," diye çıkıştı Peabody. "Seni sapık pislik."

"Ella Alice Foxx," diye devam etti Eve, "kaçırıldı, uyuşturuldu, işkence gördü, köleliğe zorlandı ve iradesi dışında tutuldu. Önümüzdeki hafta gerçekleşecek olan zorla evlendirilmesi için yüz binlik bir ödemeyi çoktan bankaya yatırmıştınız - o en önemli kişiydi - tarihi işaretlemiştiniz."

İsimleri sıraladı, artık dosyaya gerek yoktu, numara yapmıyordu, kaçırdığı kadınların isimlerini sıraladı - sakladıklarını, sattıklarını.

"Onların anlatacak hikâyeleri var, seni zavallı insan müsveddesi, ve onları anlatıyorlar. Tribeca'daki bloğun bitti. Oradaki gardiyanınız gözaltında. Huffman'lar gözaltında, işe alımcılarınız - kötü bir uygulama için ne kadar uysal bir isim - gözaltında."

Şimdi sesi kükrüyordu, zulüm sancıları çeken bir fanatik gibi. "Siz, değersizler, doğal olmayanlar, inancımıza saldırıyorsunuz. İnancımız ayakta kalacak, yayılacak ve sizin vahşi ve kutsal olmayan saldırılarınıza karşı zafer kazanacaktır."

Ama yüzü solmuş ve kavuşturduğu ellerinin boğumları bembeyaz olmuştu.

"Hiç şansınız yok. Yargıçlar, polisler, avukatlar ve geri kalan herkes gözaltında. Bazıları kendi kışlarını kurtarmak için sana ve seninkilere sert davranacak. İşin bitti. Ve neden bittiğinizi, tarikatınızın neden sonunda kırıldığını biliyor musunuz?

Çünkü kızınız yönetimi nasıl ele geçireceğini planlıyordu ve bu planlarda bir aksama olması riskini almaktansa öldürdü.

"Bahse girerim tek kullanımlık listesinde sen de vardın."

Yüzü tekrar gevşedi. Kendinden çok emin, diye düşündü Eve. Bir kızın her zaman sadık kalacağından o kadar emindi ki.

"Yalan söylüyorsun. İrademi, inancımı sınamak için yalan söylüyorsun. Mirium bana ya da düzene asla ihanet etmez."

Eve öne doğru eğildi, şimdi her kelimeye önem vermek için yumuşak bir sesle konuşuyordu. "Seni küçümsüyor ve bunu bildiğim için onu dönüştüreceğim. Bilinmesi gereken her şeyi biliyor, kişisel asistanınız, işe alım sorumlunuz."

"Mirium benim kanımdan bir kan. O benim tohumumun meyvesi. Bana asla sırtını dönmez. Eğer beni şehit ederseniz, sadıklar ayaklanacaktır."

"Kimse sizi bir şehit olarak görmeyecek. New York'ta seçilmiş kişilerin kaçırılmasına izin verdiniz ve finanse ettiniz mi? İnkâr et," diye davet etti Eve. "Çünkü onların her biri mahkemede yaptıklarınızı anlatacakları günü hak ediyor."

"Onların kayıp ruhlarını kurtardım."

"Kaçırılmaları inkar etmiyor musunuz?"

"Hiçbir şeyi inkâr etmiyorum. Ben kayıp koyunların çobanıyım."

"New York'tan kaçırılan kişilerin kısıtlanmasına, hapsedilmesine, şok cihazlarının kullanılmasına, zorla beslenmesine, duysal yoksunluğa, fiziksel dayığa izin verdiniz mi?"

"Onları eğittik, zihinlerini ve ruhlarını eğittik. Bedenlerini sizin seküler dünyanızın toksinlerinden arındırmak için doğru beslenmelerini sağladık."

"Az önce adını verdiğim aletler ve prosedürler bu eğitimde kullanıldı mı?"

"Evet. Ruhu özgürleştirmek için karanlık ve sahte özgürlükler yakılmalıdır."

"Zorla evlendirmek ve kaçırılan kadınları hamile bırakmak amacıyla New York'tan kaçırılan insanları sattınız mı ve bu satıştan kâr elde ettiniz mi?"

Sol şakağından boncuk boncuk ter damlıyordu ve bu korkuydu. Gözleri Eve'in gözlerinde yanıyordu ve bu nefretti.

"Sen doğal olmayan bir yaratıksın."

"Tamam. Soruyu tekrarlamamı ister misiniz?"

"Kadının amacı kocasının iradesine hizmet etmektir, çünkü kadının iradesi kırılğan ve değışkendir. Kadının amacı doğumun sevincini ve acısını taşımak ve yaşamı ortaya çıkarmaktır."

"Ve bu düşünceyle kadınları kaçırdınız, eğittiniz, sonra da ücretini ödeyecek erkeklere sattınız."

"Bir erkek ailesine yatırım yapmalıdır."

"Yani evet. Bu kocaların ihtiyaç duyduklarını düşündükleri eşleri ve reşit olmayan çocukları üzerinde kullanmaları için şok seçenekli takip cihazlarını -ücret karşılığında- yetkilendirdiniz ve temin ettiniz mi?"

"Bir erkek evin reisidir ve bir kadın itaat etmekle yükümlüdür. Sizde bir hastalık var, tutunduğunuz sapkın özgürlükler ve yasalar tarafından güçlendirilmiş korkunç bir hastalık." Eve gözlerini kırpmadan ona baktı. "Yani bir evet daha."

Kocası Lawrence Piper tarafından dövölerek öldüröldükten sonra Marcia Piper'ın cesedinin ortadan kaldırılmasına ve olay yerinin kirletilmesine izin verdiniz mi?"

"Yöntemlerinin bu kadar ileri gitmesinden üzüntü duyuyorum ve emir tarafından cezalandırılacak. Ama ona itaat etmedi. Halkım ev halkını kirletmedi. Onu arındırdılar."

"Tamam o zaman."

Daha fazla suçlama yaptı. Artık onun gözlerindeki öfkeyi ve gerçek bir korkunun yayıldığını okuyabiliyordu. Ama o inatla her şeyin gerekçesi olarak kendi ilkelerine bağlı kalmaya devam etti.

"Programın bu kısmı sona erdi. Hücrenize geri götüröleceksiniz, federaller size ateş etmeden önce bir mola verin. Onlardan sonra, Interpol. Mirium'u Omega'ya göndermekten neredeyse nefret ediyorum, çünkü bu topu zıplatmaya o başladı. Ama görev çağırıyor."

Eve ayağı kalktı ve şimdi gözleri ona bakıyordu, ateşli, harareti.

"Düzeni, onun doğruluğunu asla durduramayacaksınız. Yayılımımız geniş, köklerimiz derin."

"Geniş belki." Peabody omuz silkti. "Ya da genişti ama o köklerin derinliği bir santimden fazla olamaz. Aksi takdirde söküp atmak bu kadar kolay olmazdı."

Eve ona gülümsediği için Peabody tekrar omuz silkti. "Dallas ve Peabody röportajdan çıkıyor. Kayıt kapalı."

Dışarıda durduklarında Eve ona "Güzel bir veda atışı," dedi. "Bu bir bahçe işi, değil mi?"

"Evet. Tanrım, bundan sonra bir duşa daha ihtiyacım var." "Bir saat sürer."

"Kurtulmak için o kadar uzun süreye ihtiyacım yok."

"Bir saat ara ver," diye tekrarladı Eve. "Biraz yemek ye, yürüyüşe çık. Bu en kötüsüydü. Kızı daha çok senin normal açgözlü katil kaltağın."

"Ve onları kahvaltıda yiyoruz." "Her gün. Günde iki kez."

Peabody güldü. "O kadar yiyemem. Yeni pantolon." "Yeni pantolonunu al ve o hasta orospu çocuğuna kafesine geri götürüldü."

Gözlem'e doğru ilerledi ama Mira, Teasdale ve Reo dışarı çıktı.

Eve önce Mira'ya baktı. "Yasal olarak akli başında."

"Evet. Mesih kompleksi olan fanatik bir yobaz ve orada söylediklerinin önemli bir kısmına inanıyor olabilir - hepsine değil ama önemli bir kısmına. Ve yasal olarak akli başında."

"Güzel." Şimdi de Reo'ya.

"Anlaşma yok." "Küçük bir tane bile yok."

"Yine iyi. Özel Ajan."

"Sizden bir iyilik isteyeceğim ama umarım anlayışla karşılanır ve bu departmanla benimki arasında herhangi bir sürtüşme çıkmasını önler."

"Adamını aldı, adamını öldüresiye dövdü. Önce Wilkey'i istiyorsun."

"Evet. Onu suçlayacağımız federal suçlar için zemin hazırlamaktan fazlasını yaptınız. Onu suçlamamayı kabul etmeni istiyorum."

Suçlamalarınız devreye girmeden önce federal hapishanede cezasını çekmesi için benimle savaşın."

"Tamamdır."

Teasdale ağzını açtı, sonra kapattı ve başını salladı. "Onu burada suçladığınız şeyin bedelini ödeyecek kadar yaşamayacağını anladığınızı söylüyorsunuz."

"O bir kafeste ölecek. Ne tür olduğu neden umurumda olsun ki?"

Ama bazen yapıyorum," diye ekledi Eve. "Mirium Wilkey."

"Önce senin, hiç şüphe yok. Benim tarafımdan değil. Interpol ile görüşmek üzereyim. Umarım onlar da sizin kadar işbirlikçi olurlar."

"Adadaki üst kademe ellerinde olacak. Günlük işleri kim yürüttüyse, insanları kim getirdiyse, işkenceyi kim yaptıysa vs. Bunları alacaklar. Herkes payını alacak. Görüştüğün kişi Abernathy mi?"

"Hayır, biraz daha yukarıdan biri."

"İyi şanslar. Bir sorum var. Daha yukarılara mı bakıyorsunuz?"

İç Güvenlik'ten FBI'a yatay geçiş."

Teasdale hafifçe gülümsedi. "Fırsat kapıyı çaldı. Seninle tekrar konuşacağım."

Eve, görüşmeler arasında kim varsa onunla hızlı bir görüşme yapmak için nezarethanede durdu. Santiago raporunu yazmak için sesli komut kullanarak masasına oturdu.

"Bize kolay olanları verdin çünkü ben kazık yedim."

Carmichael arkasından gözlerini devirdi ama Eve onun masasına doğru bir adım attı.

"Anladığım kadarıyla? Deli kadın senden bir parça aldığı için kendini şirret hissediyorsun."

Omuz silkti. "Bu adil."

"Buna saygı duyuyorum. Hepsini çiviledin mi?"

"Evet, APA ve psikiyatrist onayladı."

"Güzel. Sonraki ikisi o kadar kolay olmayacak. Phiffer'ı ara. Baş temizlikçi, Piper cinayet masası. Bir avukat bulmuş. Ve temizlik ekibinden birini seç, dosyada varlar. Önce alt kademedeki adamı al, sıkıştır, çevir ve Phiffer'ı alaşağı et."

"Bunu yapabiliriz." Gözle görülür bir şekilde aydınlanan Santiago, Carmichael'a döndü. "Bunu yapabiliriz."

"Evet, yapabiliriz."

Eve tatmin olmuş bir şekilde ofisine gitti ve Roarke'u buldu. "Yirmi dakika önce kulağımdaydın."

"Şimdi buradayım." Masasının üzerindeki kapalı tabağı işaret etti. "Soğuk makarna. Bir şeyler ye."

"Mirium Wilkey için hazırlanmam gerekiyor."

"Bana onun için çoktan tamamen hazır olmadığını söyle."

Yapamadığı için Eve oturdu, örtüyü kaldırdı. Soğuk makarna, tabii ki sebzeli, çünkü Roarke.

"Veriler çok hızlı geliyor. EDD bugün bir makine gibi."

"Aynı şeyi sizin bölümünüz için de söyleyebilirim. Artık pek işe yaramadığım için, bazı işleri yetiştirebileceğim bir yer buldum."

"Ofisin -evin ya da Midtown- işe yarar. Bu işe çok zaman ayırdın."

"Yatırım yaptım."

Elleri ceplerinde, parmakları düğmeyi, Eve'in düğmesini buldu ve ovuşturdu.

"Dochas on kadın ve sekiz çocuğu kabul etti. Zaten orada barınan kadınlar iki katına çıkmak için gönüllü oldular. Bu bana çok şey anlatıyor. Bugünlük burayı kapattığınızda, ekibinizi ve EDD'yi bir şeyler içmek ve yemek yemek için dışarı çıkarmak istiyorum." Kız itiraz edemedi elini kaldırdı.

"Cobbe ve İrlanda'dan sonra işler çok hızlı ilerledi ve ben de minnettarlığımı somut bir şekilde göstermek istiyorum."

"Onları özel bir mekikle İrlanda'ya götürüp getirdiniz, aileniz onları izindeki bir ordu gibi besledi."

Ona doğru yürüdü ve elini saçlarında gezdirdi. "Bunu yapmak istiyorum."

İhtiyacı olduğunu fark etti. Belki de gördükleri acıyı bir süreliğine de olsa dindirebilmek için buna ihtiyacı vardı.

"Servetinin büyük bir kısmını bir grup polise harcamak istiyorsan, bana uyar. Haberi iletirim. Ama bu kısa sürede çok fazla insan demek."

"Ne mutlu ki buradan çok uzakta olmayan çok güzel bir pub'ım var. Bu gece özel bir parti için kapalı olacak. Mirium Wilkey'in içini boşaltmanızın bir bölümünü izleyebilmek için arayışımı şimdi kapatacağım. Size şans dilemek isterdim ama buna ihtiyacınız yok."

Onu öpmek için eğildi. "Bunu ona ödet," diye mırıldandı, "hepsi için."

Yapacaktı, diye düşündü Eve. Mirium Wilkey'ye Ariel Byrd'ün ve geri kalan her şeyin bedelini ödetecekti. Ve sevdiği adamın gözlerine o hüznü yerleştirdiği için.

Çünkü onun kendisini Ella Foxx'ta, Fiona Vassar'da ve diğerlerinde gördüğünü biliyordu.

Peabody ile Röportaj'a girip kaydı başlattığında, Mirium tulumunun içinde, sırtı dik, elleri kavuşturulmuş bir şekilde oturuyordu.

"Mirium, bu konularda sizi temsil etmesi için başvurduğunuz avukatın müsait olmadığı bilgisini aldığınızı öğrendim. Bu konularla ilgili birden fazla suçla itham edildiğiniz için. Ve siz de başka bir yasal temsilci tutmamayı ya da talep etmemeyi tercih etmişsiniz."

"Kendimi savunabilecek durumdayım."

"Aferin sana. Başlayalım. Gina Mancini, Ella Alice Foxx," diye başladı Eve ve kimliklerini masaya koyarken uzun bir isim listesi okudu. "Bu resmi kimliklerden bazılarını görünce şaşırsanız, çünkü onların resmi kayıtlarının silinmesinde siz de rol oynadınız - bilgisayar bilimleri diploması."

"Neden ya da kimden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Ah şimdi, Mirium." Başını sallayan Eve küçük bir acıma gülümsemesi sundu. "Kendini savunmanın kolaylıkla çürütülebilecek yalanlarla başlamakla eşdeğer olduğunu düşünüyorsan yanlış yoldasın demektir. Bu kadınların her birinin ifadeleri elimizde ve hepsi de sizi kaçıran kişi olarak teşhis ediyor. Ayrıca

Jane Po, Michael Harstead ve Denise Wexford adlı üç suç ortağınızın da bunu doğrulayan ifadeleri var. Aynı zamanda kullandığınız uyuşturucu, kullandığınız araç ve yardımları karşılığında yaptığınız ödemeler gibi tüm ayrıntıları da verdiler."

Miriam neredeyse hiç atlamadı. "Kendimi korumak için yapmam gerekeni yaptım."

"Kendinizi korumak için bu kadınları -o sırada bazıları reşit olmayan- uyuşturup kaçırdınız ve Connecticut'taki yerleşkeye teslim ettiniz, böylece eyalet sınırlarını aştınız? Bu kadınlar sizi tehdit mi etti?"

"Onlar değil. Babam, kardeşlerim, onun kontrol ettiği insanlar."

"Baban seni tehdit mi etti?"

"Hayatımın her günü." Eve'e gözyaşından çok alerjik bir reaksiyon gibi görünen sulu gözleri çalıştı. "Onun neler yapabileceği hakkında hiçbir fikrin yok."

"Elimizde bazı ipuçları var. Tehdidin niteliği neydi?"

"Bana emrettiği şeyi yapmazsam, beni adaya götürüp orada tutacak ya da daha kötüsü, beni sadıklarından birine satacaktı."

"Onun için kaçırdığınız kadınları satmasına yardım ettiğiniz gibi mi?"

"Yaptığım şeyden gurur duymuyorum ama hayatımdan endişe ediyordum. Her gün. Eğer Stanton Wilkey'i sorgularsanız, yankıları ..." Dudaklarını birbirine bastırıp masaya bakarken sözlerini yarıda kesti. "Onun kaprisi yüzünden günlerce odamda kilitli kalabilirim."

"Ne kadar korkunç." Peabody gözlerini büyüttü, kırıştırdı. "Dallas'ta büyük, yumuşak bir yatağı, eğlence ekranı, AutoChef'i, spa benzeri bir banyosu olan bir süit odada kilitli kalmak. Korkunç!"

Miriam bakışlarını Peabody'ye çevirdi ve bakışlarındaki sıcaklık sahte gözyaşlarını yakıp yok etti. "Adam bir canavar. Beni dövdürtebilir."

"Bunu söylemeliydin," diye yorumladı Eve. "Çoğu insan öyle yapar. Yani, canavar babandan korktuğun için, yerleşkeden şehre serbestçe seyahat ettin, toplantılar yaptın, sık sık pied-à-terre dediğin yerde kaldın, genç kadınları iş bulma görevlisi gibi davranarak kandırdın, sonra onları uyuşturup yerleşkeye geri götürdün."

"Hepsi baskı altında. Başka seçeneğim yoktu."

"Doğru. Ve tüm o saatler, bazen günler boyunca, yerleşkeden ve canavar babandan uzakta, korkuların ve çaresizliğinle yetkililere gitmeyi bir kez bile düşünmedin."

"Korkuyordum. Onun yenilmez olduğuna gerçekten inanıyordum. Şimdi umudum var ama hala korkuyorum."

"Uh-huh. Ve bu korkular, batıdaki çiftlikleri ve çiftlikleri ziyaret ettiğinizde veya Avrupa'ya, adaya gittiğinizde, işe alım ücretlerinizi bankaya yatırdığınızda vb. sizinle birlikte seyahat etti."

"Time Out'un korkusu, Dallas. Abartılamaz." Peabody kıs kıs güldü, sonra kıkırdadı, sonra ellerini havaya kaldırdı ve kıkırdamaya başladı.

"Sakin benimle alay etmeye kalkma, seni aptal sürtük!"

Miriam ayağa kalktı ve Eve onu -kasıtlı olarak- zaptedilmeden getirdiğinden, saldırdı.

Peabody zamanlamayı iyi ayarladığından, Eve olayın gelişmesine izin verdi. Mirium'un itiş, Peabody'nin tutuşu ve dönüşü.

"Bu bir memura saldırmaktır," diye tersledi Peabody. "Otur, yerde kal, yoksa seni yere yatırırım."

"Söz konusu suçlama kayıtlara eklenmiştir." Peabody Mirium'u sandalyesine geri oturturken Eve yumuşak bir sesle konuştu. "Alay edilmek istemiyorsan, bu kadar alay edilebilir olma. Çünkü söylediğin her şey saçmalık."

Çünkü tüm planlarına rağmen Mirium Wilkey bunu planlamamıştı.

Şimdi Eve ayağa kalktı, iki elini masaya vurdu ve Mirium'un yüzüne doğru eğildi. "Saçmalık, ve bu kadınların her biri, tüm suç ortakların, her

yerleşkedeki o evde çalışan kadınlar bu saçmalığa tanıklık edecektir. O evi sen yönetiyordun Mirium, bu kadınlara kişisel kölelerinmiş gibi davranıyor, herhangi biri sana uyacak kadar hızlı hareket etmediğinde memnuniyetle fiziksel cezalar emrediyordun. Ella Foxx'u tokatladın çünkü taze meyve suyunda çok fazla posa vardı."

"Babamdan intikam almak için her şeyi söylerler. Evde sıkı bir disiplin sağlamak zorundaydım yoksa-"

"Ve Fiona Vassar'ı odalarınızı temizlemesi, tuvaletinizi fırçalaması, yatağınızı yapması için görevlendirmeye karar verdiğinizde ve yastıklarınızı sizi tatmin edecek şekilde kabartmadığında, onu yumrukladınız mı? Baban nereden bilebilirdi ki? O evi kendi bildiğin gibi yönettin çünkü bundan zevk alıyordun."

Eve tekrar arkasına yaslandı. "Sen babanın kızıydın, Mirium. Eğer kurban melodisini çalmak istiyorsan, buyur çal, ama şarkı söylemediği kesin."

"Bir canavar tarafından büyütülmenin, onun emirlerini yerine getirmenin nasıl bir şey olduğunu bilemezsiniz çünkü tek bildiğiniz bu ve korktuğunuz her şey o."

Eve'in içindeki her şey gerildi, büküldü. Ve onu kullandı, içini yakmasına izin verdi.

"Kendi seçimlerinizi yaptığınızı biliyorum. Çaresiz ya da yenilmiş değildin. Kilitlenmiş ve savunmasız değildin. Hayatı, parayı, seyahati, gücü istedin. Bu gücü elde etmek ve korumak için Ariel Byrd'ü öldürdün."

"Bu delilik! Sana daha önce de söyledim, kadını tanıımıyordum bile. İnzivaya çekilmiştim, yerleşkede ydım."

Masanın etrafında yavaşça dönen Eve eğildi ve sessizce konuştu. "Gerçekten senin ve e-mürettebatının benden ve benimkilerden daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun? Seni cinayet akşamı yerleşkeden ayrılırken, kadınları kaçırmak için kullanmayı alışkanlık haline getirdiğin cipinle kapıdan hızla çıkarken görüyoruz. Sizi şehir merkezindeki konuta girerken görüyoruz. Ariel Byrd'ün cinayet saatinden yirmi dakika önce

Ölüm. Ve biz seni kanla geri getirdik, onun kanıyla.
-Gömleğinin üstünde."

Eve tekrar masanın etrafında dolaştı, kanıt torbalarını masanın üzerine attı. "Byrd'ün anahtar kartının kopyası elimizde - onu atmalıydın. Gwen Huffman'ın 'link'ine yerleştirdiğiniz cihazın kayıtları elimizde."

İçinde küçük bir çip olan bir poşete dokundu. "Bunu yaptığında ağzını kapatmayı düşünmedin mi?"

Eve sadece bir kısmını bulabildikleri için bunun bir risk olduğunu düşündü. Ama Mirium'un yüzündeki titreşimden bunun almaya değer bir risk olduğunu anladı.

"Gwen ve Ariel'in tartıştığını ve Ariel'in o anın sıcaklığıyla Gwen'i ifşa etmekle tehdit ettiğini duydunuz. Bunu yapamazdın, değil mi? O kadar zahmete girmiştin, o kadar yatırım yapmıştın. Hamptons'da Gwen'i başka bir kızla gördüğün ve onu ifşa ettiğin o yaza kadar uzanıyordu. Onunla Realignment'a gittin ve bu güçtü. Tadı çok tatlı olmalı."

Oturdu ve dosyadan Ariel'in olay yeri fotoğraflarını çıkardı.

"Yani bunca zaman onu takip ettiniz. Yeniden Düzenlemenin saçmalık, daha da kötüsü işkence olduğunu biliyordun - sen eğitilmiş bir kadınsın - ve Gwen'in düzenin kuralları dışında ilişkiler kurmaya devam ettiğini biliyordun. Ama orada zamanını bekledin. Para ve güç söz konusuydu. Güven şartlarını yerine getirmesini en az onun kadar istiyordun. Onu Caine'e yönlendiren sendin."

"Çok da iyi gidiyordu." Peabody ritmi yakaladı. "Adam ona aşık oldu, nişanlandılar. Sonra kız bu ressamla her şeyi berbat etti. O parayı alması için ona ihtiyacın var - zengin adamla evlen, çocuk yap, büyük parayı al. Sonra ona şantaj yapabilirsin."

"Güzel bir yan gelir. Elbette, oyununu oynayabilir, onu boşayabilir, yoluna devam edebilir, ama ödeyecek, seni sessiz tutmak için para harcamaya devam edecek."

"Bunların hiçbirini kanıtlayamazsınız. Vahşi spekülasyonlardan başka bir şey değil."

"Elbette yapabiliriz. Büyük kısmını kanıtladık, gerisi gelir." Eve geri adım attı. "Her şeyi planlıyorsun, Mirium, organize ediyorsun, adımları düzenliyorsun. Ama bu öfke seni mahvediyor. Ariel'i beklemen gerekirdi ama sen onun kafasını patlattın çünkü o senin ödemeni tehdit etmeye cüret etti. Gwen'i ve parasını -ya da ailesinin parasını- sonsuza dek kancaya takacaktın. Onu imajını, statüsünü, servetini korumak için ödeme yapacağından emin olacak kadar iyi tanıyorsun."

"Onu sadece birkaç gündür tanıyoruz," diye ekledi Peabody, "ve sadece kendini düşünen sığ bir diva olduğunu biliyoruz. Tanırım." Peabody gözlerini kırptırdı. "Sana çok benziyor."

"Evet, derilerinin altında kardeşler," diye kabul etti Eve. "Birbirimize hiç benzemiyoruz." Mirium bunu tıslayarak söyledi.

"Şey, biraz daha zekisin ve şiddetten biraz zevk alıyorsun, ama bunun dışında... Gwen'i idare edersin, değil mi Mirium, o düzenli geliri elde edersin? O zaman tek yapman gereken babanla uğraşmak. Yaşlanıyor, savunmasız -artık çok fazla riskli eğilimi var- ve sen tüm cesetlerin nereye gömüldüğünü biliyorsun. Bundan emin olabilirsin. Ya kardeşlerin? Onlara da aynı şekilde bakabilirsin. Sen devral, biraz zaman ver. Belki Huffman'ların ölümcül bir kaza geçirmesine yetecek kadar zaman."

Eve parmağıyla Ariel'in fotoğrafına dokundu. "Tüm o planlama, tüm o yatırım, tüm o sabır, tüm o zaman, hepsi Ariel Byrd senin güvercinine aşık olduğu için mahv oldu."

"Ah evet." Eve bir parmağını kaldırdı. "Kanlı gömleğini temizleyiciye götürecektin vaktin olmadı. Ondan da kurtulmalıydın ama sanırım gerçekten hoşuna gitti. Onu çamaşır torbasına tıkmak kanı yok etmiyor. Ariel'in kanı. İstedğin kadar mağduru oyna, eğer bu senin eteğini uçurursa, ama cinayetinden, onun cinayetinden ve geri kalan her şeyden içeri gireceksin. Ve Doğal Düzen'in işi bitti."

Şimdi Mirium öne doğru eğildi. "Sence emir zerre kadar umurumda mı? Sona giden bir yol, başka bir şey değil. O kuralları, o retoriği, o söylemi dinlemek zorundaydım."

Hayatım boyunca aşağılayıcı saçmalıklar. Kadın olarak doğdum, daha azdım, her zaman daha az. Bir evi çekip çevirmekten, içimden veletler çıkarmaktan başka bir işe yaramadım. Bir son tarih belirledi. Beni en yüksek teklifi verenle evlendirmeden önce iki yıldan az zamanım vardı. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

"Bence başka seçimler yapmalıydın. Yürüyüp gidebilirdin."

"Ve neye?" Gözle görülür bir şekilde öfkelenen Mirium ellerini havaya kaldırdı. "Mirasımı almaya hakkım vardı, yetkili olmaya hakkım vardı. Tanrı aşkına, kardeşlerimden ikisi moron ve yarım piç de eşcinsel. Ben hepsinden daha zekiym ve mobilyaların tozunu almakla görevlendirildim."

Eve bir önseziyle hareket etti. "Demek işe alınmayı sen istedin."

"Ona neler yapabileceğimi, ne kadar para getirebileceğimi gösterdim. Tanrı biliyor ya, bu aptal adamların harcadığı, satın aldığı ve çarçur ettiği şekilde buna ihtiyacımız vardı. Ve tüm bunlardan sonra hala bana bir kadın olarak görevimi yapma zamanımın geldiğini söylüyor. Bana zaman vermesi için onu ikna ettim ama zamanım tükeniyordu."

"Ve Huffman planı zaten cebinizdeydi."

"Seks Gwen'in tercih ettiği uyuşturucu. Onun zavallı kıcını sayısız kez ifşa olmaktan kurtardım. Bundan bıktım. Kim bıkmaz ki? Çok yaklaşmıştım ve o sürtük sanatçı her şeyi mahvedebileceğini düşündü."

Peabody, "Ona gösterdin," diye mırıldandı.

"Çok haklısın, yaptım. Kendimi korudum. Ve Gwen'i korudum. Yine. O çatı katına gittiğimde, onu ikna etmeyi düşündüm. Bunu başkalarına da yapmıştım. Ona para vermeyi düşündüm. Bunu başkalarına da yapmıştım. Ve canı cehenneme dedim. Bıktım bundan. Müziği duydum, orada olduğunu biliyordum ve tüm o aletler de yanındaydı. Bitir gitsin, belki Gwen bunu duyduğunda, evlenip hamile kalana kadar uslu duracak kadar korkar."

"Kaydın kopyasını kullandın. Gwen'in çantasından aldın ve bir kopyasını çıkardın."

"Aynı zamanda onun 'link'ini de dinliyordum. İçeri girdim, yukarı çıktım, çekici elime aldım ve yapmam gerekeni yaptım. Hayatım boyunca hakkım olanı almak için bekledim. Nasıl hizmet edeceğimi, zayıf, doğurgan ve itaatkâr olacağımı duyarak bekledim. Gerçekte olduğum kişi olmaya hakkım var."

"Evet, bir süre önce o çizgiyi aştığını söyleyebilirim."

"Anlaşmaya hazırım." Mirium ellerini tekrar kavuşturdu. "Dokunulmazlık istiyorum."

"Büyük bir kadeh sek kırmızı şarap ve on iki saat uyku istiyorum." Eve omuz silkti. "Ben kendiminkini eninde sonunda alacağım. Seninki için dua edemezsin."

"Bağışıklık." Mirium dudaklarını bir gülümsemeye dönüştürdü. "Ve bunun için sana her şeyi veriyorum. İsimler -üst düzey politikacılar, yargıçlar, polisler, ünlüler ve daha fazlasından bahsediyorum. Babam ve kardeşlerimle ilgili detayları vereceğim -gerçek olanları, annemin Sahte Oğlu'nu değil, çünkü babam bile onu işe sokacak kadar güvenmedi. Size düzenin iç işleyişi, finansal veriler, eğitim merkezleri hakkında detaylar vereceğim. Bilmediğim hiçbir şey yok. Tüm detayları bilmeyi kendime iş edindim."

"Eminim öyledir. Buna saygı duyuyorum. Özellikle de tüm bu detayları, isimleri, yerleri bilmeyi ve bulmayı işimiz haline getirdiğimizden beri. Her şeye sahibiz Mirium ve sana ihtiyacımız yok. Ama teklifin için teşekkürler."

Eve ayağa kalktı. "Az önce birinci derece cinayeti, insan kaçakçılığına dönüşen birden fazla kaçırma olayını, saldırıyı ve daha fazlasını itiraf ettiniz. Kurban rolünü tekrar deneyebilirsiniz ama artık hepsi kayıt altında. Bir odaya kapatılmanın gerçekte ne anlama geldiğini öğreneceksiniz. Ya da bu durumda, beton bir kafese."

"Dallas ve Peabody röportajdan çıkıyor. Kayıt kapalı."

"Her şeyi bilemezsin! Bilemezsin! Kendimi korumaya hakkım var, doğuştan gelen hakkım!"

Eve kapıyı kapattığında Peabody uzun, yavaş bir nefes verdi.

"Wilkey'den sonra duşu ihtiyacım olduysa, bundan sonra da duman tüpüne ihtiyacım var. O daha kötü, Dallas."

" ok daha kötü durumda ve i i bitti. Orada iyi i  çıkardın, Peabody. Hepsiyle iyi i  çıkardın."

"Gerçekten o büyük kadeh şarap için dışarı mı  ıkıyoruz?"

"Planımız bu. H   devam eden görüşmeler varsa sonu landırırız, sonra da burayı bugünlük kapatırız. Vardiya bitimine daha çok var. Fazla mesai evrak i lerim berbat olacak."

Silkindi. "Reo'yla, Mira'yla konu aca ım. Devam et ve bunu yaz. Ariel Byrd cinayetini kapatabiliriz."

Reo ve Mira ile konuştu ve kendini ikisine de lanet olası bar partisine katılmalarını söylerken buldu. Sonra ofisine gitti, oturdu ve Ariel Byrd' n annesiyle temasa geçti.

Kadının, kızı için adaleti sağladıklarını bilmesini sağlayarak biraz olsun rahatlayacağını umuyordu.

Bitirdi inde arkasına yaslandı ve her şeyi başlatan kadının panosundaki foto rafına baktı.

" ok yüksek bir bedel," dedi. " ok yüksek bir bedel  dediniz. Ve hala, siz ödemeden, kim bilir daha ne kadar uzun, daha ne kadar çok bedel ödeyeceksiniz."

Aya a kalktı, havalandırmaya çıkıp gelişmeleri kontrol etmek niyetindeydi. Roarke kapı aralığından içeri girdi. Onu duymamı tı -nadiren duyardı. Bir kedi gibi hareket ediyordu.

Ona içeri girmesini işaret etti. "Kapıyı kapatır mısın?"

O geldiğinde, kız do ruca ona doğru ilerledi, etrafını sardı ve ona doğru bastırdı.

"Bana bir dakika tutun, tamam mı?" Bir kez ürperdi. Sadece bir kez. "Sadece dayan."

"Her zaman. Şimdi her şey yolunda bebe im. Artık bitti."

"Bir babadan korkarak yaşamanın nasıl bir şey olduğunu bilemeyece imi söyledi ve ben de - Tanrım! Wilkey'den hiç korkmadı. Hiç korkmadı."

"Biliyorum."

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var. Bir dakikalığına sana ihtiyacım var."

"Bana bundan çok daha uzun süre sahip olacaksın. Peki ya biz ikimiz? Bu çılgınlığın sona ermesine yardımcı olan pek çok iyi adam ve kadınla bir akşam geçireceğiz."

"Her zaman daha fazla delilik," diye mırıldandı.

"Yeterince doğru, ama zafer elinizdeyken onu almayı biliyorsunuz."

"Seviyorum." Nefes verdi, bir an daha sıkı tuttu, sonra geri adım attı. "İstiyorum. O zaman gidip o iyi kadın ve erkeklerle yiyip içeceğiz. Sonra biz ikimiz? Eve gideceğiz ve bir sürü güzel seks yapacağız."

"Bu güzel bir zafer turu, değil mi?"

Onunla birlikte yola çıktı ve bir kez daha Ariel Byrd'e baktı. Aşk, diye düşündü, bazılarının sonunu getiriyordu - bunu neredeyse her gün görüyordu.

Ama... Polislerle dolu olsun ya da olmasın, Roarke'ın elini tuttu.

Bazılarını aşk kurtardı.

